

SVĚDECTVÍ O POHLAVNÍM ŽIVOTĚ, CIZOLOŽSTVÍ A ROZVODU

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	4	19. Žena v domácnosti.....	64
Část I. – Manželství.....	6	20. Dlouholetý adventista a jeho milenka.....	65
1. Důležité skutečnosti a zásady.....	7	21. Nemocniční pracovník.....	70
2. Rady a varování.....	10	22. Správce sanatoria.....	71
3. Lidská osobnost.....	13	23. Nevhodný správce sanatoria.....	74
4. Nový sňatek vdov a vdovců.....	16	24. Lékař.....	76
Část II. – Manželství s nevěřícím.....	19	25. Knižní evangelista.....	79
5. Chování křesťana v manželství.....	20	26. Veřejný evangelista.....	81
Část III. – Zmrzačený manžel.....	26	27. Ctihodný kazatel.....	87
6. Rady Walterovi a Lauře.....	27	28. Vlivný kazatel.....	92
7. Výtka Walterově druhé tchyni.....	32	29. Čtyři bezbožní kazatelé.....	95
8. Neúspěch Walterova druhého manželství.....	35	30. Spolupracovníci Ellen Whiteové.....	98
Část IV. – Odloučení a důvody k rozvodu.....	36	Část VIII. – Nebiblická manželství.....	102
9. Odloučení.....	37	31. Uznání pro nebiblická manželství.....	103
10. Důvody k rozvodu.....	39	32. Bratr G.....	104
Část V. – Nemravnost a cizoložství.....	40	33. Stephen Belden.....	106
11. Hřích nemravnosti.....	41	34. William E. (Část I.).....	107
12. Porušování sedmého přikázání.....	48	Část IX. – Rady církevním správcům..	108
13. Jak nakládat s nečistými myšlenkami a návrhy.....	50	35. William E. (Část II.).....	109
Část VI. – Další sexuální zla.....	53	36. Výzva kazatelům.....	112
14. Přemíra sexu v manželství.....	54	37. Rada prezidentovi Generální konference.....	114
15. Mazlení a předmanželský sex.....	57	38. Rady vedoucím městských misí a sanatorií.....	116
16. Homosexualita.....	58	39. Cizoložník a členství v církvi.....	118
17. Onanie.....	59	40. Prohlášení Ellen a Jamese Whiteových... ..	120
18. Zneužívání dětí.....	61	Část X. – Láska k chybučím a pokoušeným.....	121
Část VII. – Rady lidem s mravními problémy.....	63	41. Boží láska k hříšníkovi.....	122
		42. Pochopení pro ostatní.....	125
		Dodatek A – Onanie a duševní vyšinutí.....	128
		Dodatek B – Otázka trvajíc již od počátku církve.....	130

Název anglického originálu: *TESTIMONIES ON SEXUAL BEHAVIOR, ADULTERY,
AND DIVORCE (1989) – TSB*

Předmluva

V době zpracovávání tohoto výběru se nepočítalo s jeho všeobecným použitím. Byl určen, aby pomáhal církevním správcům a pracovníkům v díle v jejich snaze o udržení vysoké mravní úrovně v církvi při současném zachování rovnováhy mezi milosrdenstvím a spravedlností v jednání se členy s nevhodným nebo nemravným chováním. Tato kniha se však ukázala být tak užitečnou a poptávka po ní je tak široká, že ji nyní všeobecně zpřístupňujeme jako součást edice Křesťanské domácí knihovny. *TSB 5.1*

Čtenáři uvidí, že řada dopisů v tomto svazku byla adresována chybujiícím činovníkům církve. Vzhledem k tomu, že Ellen Whiteová si velmi hodně dopisovala s kazateli a dalšími pracovníky v díle, nemělo by to být žádným překvapením. Avšak i přes nedostatky a hříchy těch, kterým psala, měla ve vedení církve Adventistů sedmého dne velkou důvěru. Ve věku 85 let poslala Generální konferenci dvě poselství, aby byla přečtena na shromáždění v roce 1913. V prvním poselství delegátům sděluje toto ujištění: *TSB 5.2*

„Přestože stále cítím hluboké znepokojení nad postojem, který někteří zauímají vůči důležitým opatřením spojeným s rozvojem Boží věci na zemi, mám stále pevnou víru v ‚naše dělníky na širých polích‘ a věřím, že když se setkají a pokoří před Hospodinem a znovu zasvětí do Jeho služby, bude jim umožněno činit Jeho vůli.“

– 2SM 401, 402 *TSB 5.3*

Ve svém druhém, závěrečném poselství prohlašuje: *TSB 5.4*

„Když v noci nemohu spát, pozvedávám své srdce v modlitbě k Bohu a On mne posiluje a dává mi pocit jistoty, že je se svými laskavými služebníky přítomen na domácím ‚poli‘ i ve vzdálených krajích. Jsem povzbuzena a obdařena štěstím, když si uvědomím, že Bůh Izraele stále vede svůj lid a že s ním bude stále; až do samého konce.“ – 2SM 406 *TSB 5.5*

Tato vyjádření důvěry jasně ukazují, že mravní problémy probírané v dopisech uvedených v tomto svazku nebyly běžné ani rozšířené. Jelikož však dnešní mravní problémy jsou podobné těm z věků minulých, domníváme se, že mnoho dopisů napsaných Ellen Whiteovou před sto lety obsahuje varování a výzvy, kterým je třeba naslouchat i dnes. K účelu svých dopisů Ellen Whiteová řekla: *TSB 6.1*

„S Boží pomocí se snažím psát dopisy, jež budou znamenat pomoc ne pouze pro ty, jimž jsou adresovány, ale i pro mnoho dalších, kteří je potřebují.“ – Letter 79, 1905 *TSB 6.2*

Tento výběr není určen k tomu, aby sloužil jako rukověť pravidel jak se vypořádat s nemravností, nevěrou nebo nebiblickým rozvodem a novým sňatkem. Žádný návod nemůže pojmut všechny mravní poklesky. Když byl W. C. White požádán o jednoznačné vyjádření své matky, které by sloužilo jako norma, podle níž by se řešily všechny případy nebiblického sňatku, odpověděl takto: *TSB 6.3*

„Po přečtení materiálů, které Vám dnes posílám, si řeknete: ‚Nuže, neposkytl mi od sestry Whiteové nic jednoznačného, co by odpovídalo

přímo na otázku. ‘ Ale myslím, že z toho, co vám posílám, pochopíte, že záměrem sestry Whiteové bylo, aby z pera nevzešlo nic, co by mohlo být použito jako zákon nebo pravidlo řešící tyto otázky sňatku, rozvodu, nového sňatku a cizoložství. Cítila, že jednotlivé případy, kdy ďábel přivedl lidi do těžkých potíží, jsou tak různorodé a závažné, že pokud by napsala něco, co by mohlo být považováno za pravidlo pro řešení takovýchto případů, bylo by to nesprávně pochopeno i použito.‘ – W. C. White to C. P. Bollman, Jan. 6, 1931 *TSB 6.4*

S názorem Ellen Whiteové plně souhlasíme. Mravní problémy jsou velmi složité. Žádné dvě situace nejsou úplně stejné. Každá vyžaduje pečlivé zkoumání a ačkoli rozdíly mohou být nevýznamné, každá situace vyžaduje vlastní řešení. Vždy je potřebný Duch svatý jako božský Vůdce a Rádce, aby pomohl těm, kdož zápasí s mravními problémy. *TSB 7.1*

Všechna jména v této knize jsou pravá, ale v citovaných případech různých problémů byla příjmení nahrazena jedním písmenem. Byly dodány všechny názvy kapitol a další titulky. *TSB 7.2*

Doufáme a modlíme se, aby texty v tomto výběru v rukou stále se učících věřících, projevujících opravdový zájem, přispívaly k pozvednutí mravní úrovně v církvi a zároveň poskytly útěchu, povzbuzení a naději těm, jimž se řešení spletených mravních problémů se zdá být nad lidské síly. *TSB 7.3*

SPRÁVCI INSTITUTU EGW

Část I. – Manželství

1. Důležité skutečnosti a zásady

Původní Boží záměr – Bůh požehnal prvému sňatku. Toto zřízení má tedy jako svého původce Stvořitele světa. „Sňatek je úctyhodný“; byl to jeden z prvních darů Boha člověku a je to jedno ze dvou zřízení, které si Adam po tom, co zhřešil, odnesl sebou přes bránu Ráje. Když jsou v tomto vztahu uznávány a dodržovány božské zásady, je manželství požehnáním; chrání čistotu a štěstí lidstva, uspokojuje společenské potřeby člověka, posiluje jeho fyzickou a duševní stránku a povznáší jeho mravní úroveň. – PP 46 *TSB 13.1*

S Božím souhlasem i dnes – V samotném jídle a pití nebo v ženění a vdávání se není žádný hřích. Uzavřít sňatek bylo přirozené v době Noeho a je to přirozené i dnes, pokud s tím, co je přirozené, je správně zacházeno a není to hnáno do hříšných krajností. – AH 121 *TSB 13.2*

Pokud jde o manželství, řekla bych: Čtete Slovo Boží. I v dnešní době, v posledních dnech historie tohoto světa se konají sňatky mezi adventisty sedmého dne. ... *TSB 14.1*

Jako lid věřících jsme manželství nikdy nezakazovali kromě případů, kdy se dalo jasně předpokládat, že manželství by bylo neštěstím pro obě strany. A dokonce i tehdy jsme pouze radili a doporučovali. – Letter 60, 1900 *TSB 14.2*

Příprava na nebe – Necht' si pamatují, že domov na zemi má být předobrazem domova na nebi a přípravou na něj. – MH 363 *TSB 14.3*

Bůh si přeje, aby domov byl nejšťastnějším místem na zemi, skutečným předobrazem domova na nebi. Muž a žena zhošťující se doma manželských povinností, spojující své zájmy se zájmy Ježíše Krista, opírající se o Jeho rámě a spoléhající na Jeho ujištění mohou sdílet štěstí v tomto svazku, který tak velebí andělé. – AH 102 *TSB 14.4*

Svazek na celý život – Manželství, svazek na celý život je symbolem svazku mezi Kristem a Jeho církví. – 7T 46 *TSB 14.5*

V mladé mysli je manželství oděno romantikou a je těžké zbavit ji tohoto závoje, do něhož ji zahrnuje představitivost a vštípit mysli smysl pro důležité povinnosti, které přináší manželský slib. Tento slib spojuje osudy dvou jedinců pouty, která by neměla být rozdělena ničím jiným než rukou smrti. *TSB 14.6*

Každé uzavření sňatku by mělo být důkladně rozváženo, neboť manželství je krok učiněný na celý život. Muž i žena by měli důkladně zvážit, zda si dokážou být věrni skrze výkyvy osudu tak dlouho, jak budou oba žít. – AH 340 *TSB 14.7*

Náboženské hledisko – Ti, kdož se prohlašují za křesťany, by do manželského svazku neměli vstupovat, dokud tuto věc pečlivě a v modlitbách nezváží z náboženského hlediska, aby poznali, zda Bůh bude tímto svazkem veleben. Pak by měli náležitě zvážit důsledek každé výsady manželského svazku a základem každého rozhodnutí by měla být svatá posvěcená zásada. – RH Sep. 19, 1899 *TSB 15.1*

Pečlivě zkoumejte, zda váš manželský život bude šťastný nebo mu bude chybět soulad a bude nešťastný. Klad'te si otázku: „Bude mi tento svazek pomáhat na cestě do nebe? Bude zvětšovat mou lásku k Bohu? A bude rozšiřovat oblast mé prospěšnosti v tomto životě?“ Pokud při těchto úvahách nepřijdete na žádné stinné stránky, pak v báni Boží učiňte další krok. – FE 104, 105 *TSB 15.2*

Vše ve jménu Pána Ježíše – Ten, kdo se chystá oženit se, měl by nezaujatě uvažovat, proč tento krok činí. Má jeho žena být jeho pomocnicí, společnící, jemu rovným partnerem nebo vůči ní bude postupovat tak, že jí neumožní mít oči upřené k Boží slávě? Bude zkoušet popouštět uzdu svým vášním a pozorovat kolik starostí a břemen na ni může naložit, aniž by její život vyhasl, anebo bude mít na zřeteli význam slov – „*A všechno, cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všechno číňte ve jménu Pána Ježíše.*“ (Ko 3,17)? – Manuscript 152, 1899 *TSB 15.3*

Nezbytnost pečlivé přípravy – Před tím než na sebe mladí lidé vezmou povinnosti, které přináší sňatek, měli by mít takové zkušenosti z praktického života, které je připraví na jejich úkoly a závazky. Sňatky v příliš mladém věku by neměly být podporovány. Do vztahu tak významného a s

tak dalekosáhlými důsledky jako manželství by se nemělo vstupovat ukvapeně bez dostatečné přípravy a když ještě duševní a fyzické schopnosti nejsou dobře vyvinuty. – MH 358 TSB 15.4

Má milá Emmo, neexistuje nikdo, koho bych dokázala přivinout ke svému srdci tak pevně jako Tebe. Přesto Ti radím..., abys... postupovala opatrně a vážila každý krok. Přistupuješ ke kroku, který bude natrvalo. Proto nepostupuj ukvapeně. Nenechej se úplně pohltit touto jedinou věcí – sňatkem. – Letter 7, 1869 TSB 16.1

Porada s Bohem – Člověk by měl mít stále na mysli Kristova slova: „*A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka.*“ (L 17,26) Lidé se tehdy ženili a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, přišla potopa a všechny zahubila. My vidíme stejnou zaslepenost co se týče manželství. Mladí a dokonce i muži a ženy, kteří by měli být moudří a soudní, jednají jako by byli v této věci nějak očarováni. Zdá se, že se jich zmocnily ďábelské síly. Namlouvání a ženění je téma, které si vše podřizuje. Uzavírají se naprosto neuvážená manželství. Bůh není žádán o radu. Lidské nálady, tužby a vášně přemáhají vše, co před nimi stojí, až jsou nakonec vlastně kostky vrženy. Výsledkem tohoto stavu věcí je nevýslovné utrpení a Bůh je tupen. Manželské lože není posvěceno ani svatě. Neměla by ve vztahu k této důležité věci nastat rozhodná změna? – Letter 6a, 1890 TSB 16.2

Pouze s věřícími – Lotova žena byla sobecká bezbožná osoba, která se snažila svým vlivem manžela odvést od Abrahama. Nebýt jí, Lot by nebyl býval zůstal v Sodomě bez rad tohoto moudrého bohobojného patriarchy. Kdyby nebylo věrné rady, kterou kdysi dostal od Abrahama, vliv jeho ženy a společenství tohoto zkaženého města by ho býval přivedl k odpadlictví od Boha. Lotův sňatek a jeho volba Sodomy za domov – to byly první články řetězu událostí plných neštěstí pro svět na mnoho dalších pokolení. TSB 17.1

Nikdo, kdo se bojí Boha, se nemůže bezpečně spojit s někým, kdo se Ho nebojí. „*Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli?*“ (Am 3,3) Štěstí a zdar manželského svazku závisí na svornosti obou stran, ale mezi věřícím a nevěřícím jsou zásadní rozdíly ve vkusu, sklonech a cílech. Slouží dvěma pánům, mezi nimiž nemůže panovat shoda. Ať jsou něčí zásady sebesprávnější a sebečistší, vliv nevěřícího druhu ho bude odvádět od Boha. ... Sňatek křesťana s bezbožníkem je v Bibli zakázán. Hospodinův příkaz zní: „*Netáhněte jha s nevěřícími.*“ (2 K 6,14) – PP 174, 175 TSB 17.2

Nechť mezi Božími dětmi a přáteli světa nejsou vytvářena nesvatá pouta. Nechť se neuzavírají sňatky mezi věřícími a nevěřícími. Nechť se Boží lid postaví pevně na stranu pravdy a spravedlnosti. – RH July 31, 1894 TSB 17.3

Křesťanská mládež by měla být velmi obezřetná při navazování přátelských vztahů a výběru přátel. Dávejte si pozor, aby se to, co nyní považujete za ryzí zlato, neukázalo být pouhým nečistým kovem. Přátelství se světáky klade překážky na cestu vaší služby Bohu a mnoho duší bylo přivedeno k morálnímu pádu nešťastnými vztahy, a to ať obchodními či manželskými, s těmi, kdož se nikdy nedokážou povznést nebo zůšlechtit svou duší. Boží lidé by se nikdy neměli odvažovat na zakázanou půdu. Sňatek mezi věřícími a nevěřícími je Bohem zakázán. Leč neproměněné srdce příliš často sleduje své vlastní tužby a uzavírají se manželství neschválená Bohem. A kvůli toho je mnoho lidí na světě bez naděje a bez Boha. Jejich vznešené touhy jsou mrtvé; řetěz událostí je drží v satanově síti. – FE 500 TSB 17.4

Přednost mají Boží nároky – I kdyby si Vámi zvolený druh tuto volbu ve všech ostatních ohledech zasloužil (a nezasluhuje si ji), je zde stále to, že neuznal pravdu dnešních dnů. Je to nevěřící a nebe Vám zakazuje spojit se s ním. Tento božský zákaz nemůžete přehlížet, aniž byste svou duší vystavila velkému nebezpečí. ... Spojit se s nevěřícím znamená postavit se na stranu satana. Způsobujete zármutek Duchu Božímu a lehkomyšlně ztrácíte Jeho ochranu. Můžete si dovolit mít proti sobě tak hroznou přesilu v boji za věčný život? TSB 18.1

Možná řeknete: „Ale dala jsem již svůj slib. Mám jej nyní vzít zpět?“ Já odpovídám: Jestliže jste dala slib v rozporu s Písmem svatým, za každou cenu jej neprodleně odvolejte a v pokoře se kajte ze zaslepení, které Vás přivedlo k tak unáhlenému slibu. Značně lepší je takovýto slib v bázni Boží vzít zpět než jej dodržet a tím tupit svého Stvořitele. – 5T 364, 365 TSB 18.2

Hospodin ve svém Slovu jasně nabádá, aby se nespojovali s těmi, kteří nemají Jeho lásku a nebojí se Ho. Tyto protějšky se jen málokdy spokojí s láskou a úctou, jež jim plným právem náleží. Budou se neustále snažit, aby od bohobojné manželky nebo manžela získali výhody, které by zna-

menaly přehlížení Božích požadavků. Pro zbožného člověka a církev, s níž je spjat, je svěťácký protějšek nebo přítel jako špeh v táboře, který čeká na každou příležitost jak Kristova služebníka zradit a vystavit ho útokům nepřítele. *TSB 18.3*

Đábel se neustále snaží posílit svou moc nad Božími lidmi tím, že je ponouká, aby vstoupili do spolku se zástupy temnot. – ST Dec. 6, 1881 *TSB 19.1*

2. Rady a varování

Nevěsta v dětském věku – Ubohé děvče! Vdala se, když byla ještě pouhé dítě, které potřebuje péči své matky. Byl to smutný případ. Její zdraví bylo chatrné a její manžel byl přísný a despotický. Tato dívka byla pro svého manžela příliš mladá. Nemohl si jí vážit. Nebyla nic než dítě. Ovládal jí jako tyran. Již se odloučili; ona ho skrz naskrz nenávidí a on k ní necítí žádnou lásku. – Manuscript 4, 1873 *TSB 19.2*

Dlouhá zasnoubení nejsou rozumná – Je mi líto, že jste s Nellie A. vůbec navázal známost. Nejprve je třeba říci, že jste v této věci příliš horlivý. Zdravý úsudek a rozvaha by Vám přikázal počkat rok nebo dva. Ale pro Vás nebo právě pro tu, o kterou se ucházíte, by tato doba nebyla vhodná, abyste si vybral ženu, které byste věnoval své myšlenky a city. *TSB 19.3*

Předčasné vázání citů – Podle toho, co o této záležitosti vím, říkám, že to nejlepší co Vy i Nellie můžete udělat, je úplně se rozejít, neboť nic dobrého z tohoto vztahu nemůže vzejít. Budete-li jí nadále věnovat svou pozornost, budete ztrácet schopnost plnit své povinnosti v úřadě a klást si překážky na cestu k získání potřebného vzdělání a vyjasnění a ustálení svých myšlenek a fyzických potřeb. Když předčasně vážete své city, škodíte tím sobě i příslušné mladé dívce. ... *TSB 19.4*

Byla jsem často svědkem škodlivosti těchto předčasných citových vazeb, zejména když mladý muž nežije s rodiči a musí si svůj protějšek vybírat bez náročného soudu své matky. Věřit vlastnímu úsudku je pro Vás nebezpečné. Předčasná snaha a horlivost ve věci namlouvání a ženění Vaši mysl odvede od práce a studia a bude mít na Vás a tu, kterou zahrnete svou pozorností, vliv, který podkope Vaši morálku. Chování Vás obou bude zbytečně ukvapené, zmocní se vás zaslepenost a budete naprosto slepí ke svému vlivu na ostatní a příkladu, takže pokud budete pokračovat v cestě, kterou jste se dali, budete se vystavovat kritice a bude žádáno, aby Vaše jednání bylo korigováno. *TSB 20.1*

Věc namlouvání a ženění je velmi obtížné rozumně zvládnout, protože mysl se stává tak zmatená a očarována, že služba Bohu a vše ostatní začíná být nudné a nezajímavé a klidná a zralá úvaha je poslední věcí, které se člověk v této záležitosti nejvyššího významu věnuje. Milý mladý muži, promlouvám k Vám jako ten, který ví své. Vyčkejte dokud nebudete mít určité vědomosti o sobě a o světě, o chování a povaze mladých žen a až pak svolte, ať téma manželství ovládne Vaši mysl. *TSB 20.2*

Po líbáncích – Mohla bych Vám vyprávět o mnoha lidech, kteří dnes litují své naprosté pošetilosti a hlouposti při ženění nebo vdávání, avšak lítost jim není nic platná. Zjišťují, že jsou vystaveni pokušením, o nichž neměli nikdy ani potuchy, zjišťují, že ten, koho si vybrali má povahové rysy, nad něž se nedokážou povznést a proto přijímají nevyhnutelné věci a dostávají se na jejich úroveň. Nellie A. Vás nikdy nepovznese výše. Nemá v sobě ty skryté síly, jež, pokud by byly rozvíjeny, by z ní udělaly rozváznou a schopnou ženu, která by stála po Vašem boku a pomáhala Vám v životních zápasech. Postrádá sílu charakteru. Nemá hloubku myšlení a myšlenkový rozhled, který by pro Vás byl pomocí. Vidíte jen zevnějšek a to je vše. Pokud byste se s ní oženil, zakrátko by toto okouzlení skončilo. Až by úvodní nevšednost manželského života pominula, uviděl byste věci v pravém světle a přišel na to, že jste udělal politováníhodnou chybu. *TSB 20.3*

Potřeba zralého úsudku – Zralý úsudek Vám dá značně lepší soudnost a rozlišovací schopnost k tomu, abyste poznal pravdu. Váš charakter potřebuje být ještě utvářen a Váš úsudek potřebuje sílu než se začnete zabývat myšlenkami na ženění. Nejste ještě připraven soudit ostatní a nenechte se svést ke spáchání bolestné nepředloženosti, ne-li zločinu, protože ani hořká lítost a žal v pozdějším životě by zde neznamenalý úlevu. To dítě, ta neukázněná a nezralá školačka, to děvče závislé na vůli rodičů a pečovateli nemá žádný důvod starat se o namlouvání a vdávání. Měla by odmítat veškerý projevovaný zájem, kde by byla i ta nejmenší pravděpodobnost, že povede k takovým výsledkům a soustředěně se věnovat tomu, aby ze sebe udělala co nejdokonalejší ženu, aby její život byl prospěšný. Měla by se učit, aby si mohla najít zaměstnání a být samostatná. *TSB 21.1*

Rozumově podložený základ opravdové lásky – Lásky je cit tak posvátný, že jen nemnozí vědí co to je. Je to výraz, který se běžně používá, ale lidé jej běžně nechápou. Horký plamen náh-

lého hnutí myslí, okouzlení jednoho mladého člověka druhým; to není láska, to si tento název nezasluhuje. Opravdová láska má rozumově podložený základ, kterým je hluboká a důkladná znalost milovaného objektu. Ale unáhlené vázání se na druhého a věnování mu všech myšlenek a citů je bezdůvodné a přehnané, pomíjivé a zbytečně smyslné. *TSB 21.2*

Pamatujte si, že láska bez rozmyslu je úplně slepá. Bývá věnována spíše těm, kteří si ji nezaslouží. Ovládněte takovou lásku tak, aby zůstala klidná a střízlivá. Udělejte místo upřímným myšlenkám a hlubokému soustředěnému uvažování. Je tento předmět Vašich citů na takové myšlenkové a mravní úrovni a má takové způsoby a chování, že budete cítit hrdost při jejím představování rodině svého otce a až ji budete prohlašovat ve společnosti za tu, kterou jste si zvolil, tu, jejíž rodina, okruh přátel a známých, konverzační schopnosti a způsoby uspokojí Vaše nejnáročnější očekávání? Vyhoví Nellie těmto požadavkům? Odpovídám rozhodně, že ne. *TSB 22.1*

Důležitost rodinného prostředí – Čas by Vás měl naučit uvážlivosti a chápání toho, co si láska opravdu žádá, než jí povolíte postoupit byt' jen o krok dále. Když půjdete stejnou cestou, kterou jste se dával prozatím, je před Vámi neštěstí, hrozné neštěstí v tomto životě i v životě, který přijde po něm. Podívejte se na to z hlediska rodiny. Dvě rodiny mají být přivedeny do blízkého a posvátného vztahu. Samozřejmě, že dokonalost se v těchto vztazích očekávat nedá, ale Vy byste tím, že byste si vzal děvče s takovým původem a s příbuznými, kteří by Vás ponižovali a uráželi nebo by Vás nutili, abyste je přehlížel, ten nejnešťastnější krok. *TSB 22.2*

Rady rodičů a nejbližších přátel – V těchto věcech je třeba nespěchat. Dejte si dostatek času na posouzení každého hlediska a nevěřte úplně vlastnímu úsudku. Nechejte matku, která Vás miluje a také svého otce a důvěrné přátele vyslovit kritický soud o té, které chcete prokázat svou přízeň. Nevěřte vlastnímu úsudku a nežeňte se s takovou ženou, u níž pocítujete, že nebude ozdobou Vaší rodiny, ale s takovou, která je myšlenkově a mravně na výši. Dívka, která dává okázale na odiv svou náklonnost k muži a vzbuzuje jeho pozornost svým nadbíháním, vyhledávající místa, kde si jí všimne, aniž by vyvolával pocit nevychovanosti, není dívkou o kterou by jste se měli zajímat. Její mluva je neslušná a často plytká. *TSB 22.3*

Raději žádné manželství než špatné – Nellie A. nebude mít ani ve dvaceti pěti letech takové vybrané způsoby a potřebné vědomosti pro manželství, jaké mají některé dívky v osmnácti. Ale muži ve Vašem věku mají většinou velmi omezené znalosti charakteru a ani potuchy o tom, jak se mohou zesměšnit zamilováním se do mladé dívky, která se pro ně v žádném směru nehodí. Bude daleko lepší vůbec se neženit než mít nešťastné manželství, ale ve všech těchto věcech hledejte radu u Boha. Buďte natolik klidný a ochotný podřídit se Boží vůli, aby Vám Vaše citové vazby nepřinášely horečnaté rozrušení a nezpůsobilost sloužit Bohu. – Letter 59, 1880 *TSB 23.1*

Potřeba podobnosti povah – Dozvěděla jsem se, že uvažujete o tom, že se oženíte se sestrou jménem Anna Haleová. To mne vyburcovalo, abych začala mluvit o věcech, jež jsem viděla. Vaše povaha není tak vytříbená, abyste mohl ženu s její jemnou a citlivou povahou učinit šťastnou. Boží řád naprosto nesnáší něco takového jako spojování povah jaké máte Vy a ona. Vy máte hodně ze zvířete. Máte silné zvířecí vášně, které nejsou ovládnány, když mají být. Vznešenější a ušlechtilé stránky Vaší mysli jsou podřízeny nízkým nebo přímo nešlechtným vášním. Nenechal jste se posvětit pravdou, k níž se hlásíte, nestal jste se účasten božské přirozenosti, „utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech“ (2 Pt 1,4). *TSB 23.2*

Anna Haleová není osoba, která dokáže dobře snášet drsné stránky života. Je jako křehká květina, která by brzy zvadla a zemřela, kdyby se setkala s útoky a nevšímavostí. V předchozím manželství jste prokázal nepochopení pro to, co žena potřebuje. Neprokázal jste porozumění pro její choulostivý organismus. Se svou první ženou jste selhal, velmi jste zklamal. Měla pevné zdraví a vytrvalost a odolnost, ve které se jí vyrovnala jen málokterá žena, ale brala si toho příliš hodně. Vaše horlivá snaha stále něco hromadit vás oba vedla k tomu, že jste se přetěžovali, nechali se pohltnout starostmi tohoto života a nevšimli si přítomnosti štěstí a pohody, stále hledíce kupředu do doby, kdy byste měli mít více majetku na tomto světě a kdy byste si mohli dovolit všimát si příjemností života. *TSB 24.1*

Udělal jste politováníhodnou chybu. Byl obětován život Vaší ženy. Ta dnes mohla žít. Ta měla žít. Ale Vy jste věděl tak málo o ženském organismu, že jste o ni nepečoval a zanedbal jste opatření, která jste měl učinit pro její pohodlí. Máte ve velké míře povahu svého otce. *TSB 24.2*

Když hledáte manželku, nehledejte mezi jemnými a kultivovanými ženami, u nichž převládá přemýšlivost. Vyberte si ženu mezi těmi, které mají povahu podobnou Vaší. Vy nemůžete osobu s jemnou oduševnělou povahou učinit šťastnou. – Letter 21, 1868 *TSB 24.3*

Svědomitost v domově rodičů – Mladí lidé by se měli na život ve vlastním domově připravovat svědomitostí v plnění úkolů při životě v domově rodičů. Zde by se měli učit odříkání a projevovat laskavost, zdvořilost a křesťanský soucit. Pak je bude v srdci stále hrát láska a ten, kdo bude z takové domácnosti odcházet, aby stanul v čele své vlastní rodiny, bude vědět jak vytvořit podmínky pro štěstí té, kterou si zvolil za životní družku. Manželství pak bude místo konce lásky teprve jejím počátkem. – PP 176 *TSB 24.4*

Prosím Vás a varuji ve jménu svého Pána, nevstupujte do manželského svazku a neberte na sebe povinnosti a závazky dané manželským slibem dokud se nezmění Vaše srdce a život. Až dokážete přinést štěstí vlastnímu domovu, být požehnáním pro svého otce a svou matku i pro své bratry a svou sestru, teprve pak dokážete pochopit úkoly vyplývající z manželského svazku. – Manuscript 2, 1871 *TSB 25.1*

3. Lidská osobnost

Osobnost manželky – Žena, která se podvoluje tomu, aby jí bylo vše přikazováno i v nejobyčejnějších věcech domácího života, která se vzdává své vlastní totožnosti, nebude nikdy na světě příliš užitečná a nebude přinášet požehnání, její život neposlouží pro uskutečňování Božího záměru. Je to pouhý stroj, který je řízen cizí vůlí a cizí myslí. Bůh dal každému, mužům i ženám totožnost – jejich vlastní osobnost, proto musejí jednat v bázni Boží sami za sebe. – Letter 25, 1885 *TSB 25.2*

Vlastní osobnost manžela i manželky – Přesvědčila jsem se, že i když jsou muž a žena oddáni, dají si navzájem nejsvětější slib před zraky nebes a svatých andělů a ze dvou ze stává jeden, stále mají oba vlastní osobnost, kterou manželská úmluva nemůže zničit. Přestože jsou poutáni jeden ke druhému, oba mají vliv, kterým působí na svět a neměli by být na sebe sobecky upoutáni tak, aby se uzavírali před společností a pohřbili svou prospěšnost a svůj vliv. – Letter 9, 1864 *TSB 25.3*

Odevzdaná manželka – Když se manželka rozhodne, že manžel má právo mít plnou vládu nad jejím tělem a usměrňovat její myšlenky tak, aby v každém ohledu odpovídaly jeho myšlenkám, pak se vzdává vlastní osobnosti; její totožnost se ztratí a je pohlcena jejím manželem. Je pouhým strojem, kterým hýbe a řídí jeho vůle, nástrojem k zajišťování jeho potěšení. Myslí za ni, rozhoduje za ni a jedná za ni. Manželka tímto zaujímáním odevzdaného postoje tupí Boha. Má povinnosti před Bohem, které si musí chránit. *TSB 25.4*

Když manželka odevzdá své tělo a mysl pod vládu svého manžela a ve všem se podřizuje jeho vůli, obětující své svědomí, důstojnost a dokonce i osobnost, ztrácí možnost působit mocným vlivem ve prospěch dobra, který by si měla zachovat k tomu, aby svého manžela povznesla výše. – RH Sep. 26, 1899 *TSB 26.1*

Láska ke Kristu, láska jednoho k druhému – Ani manžel ani manželka by neměli svou osobnost nechat pohltit osobností svého protějšku. Každý má svůj osobní vztah k Bohu. V souvislosti s Ním by se každý měl sám sebe ptát: „Co je správné?“ „Co je špatné?“ „Jak mohu nejlépe naplnovat cíl života?“ Nechejte bohatství svých citů proudit k Tomu, který za vás dal svůj život. Ať je pro vás Ježíš první i poslední a nejlepší ve všem. Když bude vaše láska k Němu hlubší a silnější, bude vaše láska jednoho k druhému očištěna a posílena. *TSB 26.2*

Postoj, který k nám zaujímá Ježíš, je postoj, jaký by k sobě navzájem měli zaujímat manžel a manželka. „*A chodte v lásce, jako i Kristus miloval nás.*“ „*A protože církev poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým ve všem. Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni.*“ (Ef 5,2; 5,24.25) *TSB 26.3*

Žádná svémocná vůle – Ani manžel ani manželka by se neměli pokoušet o svémocné ovládní toho druhého. Nesnažte se svůj protějšek nutit, aby se podvolil vaší vůli. Nemůžete to dělat a přitom si uchovat jeho lásku. Buďte laskaví, trpěliví a shovívaví, pozorní a zdvořilí. Pomocí milosti Boží se vám může podařit učinit ho šťastným, jak jste slíbili v manželském slibu. – RH Dec. 10, 1908 *TSB 26.4*

Pak jsem poznala jeho snachu. Je milována Bohem, ale žije v otrockém područí, ve strachu a bázni, je malomyslná, nevěří si a je velmi nervózní. Tato sestra by si neměla myslet, že svou vůli musí poddat bezbožnému mladíkovi, který je mladší než ona. Měla by si uvědomit, že manželství není k tomu, aby zničilo její osobnost. Bůh má vůči ní požadavky, které jsou výše než jakékoli požadavky zemské. Ježíš ji vykoupil vlastní krví. Není „sama svá“. Nevkládá celou svou důvěru v Boha a nechává své přesvědčení a svědomí poddat se panovačnému a tyranskému muži, v němž jeho veličenstvo satan zažehne zlost vždy, když na něho dokáže účinně zapůsobit tak, že vystraší jeho bázlivou, roztřesenou duši. Tolikrát už s ní lomcovaly záchvaty nervozity, že její nervový systém je silně narušen a je z ní úplná troska. *TSB 27.1*

Je to Hospodinova vůle, aby tato sestra byla v takovém stavu a On byl oloupen o její službu? Ne. Její sňatek byl d'áblův úskok. Nicméně nyní by měla dělat, co se dá; chovat se ke svému manželovi něžně a činit ho šťastným jak může, aniž by znásilňovala své svědomí, neboť jestliže on vytrvá ve své vzpouře, tento svět bude jedinými nebesy, která bude mít. Ale zbavovat se možnosti účastnit

se shromáždění věřících a věnovat se uspokojování panovačného manžela, jenž má povahu draka, není v souladu s Boží vůlí. Bůh si přeje, aby se tato chvějící se duše k Němu utekla. On bude jejím úkrytem. Bude jako stín velké skály v bezútěšné zemi. Mějte hlavně víru a důvěru v Boha a On vás posílí a požehná vám. Všechny její tři děti jsou vnímavé vůči působení pravdy a Ducha Božího. Kdyby tyto děti žily v tak příznivém prostředí jako mnoho dětí světicích sobotu, byly by všechny proměněny a přidaly se k Hospodinovu vojsku. – 2T 99, 100 *TSB 27.2*

Hlava rodiny – Mary, ... chci Vás s veškerou sesterskou a mateřskou náklonností přátelsky varovat v další věci. Často jsem si všimla, že před ostatními s Johnem mluvíte dosti rozkazovačným způsobem a Váš hlas má netrpělivý tón. Mary, všimají si toho i jiní a mluvili o tom se mnou. Poškozuje to dojem, kterým působíte. *TSB 28.1*

My ženy si musíme uvědomovat, že Bůh nás podřídil manželovi. On je hlava rodiny a naše soudy a vyjadřované názory musejí, pokud možno, souhlasit s jeho. Pokud ne, pak tam, kde nejde o věc svědomí, je v Božím Slovu přednost dána manželovi. Musíme se podvolit hlavě rodiny. – Letter 5, 1861 *TSB 28.2*

Panovačný manžel – Mám na srdci pár slov, která chci říci k Vašemu manželství; ne na základě vidění, ale dovolení. Ano, cítím se Duchem Božím nucena říci Vám, že od Vašeho sňatku mám menší důvěru ve Vaši poctivost než jsem měla předtím. Mé srdce jím bylo velmi zarmoucené. Věděla jsem, že nejste schopen být tím pravým manželem pro sestru Drakeovou. Kdybyste jí býval dovolil předložit její případ k naší úvaze, bývali bychom ji mohli poradit ve světle, kterým nás Bůh ve Vašem případě osvětlil. Vy jste to věděl a proto jste nechtěl, abychom byli požádáni o radu. Bratře R., domnívám se, že Vaše pohnutky k této svatbě byly čistě sobecké. Nevěřím, že jste měl na mysli dobro sestry Drakeové nebo Boží slávu. Pospíchal jste na ni, aniž byste se poradil s těmi, které nejlépe znáte. Uspěchal jste tuto věc vlivem své ukvapené povahy, kterou jste vždy měl. *TSB 28.3*

Právo vlády nad majetkem – Vaše jednání od svatby při zmocňování se a ovládání majetku té, kterou jste učinil svou ženou, ukazuje, že Vaše pohnutky byly špatné. Všechny tyto věci stojí proti Vám a odhalují na Vaší straně velmi velkou sobeckost a rozkazovačného ducha, čemuž by Bůh tuto ženu nechtěl nechat podříditi. Její sňatek neruší její právo vládnout svým majetkem. Neničí její osobnost. Její osobnost by měla být zachována, pokud bude velebit Boha svým tělem a duchem, kteréžto věci Mu patří. Její osobnost se nemůže utopit ve Vaší. Má úkoly, kterými je povinována vůči Bohu a Vy nemáte právo v tom překážet. Bůh na ni má požadavky, které Vy nemůžete splnit. Z Boží prozřetelnosti se stala jeho „správcem“ a měla by odmítnout vzdát se toho ve prospěch Vás nebo kohokoli jiného. *TSB 29.1*

Vy nemáte lepší nebo dokonalejší úsudek než ona; takový, aby ji to přimělo, aby Vám předala vládu nad svým majetkem. Vypěstovala si daleko lepší charakter než Vy a má mnohem srovnanější myšlenky. Dokáže s tímto majetkem hospodařit rozumněji, uvážlivěji a lépe pro Boží slávu než Vy. Vy jste člověk, který jde od krajnosti ke krajnosti. Jednáte z náhlých popudů a převážně více pod přímým vlivem zlých andělů než pod vlivem andělů Božích. – Letter 4, 1870 *TSB 29.2*

Nesprávné pohnutky – Nemusím Vám ani říkat jak hluboce mě rmoutí Vaše svatba. Vy nejste muž, jenž dokáže svou ženu učinit šťastnou. Máte příliš rád sám sebe na to, abyste byl laskavý, pozorný, trpělivý, něžný a soucitný. Jak láskyplně byste se nyní měl chovat k té, kterou jste si vzal! Jak pečlivě byste se měl snažit, aby nelitovala, že svůj osud spojila s Vaším! Bůh sleduje cestu, kterou jste se dal v této věci. Bůh zná Vaše pohnutky. Nyní máte příležitost odhalit své pravé „já“ a prokázat, zda jste byl ke svému sňatku puzen opravdovou láskou anebo skrytým sobeckým zájmem. Nemám pochyb, že jste se oženil s myšlenkami na to, že přijdete k majetku a budete s ním moci nakládat jak se Vám zlíbí. *TSB 29.3*

Důležitost lásky a něhy – Nemáte právo své ženě rozkazovat jako dítěti. Nevydobyli jste si pověst člověka, který by zasluhoval úctu. Vzhledem k Vaším chybám v minulosti je třeba, abyste zaujal skromný postoj a vzdal se vyžadování respektu, který si nezasloužíte. Jste příliš nedokonalý člověk na to, abyste vyžadoval podřízení své vůli bez výjimky. Čeká Vás dost práce s tím, abyste zvládl sám sebe. ... *TSB 30.1*

Nikdy byste se neměl vyvyšovat nad svou ženu. Ona potřebuje vlídnost a lásku, která se Vám bude vracet. Když očekáváte, že Vás bude milovat, musíte si její lásku zasloužit projevováním

vlastní lásky a vlídnosti ve svých slovech a ve svém jednání vůči ní. Šťěstí své ženy máte ve své moci. Váš přístup jí říká: „Abys byla šťastná, musíš svou vůli plně podřídít mé; musíš se podvolit dělat to, co slouží k mému potěšení. Našel jste zvláštní rozkoš v uplatňování své moci, protože si myslíte, že jste k tomu oprávněni. Ale čas ukáže, že když budete pokračovat v takovém chování, k jakému Vás vede Vaše povaha, nevzbudíte v srdci své manželky lásku, odcizíte se jí a ona bude nakonec tou vnucovanou vůlí, tou mocí, kterou nikdy předtím ve svém manželském životě nepocítila, pohrdat. Je zřejmé, že Vaše skutky jsou trpké a že sklídíte, co zaséváte. *TSB 30.2*

Povinnosti matky k dítěti – Nemohu jinak než mluvit k Vám otevřeně. Tato věc to vyžaduje. Jak sňatek sestry Drakeové s Vámi zlepšuje její život? Ani trochu. Vaše chování dělá z jejího života utrpení a připravuje jí nesnesitelný osud. Jakmile jsem uslyšela o Vašem sňatku, hned jsem věděla jak to bude vypadat. Myslela si, že bude mít někoho, kdo jí bude pomáhat starat se o jejího chlapce, ale Vy jste musel odtrhnout matku od syna a nutit ji vzdát se mateřské péče a citů k synovi ve prospěch Vás, který máte jako důvod, proč by tomu tak mělo být, jediné svůj sňatek. Neudělal jste nic, abyste si tuto obrovskou oběť nějak zasloužil. Nepočínáte si ani tak, abyste si získal alespoň její důvěru. Přesto vyžadujete tuto velkou oběť, odloučení matky od syna. Můžete tvrdit, že tuto věc chápete, ale my tvrdíme, že o ní víte jen málo. Místo, abyste považoval za svou povinnost být trpělivý a laskavý a vedl si v případě jejího syna uvážlivě, jednáte způsobem, jakým jedná necitelný tyran, který je bez srdce. *TSB 30.3*

Této matce bych poradila, aby jednala v bázni Boží a nedovolila nějakému cizinci přijít, dělat si nároky na titul manžela a připravit její dítě o její city a péči. Bůh tuto matku nezprostil jejích povinností, protože se za Vás provdala. Vy nejste schopen opravdové lásky. Nevíte, co tento čistý cit znamená. Kdyby ano, nikdy byste se nechoval tak, jak se chováte. – Letter 4, 1870 *TSB 31.1*

4. Nový sňatek vdov a vdovců

Možnost sňatku v pokročilém věku – Milý bratře Hare, k Vašemu prvnímu dopisu, jenž jsem obdržela v poště před tím posledním, Vám řeknu, že k této věci nemám žádné konkrétní poznatky a k oblasti, která Vás zajímá, Vám nemohu dát žádné informace. Doporučuji Vám, abyste to probral s Wesleyem Harem a jeho ženou, protože ti tu, o kterou Vám jde, znají a budou těmi správnými rádci. Víím, že jste asi ve svém věku osamělý, jak říkáte a jestliže je zde někdo, koho byste mohl milovat a kdo by tuto lásku opětoval, nevidím v tom žádný problém. Ale jelikož dámu, o kterou Vám jde, neznám, nemohu mluvit jako někdo, kdo zná obě strany. *TSB 31.2*

Jedna věc je jistá: Vy víte, že Ten, jemuž jste sloužil po mnoho let, Vám bude spolehlivým Rádcem. Předložte svou věc Tomu, jenž nikdy nechybuje. Náš čas, můj i Váš, je krátký a je třeba, abychom uzrávali pro budoucí nesmrtelný život. Ježíš říká: *„Nermuť se srdce vaše. Věřte v Boha, i ve mně věřte. V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.“* (J 14,1-3) Radujme se z toho a připouštějme si co možná nejméně trápení. *TSB 32.1*

Stáří jako čas odpočinku – Staří i mladí jsou zváni: *„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.“* (Mt 11,28.29) Děkujte Bohu svým srdcem, svou duší i svým hlasem, že existuje nebe, kde čeká odpočinek, sladký odpočinek. Je to Vaše výsada i má výsada přijmout toto pozvání a spočinout. Chceme, aby náš zbytek života byl již co nejvíce oproštěn od zmatků a starostí, abychom měli odpočinek v Kristově životě. *„Jho mé“*, říká Ježíš, *„zajistě jestiž rozkošné, a břímě mé lehké.“* *TSB 32.2*

Hospodin nezklame nikoho, kdo v Něj vloží svou důvěru. Bude pro nás první i poslední a nejlepší ve všem. Bude pro nás znamenat včasnou pomoc vždy, když budeme potřebovat. V těchto posledních dnech služby Bohu budeme... podpírání, vedení a chránění silou Krista. Kéž Vám Hospodin požehná a posílí Vás, aby Vaše poslední dny mohly být Vašimi nejlepšími dny, prodchnutými změkčujícím a uklidňujícím působením Jeho lásky. Můj bratře, mým neupřímnějším přáním je, ať Vám Hospodin žehná, chrání Vás a dá Vám spočinutí ve své lásce. – Letter 70, 1898 *TSB 32.3*

Nový sňatek S. N. Haskella – Dopis bratra Haskella jsme dostali po sobotě večer. Vaše zpráva, že Vaše osudy jsou spojeny v jeden, nás potěšila. Kéž Bůh tomuto svazku požehná, abyste mohli být jeden druhému posilou a oporou v každé době. Mým upřímným přáním je a vroucně se modlím za to, aby Vám Bůh dal svůj pokoj. *„Jděte, a postavice se, mluďte... lidu všecka slova života tohoto.“* (Sk 5,20) *TSB 33.1*

Mám radost, bratře Haskelli, že máte pomocnici (paní Haskellovou). Právě to jsem si už nějakou dobu přála. Dílo, kterému jsme oddáni, nás sjednotilo v Kristu Ježíši abychom šířili jeho známost. Vaší výsadou je být šťasten ve svém novém vztahu k druhým, v šíření evangelia mezi těmi, kdož jsou v temnotě a hříchu. Rozumíme si a jsme sjednoceni v ušlechtilé práci, kterou Vy a já milujeme a která nás vede k jedinému velkému cíli, jenž stojí před námi – k šíření Kristova království a uctívání Jeho slávy. Ve všem, co s tím souvisí, jsme spojeni pouty křesťanského bratrství a společenství s nebeskými silami. ... *TSB 33.2*

Světlo, kterým jsem byla osvětlena, mi dává plné přesvědčení, že společným působením všech Vašich dobrých vlastností dosáhne světlo spásy na mnoho duší, jež jsou nyní v temnotě a hříchu. Víím, že nežijete sám pro sebe, ale pro Toho, jehož milujete a uctíváte a jemuž sloužíte. – Letter 74a, 1897 *TSB 33.3*

Rady J. N. Andrewsovi – Z těchto důvodů jsem Vám radila, abyste se před svým posledním návratem do Evropy oženil. Za prvé jste potřeboval ženu, aby se o Vás starala a svou rodinu jste neměl brát do Evropy bez vhodného protějšku, který by byl dobrou matkou Vašich dětí, aby tyto děti nemusely ve všech věcech nést znaky Vašeho smýšlení a mít charakter utvářený Vašimi názory.

Vaše mysl je nevyrovnaná. Potřebujete, aby se do Vašeho chování dostal rys, jenž nevlastníte a nechápete, že je opravdu velmi podstatný. ... *TSB 34.1*

Vaše plány na osamělý život vdovce byly špatné, ale v této chvíli je to vše, co k tomu řeknu. Vliv ušlechtilé křesťanky s náležitými schopnostmi by potřebným způsobem působil proti sklonům Vaší mysli. Vaše schopnost koncentrace, ostré světlo, v němž vnímáte vše, co má náboženskou povahu a je spojeno s věcí a působením Boha, Vás dostává do stísněného duševního stavu a klade na Vás břímě úzkosti, které Vás oslabuje tělesně i duševně. Kdybyste se býval spojil s někým, kdo by měl opačné pocity, kdo by měl schopnost odvrátit Vaše myšlenky od ponurých věcí a kdo by se nevzdal své osobnosti, ale chránil si svou totožnost a svým vlivem ovlivňoval Vaši mysl, dnes byste býval měl tělesnou sílu a schopnost odolávat nemoci. – Letter 9, 1883 *TSB 34.2*

Jistě si pamatujete, jak jsem Vám psala z Texasu, abyste si našel ženu než se vrátíte do Evropy. Myslíte si, že bych Vám takto radila, kdybych do této věci hluboko neviděla? Budte ujištěn, že bych Vám bez dobrého důvodu žádnou takovouto radu nedávala. Viděla jsem, že se příliš tvrdošíjně držíte vlastního úsudku a vlastních myšlenek. Kdybyste byl více ochoten nechat si poradit těmi, jimž byste měl důvěřovat a méně věřit vlastním pocitům a dojmům, byl by výsledek pro Vás i pro Boží věc mnohem lepší. *TSB 34.3*

Viděla jsem, že jste učinil chybu, když jste se vydal do Evropy bez ženy. Kdybyste si před odjezdem vybral zbožnou ženu, která by mohla být matkou Vašich dětí, udělal byste moudrou věc a Vaše prospěšnost Boží věci by dnes byla desetinásobně větší. – Letter 1, 1883 *TSB 35.1*

Nesmířlivost a zasahování syna – Prosím Vás, abyste neodsuzoval svého otce. Neměl byste o něm mít takové mínění, neboť Váš otec neudělal nic, co Bůh odsuzuje. Jeho odsouzení spočívá pouze v myslích lidí. On své děti nikterak nezostudil. Drží se Boží cesty – jedná rozvážně a spravedlivě. Hospodin před ním otevírá cestu, na níž může pro Jeho lid dělat mnoho dobrého a ušlechtilého. Kristus je jeho Spasitel a bude-li k Němu stále vzhlížet, bude změněn k Jeho obrazu. *TSB 35.2*

Váš otec byl laskavý, něžný manžel. Mnoho let se svědomitě staral o tu, kterou vždy miloval. Smrt ho odloučila od ženy, která tak dlouho byla jeho drahou svěťenkyní. Pak přišel o svou sestru a jeho domov se rozpadl. Je něco divného na tom, že za těchto okolností, po smrti Vaší matky, se měl spojit se ženou, k jejímuž příklonu k pravdě byl nápomocen? Tato žena není mladá; je ve věku, kdy mu může pomáhat v jeho práci. Měl by věk Vašeho otce být překážkou k jeho štěstí? ... *TSB 35.3*

Věřím, že kdyby si Váš otec vzal tuto dámu, Pán by jim oběma rád požehnal. Ale když vidím, jak bylo k této věci přistupováno, nemyslím si, že tento vztah bude pokračovat. Ti, kdo odmítli schválit tento svazek, by si měli zapamatovat, že jednoho dne se budou muset vypořádat s výsledkem svého jednání. Ale tuto věc musím nechat těm, kteří v ní sehráli svou roli. – Letter 117, 1902 *TSB 36.1*

Když je věkový rozdíl příliš velký – Další příčinou úbytku tělesných sil a mravních hodnot současného pokolení jsou muži a ženy vstupující do manželského svazku, i když je mezi nimi příliš velký věkový rozdíl. Často se stává, že starý muž se rozhodne oženit se s mladou dívkou. Když se tak stane, život manžela se často prodlouží, zatímco manželka pocítuje nedostatek vitality, kterou na svého starého muže přenesla. Úkolem žádné ženy není obětovat život a zdraví, i když skutečně miluje někoho o tolik staršího a cítí na své straně odhodlání učinit takovou oběť. Tyto ženy by měly potlačit své city. Měly by zvažovat vyšší hlediska než své vlastní zájmy. Měly by myslet na to, v jakém stavu budou jejich děti, pokud se jim narodí. Ještě horší je, když si mladý muž vezme značně starší ženu. Potomstvo vzešlé z těchto svazků, kde je velký vzájemný věkový rozdíl, má v mnoha případech nezdravou mysl a bývá na tom špatně i s tělesnou silou. V těchto rodinách se často projevují rozmanité výstřední a mnohdy velmi nepříjemné charakterové rysy. Tito potomci často brzy umírají a ti, kteří dosáhnou zralého věku, jsou v mnoha případech postiženi tělesně i mentálně a jejich mravní úroveň je velmi nízká. *TSB 36.2*

Starý otec je se svými selhávajícími schopnostmi jen málokdy připraven řádně vychovávat svou mladou rodinu. – 2SM 423, 424 *TSB 37.1*

Potřeba zdravého úsudku – Milá sestro, právě jsem dostala dopis od Charlese B., studenta na škole v Lodi v Kalifornii, který mne naléhavě žádá, abych se poradila s Bohem ve věci jeho matky. Píše, že jeho matka pomýšlí na svatbu s mužem o mnoho let mladším. *TSB 37.2*

Udivuje mne, když se dozvídám, že čtyřiceti šestiletá matka chce ohrozit své štěstí, své blaho a svou autoritu sňatkem s dvacetiletým mladíkem. Je to divná věc, která ukazuje na nedostatek zdravého úsudku. Hospodin by si přál, aby se tato sestra pečlivě zamyslela nad jistým výsledkem takového jednání. *TSB 37.3*

Je jasné, že naše sestra je v této věci pod špatným vlivem – vlivem stojícím proti vedení Duchem svatým. Jako matka tří dětí by měla cítit vůči Bohu zodpovědnost postupovat uvážlivě ve všech ohledech, aby si udržela autoritu nad svými dětmi a nedávala se cestou, která by jimi a řadou dalších lidí byla považována za tak pochybnou. Měla by si uvědomit, že její povinnosti vůči Bohu a dětem vyžadují velmi vážné zamyšlení. *TSB 37.4*

Má sestro, toto není něco, co by se Bohu líbilo. Tento sňatek by přinesl špatné výsledky – výsledky, jež by zničily autoritu, kterou by se matka měla svědomitě snažit udržovat nad svými dětmi. Naléhám na Tebe, abys sis tuto autoritu střežila jako něco posvátného. Bůh Tě slavnostně pověřil jako matku Tvých dětí, abys jim dávala Jeho výchovu. To, aby sis v této době vzala za muže mladíka, jemuž je dvacet let, by se velmi přičilo Tvým povinnostem jako matky třech synů, kteří právě dospěli do mužného věku. *TSB 37.5*

V noci jsem s Tebou o těchto věcech v duchu rozmlouvala a vysvětlovala Ti nesmyslnost toho, o čem uvažuješ. Doporučuji Ti uplatnit otevřené odhodlání Tvého ducha v úsilí pomáhat svým dětem pochopit výhody toho, když někdo miluje Boží svět. Ukaž svým dětem, že se společně s Bohem snažíš spasit jejich duše. *TSB 38.1*

V noci mi bylo vyjeveno, že pokud bys učinila tento nepatřičný krok, nepřítel všech spravedlivých by jej využil ke zničení veškeré úcty, kterou by k Tobě jinak měly Tvé děti a vnesl by do jejich srdcí opovržlivost k Tobě kvůli Tvému nedostatku zdravého úsudku. Ďábel usiluje o to, aby zničil Tvou autoritu a vliv doma i ve sboru stejně jako mezi nevěřícími. *TSB 38.2*

V minulosti jsme měli možnost sledovat několik manželství tohoto druhu, a výsledkem byl vždy nešťastný rodinný život. *TSB 38.3*

Moje sestro, upřímně na Tebe naléhám, jednej jako žena s lepším úsudkem. Zachovej si, moc Tě prosím, každý vzácný kousek své autority, abys ji mohla využívat k Boží slávě udílením moudrých rad svým dětem. Jsi zodpovědná vůči Bohu za prospěšný vliv, kterým jsi nyní schopna působit. Ve vlastním zájmu a v zájmu svých dětí ukonči tuto záležitost. *TSB 38.4*

V noci jsem Ti v duchu říkala: „Dej svým dětem jako správná matka příklad pevné víry v Boha a zachovej si úctu a důvěru, kterou bys jinak mohla navždy ztratit.“ – Letter 26, 1910 *TSB 38.5*

Část II. – Manželství s nevěřícím

5. Chování křesťana v manželství

Žádné myšlenky na rozvod – Pokud je manželka nevěřící a odpůrce, manžel ji ve světle Božího zákona nemůže z tohoto důvodu odvrhnout. Aby se choval v souladu s Božím zákonem, musí s ní zůstat, pokud se ona sama nerozhodne odejít. – Letter 8, 1888 TSB 39.1

Povinnosti křesťanky v manželství – Chtěla bych Ti říci pár slov, která pro Tebe má Bůh. ... Hospodin má pro tebe práci; není to žádná veřejná práce, ale práce velmi důležitá, práce u Tebe doma, a sice brát zodpovědně svou roli matky a manželky. Tuto Tvou práci nemůže zastat nikdo jiný. TSB 39.2

Duch a Slovo Boží jsou ve vzájemném souladu. Pamatujice na to, přečtěme si slova vnuknutá Ježíšem Kristem Pavlovi pro Tita. Tomu je předkládáno mluvit „*což sluší na zdravé učení. Starci ať jsou střizliví, vážní, opatrní, zdraví u víře, v lásce, v snášenlivosti. Též i staré ženy ať chodí po-božně, v oděvu příslušném, a ať nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijící, poctivým věcem učící, aby mladice vyučovaly, jak by muže své i děti milovati měly, a byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrotivé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo Boží*“ (Tt 2,1-5). TSB 39.3

Nejpřednější povinnost manželky – její domácnost – Ve světle Božího Slova se Tě ptám z jakého důvodu pobýváš v Battle Creeku? Řekl Ti snad Bůh, abys zanedbávala svou domácnost? Ne, kdepak. Má sestro, Hospodin mi vyjevil, že podceňuješ své povinnosti. Tvůj manžel Tě potřebuje a Tvé děti potřebují svou matku. Vybočila jsi z cesty, kudy nás vede Ježíš. On Ti říká: „*Následuj mne*“ a chce Tě vést ve Tvých vlastních domácích povinnostech, které jsou nyní zle zanedbávány. Boží hlas Tě nevyzval, abys své zájmy oddělila od zájmů svého manžela a svých dětí. Tvá nejpřednější povinnost je starat se o domácnost. Duch Boží Ti nedal ani Tě neoprávnil dělat práci, která je v rozporu s Jeho vlastním Slovem. ... TSB 40.1

Rada matce – Máš vznešenou práci, nezadatelné a svaté povolání být příkladem křesťanských ctností jako věrná a svědomitá manželka a matka, být milá, trpělivá, laskavá, a přitom pevná ve své domácnosti, poznávat správné způsoby a získávat potřebný cit pro výchovu svých dětí, aby mohly jít cestou Páně. Uč se v Kristově škole jako pokorné Boží dítě, neustále se snaž zlepšovat své schopnosti, abys doma dělala tu nejdokonalejší a nejdůkladnější práci, a to jak příkazováním, tak svým příkladem. TSB 40.2

V této práci ti bude Hospodin pomáhat, ale když se ke svým povinnostem manželky a matky nebudeš znát a budeš vztahovat své ruce k Bohu a přitom se jimi chápat jiného druhu práce, buď jsi jista, že On sám sebe nepopře; On Tě chce vést k plnění povinností, které Tě čekají doma. Pokud si myslíš, že Ti byla svěřena nějaká vznešenější a svatější práce, žiješ v klamu. Zanedbáváním svého manžela a dětí pro to, co pokládáš za náboženské povinnosti, ať jde o účast na bohoslužbách či práce pro ostatní, předčítání z Bible či zvěstování Božího Slova, vystupuješ přímo proti smyslu slov vnuknutých Pavlovi v jeho poučení Titovi. Kristova církev nikdy nevede žádnou manželku a matku k tomu, co děláš Ty. TSB 40.3

Své schopnosti pečovat o domácnost nyní můžeš uplatňovat velmi účinně, protože Tvé děti jsou ve věku, kdy matku nejvíce potřebují. Roztěkaný mladý duch má přirozené sklony k darebným kouskům. Neklidná mysl, pokud není dbáno, aby se zabývala lepšími věcmi, je ochotna věnovat pozornost tomu, k čemu ponouká satan. Děti potřebují bdělé oko matky. Potřebují být poučovány, vedeny bezpečnými cestami, chráněny před neřestmi, získány laskavostí a pečlivou výchovou být utvrzeny v tom, že je třeba činit dobro. TSB 41.1

Spasitel nachází hodnotu a důstojnost v každé duši, a to pro Boží obraz, který duše nese. Zemřel, aby Tvé děti mohly mít dar věčného života. Shlíží na ně s božským soucitem. Jejich duše mohou být spaseny pro věčný život a jsou stejně drahocenné jako duše ostatních. Pán Tě nepovolal k tomu, abys zanedbávala svou domácnost, děti a manžela. Nikdy nepůsobí tímto způsobem a nikdy tak působit nebude. Před vlastními dveřmi máš malý záhon, o který se máš starat a Bůh Tě bude brát k zodpovědnosti za tuto práci, kterou svěřil do Tvých rukou. Na základě upřímné modlitby a studia Bible můžeš nabýt velkou moudrost při poznávání různých schopností svých dětí a sledování jejich chování. Můžeš doma mít malou školu, v níž budeš učitelkou. Jestliže budeš hledat u Hospo-

dina moudrost k tomu, abys pochopila Jeho cestu a když se budeš po ní snažit jít, nepovede Tě pryč z domova, ale zpět domů. *TSB 41.2*

Chudoba není hřích – Když jsi jedna z těch, kdo jsou světlo světa, toto světlo má svítit ve Tvém domově. Tvým údělem byla chudoba, ale proti tomu jsi nemohla nic udělat a nebyl to hřích. Ale Tvá mysl byla takové povahy, že Tě vedla vidět vše v příliš ostrém světle. Doporučuji Ti učit se přímo u nohou Ježíše. Je třeba, abys Ježíši více věřila a neměla tolik obav. Je třeba, abys měla upřímnou víru v Boží sliby. A tak bys měla působit společně s Bohem, zušlechťující svou mysl, abys do výchovy svých dětí mohla vnést pokojného ducha a milující srdce, naplnit je ušlechtilými touhami a pěstovat v nich lásku k čestným, čistým a svatým věcem. *TSB 41.3*

Boží starost o děti – Nikdy ani na okamžik si nemysli, že Bůh Ti dal práci, která bude vyžadovat, abys opustila své drahocenné stádečko. Nenechávej své děti klesat na duchu vlivem nepatřičných představ o Tobě a zatvrzovat srdce proti matce. Takto necháváš své světlo svítit naprosto špatným způsobem. Svým dětem ztěžuješ možnost stát se tím, čím by je chtěl mít Bůh a nakonec se dostat do nebe. Bůh se o ně stará a to musíš dělat i Ty, jestliže se pyšníš, že jsi Jeho dítětem. *TSB 42.1*

V minulosti jsi chybovala tím, že jsi měla o své děti příliš úzkostlivé obavy. Nevkládala jsi svou víru plně v Boha a povolovala jsi jim více, než bylo pro jejich dobro. A nyní je ponecháváš samy sobě. Co je to za jednání? Určitě není vedeno Bohem a pravdou. Tím, že tvrdíš, že jsi vedena Bohem a přitom zanedbáváš své povinnosti vůči dětem, Boha tupíš. ... *TSB 42.2*

Práva manžela a dětí – Když se bezvýhradně oddáme Bohu, prosté a samozřejmé úkoly našeho života doma jsou pak vidět v jejich skutečné důležitosti a my je vykonáváme v souladu s Boží vůlí. Och, má sestro, jsi možná svázána chudobou, Tvůj životní osud je možná neradostný, ale Ježíš Tě kvůli tomu neopustí ani nepovede Tvou rodinu k tomu, aby Tě opustila pro tuto nebo jinou příčinu. Bůh Tě učinil správkyní, hospodářkou Tvé domácnosti. Snaž se získávat schopnosti pro tuto práci a On bude po Tvém boku, aby požehnal všemu Tvému usilování a pak v budoucnu, až přijde čas zúčtování jak jsi spravovala to, co Ti bylo svěřeno, bude moci říci: „*To dobře, služebnictve dobrý a věrný.*“ (Mt 25,21) *TSB 42.3*

Tvůj manžel má svá práva i Tvé děti mají svá práva a to nesmíš opomíjet. Ať již máš nadání k jedné, třem či pěti věcem, Bůh Ti dal Tvou práci. Rodiče hrozně zanedbávají své domácí povinnosti. Nežijí podle Bible. Ale těm, kdo opustí své domovy, své manžely nebo manželky a děti, Bůh nesvěří práci na spáse duší, neboť se ukázali jako nevěrní svým svatým povinnostem. Bůh jim nesvěří věčná bohatství. ... *TSB 43.1*

Přišly mi dopisy od matek, týkající se jejich zkoušek doma a ptající se na mou radu. Jeden z těchto příkladů pomůže mnohým. Manžel a otec není věřící a matka nachází vše týkající se výchovy jejich dětí složité. Její manžel je bezbožný, vulgární a mluví s ní neslušně, učící tím děti nevážit si její autority. Když se matka s dětmi snaží modlit, přijde a dělá co nejvíce hluku, proklíná Boha a rouhá se Bibli. Tato matka je tak zmalomyslněna, že její život se jí stal břemenem. Co dobrého může udělat? Jak to prospívá dětem, že je ještě pořád doma? Cítila vážnou touhu udělat nějakou práci na Pánově vinici a proto si myslěla, že bude nejlepší, když opustí svou rodinu, raději než zůstat s manželem a otcem, jenž neustále učí jejich děti ji neposlušat a nerespektovat. *TSB 43.2*

V takových případech, matky, má rada zní: i přes jakékoliv zkoušky, které budete muset překonat přes chudobu, skrze rány a modřiny na duši, díky nevlídnému, panovačnému přístupu svého manžela a jejich otce, neopouštějte své děti. Nenechejte je napospas vlivu jejich bezbožného otce. Vaše práce je mařit jeho práci, jelikož je očividně pod satanovou kontrolou. – Letter 28, 1890 *TSB 43.3*

Rada ženě nevěřícího manžela – Dostáváme mnoho dopisů žádajících o radu. Jedna matka píše, že její manžel je nevěřící. Má děti, ale otec je učí neúctě k matce a ona si o ně dělá velké starosti. Neví, jak má dále postupovat. Vyjadřuje svou upřímnou snahu udělat něco v Boží věci a ptá se, jestli si myslím, že když je přesvědčena, že pro svou rodinu nemůže udělat nic dobrého, je její povinností rodinu opustit. *TSB 44.1*

Odpovím jí takto: „Má sestro, nevím jak bys mohla zůstat před Bohem nevinná a přitom opustit svého muže a děti. Nemyslím si, že bys to chtěla udělat sama od sebe. Zkouška, které jsi asi vystavena, je asi velmi tvrdá. Tvé srdce asi často cítí velkou bolest, protože je Ti prokazována neúcta, ale jsem si jista, že Tvým úkolem musí být pečovat o své děti. To je pole, kde Tě čeká prá-

ce, k níž jsi byla povolána. Je to asi kamenitá půda, která odrazuje od svého obdělávání, ale v celém svém úsilí máš Společníka, který Ti chce pomáhat plnit Tvůj úkol bez uhýbání, svědomitě, nehledě na všechny odrazující okolnosti. Ježíš je Tvůj pomocník. Ježíš přišel na náš svět, aby zachránil ztracené duše jdoucí do záhuby a Ty bys měla myslet na to, že tuto práci děláte společně s Bohem. *TSB 44.2*

Trápení doma pouze pro Ježíšovy uši – Nevyhýbej se svým povinností. Buď každý den doma misionářkou. Své děti bys měla od útlého věku nejen poučovat, ale dávat jim i praktickou výchovu. Drž nad nimi stále pevnou ruku. Nesmíš jim jen říkat co mají dělat, ale podle svých nejlepších schopností jim zajišťovat vhodné okolí a zasévat drahocenné semeno Ježíšovy lásky a ducha. Nenech se odradit tím, že satan využívá otce Tvých dětí, aby Tvou práci mařil; nevzdávej se v tomto boji. Chovej se tak, jak si přeješ, aby se chovali ostatní. Buď k manželovi vždy a při každé příležitosti laskavá a děti si k sobě připoutej pouty lásky. To je Tvá práce, to je bříme, které musíš nést. Neříkej o svém domácím trápení nikomu jinému než Ježíši. Svěř je pouze Jeho uším. *TSB 44.3*

Ježíš „*do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho. Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho, kteříž ne ze krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou*“ (J 1,11-13). *TSB 45.1*

Hodnota života podle Krista – Ctnost se nedědí. Velmi zkažený otec může mít zbožného syna a otec, který je křesťan, zhýralého syna. Nechť matky pozvednou břemena, která jsou pro ně dvojnásob těžká tím, že vedou domácnost. Nechávat svítit své světlo na domácnost, kde působí satan, aby si pro sebe zajistil Tvé děti, je práce velmi obtížná. Ale měl by je dostat? Nechť se Tvůj misionářský duch řádně postaví k této naléhavé situaci a řekne: „Ne, kdepak. I když mé děti mají bezbožného otce, jsou vykoupěny Kristovou krví. Já jsem jejich matka. Budu prosit Pána ve víře a pokoře, aby nespasil jen mé děti, ale i jejich otce a přivedl je ke kajícímu.“ Nežádej a nedovolávej se pochopení svého manžela a svých dětí, pouze prostě žij Kristovým životem. Svými slovy, duchem, charakterem, pokorou, trpělivostí, shovívavostí a veselou myslí buď ukazatelem cesty, která vede do nebe. *TSB 45.2*

Buď Kristovým svědkem. Buď příkladem síly křesťanské naděje. Ukazuj, že je pro Tebe útočištěm za všech okolností. Nechť je ve Tvém domově štěstí a spokojenost. V každé chvíli se musíš spoléhat na Ježíše. Čerpej sílu z Ježíše. On Ti dá to, o co budeš upřímně žádat. Když Ho budeš prosit celým srdcem, vyslyší Tě. *TSB 46.1*

Misionářská práce matky v domácnosti – Bůh neodvolává matky z domácí misionářské práce. To by znamenalo ponechání dětí v moci vlivů, které oslabují morálku duše a jsou pro ni zhoubné. Nepotřebují děti působení misionářské práce? Nepotřebují upřímné úsilí naplněné zbožností? Měly by matky domácí misionářskou práci zanedbávat kvůli práci na širším poli? Jen ať své schopnosti uplatňují u sebe doma – ať se pustí do práce, k níž jsou povolány, do práce přidělené Bohem. Jestliže matka dočista selhala, je to proto, že neměla víru nebo nepodávala pravdu a nežila v pravdě, jež je v Ježíši. Ať po letech očividného selhávání zkusí zase jiné metody, hledaje radu u Boha. Zmíň se na kolenou před Ním o Jeho slibech. „*Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž ji od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje.*“ (Jk 1,5.6) *TSB 46.2*

Raději veselá mysl než stěžování si – Pociťuješ, že Tvůj osud je těžký, stěžuješ si a reptáš? Když se Ti tedy ani potom nedostalo žádné pomoci, začni jednat jinak. Mluv vlídně, buď veselá. Jelikož máš Ježíše jako svého pomocníka, propukni ve zpěv modliteb. Když jsi pokoušena, když zlořečíš, nezlořeč znovu a pracuj se svými dětmi, i když je zde někdo, kdo je proti Kristu. Zasej semeno, živé semeno hluboko do půdy srdce. Nechť jsou Tvá slova moudře volena. Považuj se za Bohem povolanou misionářku, povolanou být světlem svého domova. *TSB 46.3*

Znovu říkám, odvolávat matku pryč od jejího muže a dětí, aby se zabývala tím, co ona pokládá za důležitější práci, není dílo Boží. Chop se povinností, nacházejících se přímo na Tvé cestě. *TSB 47.1*

Místo k plnění povinností je doma – Bolí mne, když dostávám dopisy od matek, které mají děti a ptají se: „Mám opustit své děti a dát se na misionářskou práci?“ V bázni Boží a v lásce k Bohu říkám: „Staňte se misionářkami ve svých domovech. Učte se, jak jednat podle Bible, abyste mohly být úspěšné ve své práci doma, neboť, chápejte, Vaše děti potřebují být spaseny, jelikož jsou to hříšníci. Neopouštějte své místo k plnění povinností kvůli jeho nepříjemnosti. Existuje mnoho

statečných mučedníků, kteří trpí v tichosti, kteří věří v Boha, když jsou slovně tupeni a týráni, kteří jsou zraňováni hrubým nelítostným veřejným odsuzováním a jejich údělem se zdá být žít v utrpení a dostávat útěchu pouze od Ježíše, který je Zdrojem jejich síly. Tito lidé jsou misionáři. Jsou to vznešené Kristovy duše a jejich jména jsou zapsána v Beránkově knize života.“ TSB 47.2

Pamatuj, Ježíš ví o všem – o každém žalu, každém zármutku. Nenechá Tě zhroutit se, neboť Jeho ruce jsou nad Tebou. Můžeš být osvícením pro celé své okolí, když budeš opravdu trpělivá, laskavá a shovívavá. Tímto, má sestro, považuj své otázky za zodpovězené. – Manuscript 9, 1868

TSB 47.3

Jistota v Božích slibech – Je pro Vás velmi důležité, abyste svou víru vkládala v Boha. Je mi líto, že tam, kde žijete, máte tak malou podporu v náboženských věcech. Je mnoho těch, kdo pro Vás mají slova soucitu, ti ale nepřinášejí útěchu toužící, hladové duši, jež je zraněná a potřebuje hojivý balzám. Nikdy nezapomínejte, že Váš Spasitel žije a vládne. Musíte se pevně chopit Božích slibů. Lidských učitelů křesťanské víry je málo. TSB 47.4

Možná jste se cítila téměř úplně zklamána a možná jste podlehla pokušení zanedbávat své náboženské povinnosti, zanechat života křesťanky nesoucí svůj kříž, možná jste svolila nechat se řídit světskými zásadami a postoji, možná jste zanedbávala modlitbu, zanedbávala zpovídání se Kristu. Jestliže jste to dělala, nedějte to už. Pamatujte na Kristova slova: „*Vy svědkové moji jste.*“ (Iz 43,10) Tvé světlo možná skomíralo, ale díky Bohu ani nyní ještě není pozdě uznat požadavky, které na Vás má Pán. TSB 48.1

Víra v Kristovy přednosti – Jste majetkem Ježíše Krista. Vykoupil Vás za cenu, která byla pro Něho nesmírná. Jste Jeho stvořením a vykoupením. Přestože jste si ve své naději v nebesa někdy nejistá, víte v koho máte věřit. Vaše naděje v nebesa se opírá pouze o přednosti Ježíše Krista. Možná jste již získala skutečnou zkušenost v Božích věcech. Budete-li ve víře vzhlížet k Ježíši, maje důvěru v Jeho přednosti, pochybnosti o Jeho lásce zmizí jako rosa v ranním slunci. TSB 48.2

Neochvějnost v podřízení Kristu – Vaše podřízení Bohu by mělo být úplné a beze zbytku; nečekejte ani den či hodinu. Využijte nyní co nejvíce svou zkušební dobu, ať je dlouhá či krátká. Jakmile se bezvýhradně oddáte Ježíši Kristu, přijme Vás. Neskrývejte nijak, že jste si zvolila pravdu a všechny nevýhody, které tato volba bude znamenat. ... TSB 48.3

Nikdy za žádných okolností ani zdánlivě nepřistupte na to, že opustíte cestu vybudovanou pro Pánovy vyvolené. Buďte pevná a neochvějná v plnění křesťanských povinností a ve věrnosti svému Bohu. ... TSB 48.4

Svěcení Soboty s anděly – Naléhám na Vás, abyste si beze zbytku plnila své křesťanské povinnosti vůči Bohu. Jestliže na sto mil od Vás není nikdo, kdo by světil Sobotu, jsou s Vámi celá nebesa. Kristus, Váš Spasitel a nebeští andělé jsou kolem Vás. Když se v každé době nouze budete uchylovat k Bohu, On bude Váš pomocník. Chovejte se doma podle pravdy. „*Vy svědkové moji jste, praví Hospodin.*“ TSB 48.5

Svědék křesťanské matky – Více už Vám ale nejsem schopna napsat. Milujete-li otce svých dětí, žijte vždy a za všech okolností životem křesťanky. Kdybyste tak bývala činila, Bůh by Vám býval pomáhal. Ale když děláte, co se líbí Vám a nelíbí Vašemu nebeskému Otcí, jak Vám může Pán pomáhat? TSB 49.1

Kéž Vám, má ubohá, drahá, která jste stále pokoušena, Pán pomůže vybrat si hned nyní tu správnou cestu. Kéž Vám pomůže dát manželovi a dětem důkaz, že jste žena, která žije křesťanským životem, že milujete Boha, že milujete Ježíše, který za Vás dal svůj život. A pak „*pokudž trvati budou dnové tvoji, slovoutný budeš*“ (Dt 33,25). – Letter 76, 1896 TSB 49.2

Získání nekřesťanského druha – Má sestro, náš Spasitel, to je včasná pomoc v každé době nouze. Neztrácej důvěru v Něho. Neutíkej se se svými strastmi k lidským bytostem, ale k Hospodini. Možná si myslíš, že ostatní s Tebou budou ve Tvých pocitech sklíčenosti soucítit, ale někdy budeš zklamána. Ježíš však nikdy nezklame toho, kdo k Němu přijde pro pomoc. TSB 49.3

Jsi taková, že děláš chyby? Jdi k Ježíši a popros ho, ať Ti odpustí a pak věř, že tak učiní. „*Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.*“ (1 J 1,9) Požádej Pána, ať Ti promine Tvá pochybení a pak se v Něm raduj. Ani v nejmenším Ti nepomůže stále jen litovat svých chyb. Řekni: „Pane, oddávám svou bezmocnou duši Tobě a pouze Tobě. Nebudu se trápit, neboť Ty jsi řekl: „*Vše, čehož žádáš,*

učiním tobě. “ Věř, že bude učiněno jak žádáš. Věř, že Tvůj Spasitel je plný slitování, plný něžného soucitu a lásky. Netrap se malými chybami. Malé chyby může přichystat sám Bůh, aby Tě ochránil před většími. TSB 49.4

Žádná polemika se satanem – Plň si své úkoly a pomáhej sama sobě tak, jak to musejí dělat všichni, kteří chtějí dostat požehnání. Věř, že Kristus Ti pomáhá. Odmítej pronést jediné nedůvěřivé slovo. Když Ti nepřítel říká, že Bůh Tě opustil, řekni mu, že víš, že tomu tak není, neboť On prohlašuje: „*Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.*“ (Mt 9,13) TSB 50.1

Ježíš praví: „*Toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven.*“ (J 6,37) Proto, sestro, nepříteli zanechej. Řekni mu, že neznectíš Boha pochybnostmi o Jeho milosrdenství, Jeho dobrotě, Jeho lásce. Nikdy nepolemizuj se satanem, neboť ten má úžasnou moc klamu. Kdyby Adam a Eva, když k nim přišel, opakovali slova Boží, říkáje: „On řekl a já věřím Jeho slovu, nezpronevěřím se Jemu,“ nebyli by bývali přemoženi. TSB 50.2

Zpěv je lepší než nářek – Namísto nářku nad svou slabostí a řečí o nedůvěře a pocitu nepotřebnosti, začni zpívat. Mluv o Božím milosrdenství a lásce. Všechny, kteří pracují a jsou obtíženi, Kristus zve: „*Podtež ke mně, ... a já Vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) Toto je poučení, které, jak si Kristus přeje, si máš osvojit a které Ti má přinést pokoj. TSB 50.3

Laskavá slova – Když k Tobě promlouvají odrazujícími slovy, neodpovídej, pokud nemůžeš odpovědět příjemně. Jsi-li zkoušena a trápena nemilými slovy, neodplácej stejnou mincí. Řekni si: „Nezklamu svého Spasitele.“ Každý muž, jenž je křesťanem, je dobře vychovaným mužem, každá žena, jež je křesťankou, je dobře vychovanou ženou. Na rtech křesťanky je vždy zákon laskavosti. Křesťanka nepronáší žádná ukvapená slova. Používání laskavých slov, když se cítíš roztrpčeně, vnese do Tvého srdce sluneční jas a ulehčí to Tvou cestu. Jedna dotázaná školačka odpověděla, „Tiší lidé jsou ti, kteří dávají jemné odpovědi na drsné otázky.“ Kristus říká: „*Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi.*“ (Mt 5,5) To budou ti praví pro království nebeské, neboť jsou ochotni nechat se učit. TSB 50.4

Říkáš, že Tvůj manžel není ještě obrácen na pravdu. Ukazuj mu ve svém životě jaké výhody znamená brát Krista za slovo. Trpělivostí, shovívavostí a laskavostí můžeš získat svého manžela pro Spasitele. TSB 51.1

Život není výmysl, ale skutečnost – Silou Boží milosti můžeš dosáhnout nejhodnotnějších vítězství. Nestavěj se k životu jako ke smyšlence, ale jako ke skutečnosti. Společně s Bohem bys měla pracovat na formování svého charakteru, který On může schválit. „*S bázní a třesením spasení své konejte.*“ Končí tam Tvůj úkol? Ne, ne, díky Bohu! „*Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,12.13) TSB 51.2

Měla bys spolupracovat s Bohem na spáse své duše. Měla bys být ochotna plnit Boží vůli. Proto neztrácej čas a síly reptáním, nedůvěřivými řečmi a hledáním chyb u Boha. Posilni svou důvěru v Něho. Mluv o Ném laskavě. Cti Toho, kdož „*tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v Něho, nezhynul, ale měl život věčný.*“ (J 3,16). TSB 51.3

Plnění domácích povinností – I ty nejdrobnější povinnosti vždy vykonávej bohabojně a v lásce k Bohu, s vírou a radostí. „*Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest.*“ (L 16,10) S vírou plň své domácí povinnosti a pak se oddej Bohu slovy: „Svěřuji péči o mou duši Jemu. Nevezmu řízení svého života z Jeho rukou. Oddám se Jeho péči.“ TSB 51.4

Studuj život, jenž Kristus žil zde na zemi. Nepohrdl ani nejjednodušší, nejmenší povinností, kterou měl. Dokonalost byla známkou všeho, co udělal. Obracej se na Ježíše s žádostmi o pomoc a to Ti umožní vykonávat své denní povinnosti s půvabem a důstojností člověka, jenž hledá korunu nesmrtelného života. ... TSB 52.1

Jediné, co Bůh očekává od Tebe i od ostatních křesťanů je, že vydržíte až do konce ve svém náboženské vyznání. Ukaž, že Kristovo Slovo je pravdivé, že On může lidským bytostem pomoci od hříchu. Přizpůsob svůj život Jeho čistému, nádhernému, svatému životu. Řiď se Jeho příkázáními. To Ti přinese opravdovou zbožnost. TSB 52.2

Pouze jeden život – Neobírej se těžkostmi života křesťana. Nevykládej o svých pokušeních, neboť budeš-li o nich mluvit, budeš se stále více přiklánět ke stížnostem na Boha. Mluv o lásce Kristově, vnášej ji do svého srdce a života. Buď vděčná, že Tě Pán ušetřil, že jsi nebyla zavržena aniž bys získala přípravu ke vstupu do království nebeského, kde není hříchu ani soužení. Máš pouze jeden život a v něm máš zdokonalovat svou povahu křesťana. Budeš-li odhalovat ve své povaze Boží milost, bude-li na Tvých rtech vždy zákon laskavosti, budeš-li neustále vzdávat dík Pánu za Jeho dobrotu k Tobě, budeš připravena velebit Ho v domově na nebesích. – Letter 72, 1903 *TSB 52.3*

Manželova přání ohledně stravy – V den, kdy jsme Tě navštívili, velice jsme ocenili štědrou hostinu, jež byla pro nás připravena. Avšak potřebuješ se naučit, jak připravit výživnou stravu nej-jednodušším způsobem. Přání Tvého manžela ohledně přípravy jídla by měla být zohledněna, ale přesto se můžeš naučit připravovat chutná jídla co nejjednodušeji a nejzdravěji, aby jemné nervy mozku nezeslábly a neochrnuly a nepřiváděly Tě k rozrušení, nervozitě a snadné vznětlivosti. ... *TSB 52.4*

Má drahá sestro, máš ve svém domě zodpovědnou funkci. Drž otěže vládnutí moudrou, spravedlivou rukou. Nedovol členům své rodiny, aby ztratili uznání a lásku k Tobě. Připoutej si je k srdci hedvábnými pouty lásky. To můžeš učinit, budeš-li žít Ježíši nablízku. Budeš-li k Němu vzhlí-žet, změníš se k Jeho obrazu, unikneš zkaženosti, jež je ve světě vinou žádosti. Bůh Tě miluje; mi-luje Tvého manžela a usiluje o to, aby se mu přiblížil. Touží odpoutat jeho pozornost od bezvý-znamných pozemských statků a upřít ji na nekonečná bohatství. – Letter 145, 1900 *TSB 53.1*

Část III. – Zmrzačený manžel

Když byl Walter C. ještě mladý, učinil skutek, který byl podle jeho názoru navržen v Mt 19,12 a stal se eunuchem. Podle Waltera se za něj Laura vdala s plným vědomím jeho stavu. Avšak nakonec se s ním rozvedla a vzala si někoho jiného. Walter se po jejím novém sňatku rovněž znovu oženil. Dopisy v této části odhalují upřímnou snahu Ellen Whiteové chránit posvátnost manželského závazku i v případě krajně nepříznivých okolností. TSB 54.1

6. Rady Walterovi a Lauře

Závazná povaha manželského slibu – Dne 9. ledna 1888. Měla jsem rozhovor s bratrem C. Jeho naléhavá žádost mne přiměla, abych s ním jela do St. Heleny a promluvila s jeho manželkou.

... TSB 54.2

Dne 11. ledna 1888. Dlouho jsem si povídala se sestrou C. a přesvědčovala ji, že manželský slib je závazný a ani jedna ze stran, které jej složily, nemůže být zproštěna nároků, jež na ni klade, vyjma případu cizoložství – znesvěcení manželského lože. Náš rozhovor o této věci byl velmi prospěšný. – Manuscript 22, 1888 TSB 54.3

Je přísaha ničím? – Dne 8. června 1888. Ráda bych, Tě (Lauro), upozornila na několik málo věcí. Proč nebereš fakta jaká jsou? Vy dva jste složili přísahu, jež byla zapsána do nebeské knihy záznamů zapisujícím andělem, že se budete vzájemně milovat, dokud vás smrt nerozdělí. Proč si na to nevzpomínáš? Cožpak tak lehce odkládáš své slavnostní sliby? Řídí se snad Tvá čest, Tvá přísaha, Tvá povinnost radou ďábla? Kdyby do Tebe vstoupila myšlenka ďábla, kdybys dostala ďáblovu radu navádějící Tě k odcizení, byl by to snad důvod k tomu, abys svou přísahu lehce odhodila? Je přísaha ničím? Jsou Tvé vlastní vrtochy vším? TSB 54.4

Možná řekneš, že nemiluješ svého manžela. Je to ale důvod k tomu, aby ses o to nesnažila? Je tento život tak dlouhý a má pro Tebe takovou cenu, že si zvolíš vlastní cestu a odložíš Boží zákon? Nevidím ani nejmenší důvod, abys byla rozvedena. Jestliže Tě manžel oklamal, i přesto je tady Tvá přísaha. Jestliže Ti o tom řekl, a on tvrdí že ano a popírá, že by Tě oklamal, pak když sis ho vzala za muže, jak můžeš být rozvedena? Přála bych si, aby ses řídila podle toho, co jsem Ti radila, neboť jinou radu Ti dát nemohu. TSB 55.1

Nedokonalost není důvodem ke zrušení manželství – Bolí mne srdce, když vidím, na jak lehkou váhu jsou brány manželské sliby. Blížíme se ke dni posledního soudu. Prosím Tě, abys pečlivě a nestranně posoudila svůj postoj. Možná, že po důvěrnějším seznámení se Ti znelíbily manželovy způsoby a chování. Což ale není dost lidí, jimž se stane totéž poté, co pomine počáteční manželské nadšení? Ale když jsi skládala svůj slavnostní slib před Bohem a svatými anděly, věděla jsi, že nejsi dokonalá a že ani Tvůj manžel není dokonalý. To není žádná omluva pro zrušení manželského slibu. Je třeba učit svou mysl a srdce, že se máte vzájemně snášet, být k sobě vlídní a nedovolit vstoupit nedůvěře a nenávisti. TSB 55.2

Vzkříšení mrtvé lásky – Miluji Tě, sestro, a nechci, aby ses vydala směrem ke zničení vlastního i manželova štěstí. Ti, kteří přišli, aby Tě tomu učili, by měli raději hledat svá vlastní srdce. Když napřímíš svou vůli více k tomu, aby sis sama pomohla a svědomitě uplatňovat bohabojnost, pak zjistíš, že láska, o níž si nyní myslíš, že je již mrtvá, je vzkříšena, pokud nebudete vzájemně úmyslně provokovat zlo ve svých povahách a vytahovat na povrch nejhorší vlastnosti lidského srdce. Pramen lásky bude sílit den za dnem a za čas odstraní všechnu hořkost a zklamání. TSB 55.3

Ty víš, že ke svému muži cítíš laskavost, neboť on je Tvůj manžel a miluje Tě celým svým srdcem. Tvá láska by pro něj byla drahocennou věcí, světlem a inspirací v jeho životě. Tvůj manžel Tvou lásku ocení; bude si jí vážit a její vliv změni a pozvedne jeho život. Možná, že si myslíš, že by sis měla postavit hlavu a jen tak lehce neustoupit a že manžel by to měl pokorně a trpělivě snášet. Máš ale ušlechtilé povahové rysy, které, nebudou-li zanedbávány či špatně využívány, Ti přijdou na pomoc. TSB 56.1

Potřeba snášenlivosti – Nyní Ti tedy říkám, že nemůžeš porušit svůj manželský slib a být před Bohem bez viny. Sjednot' svůj zájem se svým manželem. Miluj ho, měj s ním strpení a pracuj s ním. Vykaž zlovolné rádce pryč. Ta záležitost je jen mezi Tebou, Tvým mužem a Tvým Bohem. Tím, co Ti zavírá oči tak, že nedokážeš poznat spravedlnost a právo v otázce věrnosti svému manželovi, je pýcha v srdci. Lpěj důsledně na svých manželských slibech neboť máš spravedlnost v srdci. Budeš snad litovat tohoto dodržení svých slibů, až budeš oděna do roucha Kristovy spravedlnosti? TSB 56.2

Dokonalost pouze v Kristu – Náš čas zde na zemi je velmi krátký a v tomto čase prostopášné chování po manželském slibu ničí tisíce a deseti tisíce lidí. Máte-li zvedat nějaký kříž, nedělejte to, pro Krista vás prosím, bez spravedlnosti a práva. Ved'te svůj život ve střídmosti a vkládejte do toho celou sílu své vůle, nehleďte dokonalost v sobě navzájem, ale vzhlížejte k Ježíši, jenž je Původcem i Dokonavatelem naší víry. Usilovně se snažte běžet křesťanský závod s trpělivostí, hledíce stále na korunu života, snažíce se poznat Boží vůli a usilující o přední místo mezi Jeho přáteli a těmi, v nichž má zalíbení. *TSB 56.3*

Vím, že až se přesvědčíte o správné cestě, budeš jednat odhodlaně, ne jako dítě, nýbrž podle svého přesvědčení a ne podle svých pocitů. Oddej se Bohu beze zbytku; duší, tělem i duchem. Choď do práce kvůli Bohu, čiň dobro a Pán Ti požehná. Nestah se uzavřenou sama do sebe. Mysli na něčí duši, mysli na Ježíšův život v sebezapření a sebeobětování. Obrat' svou pozornost od sebe k Ježíši, Jeho životu a Jeho povaze. – Letter 57, 1888 *TSB 57.1*

Uznání skutečnosti – Dne 29. srpna 1888. Zdá se mi, že v tomto případě už nemohu udělat více a jediné, co můžete udělat Vy, (Walter C), je vzdát se své manželky. Pokud je natolik odhodlána nežít s Vámi, bylo by jak pro ni tak i pro Vás velice nešťastné se o to pokoušet. A jelikož ona již plně a odhodlaně stanovila svou hranici, Vy můžete jen vzít na svá bedra svůj kříž a ukázat, že jste muž. ... *TSB 57.2*

Doufám, že budete muž. Nechejte tu záležitost stranou, pracujte, konejte svou povinnost bez ohledu na kohokoliv na celém světě, nezištně, se sebezapřením a sebeobětováním. V tom bude Vaše síla. Ježíš, náš Vykupitel přichází k lidem a říká: „Miluji vás; chci vás učinit šťastnými.“ Ukazuje své ruce a své nohy a říká: „Trpěl jsem pro vás, držím kopí, která jsou na vás namířena, ponesu vaše břemena, poskytnu vám útočiště. Věřte v mou záruku a dostane se vám velké odměny – věčného života.“ *TSB 57.3*

Není čas k sebelítosti – Říkám Vám, vložte svou důvěru v Boha. Vaše mysl byla zmatena tou záležitostí s Vaší ženou. Nyní, ve jménu Ježíšově, odložte tu věc; přenechejte ji Pánu. Nechť Vám Vaše zkušenost přinese pokoru. Kristus je se slabými, pokoušenými a opuštěnými, aby jim dal svůj božský soucit a pokoj. Vzdejte se Laury a upevněte svou lásku k Bohu. On Vám poskytne úlevu. Čas je krátký; nemáte čas se zastavit a litovat se; jděte a pracujte pro Mistra. Konejte svou povinnost jak nejlépe to dovedete; nedejte se odradit a choďte pokorně s Bohem, hleďte Boží společenství. Nepřipusťte, aby Vás Vaše zklamání uzavřelo samého do sebe, abyste myslel na sebe, mluvil o sobě. ... Žijte pro Boha. Buďte laskavý a zdvořilý. Nedovolte, aby Vás zklamání zničilo. Odvrhněte svou melancholii. Bůh Vám pomůže, budete-li k Němu upřímný. Pamatujte, že oko Boží je nad Vámi a zkoumá hlubiny Vaší duše. ... *TSB 58.1*

Nechť Vám Pán pomáhá, žehná a posiluje Vás, abyste udělal, co je ve Vašich silách. Neohlížejte se na zemské věci, zemské modly, uctívejte Boha a služte Mu celým svým srdcem a celou svou duší a pak Mu budete zcela zasvěcen. – Letter 40, 1888 *TSB 58.2*

Nevšimavost ke světlu – Doufala jsem, že se s Tebou (Laura) setkám a promluví s Tebou. Mám velký strach, že si nevšímáš světla, jež Ti Bůh s potěšením skrze mne seslal. Vím, že Pán k Tobě chová něžnou, soucitnou lásku a doufám, že se v pokušení nenecháš svěst na cestu odloučení své duše od Boha. Je spousta těch, kteří Ti chtějí dávat rady, které by však jen zmátly Tvou mysl. Jejich rádcem není Bůh, proto všechno, co snad řeknou, způsobí jen zmatení toho, kdo je už tak velmi zkoušen. *TSB 58.3*

Sestro, Tvá povaha je taková, že se velice obávám o Tvou duši. Bojím se, že si nevybereš za společníky ty, kdož jsou uvážliví a moudří a mají v srdci pokoru, kdož milují Boha a řídí se Jeho pokyny. *TSB 59.1*

Satanova bitva o duši – Čteme, že satan sestoupil ve velkém hněvu a působí svou schopností klamat srdce a mysl všech, kteří naslouchají jeho našeptávání. Víš přece něco o Boží lásce, víš něco o Kristově míru, a satan na Tebe působí a hraje na život a na smrt o Tvoji duši. Má se stát vítězem? Prosadí svůj záměr? Bůh nedopustí. *TSB 59.2*

Pán Ti dával světlo, ale Ty jsi v něm nešla. Jsi spokojena se směrem, kterým ses vydala? Tvá vlastní cesta, Tvá vůle, není pro Tebe to nejlepší. Jsem si jista, že satan se Tě snaží k sobě připoutat.

Udělá to? Zvolíš si vlastní cestu namísto toho, aby ses držela cesty Boží? Postavíš sama sebe na stranu nepřítele? *TSB 59.3*

Vyhýbej se i pouhému zdání zla – Střež se i pouhému zdání zla, to je varování apoštolského vnuknutí. Učinila jsi tak? Při Tvé povaze je to ta nejsložitější věc, když cestuješ z místa na místo a obrácíš druhé. Zdá se Ti, sestro, že postupuješ rozumně? Nevychází se Tvá povaha jednostranně? Neposilují se Tvé ne právě nejvhodnější povahové rysy, které pokazí Tvůj budoucí život? Pocity a emocionální stránka je u Tebe rozvinuta mnohem plněji než stránka rozumová. Je zapotřebí, sestro, vyhýbat se všemu, co může tento sklon zvýraznit až k převládajícímu působení. Tvé působení je správně motivováno; nedopusť jeho zkažení a zasvěť ho cele Bohu. Bůh Ti poskytl schopnosti a sílu být posvěcenou a použitou k Jeho slávě. *TSB 59.4*

Máš svou minulost a tvoříš svou budoucnost. Tvá mysl se může v této Tvé životní krizi změnit, sklouznout k drsnosti spíše než ke zjemnění. Nakažlivé vlivy světa mohou utvářet Tvé zvyky, Tvůj vkus, Tvou řeč, Tvé vystupování. Jsi na straně poražených. Drahocenné chvíle, tak posvátné, překypující důsledky pro věčnost mohou být velkém sporu plně na satanově straně a mohou prokázat Tvůj pád. Takto to nechci. Chci, abys byla křesťankou, dítětem Božím, dědičkou nebes. *TSB 60.1*

Důležitost rodičovské rady – Svůj život vedeš určitým směrem. Jak vypadá Tvůj případ podle záznamů v nebeské knize? Především se snaž hledat ty věci, které Ti pomohou k usmíření. Otevři se vlivu, jenž nebude zhoršovat a ničit jemnou citlivost duše. Udržuj svou duši neposkvřenou světem. Nedopusť, aby se nějaká důvěrnost s mladými muži stala skvrnou na Tvém životě. Hrozí Ti nebezpečí, že se vzdáš Krista, že přestaneš ochotně naslouchat moudrým radám a dbát jich. Rada rodičovské lásky je pro hluché uši ztracena. Mohla by ses, má sestro, vážně zamyslet, zda přijmeš rady od zkušených? Necháš se vést přáteli? Zůstane rodičovská rada nepovšimnuta? Uchopíš svou věc do vlastních rukou? *TSB 60.2*

Návrat po vlastních stopách – Doufám, že změníš svůj postup, neboť promlouval-li kdy Pán ke mně, promlouvá nyní k Tobě, aby ses navrátila po vlastních stopách zpět. Tvé vášně jsou příliš silné, Tvé zásady jsou ohroženy, a Ty nechceš uznat a řídit se radou, o níž víš, že je to dobrá a jediná správná a bezpečná rada, podle níž bys měla důsledně postupovat. Odhodláš se učinit správnou věc, konat správně, řídit se radou, kterou jsem Ti dala ve jménu Páně? Bůh Ti dal schopnosti. Mají snad být vyplýtvány zbytečně? Neusměrněné úsilí jde častěji špatnou cestou než tou správnou. Necháš plynout roky svéhlavosti, zklamání a hanby a zanecháš svým způsobem jednání tolik špatných dojmů na lidských myslích, že nikdy nebudeš mít takový vliv, jaký jsi mohla mít? *TSB 60.3*

Tvůj způsob života má takovou povahu, že vše dobré v Tobě je vykládáno ve zlém. Stáváš se zatrpklou, znesvěcenou a bezbožnou. Abys dosáhla toho, o čem si myslíš, že je to svoboda, vydáváš se směrem, jež, budeš-li ho sledovat, bude Tě držet v poutech horších než otroctví. Musíš změnit způsob svého chování a nechat se vést radou zkušených a skrze moudrost těch, jež učí Hospodin, dát vlastní vůli na stranu vůle Boží. *TSB 61.1*

Skvrna na duši – Ovšem pokud jsi rozhodnuta neposlouchat ničí rady kromě svých vlastních a s každou nesnází si budeš chtít poradit sama, pak buď ujištěna, že sklidiš, co jsi zasela. Zcela ztratíš správnou cestu anebo, raněná a zakrnělá v náboženském citění, obrátíš se s pokorou a kajícností k Pánu a vyznáš se ze svých chyb. Unavíš se bojem s větrnými mlýny. *TSB 61.2*

Jsi si jistá, že Tvůj směr je správný? Víím, že nejsi, ale pýcha ovládla Tvou duši. Jsi příliš nestálá nebo příliš bezstarostná než aby sis nechala poradit. Pamatuji si, že každé jednání a každý směr jednání má rub i líc, ať je ctné či zvrhlé. Bůh z Tebe nemá radost. Můžeš si dovolit pokračovat v cestě směrem, kterým ses dala? Do Tvé duše se vtiskuje skvrna. – Letter 47, 1889 *TSB 61.3*

Jako hlína v rukou Ježíše – Žádám od Tebe, Lauro, abys šla k Bohu pro moudrost. Nejsložitější věc, kterou budeš muset zvládnout, je Tvé vlastní „já“. Tvá vlastní každodenní pokušení, Tvé city, Tvá zvláštní povaha, Tvá vnitřní našeptávání, to jsou obtížné věci, které máš zvládnout a tento sklon ke svéhlavosti Ti často přináší pouta a temnotu. Jediné správné pro Tebe je odevzdat se bezvýhradně do rukou Ježíše – se všemi svými zkušenostmi, všemi svými zkouškami, všemi svými pokušeními, všemi svými vzplanutími – a nechat se Hospodinem tvarovat tak jako hlína je tvarována rukama hrnčíře. Nejsi sama svá, proto je zde ta potřeba odevzdání Tvého nezvladatelného „já“

do rukou Toho, kdo je schopen Tě řídit. Poté do Tvé duše vstoupí spočinutí, drahocenné spočinutí a mír. Odevzdej se s důvěrou do rukou Božích. *TSB 61.4*

Obrázky v knize nebeských záznamů – Pamatuji si, že Tvá povaha je otiskována velkým Mistrem Umělcem do knihy nebeských záznamů každou minutu tak věrně, jak se tvář odráží ve vyleštěné fotografické desce umělcově. Co říkají nebeské knihy ve Tvém případě? Přizpůsobuješ svou povahu Vzor, Ježíši Kristu? Myješ roucha svého charakteru a bělíš je v krvi Beránkově? „*A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.*“ (Zj 22,12) ... *TSB 62.1*

Změnit se dokud není příliš pozdě – Lauro, ještě není pozdě napravit chyby. Ještě není pozdě potvrdit své povolání a svou volbu. Nyní můžeš začít pracovat podle „žebříku“ jednotlivých ctností. Ke své víře přidej ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost a všechny křesťanské přednosti. Cokoliv jiného shoří v den velkého požáru, jen zlato svatého charakteru zůstane. Ono nezná kazů. Ono vydrží zkoušku ohněm soudného dne. Mé drahé dítě, přeji si, aby sis pamatovala, že „*všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buď to dobrou buď to zlou*“ (Kaz 12,14). *TSB 62.2*

Těm, kdož krácejí ve světle slunce Kristovy spravedlivosti, se otevírá pravda. Pravda posvěcuje. Všude vidíme převahu neřesti. Je hýčkána a oslavována, zatímco opravdová добрta, slušnost, spravedlnost a čistota leží na zemi pošlapávány. Mnozí kolem sebe sejí zhoubná semena svého vlivu. A co děláš Ty, Lauro? Rosteš v pevnou, dobře rozvinutou křesťanku od té doby, co ses rozhodla nedbat rad a odmítat všechna doporučení, nebo jsi zjistila, když sis vybrala svou vlastní cestu, že tato cesta přináší nepokoj, starosti a trápení? *TSB 63.1*

Rozhodující volba života – Proč nenaslouchat radám rodičů? Před Tebou je cesta, jež vede k jisté zkáze. Obrátíš se, dokud můžeš? Budeš hledat Boha, když k Tobě promlouvá sladký hlas Milosti, anebo půjdeš stále svou vlastní cestou? Hospodin s Tebou soucítí. Hospodin Tě zve. Půjdeš? Vrátiš se ze svého scestí? Necht' Ti Pán pomůže rozhodnout se patřit celá Jemu. – Letter 51,1889 *TSB 63.2*

Vlastní vůle člověka – Drahá sestro Lauro, řekla jsem si, že Ti napíši pár řádků, protože mi záleží na Tvé duši a jsem si jista, že Tvé nohy zašly nebezpečně daleko na cestě vedoucí ke ztracení. Neposilňovala ses k překonání každé charakterové vady, ale sledovala jsi směr, jenž je nekřesťanský. Víím, že kdyby ses řídila radou, již jsem ti dala ve jménu Páně, byla bys dnes duchovně mnohem dále než jsi. Ale každou moji radu jsi odhodila jako nic a měla jsem pocit, že nemá smysl snažit se Ti udělat dobře, protože má duše by byla zraňována a Tvá by zůstala bez pomoci, jestliže bych neschválila Tvé představy o Tvém manželství s Walterem. To ovšem nikdy neudělám, protože víím, že sleduješ cestu, která není správná a kterou Pán neschválí. Kdyby Tvá cesta byla správná, netrpěla bys tak, jak jsi trpěla. *TSB 63.3*

Tvé jednání od té doby, co jsi opustila Waltera, bylo takové, že nemohlo vyvolat uznání nikoho, v jehož srdci přebývá Boží láska. Vždycky jsi milovala společnost mladých mužů a vzbuzovala jsi jejich pozornost. To jsi činila k vlastní škodě. Poučení a rada Ti v tomto případě nepřinesly žádný užitek, nýbrž vytvářely v Tobě odpor. Ale uvědomíš si, jak se nebeští andělé dívají na směr, jenž tvrdošíjně sleduješ prosazováním vlastní cesty a vlastní vůle – tvrdě, vzdorovitě a neústupně? *TSB 64.1*

Odrasy v Božím zrcadle – Držela ses svých vlastních myšlenek bez ohledu na správnost či spravedlivost. Vyplácí se to, Lauro? Můžeš si dovolit utratit těch pár chvil zkušební doby způsobem života, jaký sis vybrala? Kdybys souhlasila, že budeš žít s Walterem, určitě bys nebyla více nešťastná. Rozhodla ses po své vůli, je to však vůle Boží? Ale já si přeji, aby ses sama viděla tak, jak Tě vidí Bůh. Kdysi jsi Boha milovala, ale svou první lásku jsi ztratila. Nemiluješ Boha; nemiluješ posvátné věci. Tvůj vliv na ostatní není vůní života k životu, ale vůní smrti k smrti. Namísto toho, abys rostla v laskavosti a známosti našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, stále více se od Něho oddeľuješ. *TSB 64.2*

Duchovní chlad a úpadek – Kdyby jsi šla správnou cestou, neobjevil by se u Tebe takovýto duchovní úpadek. Bible už pro Tebe není tak drahocenná jako kdysi. Čteš ji tak trochu ze smyslu pro povinnost, a ne proto, že bys chtěla uslyšet hlas Boží. Občas se modlíš, ale je to pouhá formalita. Nechodíš se svými potížemi k Bohu a neprosíš s pokorným srdcem o Jeho názor a Jeho vůli. Ne-

můžeme schválit Tvůj směr; nezískali jsme pocit, že by pro kohokoliv bylo bezpečné následovat Tvůj příklad. *TSB 64.3*

Namísto toho, abys rozšiřovala znamení, které Tě odděluje od světa, Ty jsi to znamení zužovala až zcela zmizelo. Kdyby Pán dnes pravil: „*Vytniž jej. Proč i tu zemi darmo kazí?*“, nebylo by pro Tebe místa při prvním vzkříšení. Tvá řeč není vytříbená a vybraná; nikdo by podle Tvé uvolněné, lehkomyšlné mluvy a podle společnosti, kterou sis v posledních letech vybrala, nepředpokládal, že jsi křesťanka. Každý den prohráváš a stejně tak Tvá sestra a každým dnem je pro Tebe těžší a složitější vrátit se po svých vlastních stopách zpět. *TSB 65.1*

Zcela nedbalá a bezstarostná? – Můžeš si dovolit takto jednat? Stala ses zcela nedbalou a bezstarostnou pokud jde o Tvou duši? Mám pro Tebe poselství od Boha, že si nemusíš zoufat, jen se k Němu navrátit. „*Hleďte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte Ho, pokudž blízko jest. Opusť bezbožný cestu svou a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i sli-tujeť se nad ním; a k Bohu našemu, nebť jest hojný k odpuštění.*“ (Iz 55,6.7) *TSB 65.2*

Puť ze zřetele všechno až na jedinou věc, a to: „Jak je to s mou duší? Kdyby mne nyní postihla choroba a náhlá smrt, jaká je moje naděje, že vstoupím do příbytku, který odešel připravit Ježíš pro ty, kdož Ho milují? Zemřel pro mne Ježíš zbytečně?“ Zvolíš si svou cestu, vlastní vůli, a odmítneš sledovat cestu Páně? *TSB 65.3*

Potřeba navrácení k Bohu – Tvé srdce se stále více zatvrzovalo, avšak, Lauro, padni na Skálu a rozbij se; podvol se Bohu; navrať se k Ježíši. Tatáž slunce zář, jež kdysi svítila do Tvého srdce a změkčovala je, tytéž paprsky Slunce Spravedlnosti, jež ozařovaly Tvou mysl svým čistým svitem, se snaží najít Tvé srdce a mysl i dnes. Tentýž Ježíš, jenž k Tvé duši promlouval o odpuštění, promlouvá k Tobě i dnes. Jeho krev neztratila nic ze své účinnosti; může Tě očistit ode všeho hříchu. Tentýž Duch, jenž Tě táhl k Ježíši pouty Jeho lásky, čeká, aby Tě k němu přivedl znovu. Nemysli na nic jiného než na Ježíše. Zlom své srdce, vyznej se ze svých hříchů, zbav se jich a obrať se k Pánu celým svým srdcem. Ukážeš-li své odhodlání být spravedlivou před Bohem, opustit svou cestu a dát se cestou Boží, On Ti dá znovu svou spásu. *TSB 65.4*

Oslabená síla vůle – Určité věci, jež se Ti nyní jeví jako nemožné, určitě své zdání změní, změní-li se Tvé srdce Boží milostí. Tvé srdce se občas rmoutí, protože víš, že nejsi v bezpečí a že Spasitele rmoutíš svými špatnými skutky. Uvědomíš-li si svou skutečnou situaci, budeš ohromena tím, jak daleko ses dostala od svého Spasitele. Znovu a znovu ses odhodlávala ke změně, avšak selhávala jsi tak často, protože jsi tato rozhodnutí činila svou vlastní silou. Tvá morální síla zeslábla. Tvá vůle je dosti pevná, ale není pevně na straně Páně. Nejsi schopna upnout svou mysl na Slovo Boží. Dost jsi mluvila, ale tím jsi jen klesala níže. Když se snažíš modlit, Tvé srdce to necítí. *TSB 66.1*

Hříšnickovo volání – Vyviň nyní zoufalou snahu. Odpoutej svou mysl od svého „já“, od zajišťování svého rozvodu, od Waltera, ode všeho smrtelného a začni u své vlastní duše. Volej vroucně: Ved' mne ku Skále, jež je vyšší než já; spas mne, Pane, jinak zahynu. „*Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých... Vyčisť mne yzopem, a očišťen budu, umej mne, a nad sním bělejší budu.*“ (Ž 51,9.12) *TSB 66.2*

Jsme obklopeni nepravostí v různých formách. Potřebuješ pomocníka. Pán zná všechny naše skutky, ba i naše myšlenky jsou před Ním jako otevřená kniha. Nyní přednesu svou výzvu k Tobě. Nastal čas ke změně. Vykroč ven zpod d'áblovy pekelné korouhve a postav se pod krví potřísněnou korouhev Ježíše Krista. Uděláš to? Vyměníš svého ducha za ducha Kristova? Bude-li se Tvá mysl s radostí obírat nebesy a nebeskými věcmi, pomine Tvá touha po společnosti mladých mužů. Ve Tvé duši se rozžehne nejusilovnější touha podobat se Ježíši. Vzhlížíme-li k Ježíši, začneme se měnit k Jeho obrazu. Smyslné myšlenky a smyslné pocity nebudeme již déle přechovávat ve svých myslích. Nebudeš již lehkomyšlná, nebudeš vést laciné řeči a bezbožný život. Pak, skrze milost Kristovu, dosáhneš nejvyšší úrovně čistoty a povznesení charakteru. *TSB 67.1*

Svěřuji Tě nyní Bohu a Jeho milosrdenství. S bázní a třesením spasení své konej. „*Bůh zajisté jest, kterýž působí v Tobě i chtění i skutečné činění, podlé dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,13) – Letter 14a, 1891 *TSB 67.2*

7. Výtka Walterově druhé tchyni

Drahá sestro,

pokud jde o sňatek Tvé dcery s Walterem C., chápu v čem tkví Tvé trápení. Ale sňatek se uskutečnil s Tvým souhlasem a Tvá dcera, která o něm věděla vše, ho přijala jako svého manžela a tak teď nevidím žádný důvod k tomu, abys Ty měla za tuto věc nějakou nepříjemnou zodpovědnost. Tvá dcera Waltera C. miluje a možná, že tento sňatek má dle Božího přání sloužit k tomu, aby jak Walter, tak Tvá dcera mohli získat bohatší křesťanské zkušenosti a být zdokonaleni tam, kde mají nedostatky. Tvá dcera složila Walterovi C. svůj manželský slib a jeho porušení by byl vážný přestupek. Svě závazky k němu už nemůže zrušit. *TSB 67.3*

Říkáš, že Walter byl zasnouben s nějakou mladou dámou v Topece. K tomu se nemohu vyjádřit, jelikož jsem nevyslechla Walterovy důvody ke zrušení jeho zasnoubení, pokud to učinil. Ale měla jsem možnost dobře poznat jeho vztahy s první manželkou, Laurou. Walter miloval Lauru až příliš, neboť nebyla hodna jeho úcty. Dělal všechno, co bylo v jeho silách, aby jí pomohl a snažil se jak jen mohl, aby si ji jako manželku udržel. Nemohl udělat více, než udělal. Naléhala jsem na ni a pokoušela jsem se ukázat jí nesmyslnost jejího chování a prosila ji, aby nežádala o rozvod, ale ona byla rozhodnutá, tvrdohlavá a neústupná a měla svou vlastní cestu. Dokud žila s ním, snažila se od něj získat co nejvíce peněz, ale nepečovala o něj tak laskavě, jak by měla pečovat žena o svého muže. *TSB 68.1*

Právo na štěstí – Walter svoji ženu nezapudil. Ona opustila jeho a provdala se za jiného. Nevím v Písmu nic, co by mu zakazovalo znovu se oženit v Pánu. Má právo na přízeň ženy, která, znajíc jeho tělesný nedostatek, rozhodne se dát mu svou lásku. V dnešní době není neplodnost tou nejhorší životní situací. Zním manželky, které porodily mnoho dětí, a nejsou schopny věnovat jim patřičnou péči. Tyto ženy nemají čas překonat slabost po odnošení jednoho dítěte a už čekají další. *TSB 68.2*

Mnohé z těchto žen jsou manželkami chudobných mužů, kteří nemají dostatečné prostředky k zajištění svých rostoucích rodin a já jim v současnosti pomáhám jejich děti nasytit, ošatit a vzdělat. Ale ačkoliv nejsou schopni zajistit své potomstvo, přivádějí na svět co nejrychleji další děti. Ale Bohu se takovéto konání nelíbí. *TSB 68.3*

Manželé těchto žen si asi myslí, že jediným údělem jejich manželek je uspokojit jejich smyslné touhy. Děti jsou přiváděny na svět tak rychle, zodpovědnost se hromadí tak kvapně, že manželky a matky nemají příležitost k rozvíjení své mysli, nemají čas ani příležitost věnovat se náboženské práci. V těchto rodinách není Bůh veleben. *TSB 69.1*

Mnohé naše mladé misionářky se vdají a za pár měsíců mají děti, o které se musejí starat a jsou vyňaty z misionářského práce. Můžeš mít radost, že Tvé dceři v její práci pro Mistra nebude takto bráněno. Může doprovázet svého manžela na jeho cestách a být mu nápomocna a když zůstane sama doma, může pracovat pro Hospodina jako kdyby nebyla vdaná. Toto je můj pohled na věc. *TSB 69.2*

Důvěřuji Walterovi a věřím, že je křesťan. Měla jsem příležitost zvědět něco o povaze jeho ducha, když procházel zkouškou se svou první ženou. Jakmile viděla, že je ve výhodě, snažila se od něj získat peníze a on byl ochoten udělat desetkrát více, než od něj měla právo očekávat nebo než byla jeho povinnost. Její vinou zakoušel bolestné a těžké zkoušky. Snažila jsem se mu pomoci, jak jsem jen mohla. *TSB 69.3*

Snažila jsem se umožnit Lauře prozívat a pochopit svou povinnost, ale jelikož ona se dala směrem, kterým se dala, nemyslím si, že tomuto novému svazku by mělo být překaženo. Rozdělit manželství je vážná věc. V Písmu není žádný důvod, na jehož základě by měl být v tomto případě učiněn takovýto krok. On neopustil ji, ale ona jeho. Neoženil se znovu dokud ona nedosáhla rozvodu. Když se Laura s Walterem rozvedla, těžce trpěl a oženil se teprve až poté, co se Laura vdala za jiného muže. Pociťuji jistotu, že ta, kterou si vyvolil, mu bude nápomocna a on může být nápomocen jí. *TSB 69.4*

Walter nemá dokonalou povahu. Má některé sporné vlastnosti. Byly mu svěřeny určité prostředky, a on jich neužívá vždy tím nejlepším způsobem. Někdy je příliš marnotratný a jindy

velmi lakotný a přísně hospodárný. Avšak dobrá bohabojná žena po jeho boku mu bude schopna poradit, aby se nechoval bez rozmyslu a poskytnout mu radu, aby své peníze vložil do pokladnice Páně. *TSB 70.1*

Walter má zodpovědnou funkci, ale jestliže členové rodiny, s níž vstoupil manželstvím do příbuzenských vztahů, ho přesvědčí o pravdě, budou mít vliv na to, aby se stal moudrým správcem zboží svého Pána. Pak bude se svými prostředky hospodařit jakoby před zraky celého nebeského společenství. Nebude používat žádné nepravé způsoby vydělávání peněz, nýbrž bude jednat výhradně se zřetelem na slávu Boží. Vystříhá se všech drobných podvodů a vyhne se všem podlým, nečestným úskokům a neučiní nic, co by mohlo jakkoli působit proti pěstování opravdové zbožnosti. Uvědomí si, že veškeré jeho obchodní záležitosti probíhají tam, kde vládne Bůh. *TSB 70.2*

Nesmíme přehlédnout skutečnost, že šafář má se zbožím svého Pána obchodovat a že jedná s posvátnou zodpovědností. Bible vyžaduje, aby lidé nakupovali a prodávali a uskutečňovali všechny svůj obchod s tak silným citem pro své náboženské povinnosti, jaký mají, když ve svých prosbách nebeskému Otci žádají o sílu a milosrdenství. Pán nenechává nikoho, aby zacházel se svým zbožím, jak jen se mu zlíbí a aby dával, jak by mu chtělo přikazovat jeho nutkání či jak by mohli požadovat přátelé. Peníze, se kterými zachází, nejsou jeho a nemají být utráceny zbytečně, poněvadž vinice Páně má být obdělávána a její obdělávání vyžaduje výdaje. *TSB 70.3*

Dnešek je dnem naší víry, a den zúčtování teprve nadejde. Pán svěřil svým správcům prostředky, aby jich užívali moudře, neboť jsou Jeho ctnostnými zástupci a žádá po nich, aby nesli zodpovědnost. Dostává se nám různého majetku do správy, a to podle našich schopností jej používat, avšak my nemáme užívat Božích prostředků k pouhému uspokojování sobeckých tužeb či podle toho, jak by nám snad kázaly naše sklony. *TSB 71.1*

Walter C. v minulosti občas neuspěl v nakládání se svým Božím zbožím a ne vždycky uvažoval, zda svěřené peníze používá způsobem, který Boha potěší a podpoří věc pravdy. Musí složit účty z toho, jak nakládá s prostředky jemu svěřenými. Nemůže se v tomto případě řídit svou vlastní vůlí. Musí se snažit hledat moudrost u Boha. Nepřeji si, aby Walter věnoval na Boží věc na zemi byť jen jediný dolar proti své vůli, neboť nedobrovolné oběti nejsou provázeny Božím pozhledáním. Nemám potřebu a nechci od nikoho vynucovat peníze, i kdyby to bylo pro práci Boží. *TSB 71.2*

Bůh má svou práci a já používám všechny prostředky, které mohu, abych si zařídila domov, živobytí a běžné pohodlí. Jsou i jiní, kteří mi rádi a ochotně pomáhají na tomto kousku vinice Páně. Budou-li všichni konat svou povinnost v souladu s mírou své zodpovědnosti, bude jim svěřená částka zdvojnásobena. Ten, kdo navrací Bohu co je Jeho, bude odměněn za svou věrnost a uslyší, jak Mistr praví: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ Avšak není správné, aby lidé rozdávali jen jak je napadne. Kristus má právo na všechno, co máme. *TSB 71.3*

Nesmíš být překvapena, že Walter není příliš ochoten pomáhat Tvému synovi. Jestliže Tvůj syn nedocenil příležitosti a výsady, jež míval, jestliže svých sil využíval nesprávně a plýtvat svými Bohem danými schopnostmi, pak je otázka, povede si lépe při druhé zkoušce? Poučil se z toho tak, jak si Bůh přeje? Je tolik skvostných duší, které by tak rády dostaly příležitost ke vzdělání, které by nesely planý oves, nýbrž použily by všech svých schopností, aby získaly umění konat dobro. *TSB 71.4*

Jsem překvapena, že Walter na Tvůj požadavek ihned nepřistoupil, jelikož jsi matkou jeho manželky, kterou miluje. Možná se učí opatrnosti, bere si k srdci ponaučení z minulosti. Pomáhal mnohým, jimž nebyl pomoci povinován. Jeho odmítnutí dát Ti peníze bys měla brát jako důkaz jeho upřímnosti, s níž si nechce získávat Tvou přízeň svými ústupky. Jsem si jista, že Walter to se svými povinnostmi myslí vážně. Chyby, kterých se dopustil, když utrácel peníze za rodinu své první manželky, ho zřejmě naučily, aby takový pokus neopakoval. Doufám, že jeho odmítnutí dát Ti prostředky, které by umožnily Tvému synovi jít na školu v Battle Creeku nebo na Union College, nevyvolají Tvou zaujatost vůči němu. Tak by to rozhodně nemělo zapůsobit. *TSB 72.1*

Jestliže Tvá dcera miluje Waltera C., nevidím ve Slově Božím nic, co by vyžadovalo, aby od něho byla odloučena. Jelikož ses mě ptala na radu, ráda Ti ji poskytnu. Kdyby Ti Walter býval dal peníze, o něž jsi žádala, nebylo by to jakoby si chtěl koupit Tvou přízeň? Nebylo by pro Tvého syna mnohem vhodnější, aby pracoval a sehnal si peníze sám a vzdělával se, než aby byl za takovouto pomoc na někom závislý? Každá pomoc našim dětem není rozumná. *TSB 72.2*

Ti, kdo se v průběhu studia postarají sami o sebe, si svých výhod váží více než ti, jimž jsou poskytnuty na cizí účet, neboť znají jejich cenu. Nesmíme své děti nosit na rukou tak dlouho, až se stanou bezmocným břemenem. Uč svého syna být příčinlivým, soběstačným a nápomocným jiným lidem. *TSB 72.3*

Bůh je vlastníkem vesmíru. Každý muž, žena i dítě po všechen čas a se všemi vlohami, jež jim byly dány, patří Bohu. On dal lidem schopnosti k tomu, aby je používali k Jeho slávě a tím získali větší schopnosti, moudrost a chápavost než ostatní. Bůh má nárok na každou duši a my jsme Jeho zodpovědní zástupci a měli bychom Mu neustále sloužit. Tělem, duší a duchem bychom se měli zasvětit službě Jemu a dělat věci, jež budou podporovat Jeho věc na zemi. My máme uskutečňovat Jeho vůli na zemi. Nemáme brát v potaz vlastní potěšení ani mu dovolit, aby se stalo našim vůdčím popudem. *TSB 73.1*

Drahá sestro, teď Ti pošlu tento dopis a jeho kopii zašlu Walterovi C. Chtěla bych být v roli jeho matky. V dobách svého strádání potřeboval matku. Každá penny, kterou vložil do mých rukou, byla použita ke spáse hynoucích duší a snad v dobách příštích se mu přihodí, že uslyší ze rtů Mistra, „*To dobře, služebníče dobrý a věrný. Vejdíš v radost pána svého.*“ *TSB 73.2*

Je mi upřímně líto, že jsi naložila na svá bedra nepotřebná břemena. Což nevidíš, že oddělením Waltera a Tvé dcery bys mohla vytvořit dvě zla namísto toho, abys vyléčila jedno? Tvá dcera se provdala za Waltera a neexistuje jediný důvod, pro který by od něj měla být oddělena. Nemáš žádnou spravedlivou omluvu pro svou snahu o to, aby se vzdali společného života a práce jako manželé. Možná dopřáváš sluchu zlým pomluvám, jež k Tobě přicházejí a jejichž prostřednictvím se Ty, Tvá dcera a její manžel stávají nešťastnými. Nechť ti dva, jako dítka Boží, spojí své zájmy, jak to od nich vyžaduje jejich manželský slib, nechť se zasvěť Bohu, aby konali Jeho vůli, aby byli nádobami ke cti připravenými pro Mistrovo použití. *TSB 73.3*

Ty se ze svého pohledu chovej tak, jak by se měla chovat zbožná matka. Buď moudrou rádkyní a pomoz jim všemi způsoby, jež jsou ve Tvé moci. Chovejte se k sobě spravedlivě a láskyplně, víte přece, že všichni patříte Bohu. Buďte upřímní, buďte laskaví, udržujte si neposkvřenost duše a získáte korunu života, která nepomíjí. Mějte dokonalou důvěru v Boha a On vám požehná a dá vám mír a pokoj – Letter 50, 1895 *TSB 73.4*

8. Neúspěch Walterova druhého manželství

(Pokud jde o druhé manželství C. Waltera, W. C. White uvádí: „Zmocnil se ho strach, že jeho nová manželka bude chtít část jeho peněz, aby pomohla svým příbuzným a tak několik let pracoval na tom, aby ji od jejích příbuzných co nejvíce oddělil. Poté co ji přivedl do Kalifornie, nepodnikl žádný krok k zajištění domova, ale potěšilo ho, že si udělala kurz ošetřovatelky v sanatoriu St. Heleny. Když v tomto kurzu pokročila dost na to, aby mohla něco vydělat, dovolil jí pracovat jak sama chtěla s pouze omezenou finanční podporou z jeho strany. ... Rokly vkládal peníze do matčiny rukou, aby je použila podle vlastního nejlepšího uvážení k podpoře Boží věci. Občas se jí zdálo, že část těchto peněz měla být dána paní C., ale když se C. dozvěděl, že část peněz, které vložil do matčiny rukou, byla dána jeho manželce, prohlásil, že je to v rozporu s jeho přáním a že když se v tom bude pokračovat, nebude již ochoten vkládat dary do matčiny rukou.“ – Dokument z archívu White Estate 1002-A) TSB 74.1

Druhé manželce Waltera C. – Dne 16. dubna 1907. Drahá sestro C., dostala jsem Tvůj dopis a v odpověď na něj Ti chci říci, že Ti nemohu poradit, aby ses vrátila zpět k Walterovi C., dokud u něho neuvidíš rozhodné změny. Hospodin není spokojen s myšlenkami, které se u Waltera objevily ohledně povinností k manželce. Kdysi jsem k Walterovi promlouvala velice otevřeně o jeho odpovědnosti k manželce. Je mi zcela jasné, že by byla chyba, aby ses s ním znovu spojila, když Tvá láska k němu vychladla. Nedokáže Tě učinit šťastnou, pokud nezmění své názory. TSB 74.2

Zodpovědnost k rodičům – Máš povinnosti vůči své matce, které musíš plnit. Neměla by ses sama stavět do pozice, v níž by ses cítila uboze a nešťastně a pokud se bratr C. bude držet svých původních názorů, Tvá budoucnost nebude pro Tebe o nic lepší než byla Tvá minulost. On neví, jak se starat o manželku. TSB 75.1

Mne ta věc velice mrzí. Je mi opravdu líto Waltera, ale nemohu Ti radit, aby ses k němu vrátila proti své vůli. Hovořím k Tobě tak upřímně, jak jsem promlouvala k němu; bylo by pro Tebe nebezpečné dostat se znovu pod jeho nadvládu. Doufala jsem, že se změní. TSB 75.2

Bratr C. může umístit svého otce do jednoho z našich sanatorií, kde o něj bude dobře postaráno. Tvá zkušenost z minulosti by se neměla opakovat. Až se vzdáš péče své matky, můžeš v některém našem sanatoriu působit. TSB 75.3

Hospodin ví o všech Tvým zkušenostech, sestro C. Důvěřuj Mu; On Tě neopustí ani nezradí. Mé srdce překypuje nejsoucinnější účastí s Tebou. Vzdej svou bezmocnou duši Kristu. TSB 75.4

Pomoc potřebná v sanatoriu – Ty víš, že mezi námi dvěma nepadlo ani jediné slovo o tom, že bys šla do Battle Creeku, ani jsi se mnou nemluvila o svém životě s bratrem C. v minulosti. Ani slovem sis mi nepostěžovala. Své rozhodnutí o tom, že půjdeš do Battle Creeku jsi učinila na vlastní zodpovědnost, neboť jsi to považovala za spravedlivé a správné a já to neodsuzuji. TSB 75.5

Takže jsi, má drahá sestro, získala zkušenosti v péči o nemocné a Tvá pomoc je potřebná v práci v našich sanatoriích. Až mi budeš psát, zmiň se, prosím, o zdraví své matky. TSB 75.6

Čím se zabýváš? Potřebujeme v našich sanatoriích oddané pracovníky, kteří se dokážou starat o ostatní. – Letter 148, 1907 TSB 75.7

Část IV. – Odloučení a důvody k rozvodu

9. Odloučení

Manželka ovládaná démonem – Drahý bratře D., doufala jsem, že změna, která, jak se zdálo, se odehrála ve Tvé manželce při setkání v Chicagu, bude trvalá a já jsem byla tolik vděčná našemu nebeskému Otci, když jsem uslyšela její vyznání, neboť jsem si myslela, že nejtěžší úkol byl z mých beder sňat. Toto břímě však na mně stále leží. Víím, že se nezměnila k lepšímu. Potíže a nebezpečí, které vytvoří, bude-li prosazovat své rozmary, jsou pro ty, kteří neznají ducha, který ji ponouká, téměř neuvěřitelné. ... *TSB 76.1*

Ať její manžel sebevíce prozíravě usiluje o to, aby ji přivedl na přímou cestu ke službě Boží, ona bude jeho zlým andělem, snažícím se odvést ho z cesty spravedlivosti. Ona se pokládá za modlu, kterou on musí uctívat; ve skutečnosti je prostřednicí satana, snažící se obsadit místo, kde by měl být Bůh. Poslouchá podněty svého vlastního neposvěceného srdce a satan ji již téměř zcela ovládl. ... *TSB 76.2*

Pokud nenastane změna, brzy přijde čas, kdy manželka se svou nízkou povahou ovládanou vůlí silnou jako železo stáhne manžela i s jeho silnou vůlí na svou vlastní nízkou úroveň. ... V tomto případě má bratr D. co do činění ne se ženou, ale se zoufalým, zuřivým satanským duchem. Pán má pro bratra D. práci, ale bude-li přemožen těmito útoky ze strany své manželky, bude ztracen, a ona tou obětí nebude spasena. *TSB 76.3*

Odloučení lepší než odpadlictví – To nejlepší, co může udělat se svou dětinskou manželkou, tak pánovitou, tak zarputilou a tak neovladatelnou, je vzít ji domů a nechat ji její matce, která z ní udělala to, čím je. Ačkoliv je to jistě bolestné, je to to jediné co může udělat, nemá-li být duchovně zničen, obětován démonovi hysterie a satanských představ. Satan zcela přebírá vládu nad její povahou a vůlí a tyto nástroje používá jako pustošící krupobití k rozbití každé překážky. Její manžel jí nemůže prospět, naopak ona působí jemu nevyčíslitelnou škodu a olupuje Boha o Jím věnované nadání a vliv. *TSB 77.1*

Bůh postavil manžela do čela rodiny, a dokud sestra D. nepozná své místo a povinnosti manželky, bude pro něho nejlepší, když k ní nebude nijak vázán. Manželka má mít uznání a být poslušná. Pokud naprosto odmítá dodržovat manželský slib, bude stále více hříčkou ďábových pokusů a bude-li její manžel souhlasit s tím, aby zůstala po jeho boku, aby zničila jeho život, stane se zoufalým a nevhodným pro službu Pánu. Není ničím vázán k tomu, aby po svém boku měl někoho, kdo jen bude mučit jeho duši. Viděla jsem, že už ztrácí svou mužnost a je ovlivňován a utvářen svou manželkou. Jejich sňatek byl ďáblova léčba. *TSB 77.2*

Přednost Božích nároků – Sestra D. je rozhodnuta vládnout nebo padnout. Viděla jsem, že se tak zcela vzdala do satanových rukou, že se její manžel obává o její rozum, ale udělá jednu z nejvážnějších chyb svého života, jestli dovolí, aby ho prostřednictvím manželky ovládl ďábel. Říkám Ti otevřeně, ona je ovládána demony a jestli tito zlí duchové dostanou, co chtějí, Tvá svoboda, bratře D., Tvá mužnost je ta tam, jsi otrokem jejích rozmarů. ... Ona je právě tak posedlá démonem, jako byl ten člověk, který se sám mučil a řezal, když Ježíš vyháněl ďábly. ... Bratr D. musí nechat satana ať si běsní a ne dovolit, aby byl sám odříznut od výsad, které přináší náboženství jen proto, že si to přeje jeho žena. *TSB 77.3*

Bude-li utíkat pryč, ať si jde. Ani kdyby vyhrožovala, že si vezme život, její muž by neměl přistoupit na její hříšné požadavky. I kdyby svou hrozbu uskutečnila, bylo by lepší vidět ji mrtvou a ztichlou, než dovolit jí zavraždit nejen vlastní duši, ale také duši svého muže a být prostředkem k ničení mnoha dalších. *TSB 78.1*

Věčná povaha manželských slibů – Bratře D., byl jsi vystrašen násilím své manželky, avšak cesta, kterou se máš dát, je přímočará stezka pravdy, spravedlnosti a moudrosti a stálá bohabojnost. Satan již jásá nad svým úspěchem. *TSB 78.2*

Sestro D., nestavěla bych tuto záležitost tak, jak to nyní činím, kdyby nebylo jiného života tak těsně spjatého s Tvým, života člověka, jehož si Bůh vyvolil za svého služebníka. Tento sňatek se neměl uskutečnit, avšak stalo se a pro Tvého manžela je nyní desetkrát těžší to překonat, než kdyby

Tě nebyl nikdy uviděl. Zamyslíš se vážně nad tím, zda jeho užitečnost má být zničena a zda se jeho život má být prohran jen kvůli Tobě? ... Tvůj manžel by neměl kvůli Tobě ztratit svou totožnost. Manželský slib, jenž váže muže k jeho ženě, musí zůstat neporušen, ale on složil slib rovněž svému Pánu, že Ho bude milovat celým svým srdcem, nedělitelnou láskou. – Letter 34, 1890 *TSB 78.3*

10. Důvody k rozvodu

Cizoložství jediným důvodem pro rozvod – Žena může být se svým manželem právně rozvedena podle světských zákonů, avšak nemůže být rozvedena z pohledu Boha a podle Jeho vyššího zákona. Existuje jen jediný hřích, který může uvést manžela nebo manželku do situace, v níž mohou být uvolněni z manželského slibu v Božích očích, a tím je cizoložství. Ačkoliv zákony země mohou umožnit rozvod, přesto jsou podle zákonů Božích a ve světle Bible stále manželem a manželkou. TSB 78.4

Viděla jsem, že sestra Jonesová nemá doposud žádné právo vdát se za jiného muže, ale jestliže ona, nebo kterákoli jiná žena, bude právně rozvedena z toho důvodu, že její manžel je vinen cizoložstvím, pak si může vzít, koho si vybere. – AH 344 TSB 79.1

Mezi Židy bylo mužům dovoleno vyhnat svou manželku za nejnepatrnější přestupek a tato žena pak měla dovoleno znovu se vdát. Tento zvyk vedl k obrovskému úpadku a hříchu. V kázání na hoře Ježíš jasně prohlásil, že manželský svazek nemůže být rozpuštěn s výjimkou zpronevěry manželského slibu. „*Kdožkoli*,“ pravil, „*propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží.*“ (Mt 5,32) TSB 79.2

Když se Ho farizeové poté dotazovali na právoplatnost rozvodu, Ježíš své posluchače odkázal na manželský svazek tak, jak byl ustanoven při stvoření. Řekl jim: „*Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštění manželky vaše, ale s počátku nebylo tak.*“ (Mt 19,8) Připomenul jim požehnané dny Ráje, kdy Bůh prohlásil všechny věci za „*velmi dobré*“. Potom vzniklo manželství a Sobota, dvojí zřízení ke slávě Boží ve prospěch lidstva. Poté, když Stvořitel spojil ruce svaté dvojice v manželství, řka: „*Opustí muž otce svého i matku svou, a přidrží se bude manželky své, i budou v jedno tělo*“ (Gn 2,24), vyhlásil zákon manželství pro všechny děti Adamovy až do skonání časů. To, co sám Věčný Otec prohlásil za dobré, bylo zákonem nejvyššího požehnání a vývoje pro člověka. – MB 63 TSB 79.3

Změnit povahu, ne stav manželský – Dostala jsem dopis od Tvého manžela. Říkám, že je jen jediná věc, kvůli níž se může manžel právoplatně odloučit od své manželky nebo manželka od svého manžela, a to je cizoložství. TSB 80.1

Pokud jsou vaše povahy nesourodé, nebylo by ke slávě Boží, kdybyste tyto povahy změnili? TSB 80.2

Manžel a manželka by měli pěstovat vzájemnou úctu a náklonnost. Měli by hlídat ducha, slova a činy tak, aby nebylo řečeno ani učiněno nic, co by mohlo popouzet či být na obtíž. Každý z nich se má starat o toho druhého a dělat vše, co je v jeho silách, aby posílil vzájemnou náklonnost. TSB 80.3

Nabádám vás oba, abyste hledali Pána. S láskou a jemností konejte své vzájemné povinnosti. Manžel by měl být pracovitý a dělat vše pro zajištění své rodiny. To povede jeho ženu k tomu, aby k němu měla úctu. – AH 345 TSB 80.4

Část V. – Nemravnost a cizoložství

11. Hřích nemravnosti

Záchrana před hříchem a nečistotou – Pokud je zákon Boží vepsán do srdce, projeví se v čistém a zbožném životě. Boží přikázání nejsou mrtvými písmeny. Mají ducha a život, podrobují představy i myšlenky vůli Kristově. Srdce, do něhož jsou vryta, bude se vši horlivostí chráněno před vnějšími problémy života. *TSB 81.1*

Všichni ti, kdož milují Ježíše a dodržují přikázání se budou snažit vyhnout zlu už v jeho náznacích; ne proto, že by k tomu byli nuceni, ale proto, že napodobují ryzí vzor a že cítí nechuť ke všemu, co je v rozporu se zákonem vepsaným do jejich srdcí. Nebudou pocítovat soběstačnost, nýbrž budou důvěřovat Bohu, jenž jediný je schopen ochránit je před hříchem a nečistotou. Ovzduší kolem nich je čisté; nebudou kazit vlastní duše ani duše druhých. Těší je jednat spravedlivě, projevovat soucit a v pokoře předstupovat před Boha. *TSB 81.2*

Nebezpečí posledních dní – Nebezpečí, které leží před lidmi žijícími v těchto posledních dnech spočívá v nedostatku čisté víry, nedostatku zbožnosti v srdci. Proměňující síla Boží se neodrazila v přetvoření jejich charakteru. Hlásí se k víře v posvátné pravdy, stejně jako to činil národ Židů; avšak tím, že při uvádění těchto pravd do života selhávají, nedbají vlastně ani Písma ani moci Boží. Moc a vliv Božího zákona jsou všude kolem, ne však v lidských duších, aby je přiváděly k opravdové zbožnosti. Proto Pán sesílá lidem své pokyny, aby jim zdůraznil co je správné. Pokyny jeho Ducha jsou však opomíjeny a zavrhovány. Zábrany jsou prolamovány a duše je slabá a kvůli nedostatku mravní síly odolávat je pošpiňována a ponižována. Vážou se do snopků jako otepi, připravené ke spálení v poslední den. *TSB 81.3*

Povinnosti a závazky kazatelů – Od židovských kněží se vyžadovalo, aby byli ztělesněním souměrnosti a vyváženosti, aby se v nich mohla zračit velká pravda. „*Očistě se vy, kteříž nosíte nádobí Hospodinovo.*“ (Iz 52,11) Pán vyžadoval nejen vyváženou mysl a souměrné tělo židovského kněze v posvátném úřadě, ale i čisté a nezkažené myšlení. A o nic méně nepožaduje v tomto poslání, ve službě evangeliu od nás. Jeho povolání a vyvolení mají velebit Toho, který je „*povolal ze tmy v předivné světlo své*“ (1 Pt 2,9). Tatáž Bible, jež obsahuje výsady služebníků Božích a Jeho sliby vůči nim, obsahuje rovněž posvátné povinnosti a slavnostní závazky, kladené Jím na pastýře, který má na starosti Boží stádo, aby lidé při porovnání skutečného kazatele s jeho božským obrazem podle podobnosti jeho povahy povaze Toho, který je Vrchním Pastýřem, poznali, zda má pověření z nebes. Božím záměrem je, aby učitel Bible byl svou povahou i osobním životem příkladem zásad pravdy, kterou učí své bližní. *TSB 82.1*

Ryzí charakter a odraz vnitřních kvalit – Čím člověk je, má mnohem větší váhu než to, co říká. Tichý a vyrovnaný zbožný život je živoucí epistolou, známou a čtenou všemi lidmi. Člověk může hovořit a psát jako anděl, avšak svými činy může připomínat ďábla. Bůh přiměje ty, kteří věří v pravdu, aby horlivě konali dobré skutky. Jelikož jsou to lidé na vysoké úrovni, budou prověřováni podle vyšších měřítek. Budou důkladně zkoumáni a jejich vady a nečistoty budou objeveny, neboť pokud nějaké existují, projeví se ve slovech a chování. Ryzí charakter není tvarován z vnějšku, nelze jej obléci, je to něco, co vyzařuje zevnitř. Pokud skutečné dobro, čistota, pokora, skromnost a slušnost sídlí v srdci, projeví se to v povaze, a taková povaha je plná síly. *TSB 82.2*

Pochybení a činy některých lidí – Vojáci, kteří byli poslání, aby zajali Ježíše, prohlásili, že „*nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk*“ (J 7,46). Ale důvodem k tomu bylo, že žádný člověk nikdy nežil tak, jako On, neboť kdyby takto nebyl býval žil, nemohl by tak hovořit. Jeho slova sebou nesla sílu přesvědčení, protože vycházela ze srdce čistého, svatého, obtěžkaného láskou a soucitem, dobročinností a pravdou. Jak se dovedou radovat ti, kteří nenávidí Boží zákon, naleznou-li skvrnu či kaňku na charakteru toho, jenž se staví na obranu tohoto zákona! S nesmírnou radostí pak haní všechny věrné a oddané jen kvůli pochybením a nesprávným činům některých z nich. *TSB 83.1*

Tichý a vyrovnaný život čistého, opravdového, nezkaženého křesťana hovoří sám za sebe. Dokud budeme na tomto světě, budeme čelit pokušením, avšak jestliže je překonáme, pak namísto toho, aby nám ublížila, změni se v naši výhodu. Jsou hranice, které satan nedokáže překročit. Může

připravovat tavicí pec, která pohltí odpad, ale místo aby ublížila, může pouze vytavit zlatý charakter, čistší, s ještě větší převahou než před zkouškou. *TSB 83.2*

V Belfegoru – Zločin, jenž přinesl Izraeli Boží odsouzení, byl zločin nemravnosti. Chtivost žen chytat duše do nástrah neznala v Belfegoru mezí. I přes trest, jenž stihl hříšníky v Izraeli, opakoval se stejný zločin ještě mnohokrát. Satan se všemožně snažil dovršit zničení Izraele. Balák na radu Balámovu nastražil léčku. Muži Izraele by se bývali statečně střetli s nepřítelem v bitvě, a vydrželi by, a vyhnali dobyvatele, avšak když jejich pozornost zaujaly ženy, které vyhledávaly jejich společnost a lákaly je svými půvaby, neodolali pokušení. Byli pozýváni na modlářské slavnosti a jejich zalíbení ve víně pak zatemnilo jejich omámené myšlení. *TSB 83.3*

Nezachovali si sílu sebeovládání a věrnost Božímu zákonu. Jejich smysly byly natolik zatemněné vínem a jejich nízké touhy je natolik ovládly a překonaly všechny překážky, že přímo vyhledávali pokušení a účastnili se těchto modlářských slavností. Ti, kteří nikdy v žádné bitvě nestoupili, tito udatní mužové neopevnili své duše proti pokušení a dali volný průchod svým nejnižším tužbám. Modlářství a nemravnost šly ruku v ruce. Napřed pošpinili svá svědomí oplzlostí a pak se stále více vzdalovali Bohu svým modlářstvím, čímž dávali najevo své pohrdání Bohu Izraele. *TSB 84.1*

Satanova opakovaná spiknutí – V dnešní době, kdy jsme blízko konce dějin této země, bude satan působit se všemi svými pomahači stejným způsobem a prostřednictvím stejných pokušení, jakých použil u lidí ve starém Izraeli těsně před tím, než vstoupili do země zaslíbené. Bude klást pasti na ty, kdo se přihlásí k Božím příkázáním a kteří jsou již téměř u hranic nebeského Kanaánu. Učiní vše až do nejzazší krajnosti, jen aby polapil jejich duše a nachytal služebníky Boží v jejich nejslabším místě. Ty, kteří nepodrobili své nízké tužby vyššímu smyslu svého bytí, ty, kdož dovolili svým myšlenkám plout kanálem smyslného požitkářství nízkých tužeb, je satan rozhodnut zničit svými pokušeními – pošpinit jejich duše nemravností. *TSB 84.2*

Nezaměřuje se nijak zvlášť na menší a méně důležité cíle a používá svých nástrah skrze ty, které může považovat za své zástupce, aby přivábil a lákal muže k volnosti, kterou Boží zákon zavrhuje. Svou pekelnou moc a své přísluhovače zaměřuje na muže v odpovědném postavení, učící požadavkům Božího zákona, kteří mají plná ústa argumentů k obhájení Jeho zákona, proti němuž satan tak útočí. Působí na slabá místa v jejich charakteru, vědouce, že kdo zhřešil v jednom bodě, je vinen ve všech, čímž získává úplnou nadvládu nad celým člověkem. *TSB 85.1*

Rozvrat postihuje myšlení, duši, tělo i svědomí. Měl-li to být posel spravedlnosti a byl-li zářně příkladný nebo jestli ho měl Pán za svého zvláštního pracovníka ve věci pravdy, potom jak ohromný je satanův triumf! Jak jásá! Jak je Bůh ponížén! *TSB 85.2*

Nemravnost, jedno ze satanových lákadel – Nemravný život Izraelitů dovršil to, co nedokázaly všechny války mezi národy ani kouzla Baláмова. Odtrhli se od svého Boha. Ochrana a záštita jim byly odňaty. Bůh se stal jejich nepřítelem. Tolik vladařů a lidí se dopouštělo nemravnosti, až se stala národním hříchem, neboť Bůh se rozhněval na celý národ. *TSB 85.3*

Tentýž satan se nyní snaží o totéž. Chce oslabit a zničit lidi, kteří se hlásí k Božím příkázáním, neboť ti jsou právě u hranic Kanaánu. Satan ví, že přišel jeho čas. Zbývá mu již jen krátký čas, ve kterém může pracovat, a on bude pracovat s obrovským nasazením, aby lidi sloužící Bohu vtáhl do pasti za slabá místa jejich charakteru. *TSB 85.4*

Ženy jako pokušitelky – Vždy budou ženy, které se stanou pokušitelkami a které budou dělat, co je v jejich silách, aby na sebe přitáhly pozornost mužů. Nejprve se budou snažit získat jejich sympatie, potom jejich city a pak je budou chtít přimět porušit svatý zákon Boží. Ti, kteří zostudili svou mysl a své city tím, že je postavili tam, kde to Slovo Boží zakazuje, se nebudou rozpakovat znectít Boha různými druhy modlářství. Bůh je ponechá jejich vlastním nízkým zálibám. *TSB 85.5*

Je nezbytné hlídat své myšlenky, ohradit duši nařízením Slova Božího; a být velice opatrný, aby jakákoliv myšlenka, slovo nebo čin nesváděly k hříchu. Je nezbytné mít se na pozoru před pěstováním shovívavosti vůči nízkým tužbám. Toto není ovoce posvěcených myšlenek srdce. *TSB 86.1*

Je nyní na lidech, kteří dodržují Boží příkázání, aby bděli a modlili se, aby pilně četli Písmo, aby uchovávali Boží Slovo v srdci, aby se proti němu neprohřešovali modlářskými myšlenkami a

pohoršlivými činy a tím mravně nekazili církev Boží jako ty padlé církve, o nichž se zmiňují proroctví jako o plných ptactva nečistého a ohyzdného. – RH May 17, 1887 *TSB 86.2*

Připravení k proměnění – Existují lidé připravení k proměnění, jejichž příkladem je Enoch. Vyhlížejí a očekávají příchod Páně. V díle budou pokračovat všichni ti, kteří budou spolupracovat s Ježíšem na spáse lidských duší. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil z hříchu a očistil svůj vzácný lid, zapálený pro dobré skutky. Bůh učinil všechna opatření, aby se lidé mohli stát soudnými křesťany, dobře znalými Jeho vůle ve vší moudrosti a duchovním porozumění. *TSB 86.3*

Teoretická znalost pravdy je základem, avšak pouhá znalost nejvyšší pravdy nás nespasí; teorie musí být uvedena do života. Nestačí, aby lidé sloužící Bohu jen znali Jeho vůli, musejí ji také uskutečňovat. Mnozí budou vyňati ze skupiny těch, kteří znají pravdu, protože nejsou touto pravdou posvěceni. Tuto pravdu musejí vložit do svých srdcí a posvětit a očistit je od světskosti a smyslnosti i ve svém nejosobnějším životě. Chrám duše musí být očištěn. Každý skrytý čin je konán jako bychom byli v přítomnosti Boha a svatých andělů, protože všechny věci jsou před Bohem otevřeny a nic před Ním nemůže být ukryto. *TSB 86.4*

Demoralizující praktiky v manželství – V tomto věku našeho světa jsou manželské sliby často brány na lehkou váhu. Božím záměrem nikdy nebylo, aby manželství krylo takové množství hříchů, k nimž dnes dochází. Smyslnost a nízké jednání v manželském vztahu učí myšlení a morálku zálibě ve zvrhlých skutcích mimo manželský vztah. *TSB 87.1*

Bůh očišťuje všechny lidi, aby v den soudu před Ním stanuli s čistýma rukama i čistým srdcem. Lidská úroveň se musí zvýšit, myšlení očistit a je zapotřebí vzdát se omámení, jež se hromadí kolem pohoršujících skutků, duše se musí pozvednout k čistým myšlenkám a posvěceným činům. Všichni, kteří projdou zkouškou, která je před námi, stanou se účastni božské přirozenosti, „*utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech*“. *TSB 87.2*

Zdroj duchovní síly – Satanovo dílo nelze zčásti rozeznat, protože život a charakter těch, kteří prohlašují, že jsou Kristovými služebníky, není vždy poznamenán čistotou a zbožností. Musíme se posílit veškerou mocí, kterou nám dává Kristus a obrnit se tak proti satanovým pokušením. Kristus a Jeho čistota a nedosažitelné kouzlo by měly být předmětem rozjímání duše. Je dostatek duchovní síly pro všechny, kteří ji budou chtít, aby mohli odolávat pokušení, plnit své povinnosti a udržet si bezúhonnost duše. Ti, kdož pociťují potřebu být posílení mocí Božího Ducha uvnitř sama sebe, neztratí svou bezúhonnost. Vroucí modlitba a bdělost k tomu, co bylo řečeno, je přenesení přes pokušení. Musíme být pevnou vírou připoutáni ke Kristu. *TSB 87.3*

S povahou jako Kristus – Žijeme dnes uprostřed nebezpečí posledních dní tohoto světa. Satan sestoupil s velkou silou, aby provedl své podvodné dílo. Upoutává myšlenky a představivost na nečisté a hříšné věci. Křesťané tím, že se řídí božským Vzorem, dostávají Kristovu povahu. To, s čímž přicházejí do styku, má přetvářející vliv na život a povahu. *TSB 88.1*

Slyšela jsem o malíři, který se ani na chvíli nezadíval na nedokonalý obraz, aby to nemělo záporný vliv na jeho vlastní pohled a nápady. To, na co si dopřáváme pohledět nejčastěji, na co nejvíce myslíme, se stává naším měřítkem. Představivost vycvičená k rozjímání o Bohu a Jeho milosti nenajde zalíbení v obírání se výjev, vyvolávanými představivostí vzrušenou chťicem. ... *TSB 88.2*

Pekelný rozum satana – Satan se nyní činí jako se činil v Ráji a jako se činil po všechna následující pokolení. Arcipodvodník dobře ví, s jakým materiálem musí pracovat. Zná slabá místa v každé povaze a pokud tato slabá místa nebudou posílena, použije svého pekelného rozumu ve svých úskocích k úplnému ovládnutí i těch nejsilnějších mužů, vůdců armády Izraele. V historii všech pokolení nacházíme trosky charakterů, jež byly zničeny proto, že lidské duše nebyly dostatečně pevné. Nyní, když se blížíme ke konci všeho, satan se bude činit s mistrovskou dovedností, aby podemlel zásady a zkazil lidské charaktery. *TSB 88.3*

Mnozí páchají hříchy a myslí si, že jejich zločin je účinně skryt. Avšak je zde Ten, který praví: „*Známt' skutky tvé*“; „*nebo není nic skrytého, což by nemělo býti zjeveno, ani tajného, ješto by nemělo zvědíno býti*.“ (Zj 2,2; Mt 10,26) Je-li mysl omámena myšlenkou hříchu, člověk bude podvádět – bude lhát, neboť ti, kteří páchají hříchy, nebudou rovněž otálet se lhaním. Avšak všechny hříchy bude odhalen. *TSB 88.4*

Hříchy nelze před Bohem ukrýt – Bůh hříšníka vidí. Oko, jež nikdy nespí, ví o všem, co bylo učiněno. Tak je psáno v Jeho knize. Člověk může skrýt svůj hřích před otcem, matkou, manželkou, přáteli, a přesto před Bohem leží vše otevřeně, je to zapsáno do knihy záznamů. ... David byl kající muž a přesto, že se vyznal ze svého hříchu a nenáviděl jej, nemohl na něj zapomenout. *TSB 89.1*

Zvolal: „*Kamž bych zašel od Duchu Tvého? Aneb kam bych před tváří Tvou utekl? Jetliže bych vstoupil na nebe, tam jsi Ty; pakli bych sobě ustlal v hrobě, aj, přítomen jsi. Vzal-li bych křídla záře jitřní, abych bydlil při nejdalším moři: I tamť by mne ruka Tvá provedla. ... Aniž ty tmy před tebou ukryti mohou, anobrž noc jako den tobě svítí.*“ (Ž 139,7-12) *TSB 89.2*

Bůh je všudypřítomný. Vidí a zná všechny věci a rozumí všem úmyslům a záměrům srdce. Je zbytečné pokoušet se skrýt hřích před Jeho pozorností. On viděl naše první rodiče v Ráji. Viděl Kaina, když pozvedl ruku, aby zabil Ábela. Viděl hříchy obyvatel starého světa, sečetl jejich dny a potrestal je potopou. Viděl hřešit národ, se kterým uzavřel smlouvu, Židy, když se spikli proti životu Syna Božího. *TSB 89.3*

Boží pamětní kniha – Se stejnou jistotou zaznamenává každý přestupek a všechny utajené věci se dostanou před soud. Mohou být skryty před smrtelníky, mohou být skryty před dobrými, čistými a svatými, před přáteli i před nepřáteli, Bůh je přesto vidí. Všechny hříchy budou odhaleny v soudný den a pokud se z nich člověk nekál, stihne ho trest podle jejich velikosti, neboť záznamy všech skutků člověka jsou uchovány v Boží pamětní knize. Všechny dobré i zlé skutky života jsou zaznamenány. *TSB 89.4*

Skutečnost, že nahromaděné hříchy se schraňují, a nakonec jsou vyjeveny, je hrozná a je záhadou, proč ti, kteří se prohlašují za syny a dcery Boží se tváří v tvář světlu a poznání odvažují hřešit proti vlastnímu svědomí a svým hříchem přivést ostatní do stejné zkázy. Okusili někdy moc onoho světa? Těšili se někdy ze sladkého spojení s Bohem? Jak tedy mohou začít činit smyslné, odsuzující skutky, které ničí duši? *TSB 90.1*

Den Božích odhalení – Poslední velký den je blízko před námi. Nechť si všichni uvědomí, že satan se nyní pokouší opanovat duše. Hraje hru na život a na smrt o vaše duše. Budete páchat hříchy přímo u hranice nebeského Kanaánu? Och, jaká odhalení přijdou! Manžel poprvé pozná podvody a faleš své ženy, již považoval za nevinnou a čistou. Manželka se poprvé dozví vše o svém muži a příbuzní a přátelé uzří, kterak se kolem nich kupila pomýlenost, přetvářka a zkaženost, neboť tajnosti všech srdcí budou vyjeveny. Hodina pravdy již téměř nadešla – s velkým zpožděním díky laskavosti a milosti Boží. Avšak Boží trouba zazní ke zděšení nepřipravených živých a probudí bleďé davy mrtvých. Zjeví se velký bílý trůn a všichni spravedliví mrtví vstoupí do nesmrtelnosti. *TSB 90.2*

I sebemenší hříchy, kterých se člověk dopustil, zničí jeho duši, pokud se jich nezbaví. Malé hříchy narostou ve větší. Nečisté myšlenky, tajné nečisté činy, nízké a smyslné myšlenky a činy v manželském životě, popouštění uzdy nízkým tužbám po uzavření manželského slibu, to vše povede k dalším hříchům, k překračování všech Božích přikázání. *TSB 90.3*

Tyranský růst lidské slabosti – Nezůstanou-li lidé, jimž Bůh svěřil vznešené schopnosti, s Bohem úzce spjati, proviní se velkou slabostí a nemajíce Kristovo milosrdenství v duši, vejdou ve spojení s těžšími zločiny. Je tomu tak proto, že nečiní pravdu Boží součástí sebe sama. Jejich kázeň je nedostatečná, nešlechtí své duše soustavně krok po kroku, nepotlačují vrozené sklony a ničí své duše. Ježíš nám dal dostatek prostředků k tomu, abychom skrze Jeho milost mohli překonávat všechny přirozené slabosti. Nepřemůže-li člověk slabost, ta se stane tyranem a dobyvatelem, kterým bude sám přemožen a nebeské světlo se zastře a udusí. *TSB 91.1*

Intelektuální velikost nestačí – Ke psaní o této věci mě vede nejnaléhavější nutnost, neboť cílím nebezpečí, jež nám hrozí. V minulosti máme příklady zavrženíhodných postav, na nichž vidíme nebezpečí zkaženosti mužů na vysokých místech. Muži pronikavého myšlení, přestože byli nadáni velkým vlivem, nevložili veškerou svou důvěru v Boha, ale nechali se chválit, hýčkat a velebit velkými světskými pány, ztratili soudnost a začali si myslet, že hříchy velkých pánů nejsou na závaždu. Opustil je anděl strážný a rychle nabrali směr dolů ke zkaženosti a zatracení. Naprosto ztratili správnou míru cti, přestali rozlišovat mezi správným a špatným, mezi hříchem a spravedlností. V každé povaze jsou světla i stíny a určitě zvítězí jedno nebo druhé. *TSB 91.2*

Avšak Bůh na nebesích zvažuje mravní hodnoty. On bude soudit spravedlivě. Zkažení nezůstanou vždy bez povšimnutí. Jedině milosrdenství a pravda vnesená do niterného života a vepsaná do charakteru může udržet ty největší, nejnadanější muže mravně na výši. Pokud by k tomu stačila intelektuální velikost, jejich charakter by byl pevný jako skála. Avšak oni potřebovali bezúhonný charakter. Pavel praví: „*Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho ve mně daremná nebyla.*“ (1 K 15,10) Boží lidé musejí povstat a zcela se obrnit spravedlností. – RH May 24, 1887 *TSB 92.1*

Důvody úpadku Izraele – Mnozí lidé ve starém Izraeli selhali, když měli zaslíbenou zemi již na dohled. Co bylo jejich hříchem? Nemravnost. A tyto bezbožné touhy srdce ovládají se vší silou mnohé z těch, kteří prohlašují, že následují Krista. Slova a skutky mnohých, kteří znají pravdu, jsou zkažené. Mají dobrý úsudek, chápou pravdu, ale neobrátili se zcela k víře, neucítili spásnou sílu pravdy ve svých duších. Nezacházejí s Bohem jako s čestným hostem v jejich domě. Ukájení smyslných chťičů nahlodává celého člověka, zamořuje a kazí celou domácnost. ... Čistý a svatý manželský vztah, který byl ustanoven v Ráji, aby byl chován v posvátnosti a vznešenosti, je znevažován a slouží chťiči. – Manuscript 31, 1885 *TSB 92.2*

Davidův odklon ze správné cesty – Bůh si vyvolil Davida, pokorného pastýře, aby vládl Jeho lidu. David dodržoval přesně obřady spojené s židovským náboženstvím a sám vynikal smělostí a neotřesitelnou vírou v Boha. Byl proslulý svou věrností a uctivostí. Jeho pevnost, pokora, láska ke spravedlnosti a rozhodná povaha ho předurčovaly k tomu, aby uskutečňoval nejvyšší Boží záměry, aby Izrael učil, jak sloužit Bohu a aby mu vládl jako šlechetný a moudrý vládce. *TSB 92.3*

Jeho zbožná povaha byla upřímná a vřelá. To, že byl tak věrný Bohu a měl tak vynikající povahové rysy, bylo příčinou, že ho Bůh nazval mužem podle svého srdce. Když byl povýšen na trůn, způsob jeho vlády se naprosto odlišoval od králů jiných národů. Příčilo se mu modlářství a horlivě ochraňoval lid Izraele před pokušením modlářství od sousedních národů. Byl svými lidmi velice milován a ctěn. *TSB 93.1*

Často dobýval a vítězil. Zvýšil své bohatství i důležitost. Avšak úspěch ho opanoval a odvedl od Boha. Jeho pokušení byla četná a mocná. *TSB 93.2*

Smutný výsledek mnohoženství – Nakonec upadl do obvyklých zvyků jiných králů z okolí, měl více manželek a nešťastné výsledky mnohoženství mu ztrpčovaly život. Jeho první chybou bylo, že si vzal více než jednu manželku, čímž se vzdálil moudrému Božímu pořádku. Tento odklon od správného konání připravil cestu závažnějším chybám. Národy z modlářských království považovaly za doplněk své cti a důstojnosti mít mnoho manželek a David považoval za čest pro svůj trůn vlastnit několik žen. Avšak bylo mu souzeno uzříti velké zlo takového konání v nešťastných rozepřích, soupeření a žárlivosti mezi jeho četnými ženami a dětmi. *TSB 93.3*

Davidovo pokání – Jeho zločin v případě Uriáše a Betsabé byl v Božích očích ohavný. Spravedlivý a nestranný Bůh Davidovi tyto hříchy neposvětil ani neospravedlnil a poslal výtku a těžké obvinění prostřednictvím Nátana, svého proroka, jenž v živých barvách vylíčil Davidovy žalostné přestupky. David byl ke svému podivnému odchýlení od Boha slepý. Sám sobě ospravedlňoval vlastní hříšnou cestu, dokud v jeho vlastních očích nevypadala přijatelně. Jeden chybný krok připravil cestu dalšímu, až jeho hříchy začaly volat po pokárání od Jehovy prostřednictvím Nátana. *TSB 93.4*

David se probudil jakoby ze snu. Rozpoznal svůj hřích. Nesnažil se omluvit své jednání či svůj hřích zastírat, jako to dělal Saul, nýbrž s výčitkami a opravdovým zármutkem sklonil hlavu před prorokem Božím a přiznal svou vinu. Nátan sdělil Davidovi, že vzhledem k jeho pokání a pokornému vyznání mu Bůh jeho hřích odpustí, odvrátí část hrozící pohromy a spasí jeho život. *TSB 94.1*

Provinění a trest – Přesto by měl být potrestán, protože nepřátelům Hospodina zavalil značnou příčinu k rouhání. Této příležitosti využívali nepřátelé Boží od dob Davidových až do dnešních dnů. Pochybovači útočili na křesťanství a zesměšňovali Bibli, protože jim David zavalil příčinu. Předhazují křesťanům Davidův případ – jeho hřích v případě Uriáše a Betsabé, jeho mnohoženství – a pak prohlašují, že David byl zván mužem podle Božího srdce, a pokud je biblický záznam správný, Bůh Davida v jeho zločinech ospravedlnil. *TSB 94.2*

Bylo mi zjeveno, že Bůh nazval Davida mužem podle svého srdce v době, kdy byl David čistý a řídil se Božími radami. Když se David od Boha odvrátil a poskvnil svůj ctnostný charakter svými zločiny, nebyl už mužem podle Božího srdce. Bůh ho ani v nejmenším neospravedlnil v jeho hříchu

a protože přestoupil Jeho příkázání, poslal k němu Nátana, svého proroka s hroznými obviněními.

TSB 94.3

Bůh dává najevo svou nelibost k Davidovu mnohoženství tím, že ho navštívil s odsouzením a dopustil, aby se proti němu postavilo zlo přímo z jeho domu. Strašná pohroma, kterou Bůh nechal seslat na Davida, který byl pro svou bezúhonnost kdysi nazýván mužem podle Božího srdce, je důkazem pro příští pokolení, že Bůh neospravedlní nikoho, kdo se proviní proti Jeho příkázáním a že naopak jistě ztrestá viníky, jakkoliv spravedliví a Bohem oblíbení mohli být, dokud následovali Boha v čistotě srdce. Když se poctiví odvrátí od své poctivosti, aby činili zlo, jejich bývalá poctivost je před hněvem spravedlivého a svatého Boha nespasí. *TSB 94.4*

Hříchy svatých v Bibli – Přední muži biblických dějin hanebně hřešili. Jejich hříchy nejsou zastřeny, nýbrž poctivě zaznamenány v dějinách Boží církve i s Božím trestem, jež po přestupcích následoval. Tyto případy zůstaly v záznamech pro poučení příštích pokolení a jako přesně zaznamenané příběhy by měly vdechovat víru ve Slovo Boží. Lidé, kteří chtějí pochybovat o Bohu, pochybovat o křesťanství i Slovu Božím, nebudou soudit upřímně a nestranně, ale předpojatě budou zkoumat život a charakter těch, kdož byli nejvyššími vůdci Izraele, aby odhalili všechny jejich nedostatky. *TSB 95.1*

V těchto záznamech jsou věrně načrtnuty charaktery nejlepších a nejdůležitějších lidí své doby, kteří se z Boží vůle objevili v dějinách pro poučení lidstva. Tito lidé byli smrtelní, vystaveni působení pokoušejícího ďábla. Jejich slabost a hříchy nejsou skryty, nýbrž věrně zaznamenány i s výtkami a trestem, jež následoval. „*A napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa.*“ (1 K 10,11) *TSB 95.2*

Bůh ve svém Slově nedovolil obšírné velebení ctností nejlepších mužů, kteří žili na zemi. Všechna jejich vítězství a velké a dobré činy byly přičteny Bohu. On jediný měl být oslavován, On jediný veleben. On byl všechno ve všem. Člověk byl jen prostředkem, pouhým slabým nástrojem v Jeho rukou. Síla a dokonalost, to vše patřilo Bohu. Bůh viděl v člověku ustavičný sklon odlučovat se od Něho, zapomínat na Něho a uctívat stvoření namísto Stvořitele. Proto by Bůh nestrpěl, aby na stránkách posvátných dějin byl příliš veleben člověk. *TSB 95.3*

Kající žalmy – David se kál ze svého hříchu v prachu a popelu. Prosil o Boží odpuštění a ne-skrýval své pokání před velkými muži ani před služebníky jeho království. Složil kající žalm, v němž obšírně vylíčil svůj hřích i pokání a o němž věděl, že bude zpíván i příštím pokolením. Přál si, aby se ostatní poučili ze smutného příběhu jeho života. *TSB 96.1*

Písňe, jež David složil, se zpívaly v celém Izraeli, zvláště v přítomnosti shromážděného dvora a před kněžími, staršími a panstvem. Věděl, že jeho vyznání viny si zapamatují další pokolení. Předkládá svůj případ a ukazuje, v koho vložil důvěru a naději v odpuštění. „*Smiluj se nade mnou, Bože, podle milosrdenství svého, podle množství slitování svých shlad' přestoupení má. Dokonale obmej mne od nepravosti mé, a od hříchu mého očist' mne.*“ „*Vytrhni mne z pomsty pro vylití krve, ó Bože, Bože Spasiteli můj.*“ (Ž 51,3.4.16) *TSB 96.2*

David neprojevuje ducha neproměněného člověka. Kdyby vlastnil ducha vládců okolních národů, neunesl by pohled na obraz svého hříchu, který mu ve skutečně ohavných barvách vyjevil Nátan, nýbrž vzal by věrnému karateli život. Avšak to, že doznal vše, z čeho byl viněn, bez ohledu na vznešenost svého trůnu a svou neomezenou moc, je důkazem, že se stále chvěl v bázni před slovem Božím. *TSB 96.3*

Důsledky Davidova provinění – Davidovi bylo souzeno seznat hořkost ovoce jeho provinění. Jeho synové znovu činili hříchy, jimiž se provinil. Amnon spáchal velký zločin. Absolon ho za to zavraždil. Tak byl Davidovi jeho hřích stále připomínán a bylo mu dáno pocítit plnou váhu nespravedlnosti učiněné Uriášovi a Betsabé. – 4SGa 85-89 *TSB 96.4*

Varování v příkladech jiných – Bůh vyjádřil jasně své pokárání mužům a ženám, kteří zhřešili znečištěním svých těl a poskvněním svých duší nemravností. Tito jsou poučením pro ostatní, kteří se nalézají v podobných okolnostech, byli ovládnuti pokušitelem a vědí, že jsou v Boží nemilosti. ... Bůh vyjádřil zavržení hříchu ve všech jeho formách. Hřích nemravnosti je jasně kárán a odsouzen. Muži a ženy budou souzeni podle světla, jež jim dal Bůh. – TM 437 *TSB 97.1*

Ovládání posvěceným rozumem – Každá bezbožná vášeň musí být ovládána posvěceným rozumem skrze milost, hojně rozdávanou Bohem v každé naléhavé situaci. Nechť však není učiněno

nic, čím by naléhavá situace byla úmyslně vyvolána, nechť se člověk žádnými dobrovolnými skutky nedostává tam, kde ho přepadne pokušení a nechť nedává ani nejmenší záminky ostatním, aby ho vinili z nerozvážnosti. – 1MCP 237 TSB 97.2

Správný pohled na sebe ve světle Božího Slova – Dáblova neustálá pokušení se snaží oslabit vládu člověka nad vlastním srdcem, podkopat sílu jeho sebeovládání. Vede člověka ke zpřetrhání pout, kterými je spojen ve svatém, šťastném svazku se svým Stvořitelem. Po oddělení od Boha získávají vášně nadvládu nad rozumem a vznětlivost nad zásadovostí a člověk se stává hříšným myšlenkami i jednáním, jeho úsudek je převrácen, jeho rozum vypadá zesláble a je zapotřebí navrátit ho k sobě samotnému tím, že bude přiveden zpět k Bohu správným pohledem na sebe ve světle Božího Slova. – 1MCP 228 TSB 97.3

Síla náboženství – Jakými prostředky má mladý člověk potlačit své špatné sklony a rozvíjet to, co je v jeho povaze vznešeného a dobrého? Vůle, intelekt a emoce se přemění, jsou-li ovládnuty silou náboženství. „*Protož buď že jíte, neb pijete, aneb cožkoli činíte, všecko k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31). To je zásada, která tvoří základ každého jednání, myšlenky a pohnutky, je-li celá bytost podřízena Boží vůli. TSB 98.1

Hlas a vášně musejí být ukřižovány. „*Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.*“ (Fp 4,13) Vůle, chutě a vášně volají po svém ukojení, avšak Bůh vám vštípil touhu po vyšších a posvátných cílech a není žádoucí, aby tyto cíle byly zlehčovány. Tak je tomu, jen když se odmítáme podřítit vládě rozumu a svědomí. Máme tlumit své vášně a zapřít vlastní „já“. TSB 98.2

Đáblovu pronásledování mladých – Neposvěcená mysl nemůže dostat sílu a útěchu, kterou Bůh poskytuje všem, kdo k Němu přijdou. Je zde nepokojná, spalující touha po něčem novém, po ukojení, potěšení a okouzlení mysli a tento požitek je nazýván rozkoší. Đábel má svůdná kouzla, jimiž přitahuje zájem a vzrušuje představivost mladých a jimiž je chytá do svých osidel. Nebudujte svůj charakter na písku. – Manuscript 59, 1900 TSB 98.3

12. Porušování sedmého přikázání

Boží zákon cestou ke štěstí – Dříve, než došlo ke zničení starého světa potopou, jeho obyvatelé doslova načichli zkažeností. Hřích a zločiny všeho druhu nabyly vrcholu. Stav současného světa rychle dosahuje bodu, kdy Bůh řekne, jako to udělal kdysi: „*Nebude se nesnaditi můj Duch s člověkem navěky.*“ (Gn 6,3) Jeden z nejohavnějších hříchů v tomto zvrhlém věku zkaženosti je cizoložství. Tento politováníhodný hřích se děje ve zneklidňující míře. Sobota a ustanovení manželství byly Bohem v Ráji předurčeny k tomu, aby byly drženy v nedotknutelnosti a svatosti. Obě tato Bohem určená ustanovení jsou porušována a obracena v nic muži a ženami, jejichž srdce jsou plně odhodlána ke konání zla. TSB 98.4

Cizoložství „křesťanským“ hříchem – Avšak kdyby provinilci proti sedmému přikázání byli pouze mezi těmi, kteří se nehlasí ke Kristovým následovníkům, zla by nebylo ani z desetiny tolik, kolik jej nyní je. Zločin cizoložství je ovšem hojně páchán i těmi, kteří se prohlašují za křesťany. Jak kazatelé tak i laici, jejichž jména se v církevních záznamech těší slušné pověsti, nesou stejnou vinu. TSB 99.1

Mnozí, kteří se prohlašují za služebníky Kristovy, jsou jako synové Eliho, kteří sloužili ve svatém úřadě a využili svých funkcí ke zločinnosti a páchání cizoložství, čímž způsobili, že lidé porušovali Boží zákon. Až případy všech přijdou před Boha, takovíto lidé budou muset s bázní učinit zúčtování a budou souzeni podle svých skutků činěných v těle. ... Cizoložství je jedním ze strašlivých hříchů našeho věku. Tento hřích existuje mezi všemi skupinami těch, kteří se prohlašují za křesťany. ... TSB 99.2

Křesťané jsou povoláváni, aby položili svá těla jako živoucí oběť na oltář Boží. „*Nepanujž tedy hřích v smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho. Aniž vydávejte oudů svých za oděnění nepravosti hříchu, ale vydávejte se k službě Bohu, jako byvše mrtví, již živí, a oudy své za oděnění spravedlnosti Bohu.*“ (Ř 6,12.13) TSB 99.3

Kdyby měla těla, domněle položená na oltář Boží, projít takovým zkoumáním, jakým procházela židovská oběť, jak málo by jich vydrželo zkoušku a bylo před Bohem prohlášeno za dokonalé, připravené k posvěcení, prosté skvrn hříchu či zkažení. Bůh nemůže přijmout žádnou kulhavou oběť. Nepřijal by ani žádnou zraněnou či nemocnou oběť. Oběť nabízená Bohu musí být zdravá, v každém ohledu bez poskvrny a hodnotná. TSB 99.4

Původ nečistých činů – Nikdo nemůže velebit Boha ve svém těle tak, jak to On vyžaduje, když se přitom prohřešuje proti Božímu zákonu. Jestliže tělo porušuje sedmé přikázání, děje se tak z příkazu myslí. Je-li mysl nečistá, tělo bude přirozeně páchat nečisté skutky. Čistota nemůže existovat v duši někoho, kdo své tělo vede k nečistým činům. Slouží-li tělo chťiči, mysl si nemůže udržet zasvěcení Bohu. Aby byla ochráněna posvěcenost myslí, musí být tělo udržováno v posvěcení a cti. Pak bude mysl sloužit zákonu Božímu a ochotně se přizpůsobí všem jeho požadavkům. Potom budou tito lidé moci s apoštolem používat „*oudy své za oděnění spravedlnosti Bohu*“ (Ř 6,13). ... TSB 100.1

Žádná opravdová radost ze života pro hříšníky – Bůh stvořil člověka vzprímeného, avšak ten upadl a zvrhl se, neboť se odmítá podříditi posvátným nárokům, jež na něho klade Boží zákon. Všechny vášně člověka, jsou-li řádně ovládány a správně řízeny, přispějí k jeho tělesnému a duševnímu zdraví a zajistí mu hodně štěstí. Cizoložník, smilník a nestřídmý nemají radost ze života. Pro provinilce proti Božímu zákonu nemůže být žádné opravdové radosti. Hospodin to věděl, proto člověka omezuje. Řídí, velí a rozhodně zakazuje. ... Pán dobře věděl, že štěstí Jeho dětí je závislé na tom, jak se podrobí Jeho moci a jak budou žít v podřízenosti těmto svatým, spravedlivým a dobrým pravidlům vlády. TSB 100.2

Bůh vidí naše myšlenky a skutky – Člověk může skrývat skutečnost, že je cizoložník a chvíli v tom pokračovat, avšak Bůh ho vidí. Známkuje si ho. Člověk nedokáže před Bohem skrýt své zločiny. Před svou rodinou a před společností se může chovat zdánlivě řádně a být ctěn jako dobrý člověk. Ale oklame sám sebe, bude-li si myslet, že to Nejvyšší neví. TSB 100.3

Vystavuje svou zkaženost zrakům Výsosti nebes. Ten, který je vysoko a vznešený a Jehož sláva zaplňuje chrám, vidí a zná i pouhé myšlenky, záměry a úmysly srdce hříšníka, jenž se znevažuje v očích čistých andělů bez hříchu, kteří zaznamenávají všechny skutky lidských dětí. A jeho hřích je nejen zřen, nýbrž i zaznamenán zapisujícím andělem. *TSB 101.1*

Ten, kdo přestoupí zákon Boží, v tom může chvíli pokračovat bez odhalení, avšak dříve či později zjistí, že je přemožen, odhalen a zatracen. Kdokoliv se odváží porušit zákon Boží, pozná na vlastní kůži, že „*cesta pak převrácených jest tvrdá*“ (Př 13,15). – RH March 8, 1870 *TSB 101.2*

Vše vidící Boží zrak – Kdybychom si uchovávali všeobecné povědomí, že Bůh vidí a slyší vše, co děláme a říkáme, že si uchovává věrný záznam našich slov a činů a že ze všeho budeme muset skládat účty, báli bychom se hřešit. Necht' si mladí provždy pamatují, že ať jsou kdekoliv a dělají cokoliv, Bůh je stále s nimi. Žádná stránka našeho jednání neunikne pozornosti. Svě cesty před Nejvyšším skrýt nemůžeme. *TSB 101.3*

Lidské zákony, ačkoli někdy přísné, jsou častokrát porušovány bez odhalení a tím i beztrestně; ne tak zákon Boží. Pro viníka není příkrývka ani nejlhlubší půlnoc. Může si myslet, že je sám, ale každý jeho skutek má neviditelného svědka. Skutečné záměry jeho srdce jsou otevřeny božskému dohledu. Každý čin, každé slovo, každá myšlenka je zaznamenána tak výrazně, jako by byl jediný na světě a jako by veškerá pozornost nebes byla upřena na něho. – PP 217, 218 *TSB 101.4*

Vinní jsou i ti, kteří o sobě prohlašují, že dodržují všechna přikázání – Dokonce i někteří z těch, kteří prohlašují, že dodržují všechna Boží přikázání, se provinili hříchem cizoložství. Co mohou říci, abych probudila jejich otupělou vnímavost? Jedinou ochranou duše se stává mravní zásada, která je přísně dodržována. – 2T 352 *TSB 102.1*

Čím větší vědomosti, tím větší hřích – Ne všichni, kteří prohlašují, že dodržují Boží přikázání, udržují svá těla v posvěcení a cti. Těmto lidem bylo svěřeno poselství největšího významu, jaké kdy bylo svěřeno smrtelníkům, a oni mohou mít silný vliv, budou-li jím posvěceni. Jsou povoláni k tomu, aby stáli na vyvýšené rovině věčné pravdy a dodržovali všechna přikázání Boží. Proto upadávají-li do hříchu, páchají-li smilstvo a cizoložství, jejich zločin je desetkrát větší než zločin těch, které jsem jmenovala (Adventisté prvního dne) a kteří nepovažují Boží zákon pro ně za závazný. Ve skutečnosti tak ti, kteří prohlašují, že dodržují Boží zákon, Boha znevažují a překračováním Jeho pravidel hanobí pravdu. *TSB 102.2*

Smutný příklad Izraele – Byl to právě tento hřích, smilstvo, rozšířený ve starém Izraeli, který vyvolal zjevné znamení Boží nelibosti. Jeho odsouzení následovalo pak krátce po jejich ohavném hříchu; tisíce lidí padly a jejich nečistá těla byla zanechána v pustině. ... *TSB 102.3*

„*Toto pak všechno u figůře dalo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. A protož kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.*“ (1 K 10,11,12) Adventisté sedmého dne mají být všem lidem na světě vzorem zbožnosti, posvěcení v srdci i v mluvě. – 2T 450, 451 *TSB 102.4*

13. Jak nakládat s nečistými myšlenkami a návrhy

Potřeba jasného duchovního pohledu – Dosud nikdy nepotřebovali křesťané a křesťanky na své životní pouti tak nutně jasný duchovní pohled, jako nyní. Je nebezpečné pouštět Krista ze zřetele byt' jen na okamžik. Jeho následovníci se musí modlit, věřit a vroucně Ho milovat. *TSB 103.1*

Je nutno vynaložit velký kus práce na očistění chrámu duše od přirozené zkaženosti. Křesťan musí být velmi bdělý, aby odolal, když se duch nemravnosti vkrádá mezi ty, kteří se prohlašují za posvěcené. Když naše srdce budou čistá, umytá a vybilená krví Beránkovou, dílo bude pokračovat podle naší zkušenosti, jež byla popsána v nádherné Kristově modlitbě: „*A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.*“ (J 17,19) *TSB 103.2*

Co lze říci o člověku, jenž došel velkého požehnání jako učitel spravedlnosti, a který přesto při pokušení zradí a dá se cestou hříchu? Když se obrátil na Boha na poušti pokušení, přišel k němu ďábel v podobě nebeského anděla a zvítězil. ... *TSB 103.3*

Ďáblovo přestrojení za anděla světla – Právě ty, kteří měli v minulosti nejvíce světla, se ďábel snaží nejvytrvaleji vlákat do léčky. Ví, že když je oklame, oni pod jeho vedením odějí hřích rouchem spravedlnosti a přivedou mnoho lidí na scestí. Říkám všem, buďte bdělí, neboť satan jako anděl světla přichází na každé shromáždění křesťanských pracovníků a do každého sboru a snaží se získat jeho členy na svou stranu. Jsem vyzvána Boží lid varovat: „*Nemylte se, Bůh nebude oklamán (vysmíván – KJV).*“ (Ga 6,7) – RH May 14, 1908 *TSB 103.4*

Kletba provinění – Ó, kéž by muži a ženy uvažovali a zjišťovali, co přináší překračování Božího zákona! Po všechny časy a na všech místech, za všech a jakýchkoliv okolností je takový přestupek strašnou chybou, znesvěcením Boha a prokletím pro člověka. Toto musíme mít na zřeteli, ať ho spáchal kdokoliv a pod jakoukoliv záminkou. Jako vyslanec Kristův zapřísahám vás, kteří se hlásíte k pravdě pro tento čas, abyste okamžitě odmítali jakékoliv přiblížení k nečistému a zřekli se společnosti těch, kdož naznačují či našeptávají nečisté návrhy. Ošklivte si tyto znečišťující hříchy s nejprudší nenávisť. Prchněte od těch, kteří by, byt' jen při rozhovoru, nechali své myšlenky plynout tímto směrem, „*nebo z hojnosti srdce mluví ústa*“. Stěžte se jich, jako by měli lepru. *TSB 104.1*

Vyzývám všechny, kteří kdy chovali jakou důvěru v tyto falešníky, jejichž život není povznesený a jejichž mluva není čistá, aby je soudili podle pravidla evangelia: „*K zákonu a svědectví! Pakli nechť, nechat' mluví vedlé slova toho, v němž není žádné záře.*“ (Iz 8,20) Nechť je na ně namířeno zrcadlo Slova Božího a vyjeví mravní nedostatky v jejich charakteru. *TSB 104.2*

Škodlivá povaha hříchu – Žijeme v době, kdy ve všech těch, kteří omlouvají hřích, tajně našeptávají nečisté myšlenky a přicházejí jako andělé světla, zatímco jsou služebníky hříchu, je okouzlující, uhrančivá síla. Tito lidé si neuvědomují škodlivou povahu hříchu ani trestající spravedlnost Boží, která dopadne na hříšníka. Bojím se o ty, kteří se plně nehlídají a kterým hrozí oklamání a zkaženost. Jako služebník Ježíše Krista vás varuji, abyste se vystříhali společnosti tohoto druhu lidí. Nepouštějte je do svých domů ani jim nepřejte mnoho štěstí. Vyčleňte se z jejich společnosti, neboť oni kazí vzduch, který dýcháte. ... *TSB 104.3*

Tak jako Mojžíš vyzval Izraelce, aby opustili stany Chorého, Dátana a Abirona, měli bychom vyzvat všechny, aby nechali tyto zkažené muže o samotě trpět nemilostí a trestem za jejich zločiny. *TSB 105.1*

Ďábel v lidské podobě – Jelikož mi Bůh ukázal, s jakým opovržením se dívá na tyto znečišťující hříchy a jelikož se jejich počet v našem světě neustále zvětšuje a mohly by se vetřít do našich modliteben, vyzývám vás, abyste ďáblovi neposkytovali žádný prostor. Utečte před svůdcem. Byť kazatel, je to satan v lidské podobě. Vypůjčil si nebeský šat, aby mohl sloužit svému pánu a klamat duše. Ani na jedinou chvíli byste neměli dát prostor nečistým, zastřeným návrhům. Nemějte žádnou shovívavost. Kárejte je. Nespolčujte se s nimi ani tolik, abyste s nimi jedli. Neberte žádný ohled na slova, která by poskvřila čistotu vaší duše. I pouhé naslouchání nečistým návrhům pošpiní vaši duši stejně, jako kalná, nečistá voda znečistí kanál, kterým teče. *TSB 105.2*

Čistí jako sluneční světlo – Zvolte si chudobu, odloučení od přátel, ztráty, výčitky či jakékoliv strádání raději, než abyste poskvřili duši hříchem. Raději smrt než zneuctění či přestoupení Božího

zákonu, to by mělo být heslo každého křesťana. Jako lidé prohlašující se za reformátory střežící nej-
světější, vznešené a očistné pravdy Slova Božího, musíme pozvednout úroveň mnohem výše, než je
v současné době. Musíme se urychleně vypořádat s hříchem a hříšníky v církvi, aby jiní chovali Bo-
ha v bázni. Pravda a čistota od nás vyžadují důkladnější práci k vyčištění tábora od Achanů. TSB 105.3

Nechť lidé na zodpovědných místech nenechávají své bratry hřešit. Ukažte jim, že se musejí
vzdát svých hříchů, jinak budou z církve vyloučeni. Až jednotliví členové církve budou jednat jako
skuteční následovníci pokorného a skromného Spasitele, bude méně zakrývání a omlouvání hříchu.
Všichni se budou snažit chovat stále jako v přítomnosti Boha. Uvědomí si, že Boží oko je stále nad
nimi a že Bůh zná i nejtajnější myšlenky. Charakter, pohnutky, touhy a úmysly jsou v očích Všemě-
doucího tak jasné, jako sluneční světlo. TSB 105.4

Nebezpečí popouštění uzdy hříchu – Převážná většina lidí toto nemá na paměti, protože ne-
pěstuje duchovnost a nepodrobuje svůj charakter Božím normám práva. Nemají neustále na paměti,
že před Božím soudem musejí všichni provinilci proti Jeho zákonu poslušně složit účty. Život musí
být řízen a uzpůsobován jakoby pod dohledem velkého Strážce. Můžete se snad vy, kteří prohlašu-
jete, že jste obdrželi toto úžasné světlo přede všemi ostatními lidmi na zemském povrchu, spokojit s
nízkou úrovní? TSB 106.1

Ach, jak snaživě a vytrvale bychom měli usilovat o božskou přítomnost, tak abychom nejen
vyznávali, ale i správně chápali posvátnou pravdu, že konec všech věcí je nablízku a že Soudce ce-
lého světa stojí u dveří! Jak můžete nedbat Jeho spravedlivých a posvátných požadavků? Jak může-
te hřešit přímo před tváří Jehovy? Můžete pokračovat v cestě hříchu při plném vědomí následků?
Můžete se oddávat bezbožným myšlenkám a nízkým tužbám a hledět přitom na čisté anděly a Vy-
kupitele, „*kteříž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě
samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků*“ (Tt 2,14)? Můžeme být bez viny a oddávat
se hříchu před zraky Boha? Když se nad tím zamyslíte ve světle, jež září z Kristova kříže, nebude
hřích vypadat příliš hanebně, příliš nebezpečně, příliš strašlivě na to, abyste se mu oddávali? TSB 106.2

Bezúhonní a neposkvrnění až do konce – Hříšný rozklad! Jak hříšný v každé době, ale zdale-
ka nejvíce nyní, kdy stojíme těsně u hranic věčného světa! Hovořím ke svým lidem. Když se přiblí-
žíte těsně k Ježíši a budete se snažit ozdobit své vyznání správně vedeným životem a Bohu libou
mluvou, budou vaše nohy ochráněny před zblouděním na zapovězené stezky. Postačí, když budete
bdít, bdít a modlit se, budete-li činit vše, jako byste byli v přítomnosti Boha, budete ochráněni před
podléháním pokušení a můžete doufat, že zůstanete čistí, bezúhonní a neposkvrnění až do konce. TSB
107.1

Budete-li se pevně držet svého přesvědčení od začátku až do konce, všechny vaše cesty budou
řízeny Bohem a co ušlechtilost započala, bude korunováno slávou v království našeho Boha. „*Ovo-
ce pak Ducha jesti: Lásky, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, střed-
most. Proti takovýmť není zákon.*“ (Ga 5,22.23) Bude-li Bůh v nás, ukřižujeme tělo s rozmáry a
chlípnými touhami. – Manuscript 9, 1880 TSB 107.2

Očištění srdce – Přijetím Krista za svého osobního Spasitele se člověk dostává do stejně úz-
kého vztahu s Bohem a těší se Jeho zvláštní přízni tak jako Jeho vlastní milovaný Syn. Je ctěn a
oslavován v důvěrném spojení s Bohem, jeho život je skryt s Kristem v Bohu. Ach, jaká je to láska,
jak úžasná láska! TSB 107.3

Toto je mé učení mravní čistoty. Odhalování ohavnosti nečistoty nemá při vykořeňování hříchu
ani z poloviny takový účinek jako uvádění těchto závažných a povznášejících témat. Pán neseslal
ženám poselství, aby útočily na muže a obtěžkávaly je jejich nečistotou a nezdrženlivostí. Namísto
toho, aby smyslnost odstraňovaly, jsou jejím zdrojem. Bible, jedině Bible dala pravdivá poučení o
čistotě. Pročež zvěstujte Slovo Boží. TSB 107.4

Kristus, smírná oběť za hřích – Takové je milosrdenství Boží, taková je láska, „*kteřouž za-
miloval nás*“, i když jsme se utápěli v provinění a hříchu, konali bezbožně v duchu svých nepřátel,
sloužili rozmanitým chtíčům a požitkům, otroci nízkých choutek a tužeb, služebníci hříchu a satana.
Jaká hloubka lásky je vyjádřena v Kristu, stávajícím se smírnou obětí za naše hříchy. Péče Ducha
svatého vede duše k nalezení odpuštění hříchů. TSB 108.1

Čistota a svatost Ježíšova života, jak je předkládána ve Slově Božím, má mnohem větší moc
přetvářet a proměňovat lidský charakter, než všechny snahy o vysvětlování lidských hříchů a zloči-

nů a jejich jistých následků. Jediný upřený pohled na Spasitele povýšeného na kříži bude mít větší vliv na očištění mysli a srdce ode všech poskvrnění než všechna vědecká vysvětlení z nejpovolanějších úst. *TSB 108.2*

Odpuštění na kříži – Před křížem hříšník vidí jak málo je podoben Kristově povaze. Vidí hrozné následky provinění, nenávidí hřích, který prováděl a pevnou vírou se chopí Ježíše. Posoudil své postavení nečistého člověka ve světle Boží přítomnosti a nebeských mocností. Změřil je měřítkem kříže. Zvážil je na vahách posvěcení. Čistota Krista mu odhalila jeho vlastní nečistotu v jejích odporných barvách. Odvrací se od znečišťujícího hříchu, hledí k Ježíši – a žije. *TSB 108.3*

Nachází všeobjímající, vůdčí a přitažlivý charakter Ježíše Krista, toho, jenž zemřel, aby ho zbavil znetvoření hříchem, a s chvějícími se rty a očima plnými slz praví: „Jeho smrt za mne už nebude zbytečná.“ – Letter 102, 1894 *TSB 108.4*

Část VI. – Další sexuální zla

14. Premíra sexu v manželství

Celibát ve stavu manželském se nedoporučuje – Drahý bratře, chtěla bych Ti osvětlit několik věcí týkajících se nebezpečností, která v současnosti ohrožují naši práci. Dílo Anny Phillipsové nenese podpis nebes. Vím, o čem mluvím. Při naší první zkušenosti v zárodku tohoto případu jsme museli čelit podobným projevům. Objevilo se mnoho takových poselství a my jsme měli navýsost nepříjemnou práci s tím, abychom tomuto prvku čelili a neponechali mu žádné místo. Někaké věci z těchto poselství se splnily a to vedlo některé lidi k tomu, že je přijali jako správné. *TSB 109.1*

Mladé svobodné ženy chodily za ženatými muži s poselstvím, ve kterém jim vůbec ne vybranými slovy přímo do očí vyprávěly o zneužívání manželských výsad. Jádrem těchto poselství byla čistota a na nějakou dobu se zdálo, že všechno dosahuje vysokého stupně čistoty a posvěcení. Ale podstata těchto záležitostí byla pro mne zřejmá. Bylo mi zjeveno, jaký by byl důsledek tohoto učení. *TSB 109.2*

Ti, kteří byli do tohoto díla zapojeni, nebyli žádní povrchní a nemravní lidé, nýbrž lidé, kteří předtím byli nejoddanějšími pracovníky. Dábel zřel příležitost využít tohoto stavu věcí a znectit Boží věc. Ti, kteří si o sobě mysleli, že unesou jakoukoli zkoušku, aniž by v nich byly vzbuzeny jejich živočišné pudy, byli přemoženi a několik svobodných mužů a žen bylo donuceno ke sňatku. Obávám se těch, kteří cítí tak silnou povinnost působit tímto směrem. Dábel ovlivňuje představivost, takže výsledkem, namísto čistoty, je nečistota. – Letter 103, 1894 *TSB 110.1*

Ježíš nikomu nevnucoval celibát. Nepřišel zničit nedotknutelný vztah manželství, nýbrž jej povznést a obnovit jeho původní posvátnost. S libostí pohlíží na rodinné vztahy, kde panuje posvátná a nesobecká láska. – AH 121 *TSB 110.2*

Plýtvání životní energií – Manželský život mnoha rodičům nepřináší vědomí, které by v něm měli získat. Nemají se na pozoru před děblem, který je může využít a ovládnout jejich mysl i životy. Nechápou, že Bůh od nich žádá, aby svůj manželský život chránili před každou krajností. A jen velmi málo lidí cítí náboženskou povinnost ovládat své tužby. Spojili se sňatkem se svým vyvoleným a proto usuzují, že manželství posvěcuje zálibu v nízkých tužbách. Dokonce i muži a ženy, kteří vyznávají zbožnost, povolují uzdu svému chtíči a vůbec nemyslí na to, že je Bůh činí zodpovědnými za plýtvání životní energií, což oslabuje jejich vůli po životě a celkově vyčerpává tělesnou soustavu. *TSB 110.3*

Příliš volný průchod sexu – Manželská smlouva zakrývá hříchy nejtemnějších odstínů. Muži a ženy, kteří vyznávají zbožnost, degradují svá těla tím, že dávají volný průchod nečistým touhám a tím se sami snižují pod úroveň divé zvěře. Zneužívají schopností, jež jim světil Bůh, aby je opatrovali v posvátnosti a cti. Zdraví a život jsou obětovány na oltář nízkých tužeb. Vyšší a vznešenější schopnosti jsou uváděny do podřízenosti zvířecím pudům. Ti, kteří takto hřeší, nejsou obeznámeni s důsledky svého konání. *TSB 110.4*

Kdyby všichni pochopili míru strádání, kterému se vystavují svým hříšným chováním, zneklidněli by, a alespoň někteří by se vyhnuli cestě hříchu, která přináší tak strašnou odplatu. Široké vrstvě lidí je tak souzeno natolik bídné bytí, že by pro ně bylo výhodnější zvolit raději smrt než život a mnozí skutečně předčasně umírají, když obětovali svůj život pro hanebné dílo a dali příliš volný průchod zvířecím touhám. Nicméně, jelikož jsou sezdáni, myslí si, že nepáchají žádný hřích. *TSB 111.1*

Muži a ženy, však vy jednou poznáte, co je to chtíč a jaký je výsledek jeho ukájení. Tyto tak nízké touhy je možno pozorovat jak uvnitř manželského vztahu tak i mimo něj. – RH Sep. 19, 1899 *TSB 111.2*

Důstojnost manželky a její sebeúcta – Mnozí prohlašují se za křesťany, s nimiž jsem se poznala, jakoby postrádali morální zábrany. Byli více živočišní než božští. V podstatě to byla zvířata. Tento typ mužů ponižuje svoji manželku, kterou slíbili živit a pečovat o ni. Dělalí z ní nástroj, jenž slouží k ukájení jejich nízkých, chlípnych pudů. A značné množství žen se podrobuje a stává se otrokem chlípne vášně, nedrží své tělo v posvátnosti a úctě. Nezachovávají si důstojnost a sebeúctu, kterou měly před sňatkem. *TSB 111.3*

Tento svatý svazek měl zachovat a zvýšit jejich posvátnou důstojnost a úctu před nimi jako ženami, avšak jejich cudné, důstojné, bohubilé ženství bylo položeno na oltář nízké vášně, bylo obětováno pro manželovo uspokojení. Žena si brzy přestává vážit svého manžela, jenž nebere ohled ani na zákony, jimž se podvoluje i divá zvěř. Manželství se stává trpkým jhem, jelikož láska umírá a její místo často zaujímá nedůvěra, žárlivost a nenávisť. *TSB 112.1*

Nedůvěra mezi manželi – Žádný muž nemůže opravdově milovat svou manželku, když se poslušně nechá zotročit a slouží jeho zvrhlým vášním. Svým pasivním podřízením ztrácí hodnotu, kterou kdysi měla v jeho očích. Zdá se mu, že ztratila všechny povznášející vlastnosti a klesla na nízkou úroveň a brzy ji začne podezřívat, že se nechává pokořovat někým jiným stejně poslušně, jako jím samotným. Pochybuje o její věrnosti a čistotě, začne ho unavovat a hledá si nové cíle, které probudí a zesílí jeho pekelné vášně. Na Boží zákon se neohlíží. ... *TSB 112.2*

Manželka rovněž začíná žárlit na svého muže a podezřívá ho, že kdyby měl tu příležitost, ochotně by svou pozornost věnoval nějaké jiné. Vidí, že manžel není veden svým svědomím nebo bázní Boží; všechny tyto posvátné zábrany jsou překonány chlípnou vášní, všechno, co je v manželovi bohubilé, začíná sloužit nízkému, zvířeckému chtíči. ... *TSB 112.3*

Zničující povaha přemíry sexu – Když manželka podvolí své tělo a mysl moci svého muže a trpí jeho vůli ve všech ohledech, tím že obětuje své svědomí a dokonce svou totožnost, ztrácí možnost působit mocným vlivem ve prospěch dobra, který by měla mít, aby svého manžela pozvedla. Mohla by zjemňovat jeho tvrdou povahu a její posvěcující vliv by mohl působit zušlechťujícím a očistným způsobem, vedoucí ho ke snaze ovládnout své vášně, stát se duchovnějším, abyste oba „*Božského přirození účastní učiněni byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech*“ (2 Pt 1,4). *TSB 112.4*

Síla vlivu může hrát velmi důležitou roli při pozvedávání mysli k vyšším a vznešenějším myšlenkám, nad nízké a smyslné požitky, které srdce neobrozené milostí přirozeně vyhledává. Jestliže si žena myslí, že k tomu, aby uspokojila svého manžela, se musí snížit na jeho úroveň, když základním principem jeho lásky je živočišná touha ovládající jeho činy, zarmucuje Boha, neboť na svého manžela nepůsobí posvěcujícím vlivem. Jestliže má pocit, že se musí podřídí jeho živočišným touhám beze slova protestu, pak nechápe svou povinnost vůči manželovi ani vůči svému Bohu. Přemíra sexu naprosto zničí zálibu ve zbožném zaměstnání, odebere mozkovou látku potřebnou k jeho výživě a zcela vyčerpá životní sílu. Žádná žena by neměla být svému manželovi nápomocna v tomto sebezničujícím díle. Je-li osvětlená a chová k němu skutečnou lásku, nebude to dělat. ... *TSB 113.1*

Ochrana mysli a těla – Necht' se bohabojní mužové a ženy probudí a uvědomí si své povinnosti. Mnozí, kteří se prohlašují za křesťany, mají ochromené nervy a mozek kvůli nestřídmosti v této oblasti. Hniloba je v morku kostí mnohých, kteří mají pověst dobrých lidí, kteří se modlí a prolévají slzy a kteří mají vysoké postavení, ale jejichž znesvěcené mrtvoly nikdy nevstoupí do bran nebeského města. *TSB 113.2*

Ach, kéž bych mohla všem vysvětlit jejich povinnost vůči Bohu, aby se jejich duševno a tělesné ústrojí uchovalo v tom nejlepším stavu tak, aby mohli dokonale sloužit svému Stvořiteli. ... *TSB 113.3*

Přenášení neřesti z rodičů na děti – Již od mládí oslabovali mozek a oslabovali tělesnou zdatnost ukájením živočišných vášní. Heslem jejich manželského života by mělo být sebezapření a střídmost. Pak by děti, které se jim narodí, nebyly tak slabé v mravních zásadách a rozumových schopnostech a živočišné pudy v nich by nebyly tak silné. Neřest v dětech je téměř všeobecná. Je to bez příčiny? Kdo ocejšoval jejich povahu? Kéž by Bůh všem otevřel oči, aby pochopili, že stojí na kluzké půdě! *TSB 114.1*

Z obrazu zkaženosti mužů a žen vyznávajících zbožnost, který se přede mnou rozprostřel, jsem dostala obavu, že úplně ztratím důvěru v lidstvo. Viděla jsem, že téměř u všech vládne strašlivá nevětečnost. Ty, kteří by se měli probudit, aby si utvořili správný pojem o moci, kterou má ďábel nad jejich myslí, je téměř nemožné vyburcovat. Nejsou si vědomi zkaženosti, která se kolem nich rojí. Satan zaslepil jejich mysl a ukolébá je do falešného pocitu bezpečí. *TSB 114.2*

Neúspěch našich snah přivést ostatní k pochopení nebezpečí, která obklopují duši, mě někdy přiváděl k obavě, že mé představy o zkaženosti lidského srdce jsou přehnané. Ale setkáme-li se se

skutečností ukazující nám smutnou pokřivenost člověka, který se odváží sloužit svaté věci, ale jehož srdce bylo zkažené, člověka, jehož ruce poznamenané hříchem znesvětily nádoby Hospodiny, jsem si jista, že jsem situaci nevyličila ani trochu přehnaně – RH Sep. 26, 1899 *TSB 114.3*

Zneužití sexuálních výsad – Necht' si manželé ve svém společném životě poskytují vzájemnou pomoc a necht' jsou jeden pro druhého požehnáním. Necht' zvažují cenu každé záliby v nestřídmosti a smyslnosti. Takové záliby nezvětšují lásku, ani ji nepovznášejí a nepozdvihují. Ti, kdož se budou oddávat živočišným vášním a ukájet chtíč, jistě oceňují své potomstvo nízkými způsoby, svým vlastním odpudivým tělesným a mravním poskvrněním. – Manuscript 3, 1897 *TSB 114.4*

To, co je správné, je tím hnáno do krajnosti, která vede k tíživému hříchu. – 4T 505 *TSB 115.1*

Ti, kteří se prohlašují za křesťany, by si měli plně uvědomit důsledek každé výsady manželského vztahu a základem každého jejich činu by měla být posvěcená zásada. – 2T 380 *TSB 115.2*

Obrovská důležitost správného příkladu – Živočišné touhy pěstované v naší době velice sílí a nevýslovné špatnosti v manželském životě jsou toho jasným následkem. Namísto toho, aby mysl byla rozvíjena a měla rozhodující moc, vyšší a vznešenější síly jsou ovládány živočišnými pudy až jsou jimi zcela podmaněny. Jaký je důsledek? Choulostivé ženské orgány se unaví a onemocní, těhotenství už není bezpečné, sexuální výsady jsou zneužity. Muži škodí svému vlastnímu tělu a manželky se stávají postelovými služkami jejich nezřízených nízkých choutek a z jejich očí se vytráť bázeň před Bohem. ... *TSB 115.3*

Jedině pravda Boží může člověka přivést ke spásné moudrosti a zachovat mu ji. Jestliže máme získat nesmrtelný život, jestliže v sobě musíme rozvíjet čistý a svatý charakter, abychom se mohli dostat do přítomnosti Pána Boha a společnosti nebeských andělů, proč potom učitelé, lékaři a kazatelé nejdou takovýmto příkladem? Proč nejsou oddanější svému Pánu? Proč nechovají vroucí lásku k duším, pro které zemřel Kristus? *TSB 115.4*

Má-li se člověk stát nesmrtelným, jeho mysl musí být v souladu s Boží myslí. Opravdový žák v Kristově škole, je-li jeho mysl v souladu s Boží myslí, bude nejen neustále studovat, ale bude i vyučovat, stále odrážejíce světlo a jeho učení bude činit vysoko nad obvyklými omyly, vládnoucími v tomto zvrhlém a cizoložném pokolením. ... *TSB 116.1*

Křesťan musí neustále sledovat svůj Vzor a napodobovat svatý příklad Ježíše. Potom bude do života a charakteru ostatních vštěpovat správného ducha. Kdybychom se denně snažili hledat Boha v horlivých a pokorných modlitbách o světlo a vedení, jistě bychom ho v jednotlivých činech nacházeli a bezbožné skutky a mnoho bezbožných plánů by bylo potlačeno a Ježíš by se stal zákonem života. – Manuscript 14, 1888 *TSB 116.2*

Nízké vášně a nezdravá mysl – Nízké vášně musíme držet zkrátka. Když se vášním popustí uzda, dojde ke zneužití, strašnému zneužití představitosti. Oddává-li se člověk vášním, pak krev, místo aby proudila do všech částí těla, čímž ulehčuje srdci a čistí mysl, je v nepatřičném množství přitahována do vnitřních orgánů. V důsledku toho pak přichází nemoc. Dokud se zlo nenajde a neodstraní, mysl se nemůže uzdravit. – Manuscript 24, 1900 *TSB 116.3*

Požitkářství poškozují mravní sílu – Jak pravil Pavel: „*Sloužím myslí zákonu Božímu.*“ (Ř 7,25) Zatemníte-li svou mysl hověním zvířecím choutkám a touhám, poškodíte svou mravní sílu a posvátné je pak postaveno na roveň obyčejnému. – 1MCP 229 *TSB 116.4*

15. Mazlení a předmanželský sex

Omámení není láska – Strávil jsi dlouhé noční hodiny v její společnosti, protože jste byli oba omámení. Vyznává Ti lásku, avšak čistou lásku z upřímného srdce nezná. Dábel chytil Tvou duši do pasti. Bylo mi vyjeveno jak jsi okouzlen a oklamán a jak ďábel jása nad tím, že ta, která má stěží nějakou vlastnost, jež by jí umožnila být šťastnou manželkou a vytvořit šťastný domov, by Tě měla svým vlivem odloučit od matky, která Tě miluje neměnnou láskou. Ve Božím jménu skoncuji se svou náklonností k Mattie F. nebo se s ní ožen a nezostouzej Boží věc. ... *TSB 117.1*

Důvěrný vztah, který sis k Mattie vytvořil, nesměřuje k tomu, aby Tě přiblížil k Pánu, či aby Tě posvětil skrze pravdu. ... *TSB 117.2*

Mattie očekává, že s Tebou uzavře manželství a Ty jsi ji v jejím očekávání svou náklonností povzbudil. Avšak zvolíš si za manželku takovou zvrhlou ženu a odtrhneš své city od matky a od služebníků Božích? ... *TSB 117.3*

Lépe se oženit než pokračovat v nevhodném vztahu – Budeš-li pokračovat směrem, kterým ses dal, bylo by pro Tebe mnohem lepší se s ní oženit, neboť Tvé současné jednání a sňatek s ní jsou dvě věci, které jsou ve stejném přímém protikladu k Boží vůli. Satan dovrší svůj záměr tak jako tak. Jestliže je ovzduší kolem ní pro Tebe nejlepší, jestliže ona odpovídá Tvé představě manželky stojící v čele rodiny a pokud bys po chladné úvaze a ve světle, jež Ti dal Bůh, považoval její příklad za hodný následování, mohl by ses s ní stejně tak oženit, jako být v její společnosti a chovat se tak, jak by se k sobě navzájem měli chovat pouze manžel a jeho manželka. Současný stav Tě málem zničil. Pokud se po celý svůj život chceš těšit ze společnosti Mattie a být jí okouzlen tak, jak to vypadá nyní, proč nejít o krok dále než jsi a nestát se jejím právoplatným ochráncem, proč nemít nezadatelné právo věnovat jí čas, který budeš chtít a nenechat se okouzlovat její přítomností noc co noc? *TSB 117.4*

Tvé činy a řeči Boha urážejí. Andělé Boží uchovávají záznam Tvých slov a skutků. Bylo Ti dáno světlo, ale Ty sis ho nevšímal. Směr, kterým ses dal, je hanbou Boží věci. Tvé chování je ne slušné a nekřesťanské. V době, kdy jste měli být každý ve své posteli, byli jste spolu a strávili jste v objetí téměř celou noc. ... Dáváš našim nepřátelům možnost považovat naše lidi za jedince s volnými mravy. – Letter 3, 1879 *TSB 118.1*

Porušování sedmého přikázání – Byl jsi mi ukázán v její (Mattiině) společnosti v nočních hodinách a Ty sám víš nejlépe, jakým způsobem jste ty hodiny trávili. Vyzval jsi mne, abych řekla, zda jsi porušil Boží přikázání. Ptám se Tě: Cožpak jsi je neporušil? Čím jste trávili svůj čas, když jste byli spolu celé hodiny, noc co noc? Byl Tvůj stav, Tvůj postoj, Tvůj cit takový, že by sis to vše přál zaznamenat do nebeské knihy? Viděla a slyšela jsem věci, z nichž by se andělé červenali. ... Žádný mladý muž by se neměl chovat tak, jak ses Ty choval k Mattie, pokud s ní nebyl sezdán a ve lice mne překvapilo, když jsem viděla, že jsi to nevnímal silněji. ... *TSB 118.2*

Změníš se teď zcela, přerušíš poslední spojení s Mattie? Udělá to ona? Pokud to někdo z vás neudělá, ihned se s ní ožen a přestaňte už zneuctvovat sami sebe a Boží věc. – Letter 61, 1880 *TSB 119.1*

16. Homosexualita

(Na výročním zasedání Církve adventistů sedmého dne v roce 1977 bylo prohlášeno, že „hrubé sexuální zvrhlosti, včetně homosexuálních praktik, se považují za zneužívání možností pohlavního styku a jednání proti božskému záměru v manželství. Jako takové jsou oprávněným důvodem k rozvodu“. – General Actions, str. 10. Důvody, pro které může být osoba vyobcována z Církve adventistů sedmého dne zahrnují „homosexuální praktiky a další zvrhlosti“. – Seventh-day Adventist Church Manual [revize z roku 1986], str. 162)

Sodomská nemravnost – Ach, jak je Bůh znechucen bezduchým úsilím postrádajícím život a Krista, které vynakládají někteří z těch, kteří jsou povoláni být Jeho služebníky! V Božím díle je nutno pokračovat pevně a neochvějně. To však není možné, pokud smyslnost, jež kazí celého člověka, nebude oddělena od náboženské zkušenosti. To je práce, kterou je nutno vykonat. *TSB 119.2*

Členové církve se musejí postit a modlit, vroucně se snažíce zvítězit krví Beránka a slovy svého svědectví. Ani jediná částčka sodomské nemravnosti neunikne Božímu hněvu při výkonu rozsudku. Ti, kdož neučiní pokání a nezřeknou se vši nečistoty, padnou s hříšníky. Těmi, kdož se stanou členy královské rodiny a utvoří království Boží na nové zemi, budou svatí, ne hříšníci (viz Izaiáš 30,1-3.8-16). *TSB 119.3*

Ti, kteří mívali velké světlo, ale nebrali na ně ohled, jsou v horším postavení než ti, jimž nebylo dáno tolik výhod. Velebí sami sebe, avšak ne Pána. Trest uvržený na lidské bytosti bude v každém případě úměrný hanbě, kterou přinesli Bohu. Mnozí lidé tím, že hověli sami sobě, otevřeně hanobili Krista. – Letter 159, 1901 *TSB 119.4*

Nejnižší vášně lidského srdce – Libování si ve věcech nepravých se stalo silou, která způsobuje zvrhávání lidstva, zakrňování mysli a zneužívání schopností. Právě takový stav věcí, jaký je dnes, byl před potopou a před zničením Sodomy. Marnivost je v našem světě na vzestupu. Plakáty s natištěnými necudnými obrázky se vyvěšují v ulicích, aby přilákaly zrak a zkazily morálku. Tyto věci mají povahu, která prostřednictvím zvrhlých představ rozdmýchává nejnižší vášně lidského srdce. Tyto zvrhlé představy jsou následovány takovými znesvěcujícími činy, jakým se oddávali obyvatelé Sodomy. Avšak nejstrašnější na tom je, že se tak děje pod rouškou svatosti. Jestliže se neobrní pravdou, budou naši mladí lidé zkaženi, jejich myšlenky poskvrněny a jejich duše znesvěceny. – Letter 1, 1875 *TSB 120.1*

Hříchy Sodomy dnes – Nepřehlížíme úpadek Sodomy způsobený zkažeností jejích obyvatel. Prorok zde (Ez 16,49) označil jednotlivé neduhy, které vedly k rozpadu morálky. My dnes v našem světě vidíme tytéž hříchy, které byly v Sodomě a kvůli nimž byla uvržena v Boží hněv až do na-prosté zkázy. – 4BC 1161 *TSB 120.2*

Podivné opouštění zásad – Není snad kolem nás dostatek příkladů, které nám ukazují nebezpečí, jež provázejí naši pout? Všude můžeme vidět trosky lidskosti, rozlámané rodinné oltáře, rozvrácené rodiny. Dochází ke zvláštnímu opouštění zásad, úroveň mravů se snižuje a země se rychle mění v Sodomu. Sodomske mravy, které světu přinesly Boží soud a způsobily jeho potopu a které také zavinily zničení Sodomy ohněm, se rychle rozšiřují. Přibližujeme se konci. Bůh dlouho snášel zvrhlosti lidstva, avšak jistota, že je potrestá, není o nic menší. Necht' všichni, kdož se prohlašují za světlo světa, zanechají vši nepravosti. – RH Nov. 10, 1884 *TSB 120.3*

Zkaženost je dnes velice rozšířená, dokonce i mezi těmi, jež se prohlašují za Kristovy následovníky. Vášně nejsou potlačovány, zvířecí pudý nabývají na síle tím, že jim vyhověno, zatímco síla morálky neustále slábne. ... Hříchy, jež přivedly ke zkáze předpotopní svět a města na rovinách, existují i dnes, a to ne pouze v pohanských zemích, ne pouze mezi oblíbenými kazateli křesťanství, ale i u některých lidí, kteří prohlašují, že očekávají příchod Syna člověka. Kdyby Bůh zjevil tyto hříchy před vámi tak, jak se jeví Jeho zraku, byli byste naplněni studem a zděšením. – 5T 218 *TSB 121.1*

17. Onanie

Ušlechtilé odhodlání a zničený duchovní život – Tajné neřesti ničí ušlechtilé odhodlání, horlivou snahu i sílu vůle po utváření správného náboženského charakteru. Všichni, kteří mají správnou představu o tom, co obnáší být křesťanem, vědí, že následovníci Krista jsou povinni jako Jeho učedníci veškeré své vášně, tělesnou sílu a duševní schopnosti naprosto podříditi Jeho vůli. Ti, kteří jsou ovládáni vlastními vášněmi, nemohou být Kristovými následovníky. Jsou příliš oddáni službě svému pánu, původci všeho zla, na to, aby zanechali svých zkažených zvyků a zvolili si službu Kristovu. – CG 445, 446 TSB 121.2

Životní energie je vyčerpána – Je jisté, že oddávání se tajným neřestem ničí životní sílu člověka. Každé zbytečné přepínání těla má za následek odpovídající ochabnutí. Mladí lidé tak krutě přepínají hlavní životní článek, mozek, až dochází k jeho poškození a obrovskému vyčerpání, což vystavuje tělesnou soustavu různorodým chorobám. TSB 122.1

Jsou vytvořeny základy k různým chorobám v pozdějším životě – Pokud takovéto konání pokračuje od patnácti let dále, postaví se příroda na odpor proti zneužívání, kterým trpěla a kterým nadále trpí a nechá je zaplatit za provinování proti jejím zákonům, a to zvláště ve věku třiceti až čtyřiceti pěti let, četnými bolestmi a různými chorobami jako postižením jater a plic, neuralgií, revmatismem, postižením páteře, onemocněním ledvin a rakovinovými nádory. Některá jemná ústrojí ustoupí a nechají těžší práci na ostatních, což porušuje důmyslné uspořádání přírody. Často pak následuje náhlé celkové tělesné zhroucení a výsledkem je smrt. – CG 444. TSB 122.2

Výsledky sebeukájení – Ženy vládnou slabší životní silou, než opačné pohlaví a svým tajným životem jsou ve velké míře připravovány o své tělesné síly. Výsledky sebeukájení se v nich projevují různými chorobami jako katarem, vodnatelností, bolestmi hlavy, ztrátou paměti a zraku, velkými bolestmi v zádech a bedrech, postižením páteře, v hlavě často probíhá vnitřní rozklad. Rakovina, jež by se jinak v těle po celý život neprojevila, se probudí a započne své šířivé, ničivé dílo. Mysl je často naprosto zpustošena a dostaví se duševní vyšinutí (viz [Dodatek A](#)). – ApM 27 TSB 122.3

Člověk, který požadoval modlitbu k vyléčení – Můj manžel a já jsme kdysi navštívili shromáždění, kde vzbudil náš soucit bratr, jenž trpěl silnými souchotinami. Byl bledý a vyhublý. Požadoval modlitby věřících. Říkal, že jeho rodina je nemocná a že přišel o dítě. Mluvil pod dojmem své bolestné ztráty. Říkal, že čekal na bratra a sestru Whiteovy. Věřil, že kdyby se za něj modlili, vyléčil by se. Po skončení shromáždění nás bratři na tento případ upozornili. Říkali, že jim sbor pomáhal, že jeho žena je nemocná a jeho dítě zemřelo. Říkali, že se sešli u jeho domu a spojili se v modlitbě za postiženou rodinu. Byli jsme už hodně unaveni a i v průběhu shromáždění jsme byli vytíženi prací a tak jsme se omluvili. Rozhodla jsem se nezúčastnit se modlitby za nikoho, dokud mě v této věci nepovede Boží Duch. ... TSB 123.1

Tu noc jsme se skláněli v modlitbách a předkládali jeho případ před Pánem. Prosili jsme Boha, aby nám zvěstoval svou vůli v jeho případě. Jediné, po čem jsme toužili, bylo, aby Bůh mohl být veleben. Nechal by nás Bůh modlit se za tohoto postiženého muže? Nechali jsme své břímě Hospodinu a uložili se k odpočinku. Případ tohoto muže se mi jasně zjevil ve snu. Ukázal se jeho život od dětství a i to, že když se budeme modlit, Bůh nás nevyslyší, neboť v jeho srdci cítí neřest. Příští den ráno k nám ten muž přišel a chtěl, abychom se za něj modlili. Vzali jsme ho stranou a řekli mu, že litujeme, ale jsme nuceni jeho prosbu odmítnout. Vyprávěla jsem mu o svém snu a on potvrdil, že byl pravdivý. Od svého chlapeckého věku prováděl sebeukájení a pokračoval i během svého manželství, ale tvrdil, že se snaží s tím přestat. Ten muž měl dlouho zakořeněný návyk, který by musel překonat. Byl ve středních letech. Jeho mravní zásady byly tak slabé, že když se dostaly do konfliktu s dlouho zakořeněnou bezuzdností, byly poraženy. ... TSB 123.2

Byl to muž, jenž se denně znečišťoval a ještě měl odvahu vydávat se do míst Boží přítomnosti a žádat o sílu, jíž bezuzdně mrhal a kterou, pokud by mu byla dána, by spotřeboval na svůj chtíč. Jak je Bůh shovívavý! Kdyby měl jednat s člověkem podle jeho zkaženosti, kdo by přežil Jeho pohled? Co kdybychom byli méně opatrní a přinesli případ tohoto muže před Boha, zatímco on sám

by se oddával neřestem, vyslyšel by nás Hospodin? Byl by odpověděl? „*Hospodine, v jitře vyslyšíš hlas můj, v jitře předložím tobě žádost, a šetřiti budu. Nebo ty, ó Bože silný, neoblíbíš bezbožnosti, nemá místa u tebe nešlechtník.*“ (Ž 5,4.5) ... TSB 124.1

Toto není ojedinělý případ. Ani manželský vztah nestačil ochránit tohoto muže před zlozvyky z jeho mládí. Kéž bych mohla být přesvědčena, že případy jako tento, jsou zřídka. Vím však, že jsou časté. – CG 450, 451 TSB 124.2

18. Zneužívání dětí

Drahý bratře,

právě jsem dočetla Tvůj dopis z 26. dubna. Kéž mi Bůh pomůže napsat Ti ta správná slova, která povedou ke Tvé obrodě místo zkázy. *TSB 124.3*

Je mi Tě líto, velice líto. Hřích, můj bratře, je hřích. Je to provinění proti zákonu a kdybych ho před Tebou zmírňovala, vůbec bych Ti tím neprospěla. Jako křesťan si do vlastní duše přinášíš bolest. Celá Tvá náboženská zkušenost je znevažována a dokud máš nečisté myšlenky a špinavé ruce, nemůžeš mít víru a důvěru v Boha. Dílo musí započít v duši, potom bude mít účinek na povahu. Tvá mysl a srdce jsou poskvrněny, jinak by se Ti všechny takovéto činy hnusily. Je to veliký hřích, zvláště pro člověka, jenž prohlašuje, že káže Kristovo evangelium. *TSB 124.4*

Bylo mi vyjeveno, že tento druh hříchu vytváří mravní poskvrnu. Jaký to může dělat dojem na ty mladé lidi, jejichž těla svým konáním zneuct'uješ? Jak můžeš být pastýřem oveček a jehnat, když kazíš jejich mysl a poskvrňuješ jejich mravní citění? Bral bys tuto věc stejně lehkovázně jako nyní, kdyby služebník evangelia, jakým je starší sboru W., dělal takové věci Tvým sestrám nebo Tvým dětem? V Božích očích je to zločin a já ho nemohu zakrývat jako nějakou omluvitelnou věc. Je to sodomský hřích. Poskvrňuje v každém ohledu a v očích svatého Boha je to ohavnost. Je to páchání neřesti. *TSB 125.1*

Kterákoliv nezletilá osoba, která by podřídila své tělo takovýmto praktikám dospělého muže, není v žádném případě s to dojít království nebeského. Takovéto ohavné jednání a nemravnosti jsou příčinou úpadku naší mládeže. Prováděl bys to i s tělem svého vlastního dítěte? Nepovažoval bys odkrývání jeho nahoty za krvesmilstvo? Všichni, kteří dělají tyto věci, vedou mladé ženy k zavrženíhodnému konání. Já vím, k čemu tyto věci vedou. K oplzlosti, k chlípným činům. Uvědom si, jak musíš zneuct'ovat a ponižovat pravdu. Ach, Bůh nenávidí všechny tyto hříchy. Jak by sis mohl takto počínat a současně kázat Slovo hříšníkům – sám hříšník? *TSB 125.2*

Vím, jak se Bůh staví k těmto hříchům. Ženatý muž sloužící evangeliu vede stádo oveček k sodomským činům. Takže, pro Krista, nepokračuj už v tomto bezbožném díle a nenič duši svou ani druhých. Je dobře, že Ti nebylo dovoleno nadále provádět tyto strašné nečisté činy. Není to žádný lehký hřích. Účinek na mysl té, která se podrobí Tvým dotekům, se nedá změřit. Lidské bytosti jsou majetkem Hospodinovým a činění čehokoli, co vede k jejich zkažení, je strašlivou urážkou Ježíše Krista, jenž za tyto drahocenné duše dal svůj život, aby nezahynuly ve svém hříchu, ale aby měly věčný život a takovéto konání může zničit duše, za které Kristus zemřel. Budeš pokračovat v tomto díle, jež ničí duše? *TSB 125.3*

Budeš-li vzhlížet k Ježíši, jenž je Původcem i Dokonavatelem Tvé víry, Pán Ti dodá odvalu. Nemůžeme nevědět, že konec veškerenstva je nablízku. Přicházím k Tobě jako lékař duší; říkám Ti, že není možné, abys působil jako kazatel. Co činíš? Vedeš mladé ženy ke stromu poznání zlých skutků a učíš je trhat ovoce, které je vysloveně zkažené. Je to nejúčinnější konání d'áblova díla. Je to ničení lidské mysli a její naplňování bezbožnými představami. *TSB 126.1*

Přesně to jsou hříchy, které zničily Sodomu. Tamní zkažené jednání nepřišlo z ničeho nic najednou. Nejprve jeden muž a žena otupěli při provádění bezbožných, nečistých skutků. Později když se v Sodomě usídlovali další lidé, dělali to, co Ty – učili další věcem, které jsou Bohem zapovězeny. A jak počet obyvatel dále narůstal, tito služebníci hříchu je nadále zaučovali do svých vlastních zkažených způsobů. Kdokoli mezi ně přišel, jejich první myšlenkou bylo zaučit ho do jejich d'ábelského díla. Sodoma se tak stala známou svou zkažeností. Jejich hříchy dosáhly nebes a Bůh to déle nesnesl. Zničil je a s nimi vše, co bylo krásné, co dělalo Sodomu druhým Rájem, neboť země, na níž tito lidé žili, byla zneuctěna. *TSB 126.2*

Tato těla, se kterými si zahráváš, jsou majetkem ve vlastnictví Ježíše Krista. Věděla jsem, že takto hřešíš, ale věděla jsem rovněž, že když se ve Tvém srdci usadí pravda, vyjeví se Ti Tvůj hřích v celé své ohavnosti, neboť pravda vnesená do chrámu duše vypudí ze srdce chtíč a zkaženost. ...

TSB 126.3

Říkáš, že jsi nespáchal cizoložství. Bůh viní z cizoložství každého, kdo tyto věci provádí a všichni, kteří tyto nemravné způsoby přenášejí na jiné, pošpiňují jejich duši nemravnými představami. Což nevidíš, což ti vlastní zkušenost neříká, že mládež vedeš ke zvyku zneužívání sebe? Dal jsi jim ovoce stromu poznání (dobra a zla) a každé přenesené zlo s sebou nese jako následek jejich díl z ovoce stromu poznání, které Bůh zakázal jíst. ... TSB 127.1

Jak jen mám slovy vyjádřit ohavnost tohoto strašného hříchu? Jak Ti ho mám vysvětlit, abys už na něj nepohlížel tak jako dosud, jako na žádné velké zlo? Mám vnučky, děti mého syna, W. C. Whitea. Byla-li bych nucena vybrat si, zda tyto děti mají být vystaveny těmto pokušením a zaučeny do těchto hanebných způsobů nebo být stíženy smrtí, řekla bych: „Nechť zemřou ve své nevinnosti. Nechť nejsou zkaženy požíváním jablek ze Sodomy.“ ... TSB 127.2

Chopíš-li se Krista pevnou vírou a pokoríš před Ním svou duši, On se Tvé věci ujme a andělé Tě budou chránit. Musíš ale odolat ďáblůvi. Musíš si osvojit jiné myšlenkové pochody. Nevkládej důvěru v sebe. Nikdy nevyhledávej společnost žen či dívek. Chraň se jich. Tvé chápání morálky je natolik zvrácené, že se sám zahubiš a zahubiš mnohé duše, jestliže se úplně nezměníš. Nauč svou mysl zabývat se Slovem Božím. Zabývej se jím celým svým srdcem a hodně se modli. Život věčný stojí za celoživotní, vytrvalou, neúnavnou snahu. Cvič svou mysl, kterou jsi zneužil a vedl nesprávnou cestou myšlení. Uč ji zaobírat se životem a charakterem Krista a Jeho poučeními... TSB 127.3

Nemysli si, že odejmutí pověřovacích listin je pro Tebe nejhorší věcí. Nejsi hoden být pověřen péčí o stádo. To jistě víš i beze mne. Přesto je Ti dána ještě krátká zkušební lhůta. Využij ji co nejvíce ke studiu Božího Slova. Každé ztracené požehnání je pro Tebe velkou ztrátou, avšak jestliže se dostaneš do správného postavení před Bohem, může Ti nyní být uděleno odpuštění za minulost. Nedopusť však, aby Tvůj život nadále nesl temnou skvrnu minulosti. ... TSB 128.1

Ptáš se mě, máš-li učinit veřejné doznání. Já říkám: „Ne.“ Neznescvěcuj Pána zveřejňováním skutečnosti, že člověk, který káže Slovo, by se mohl provinit takovým hříchem, jaký jsi páchal Ty. Bylo by to zostuzení kazatelského úřadu. Nedávej tuto záležitost žádným způsobem ve známost. Bylo by to nespravedlivé k celé věci Boží. I pouhé vyslechnutí těchto věcí by vyvolalo nečisté myšlenky v mysli mnohých lidí. Neposkvrň své rty ani tím, že bys to sdělil své manželce, čímž bys ji zahanbil a sklonil její hlavu v žal. Jdi k Bohu a k bratřím, kteří znají tuto strašlivou kapitolu Tvého života a řekni, co říci musíš. Pak nechť je Bohu za Tebe přednesena modlitba. Pěstuj střídmost. Chod' opatrně a v modlitbách před Bohem. Nacházej mravní sílu ve rčení: „Nebudu tupit svého Vykupitele.“ – Letter 106a, 1896 TSB 128.2

Vysílání káravých vzkazů – Je mi líto, že se cítíš ublížen tím, že jsem bratru A. poskytla kopii dopisu, který jsem Ti poslala. Nechtěla jsem Ti tím nijak ublížit. Sám jsi mi psal, že jsi ho obeznámil s věcmi, které se týkají Tvé osoby a že on míní, že by ses měl vyznat s celou věcí našemu sboru. Myslela jsem, že dopis může takovému postupu zabránit a udržet věc v co nejosobnější rovině. TSB 128.3

Nesouhlasím v žádném ohledu s tím, že celou věc přečetl Tvé matce. Ta má svých trápení víc než dost. Nedala jsem svolení k jakémukoliv veřejnému probírání této záležitosti. Doufala jsem, že dopis, který odsuzuje hřích, Tě podnítl k tomu, abys doufal a věřil v Boha. Předpokládala jsem, že to přiměje bratra A., aby Ti pomohl. Pokud to prohloubilo Tvé trápení a zhoršilo stav věcí, je mi to upřímně líto. TSB 129.1

Kdykoliv jsem v minulosti psala káravý dopis, vždy jsem zaslala jednu kopii kazateli, jenž slouží v církvi, aby mohl podat pomocnou ruku těm, kteří jsou v nebezpečí skrze pokušení a aby jim poskytl radu, již potřebují. Věděla jsem rovněž, že za současných okolností nebude možné dát Ti pověřovací listiny jako pastýři, které by Tě doporučilo důvěře lidí, protože znám Tvé chování a pokud bys jakýmkoli způsobem selhal, Pán by vinu za hřích, který jsi spáchal, dával konferenci. – Letter 120, 1897 TSB 129.2

Část VII. – Rady lidem s mravními problémy

19. Žena v domácnosti

Zkáza manželčina štěstí – Jsem uvnitř pobouřená. Nedokážu být v klidu. Poslední události přinesly trýzeň mému duchu a muka mé duši. Když pomyslím na trápení ubohé sestry J., jejíž štěstí jsi navždy zmařila, musím se ptát: „Jak budeš za tyto věci odměněna?“ Máme být souzeni podle skutků vykonaných svým tělem. Myslíme si, že by bylo spravedlivé a správné, abys dostala trest, který si spravedlivě zasloužíš, ale pamatujeme na slova Písma: „*Mně pomsta, já odplatím, praví Pán.*“ (Ř 12,19) Co jsi zasíla, to sklidiš. Ano, sklidiš bouřlivou úrodu. Žádný mráz ji nezničí, žádná plíseň nespálí, žádný červ ji nesežere. Zasíla jsi smyslnost, sklidiš zkaženost. Čeká Tě tvrdá odplata.

TSB 130.1

Nejen že jsi hřešila proti své rodině a potřísnila své děti, ovoce svého těla, skvrnou, která se v nich rozbují jako lepra, ale ještě jsi provždy zbavila rodinný krb sestry J. radosti a štěstí. TSB 131.1

Cožpak jsi tak otrlá, že nemáš strach z Boha, z odsouzení, z věčnosti, kdy se Tvé činy, jakkoli utajené, dostanou před Boha, aby je posoudil? Uvědomuješ si, že Tvé zlé počínání je v nebesích přesně zaznamenáváno, zapisováno do knihy a že Slovo Boží, jako kniha zákona, Tě v onen den bude soudit? TSB 131.2

Věčné následky cizoložství bez pokání – Co nařídil Bůh Mojžíšovi učinit s těmi, kteří se provinili cizoložstvím? Měli být ukamenováni. Končí tím tento trest? Ne, oni musejí zemřít po-druhé. Kamenování už bylo zrušeno, avšak trest za porušování Božího zákona zrušen nebyl. Jestliže se provinilec upřímně nekaje, bude Pánovou přítomností ztrestán věčnou zkázou. TSB 131.3

Slyšela jsem, že jsi řekla: „Miluji Waltera J.“ Co máš co milovat Waltera J., když on patří jiné? Pro svou hříšnou lásku zničíš a zlomíš srdce nevinné manželky? TSB 131.4

Hříšné vztahy v rodinách – Která rodina by byla v bezpečí, kdyby se i další ženy chovaly tak bezbožně jako Ty? Mohly by jakoby slušně přijít do mé rodiny, vetřít se do přízně mého manžela a pak mi ho odvléci, aby naplnily svou hříšnou lásku. Znovu se Tě ptám: „Jsi tak otrlá, že se nebojíš Boha, Jeho prudkého hněvu, který brzy postihne hříšníka bez kapky lítosti?“ Jsi ochotna lacino pro-dat svou duši, znectít svého bratra, znectít své děti, jen abys uspokojila své smyslné srdce. TSB 131.5

Když jsi získala Waltera J., co teď? Máš muže, který se nebojí porušit Boží zákon, který se ne-bojí zlomit srdce hodné manželky, která mu porodila mnoho dětí a pochovala je do hrobu – manželky, která mu v mládí věnovala své city – manželky, s níž žil až na sklonek života! Myslíš, že až budeš mít tohoto Waltera J. zcela pro sebe, až ho ukradneš od ženy jeho mládí, že navždy zů-stane stálý a věrný Tobě, která jsi vykonala tolik zlého, abys naplnila svou hříšnou lásku? TSB 132.1

Pravda nalezla ve Walterovi J. těžký případ. Udělala pro něj všechno. On se však neobává Bo-ha, nemá strach proviňovat se proti Jeho zákonu. Andělé zla se zmocnili jeho i Tvé mysli; jak má tedy vaše láska být stálá a věrná a navzájem stejně opětovaná? Zasíla sis bídu, jen bídu. Navždy Tě bude pronásledovat špatné svědomí. Lze se nyní vrátit zpět po svých stopách? Je možné, aby se nad Tebou milosrdný Bůh ještě slitoval? TSB 132.2

Jak ses opovážila milovat Waltera J. a přidat ke svým hříchům ještě zlomení srdce jeho manželky? Ach, prodala jsi nebesa velmi lacino. Ukázala jsi, pro co ses rozhodla. Tvůj život pozna-menal Tvé rozhodnutí, život „*vně se psy, čarodějníky, a smilníky a vražedníky, a modláři, i každým, kdož miluje a činí lež*“ (podle Zj 22,15). TSB 132.3

Přečti si prosím Přísloví 6 od 20. verše dále a Zjevení, kapitolu 7. – Letter 12, 1864 TSB 132.4

20. Dlouholetý adventista a jeho milenka

Tomu, kdo v neposlušnosti zašel příliš daleko – Můj ubohý, podvedený, hříšný bratře, nyní adresuji pár slov Tobě, který mi děláš tak velkou starost a o kterého se tolik let tak velmi zajímám. Iro K., po léta byla Tvá cesta cestou hříchu. Psala jsem Ti, ale nedostala jsem žádnou odpověď a mé výčitky neměly žádný vliv na způsob Tvého jednání. ... TSB 133.1

Musíš pro svou vlastní duši něco udělat. Pospěš si, jinak bude navždy příliš pozdě. Bůh Ti nyní odpustí ten do očí bijící hřích, uděláš-li, co je potřeba, abys své chyby napravil. Neříkám, že je Tvůj případ beznadějný, ale je jisté, že jsi svým hřešením málem propásl svůj milosrdný den, avšak Ježíš je stále ve svatyni. Ježíš je Tvým obhájcem. Tví bratři a sestry pro Tebe hodně pracovali. Projevili o Tebe takový zájem, protože jsi bral zločin a hříchy na lehkou váhu. Avšak Ježíš Tě miluje a já Ho před Tebe stavím a pozvedávám. TSB 133.2

Đábel Ti říká, že pro Tebe není nejlepší vzdát se hříchu, že jsi ve své neposlušnosti a ve svém provinění zašel příliš daleko a je pro Tebe zbytečné snažit se vrátit zpět k Bohu. Vím sice, že veškerá hanebnost Tvých hříchů je jen na Tobě a chtěla bych Tě přimět, abys viděl hřích takový, jaký skutečně je, přesto před Tebe musím stále stavět Ježíše jako Spasitele odpouštějícího hříchy. TSB 133.3

Odpuštění na poslední chvíli – Písek v hodinách Tvého života se již téměř přesypal a nyní, pokud přijdeš k Bohu takový, jaký jsi, beze slova na svou obhajobu kromě toho, že On zemřel, aby spasil i největšího z hříšníků, nalezneš odpuštění i nyní na poslední chvíli. Člověk musí spolupracovat s Bohem. Kristus nezemřel proto, aby byl schopen zahladit provinění bez přiznání a bez pokání. Ne ze všech hříchů se máme zpovídat veřejně, některé se mají vyznat samotnému Bohu a tomu, komu se stala křivda. TSB 133.4

Kristem udělená spravedlnost – Kristova spravedlnost udělená lidem znamená svatost, čestnost a čistotu. Kdyby nám nebyla udělena Kristova spravedlnost, neměli bychom přijatelného pokání. Spravedlnost dlučí v nás skrze víru je složena z lásky, snášenlivosti, pokory a veškerých křesťanských ctností. Chápeme se Kristovy spravedlnosti a ona se stává součástí naší bytosti. Všichni, kdož mají tuto spravedlnost, budou činit Boží skutky. ... TSB 134.1

Avšak roucho Kristovy spravedlnosti nikdy nezahálí opájení se hříchem. Nikdo nemůže přijít na svatební večeři Beránkovu, aniž by byl oděn ve svatební roucho, kterým je Kristova spravedlnost. Nikdo, kdo není zbožný, nemůže uzrít Boha. Pán chce dát božskou moc každé duši, aby ji spojila s lidským úsilím. „*S bázní a s třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,12.13) TSB 134.2

V Kristu se zračí dokonalost božské povahy. On je vzorem, jímž se máme řídit. Následující Petrova slova mají hluboký smysl: „*Jakožto synové poslušní, nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování buďte; jakož napsáno jest: Svatí buďte nebo já svatý jsem.*“ (1 Pt 1,14-16) ... TSB 134.3

Jména v knize života – Jan ve Zjevení při svém popisu Nového Jeruzaléma praví: „*A nevejdeť do něho nic poškrvňujícího, aneb působícího ohyznost a lež, než toliko ti, kteříž napsáni jsou v knize života Beránkova.*“ (Zj 21,27) Můžeš se tedy ptát: „Je tam napsáno mé jméno?“ Jestliže máš povahu čistou a svatou jakou měl Kristus, je v této knize života zaznamenáno. Samotná víra v pravdu nás nespasí. Máme-li Krista jednoho dne spatřit takového, jaký je, musíme my sami být jako On. TSB 134.4

„*Každý kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i On čistý jest.*“ (1 J 3,3) Jakákoliv naděje bez čistoty a spravedlnosti je satanova léčka, blud a strašný podvod. Ježíš vstoupil do našeho světa a s milostí nás vyzývá, abychom k Němu přišli, učili se od Něho a věřili v Něho a když k Němu jdeme, roubuje nás do svého života a do svého charakteru. Tím, co nás přitahuje do blízkosti Krista, je víra a dílo roubování je přivlastnění. Tak se stáváme syny Božími a společnými dědici s Kristem, těmi, kdo jsou účastni božské přirozenosti, „*utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.*“ TSB 135.1

Štěpy v Kristu – Toto roubování na Krista nás odděluje od světa. Už nikdy nebudeme milovat společnost nemravných, nakažených a nakažlivých. Pro hřích budeme mrtví, avšak budeme živi pro

Boha skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Pak se urodí krásné ovoce. Milosrdenství Ducha se zrodí v lásce, radosti, pokoji, snášenlivosti, laskavosti, dobrotě. Budeme mít nové pocity, nové touhy, nové chutě. Staré věci pominou a vše bude najednou nové. *TSB 135.2*

Volba mezi životem a smrtí – Ptám se Tě tedy, bratře K., budeš sloužit Bohu celým svým srdcem a dodržovat všechna Jeho příkázání, anebo budeš sloužit d'áblu? Postavíš se bez ohledu na následky na Kristovu stranu? Bůh nebude Tvou službu vynucovat. Život nebo smrt – to je Tvá volba. Přijdeš-li k Ježíši, vyznáš-li se ze hříchu jako pokorný kajník, On Ti Tvé hříchy odpustí a očistí Tě ode vši nespravedlnosti. Od hříchu se nedokážeš odvrátit, dokud jej nebudeš nenávidět a dokud nebudeš milovat čistotu, pravdu a spravedlnost. Naléhavě Tě tedy žádám, abys přišel jako malé dítě, pokořil své srdce před Bohem a Ježíš Ti Tvé provinění odpustí. *TSB 135.3*

Společnost bezbožných – Doufám, že Annie přestane mít na Tebe takový vliv, jaký má nyní. Pokud ne, bude to zkáza, věčná zkáza pro vás oba. Dostává se Ti mnoho, veskrze až příliš mnoho přízně, zatímco Tvé manželce se děje křivda, je podváděna a olupována o úctu, jež jí náleží, Tvé děti jsou olupovány o důvěru, kterou bys měl věnovat jim namísto cizím. Máš před sebou kus práce, která nesnese odklad, jinak se dočkáš odměny za své hříchy. *TSB 135.4*

Odvrát' se od společnosti bezbožných, zasněť každou chvíli svého času hledání Pána, dokud Ho můžeš nalézt. Nemůžeš žít dvěma životy, jedním pro Boha a jedním pro d'ábla. Jak dlouho se ještě budeš vyžívat ve hříchu, jenž je pro Boha tak odpudivý? Všechn dobrý vliv Ducha Božího byl ze Tvé duše vypuzen. Změň se tedy. Neříkám, aby sis zoufal, ale abys šel k milosrdnému, hříchy odpouštějícímu Spasiteli. Zpřetrhej tyto své svazky a osvobod' se od nich. *TSB 136.1*

Chvěješ se z toho, že to máš udělat, protože se bojíš odhalení. Stejně budeš zakrátko odhalen, jakkoliv budeš skrývat skutečný stav. Bůh mi osvětlil Tvé záležitosti, abych Tě mohla přimět, aby ses ještě jednou pokusil o záchranu své duše. Musíš si zvolit mezi sobectvím a hříchem na jedné straně a Kristem, Jeho čistotou a spravedlností na straně druhé. Oddáš-li Bohu srdce, duši a tělo, nebudeš již více služebníkem hříchu. Ach, nemohu snést pomýšlení, že člověk, který měl tolik světla, by měl zůstat služebníkem hříchu a satana. *TSB 136.2*

Úplná přeměna – Nemáš jinou naději, než úplně přeměnit svou povahu. Pak se budeš snažit ctít Krista a být jako Kristus. Jeho zákon bude řádem Tvého života. Pospěš si, abys přivedl své nohy na stezku svatosti. Spas svou duši tím, že padneš k nohám kříže. Pak přijď k Ježíši, buď šťasten a jdi do nebes. Ty nepotřebuješ jenom kázání, potřebuješ pokárat za své hříchy tak, jako Nátan káral Davida. „*Ty jsi ten muž!*“ (2 S 12,7) Musíš být zbožný, mít čisté srdce, žít dokonalým životem, anebo zemřít ve svých hříších, zahynout s bezbožníky. *TSB 136.3*

Necht' Pán přesvědčí Tvou duši – to je má modlitba. – Letter 1e, 1890 *TSB 137.1*

Poselství milence – Chci Ti napsat pár slov. Po několik let jsem sledovala Tvé jednání vůči rodině Iry K. Jsou to tajné kapitoly života vás obou, které vzbudily podezření některých lidí a které vás držely v bezbožném vztahu. Slyšela jsem, že Ty a Tvůj bratr jste byli proměněni a pokud je tato zpráva pravdivá, přineseš další ovoce jako splátku za pokání. „*Kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se jemu šťastně.*“ (Př 28,13) *TSB 137.2*

Měla jsi na Iru K. velký vliv. Dobře víš, že Tvůj vztah k němu měl takovou povahu, že neučiníš-li doznání a pokání, nikdy neužiješ království nebeské. Můžeš prodat svou duši tak lacino? Je možné, že hřích pro Tebe ztratil svou ohybnost? K tomu, koho jsem dlouho nazývala bratrem K., nemám nyní ani nejmenší důvěru. *TSB 137.3*

Jeho život mi byl zjeven ve zřetelných, jasných rysech. Nikdo neví to, co já, o jeho ničemné minulosti. Nikdy jsem si nemyslela, že by o tom měl někdo vědět, ale konec života Iry K. není daleko a má snad jít na věčnost s nevyznanými hříchy a bez pokání? Co řekneš, až budeš stát před soudní stolicí Boží? *TSB 137.4*

Vypadá hřích hříšně? – Tak dlouhou dobu se nechal vést nutkáním vlastního zkaženého srdce, že se mu hřích nezdá nijak nadmíru hříšný. Doufám, že nyní, když se Tvá mysl probudila k vážnému zamyšlení nad spásou Tvé duše, vidíš ohavnost hříchu a že se nyní ze svých hříchů vyznáš, než bude navždy příliš pozdě. Pokud Ira K. zemře takový, jaký je, spoutaný nepravostí, co vás oba bude čekat při soudu? Tvé chování v této záležitosti bylo zarmucující a působilo bolest. Myslela sis, že Bůh tyto věci nevidí? ... *TSB 137.5*

Boží oko nad Tebou bdělo. Rozpoznalo Tvé klamavé jednání. Odcizila jsi city Iry K. jeho trpělivé manželce. Ovládla jsi ho a on se Tvůj vliv neodvážil překonat, neodvážil se vzbudit Tvou nelihost. ... Tys, jako arcipodvodník, sprádala lži a působila jsi na mysl člověka, jež byla pokořena, ponižena a zneužita jeho vlastním hříchem tak, aby viděl věci ve zcela převráceném světle. *TSB 138.1*

Nyní, pokud se Bůh dotkl Tvého srdce, v což upřímně doufám, pokoříš své srdce, padneš na Skálu a rozbiješ se. Vyznáš se ze svých hříchů, navždy se jich zřekneš a začneš nový život. Nyní se budeš zamýšlet nad svým způsobem jednání vůči utrápenému, obtěžkanému dítěti Božímu – sestře K. Měla své chyby, avšak nepřezírala výtky. Vždy byla připravena sklonit se před světlem a vůli Boží. *TSB 138.2*

Když mi byl zjevován Tvůj případ a byla jsem upozorňována na Tvé hříchy, nechávala jsem si vše pro sebe a doufala, že přijde čas, kdy se snad Tvůj otrlý duch obměkčí. Nyní Tě naléhavě prosím, aby ses snažila o spásu své duše, než bude navždy příliš pozdě. Hříchy spočívající ve hledání chyb na sestře K. jsou lehké ve srovnání s Tvým hříchem, a hříchem jejího muže. Sprádali jste kolem sebe síť, která tvrdla, jako by byla z oceli, avšak Boží rozsudek se nedá odložit na dlouho, pokud dál půjdeš cestou, na které jsi byla. *TSB 138.3*

Boží shovívavost, pak Boží hněv – Bůh si uchovává záznamy hříchů národů i jednotlivců a když přesáhnou určitou míru, dlouhá Boží shovívavost je vyčerpána, Jeho hněv nespí. Bude-li třeba, mohu Ti ukázat varování daná Irovi K. Nemohu ho déle nazývat bratrem, neboť on není křesťan. Snažila jsem se ho zachránit z hlubin zoufalství a stále jsem doufala, že pochopí zlo svého jednání a učiní pokání. On však zoufale navždy promarnil poslední paprsek Božího smilování. *TSB 138.4*

Bylo mi zjeveno, že on svou mysl a srdce staví proti dobru a Tvůj krutý vliv přijímá jako správnou věc. Dopomohla jsi mu k tomu, že se odvrátil od svých skutečných přátel, kteří by svým vlivem zachránili jeho duši. Přišel čas, abych promluvila. Ira K. nechce, abych chodila k němu domů. Nechce, abych mu byla nablízku, neboť se bojí, že ho Bůh bude kárat za jeho i Tvé hříšné konání. *TSB 139.1*

Nepokouším se tyto věci před Tebou ukrývat. Doufám, že nyní budeš hledat Boha celým svým srdcem a najdeš Ho. Lépe žít v pokoře po celý zbytek života než ztratit svou vlastní duši a svým způsobem jednání způsobovat zatracení jiných duší. Hřích se Ti nejeví nijak nadmíru hříšný, Bůh však praví: „*Znám skutky tvé.*“ Takže všechno klam, kterého ses dopouštěla, každé falešné slůvko, které jsi pronesla, každý Tvůj bezbožný čin sledoval Ten, jehož pozornosti nemůžeš uniknout. *TSB 139.2*

Na Baltazarově hostině – Málo se Baltazar staral té noci svatokrádežné hostiny, že každý jeho pohyb sleduje posel nebes, a to, co se dělo v tom paláci oné noci, zaplnilo účet jeho hříchů až po poslední řádek. Dále již nebyl chráněn a zaštiťován Bohem. Síla, jež ho krotila, již od něho neodvracela zlo. Musel padnout – jeho království přešlo do jiných rukou a byl zavražděn. *TSB 139.3*

Výzvy Slova Božího – Mé srdce je plné smutku. Ptám se, zda je nutné, aby tyto duše byly ponechány ke druhému vzkříšení a zanechány před branami města Božího mezi psy, čarodějníky a smilníky a každým, „*kdož miluje a činí lež*“ (Zj 22,15)? Co Ti mohu říci? Máš tvrdého, otrlého ducha. Měla bys padnout na Skálu a rozbít se. *TSB 140.1*

Hospodin pravil: „*Podťež nu, a poukažme sobě: ...Budou-li hříchové vaši jako červc dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.*“ „*Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte Ho, pokudž blízko jest. Opust' bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slitujeť se nad ním, a k Bohu našemu, nebť jest hojný k odpuštění.*“ „*Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. Díme-li, že jsme nehřešili, činíme Jej lhářem, a neníť v nás slova Jeho.*“ (Iz 1,18 ; 1,55,6.7 ; 1 J 1,9.10) *TSB 140.2*

Úpěnlivě Tě prosím, usilovně pracuj, buď důsledná. Namísto toho, abys se svými domnělými důvody ke stížnostem chodila za Irou K., ubohým, chybujícím, hříšným smrtelníkem, abys získala soucit, svěř svá trápení Ježíši. On Tě vyzval: „*Podťež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uchte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) – Letter 23a, 1890 *TSB 140.3*

Další poselství milence – Znovu Tě nabádám, abys neselhala v tuto dobu, která je Tvou životní krizí, abys zvolila jediný správný směr, který Ti zbývá. Hřích má svou pevnost ve vůli člověka. Postav svou vůli v tomto sporu na stranu Boha, nestavěj se už do role hříšnice – nevěstky. Možná Ti není jasné, jak se osvobodíš od hříchů, kterým jsi se oddávala a jejich opakováním je prohlubovala. Jediná možnost je vyznat se ze svých hříchů, zbavit se jich a věřit, že Ti Ježíš odpustí. *TSB 140.4*

Své osvobození nalezněš v Kristu, pouze v Kristu. Tvá letora a Tvá pýcha musí zemřít a musí v Tobě žít Kristus, jinak budeš stále v sevření hříchu a nepravosti. Musíš pokořit své srdce před Bohem a Ježíš se nad Tebou ustrne a spasí Tě. ... *TSB 141.1*

Toužíš-li být křesťankou, nadešel Tvůj čas, nadešla Tvá jedinečná příležitost. Můžeš chodit v čistotě jen, pokud se budeš dívat a vzhlížet ke Kristu, budeš-li se modlit a věřit v Ježíše v každé chvíli. Tak dlouho jsi žila v cizoložství, až se Ti hřích přestal jevit jako zavrženíhodný. Ty hřích miluješ. Chceš-li nyní hřích opustit, musíš se jej provždy zřít. Jestliže pak budeš vyznávat hříchy své, věrný jest Bůh a spravedlivý, aby Ti odpustil hříchy, a očistil Tě od všeliké nepravosti. Nesmíš své hříchy skrývat nebo omlouvat, ale musíš se vzchopit a rychle se ze svých hříchů vyznat a zachránit svou duši usilováním o jejich odpuštění. *TSB 141.2*

Špatný vliv rodinných příslušníků – Ach, je hrozné být zatracena. Tvé chování bylo zarmucující a působilo bolest. Čas se nachýlil. Přijdeš nyní? Usedneš k nohám Ježíšovým a budeš se od Něho učit? Ještě máš naději, ale měla jsi bídné rádce. Miluješ-li Ježíše, pak nenávidíš zlé jednání a dokonce i způsob vyjadřování a společnost svých vlastních příbuzných, kteří se zaprodali duši, tělem a duchem, aby budovali dílo satanovo. On ovládá jejich představy a zlé úmysly vedoucí ke hříšnému jednání. *TSB 141.3*

Nechť Hospodin Tvé duši vnukne to nejhlubší vědomí hříchu, neboť já nechci nikdy zveřejnit věci, které mi byly zjeveny a doufám, že začneš žít způsobem, který ukáže, že je zbytečné, abych to dělala. – Letter 24a, 1890 *TSB 141.4*

Druhý dopis Irovi K – Dnes jsem obdržela odpověď na svůj dopis a nedokážu se uložit ke spánku, aniž bych Ti znovu napsala se zdůrazněním: „Nečekej a kaj se ze svých hříchů.“ Byl mi vyjeven Tvůj život, Tvá prohnalost v obchodech, Tvé lehkovážné utrácení peněz, Tvé styky s ničemnými a zkaženými lidmi, a přesto je Bůh ochoten odpustit i Tobě. ... *TSB 142.1*

Kdyby nebylo Tvého hříšného, bezbožného spojení se slečnou L., nebyl bys donucen k tak nepřirozenému chování vůči vlastním dětem. Byl jsi hrubý a nelítostný k (své dceři) Lucindě, celou dobu jsi lnul k nevěstce a Tvé styky s ní byly takové povahy, že pro Tvé bohabojné děti Ti nezbyla již žádná láska, žádný cit. Avšak můj dopis Tě nemá zatratit, ale probudit k lítosti. Slyšela jsem, že Anna prohlásila, že je obrácena. Je to poprvé a naposledy, co jsem se odvážila napsat Tobě nebo jí, přestože vím, že to ani trošku nepomůže, neboť otřlost obou vašich srdcí a vaše zatvrzelost ve vašem hříšném jednání je až příliš velká. *TSB 142.2*

Ježíš, jediná naděje hříšníků – Spočívala na Tobě čarovná moc satanova. Na nic však nečekej; Ježíš je Bohu po pravici a milost se stále nabízí. Hospodin praví: „*Podťež nu, a poukažme sobě: ... Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.*“ (Iz 1,18) Ano, Ježíš je jedinou nadějí hříšníků. „*Ej, všickni žízniví, podťe k vodám, i vy, kteříž nemáte žádných peněz (žádné dobroty, žádné spravedlnosti, ničeho co by vás doporučovalo Bohu). Podťe, kupujte a jezte, podťe, pravím, kupujte bez peněz a bez záplaty víno a mléko.*“ (Iz 55,1) *TSB 142.3*

Cožpak nemůžete rovnou jít, tak jak jste, se slovy, „Nenesu Ti almužnu, prostě k Tvému kříži lnu“? „*Proč vynakládáte peníze ne za chléb, a práci svou za to, což nenasycuje? Poslechněte mne raději, a jezte to, což jest dobrého, a necht' se kochá v tuku duše vaše. Nakloňte ucha svého, a podťe ke Mně, poslechněte, a budeť živa duše vaše; učiním zajisté s vámi smlouvu věčnou, milosrdenství Davidova přepevná.*“ (Iz 55,2.3) ... *TSB 143.1*

Proměna srdce nebo sebevražda – Pamatuj na slova: „*I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, ... i souzení jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých.*“ „*I ten, kdož není nalezen v knize života zapsán, uvržen jest do jezera ohnivého.*“ (Zj 20,12.15) *TSB 143.2*

Zapřísahám Tě, nesetrvávej v beznadějném zoufalství a nicnedělání. Přestaň už věnovat svou pozornost velkému pokušiteli, vždyť Ti to nepřináší žádný užitek. Kdybys přišel k Ježíši takový, jaký jsi, hříšný a poskvrněný, ničemný a zvrhlý, zbyla by Ti jediné záhuby, avšak Ježíš je hojný ke spáse těch nejotrlejších, nejbezbožnějších a nejbezectnějších hříšníků. *TSB 143.3*

Říkáš, že jsi v pokušení přestříhnout tenkou nitku života, ovšem pokud tak učiníš, bude Tvůj případ beznadějný, neboť ke všem svým ostatním hříchům přidáš hřích vraždy. Ale pokud přijdeš jen takový, jaký jsi, bezmocný a poskvrněný hříchem a vrhneš se k nohám kříže, ubohý, bídný, slepý a nahý, nalezněš Spasitele, který Tě pozvedne. Víím, že už mnoho a mnoho let nežiješ v souladu s Bohem. Dlouhou řadu let následuješ jiného vůdce, vůdce, který je knížetem temnot, ovšem odvrhneš-li dílo temnot a budeš-li nyní vzhlížet k Ježíši, budeš žít. *TSB 143.4*

Modlitby za hříšné – Musíš k Němu ale vzhlížet ve víře. Roky jsi nevěděl nic o skutečném křesťanském životě, avšak zatímco se Tvé síly vyčerpávaly a drze jsi sloužil ďáblu, Pán vyslyšel modlitbu za Tebe a neodstrčil Tě ve Tvém hříchu, což by býval mohl snadno učinit, pokud by již s Tebou provždy neměl slitování. Ano, Bůh vyslyšel modlitby těch, se kterými ses odmítl spojit, těch, kdož milují Boha a řídí se Jeho příkázáními. Byl jsi úplně slepý, politováníhodně podveden a oklamán ďáblem a chycen do jeho léčky. ... *TSB 144.1*

Ještě jedna příležitost – Uplynula léta a Bůh Ti nyní dává skrze svého vyslaného služebníka ještě jednu příležitost. Učiníš pokání? Vyznáš se ze svých hříchů a vzdáš se jich? Probudíš-li sílu své vůle a spolehneš-li se plně na Ježíšovu sílu, nakonec přece zvítězíš, ale, ať jsou následky jakékoliv, musíš se zcela odtrhnout od lidí, s nimiž ses spolčil. ... *TSB 144.2*

Nemohu Tě nechat jen tak na pospas zatracení. Byl jsi slepý ke všem vyšším zájmům duše, ke vši požehnané, blažené poutavosti života nebeského ve městě Božím. Pracoval jsi pro toho, kdo není Tvým živitelem, obětoval jsi klid a čest a obětoval jsi i společnost dětí Božích, dokonce svých vlastních dětí, abys mohl bez překážek kráčet svou vlastní cestou. Hledal jsi uspokojení v tajemstvích hříšných rozkoší a v uspokojování nízkých tužeb, neohlížeje se na Boha a nebesa, a přesto Ti Ježíš nabízí to, co potřebuješ nejvíce, co má nedozírný přínos, i když to bude stát celoživotní lopotu a utrpení. *TSB 144.3*

Naděje pro člověka s otrlým svědomím – Teď jsi bez naděje, jsi bez Boha, a přesto Ježíš Nazaretský kolem Tebe jde. Budeš nyní se zlomeným a kajícím srdcem volat k Bohu: „*Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou*“ (L 18,38)? Naléhám v této věci na Tvé svědomí. Kéž Bůh zapůsobí na Tvou duši svou mocnou silou. Ó, kéž slepí spatří závažnost věčného soudu a přidají na vážnosti této mé výzvě k Tobě. Píši Ti v brzkých ranních hodinách, kdy všichni v domě ještě spí. Neměl bys být odhodlán nechat se zatratit. Nedokážeš si představit, jak strašné je být zatracen. Tvé svědomí získalo ve hříchu, provinění a nevěře otrlost, ale budeš-li chtít, můžeš padnout na Ježíše Krista jako na skálu a rozbít se než bude úplně pozdě se slovy: „*Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.*“ Učiníš-li to, Bůh Ti nedá zahynout. ... *TSB 144.4*

Ať Tě ďábel jakkoliv ponouká, aby udržel Tvou duši spoutanou hříchem a zoufalstvím, já stále pravím: Nečekej a jdi k Ježíši, Spasiteli, který odpouští hříšným. A necht' Tě Hospodin, jenž má spásnou moc, vysvobodí z ďábových tenat, to je má modlitba. – Letter 1d, 1890 *TSB 145.1*

21. Nemocniční pracovník

Lehkovážnost a pošetilost při věnování pozornosti ženám – Boží andělé sledují, jak se vyvíjí lidská povaha. Boží andělé posuzují mravní hodnotu člověka. Věnuješ-li svou pozornost těm, kteří ji nepotřebují, škodíš těmto lidem a dostane se Ti spíše odsouzení, než odměny. Pamatuj si, že když svým malicherným jednáním upadáš na úroveň lehkovážných lidí, podporuješ je na jejich cestě, jež vede k zatracení. Tvé nemístné projevy pozornosti mohou přispět ke zkáze jejich duší. Kazíš jejich představy o tom, co tvoří křesťanský život a charakter. Pleteš jim hlavy a působíš na ně tak, že výsledky nemohou být nikdy smazány. TSB 145.2

Škoda, kterou tím působíš lidským duším, jež potřebují posílit, zušlechtit, povznést, je často až smrtelným hříchem. Tito lidé si pak nemohou ztotožnit kazatele s posvátným postavením, které zauímají. Všechny kazatele, činovníky církve, považují za lidi, kteří nejsou o nic lepší nežli oni sami. Kde je pak jejich vzor? TSB 145.3

Čistý Boží vzor – Bůh vyzývá všechny, kteří prohlašují, že jsou křesťany, aby pozvedli úroveň spravedlivosti a očistili se, jako byl čistý Kristus. ... TSB 146.1

Otázka zní: Budeme biblickými křesťany? Otočíme se zády k tomu nejzřetelnějšímu návodu, který nám dává Slovo života, vytvoříme si falešný vzor, kterým se bude řídit naše povaha? Je takovéto konání pro nás bezpečné? Když podlehneme pokušením nepřitele a budete činit přesný opak toho, k čemu vás nabádá Bůh a pak se budete omlouvat slovy, že jste to nemysleli zle, že jste se nedopustili žádného mravního pochybení, co můžete mít za vzor pro svou zbožnost a svatost? Kristus nám dal popis, podle kterého můžeme rozpoznat pravého křesťana; nikdo nemusí být obelháván předstíráním pokrytce. TSB 146.2

Koketování je neomluvitelné – Neexistuje žádná omluva pro to, když člověk holduje touze po krátkodobých láskách, žádná omluva pro tyto hříčky, koketování ženatých mužů s mladými děvčaty či s vdovami. Necht' muži, prohlašující se za zbožné, dbají apoštolského napomenutí: „*Nejmilejší, prosímť vás, abyste jako příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěrují proti duši, obcování své mezi pohany majíce dobré, aby místo toho, kdež utrhají vám jako zločincům, dobré skutky vaše spatřujete, velebili Boha v den navštívení.*“ (1 Pt 2,11.12) TSB 146.3

Otočíte se tedy zády k nejzřetelnějším pokynům ve Slově Božím, týkajícím se vašich slov, vašeho chování a vaší povahy? Budete omlouvat lehkovážnost a dokonce prostopášné skutky, jako byste se tím nedopouštěli žádného mravního pochybení? Přejdete to všechno jen tak slovy, že to byla z vaší strany nerozvážnost? Není snad povinností křesťana myslet uvážlivě? Pokud ve vašem srdci kraluje Ježíš, mohou se vaše myšlenky vymknout kontrole? ... TSB 146.4

Příklad lidí žijících před potopou – Všichni známe příběh lidí žijících před potopou a obyvatel měst v nížinách, jejichž úroveň chování klesla od lehkovážnosti a malichernosti až k těžkým hříchům, které přivolaly Boží hněv v podobě nejstrašnější zkázy, aby se země zbavila prokletí jejich nakažlivého vlivu. Úchylky a vášně převládly nad rozumem. Vlastní „já“ bylo jejich bohem a povědomí o Nejvyšším bylo téměř vymazáno tím, že se sobecky oddávali ohavným vášním. – Letter 84, 1888 TSB 147.1

22. Správce sanatoria

Stejná vina dvou lidí – V noci jsem Tě zhlédla ve společnosti vrchní sestry ústavu. Pokud jde o důvěrnosti, které jste si vyměňovali, mohli jste být jako manžel s manželkou. Vaše vzájemné chování bylo z pohledu Božího nesprávné a mé srdce bylo tímto stavem věcí zarmouceno. Tázala jsem se: „Kdo Tě tak zmámil, abys nebyl poslušný pravdě?“ Bůh je pohoršen. Zarmoutil jsi Jeho svatého Ducha. Sestra N. už nikdy nebude tím, čím bývala kdysi. Oba máte vinu před Bohem. – Letter 30, 1887 (Napsáno dne 11. června 1887.) *TSB 147.2*

Kazatelé nestojí mimo podezření a pokušení – Starší sboru M. se choval velice nerozvázně k paní či sestře N. a já jsem se k tomuto důvěrnému vztahu postavila s rozhodností, bohabojností a bylo to pro mne velké břemeno. On prohlásil, že je jeho výsadou jako správce jezdit s představenou a řekl mi, dost dotčeně, že členové sboru si už hodně povídali o tom, že vždy bere sestru N. s sebou na shromáždění. Když se ta záležitost dostala na pořad na shromáždění tábora v Oaklandu v přítomnosti asi dvaceti lidí, ospravedlňoval se. Říkal, že se o tom už mluvilo, že s ním sestra N. jezdí bez svého manžela a že on ví, že to není žádný mravní prohřešek a proto v tom stejným způsobem pokračuje. *TSB 147.3*

Vystoupila jsem a jasně mu řekla, že není biblickým křesťanem; Slovo Páně zní jednoznačně: vystříhat se i pouhého zjevení zla a nedávat podnět k žádným činům proti nebo výtkám vůči Boží věci. Ovšem on, i když věděl, že se už hodně povídá o jeho blízkém vztahu s manželkou jiného muže, nesnažil se vlastním jednáním, aby výtkám zamezil, ale své jednání naopak ospravedlňoval. Kdyby však viděl jiného muže, jak si stejně dovoluje k jeho manželce když ještě žila, rozhořčilo by ho to. Kdyby viděl některého muže, majícího co do činění s ústavem, ať mladého či starého, který by se takto důvěrně choval ke vdané ženě nebo mladým dívkám, poznal by, že je to zlo a beze slova lítosti by s ním v této věci udělal krátký proces. *TSB 148.1*

Přiznal, že by tak opravdu učinil, ale že se považuje za kazatele, jsoucího mimo podezření a pokušení, jak se domnívá, proč se nemusí obávat dělat to, co by pro jiného bylo hříchem. Uznal, že je to nesprávné zdůvodnění, ale pokaždé, když se o této věci hovořilo, opakoval tytéž omluvy. – Letter 53, 1888 (Napsáno dne 10. února, 1888.) *TSB 148.2*

Není změny bez doznání – Drahý Bratře C., možná se zeptáš: Vyjevil Ti Bůh tento zvláštní případ staršího sboru M. a paní N.? *TSB 148.3*

Kdybych zde měla svůj deník, do nějž jsem psala při své poslední cestě do Dánska, Norska a Švédska, mohla bych Ti z něj pár věcí přečíst. V noci jsem měla vidění, ve kterém jsem procházela pokoji ústavu a viděla jsem právě ty scény, které se tam odehrávaly s takovou důvěrností, muži se ženami a ženy s muži. Má duše byla hluboce ztrápená a já jsem vstala a v jednu hodinu ráno tyto věci sepsala. ... *TSB 149.1*

V jednu dobu, kdy Duch Páně působil na lidi spojené s ústavem, mi bylo zjeveno, jak několik lidí učinilo doznání. Vypadalo to, že jsou shromážděni na bohoslužbě. Starší sboru M. stál a hluboko v jeho srdci působil Duch Boží, aby mu osvětlil cestu z temnot ke světlu. Avšak on mluvil jen v obecné rovině. Nikterak neočistil svou duši od poskvrn nepravosti, která byla na jeho straně ve vztahu k sestře N. Pod vlivem Ducha Božího se chvíli chvěl, avšak odmítl pokořit svou duši před Bohem zvednutím kříže. *TSB 149.2*

Odbočka, na níž je vůdcem ďábel – Od té doby začal kráčet temnotou, odvrácen od světla a pravdy. Měl na sestru N. zhoubný vliv. Jeden čas cítila, že nemůže být nikdy volná, neučiní-li pokorné vyznání. Avšak starší sboru M. věci zaonačil tak, aby uspokojil sám sebe. Mohl udělat kus poctivé práce, mohl vystoupit z temnoty na světlo, mohl se přiblížit Bohu a On by mu jeho hříchy odpustil a pozvedl by pro něho praporec k boji proti nepříteli. On se však vpravdě odvrátil od světla a od přesvědčování Duchem Božím, jako to udělalo shromáždění Židů v Nazaretu, když se Kristus prohlásil za Pomazaného. ... Je nebezpečné za takovýchto okolností otevírat srdce nedůvěře, neboť je to příčinou odvrácení Ducha Božího. ... *TSB 149.3*

Satan neustále pracuje na tom, aby lidskou mysl přivedl k odmítnutí světla. Stačí krok, a opus-tíš přímočarou cestu a vstoupíš na odbočku, kde jde v čele ďábel. – Letter 33, 1888 (Napsáno dne 21. března 1888.) *TSB 150.1*

Zhojení poranění hříchem – Drahý bratře M., měla jsem kvůli Tobě velké břímě na duši, ale zároveň jsem měla pevnou víru v Boha, že Tě při této příležitosti přivede k pochopení Tvých omylů a chyb. Tolik toužím po tom, abys ve vlastním zájmu a v zájmu Božím pokořil své srdce vyznáním svých hříchů, aby břímě, tížící Tvou duši, bylo sňato a aby se modlitby Tvých bratří spojily s Tvými modlitbami a aby se zhojila rána, kterou Ti způsobil hřích. ... *TSB 150.2*

Můj bratře, šel jsi pryč od světla do temných míst. Když jsem s Tebou tak usilovně pracovala, když v mukách úzkosti místo Tebe v ____, ach, proč ses tam neslitoval nade mnou i nad sebou? Proč jsi z mého srdce nesňal to břímě drtící duši a nepřiznal jsi své hříchy? Proč jsi nepomyslel na Ježíše, jenž byl Tebou nanovo probodáván a vystaven pohaně? Proč jsi odmítl Krista? Ach, můj bratře, má duše pro Tebe hluboce trpí! Doma jsem Ti zdůrazňovala, v jakém světle mi byl Tvůj případ vyjeven a nepřeháním, když Ti říkám, že má duše byla sevřena soužením. Proč jsi stál mimo, jakoby to na Tebe nezapůsobilo? *TSB 150.3*

Potřeba skutečného pokání – Proč ses v každém bodě ospravedlňoval a dovolil, aby toto břemeno tlačilo na Tvou duši stále silněji a proč jsi mi přinesl tak těžkou práci? Nač projevovat tu chladnou, ledovou váhavost, máš-li připustit své omyly? Je snad laťka Božího svatého zákona příliš vysoko? Je snad sebezapření a vznešená čistota myšlení, která je vyžadována, přespříliš omezující, příliš obtěžující na to, abys ji snesl? Není na Tobě vyžadována poslušnost k ničemu, co by Ti nepřidalo na štěstí. Víím, že trpíš. Víím, že nejsi šťasten a já trpím s Tebou, neboť jsi údem Kristova těla. *TSB 150.4*

Bylo Ti velkou měrou dopřáno lásky Ježíšovy, Kristova pokoje. Tvou duši teď trýzní nejstrašnější pochyby a váhání. Proč se nepodvolit Bohu? Proč uzavírat svou duši do hrazení, jež dovnitř nepustí světlo? Pochopí a ocení můj bratr hodnotu své vlastní duše a Kristova díla tak, aby mu byl dán na dosah dar věčného života? Ve smíření je veliká síla. Tvá mysl se trápí a celá duše zoufale potřebuje lékaře. *TSB 151.1*

Nedokážu se Tě vzdát. Musím Tě uvidět takového, jakého by Tě chtěl mít Bůh, naplněného pokáním a kajícností, po čemž přijde sladký pocit odpuštění a čistá, svatá radost. Ježíš Tě lituje, soucítí s Tebou, chce Tě spasit. Nechce abys zahynul, ale abys měl život věčný. *TSB 151.2*

Boží zákon jediným měřítkem spravedlnosti – Bůh se od Tebe neodloučil, ale Tvé hříchy a nepravosti odloučily Tvou duši od Boha. Jsi nemocen hříchem a potřebuješ lékaře. Pohlédni do zrcadla, svatého zákona Božího, který je jediným měřítkem spravedlnosti. Zde se odhalují všechny hříchy. Pochopíš své hříchy ve světle tohoto zákona? Budeš věřit v Ježíše jako ve Spasitele, odpouštějícího hříchy? Máš před sebou královský zákon a musíš vyhovět jeho požadavkům. Je to jediné měřítko spravedlnosti, podle něj se hodnotí Tvůj život a Tvá povaha. Je mi líto, že jsem nucena Ti říci, že jsi ten, kdo nedodržuje zákon. Jediná věc, která Tě spasí, je skutečná víra v Ježíše Krista. Drahocenná krev samotného Ježíše očišťuje ode vši poskvrny a hanby hříchu. *TSB 151.3*

Živé vidění o cizoložství – Když jsem byla v Evropě, otevřely se přede mnou věci, které vyšly najevo v ____. Nějaký hlas pravil: „Pojď za mnou a já ti ukážu hříchy, které páchají ti, kdož jsou na zodpovědných místech.“ Procházela jsem pokoji a spatřila Tebe, strážného na zdech Sionu v přílišných důvěrnostech s manželkou jiného muže, jak zrazuješ svatou důvěru, nanovo přibíjíš svého Pána na kříž. Uvědomil sis, že tam byl Strážný, Svatý, jenž byl svědkem Tvého zlého konání, viděl Tvé činy a slyšel Tvá slova a že vše je také zaznamenáváno do nebeských knih? *TSB 152.1*

Seděla Ti na klíně, Tys ji líbal a ona líbala Tebe. Probíhaly přede mnou další zamilované výjevy, plné smyslných pohledů a chování, až se má duše chvěla hrůzou. Tvá paže objala její pas a zjevná zamilovanost na vás měla okouzluující vliv. Pak se zvedla opona a já jsem Tě viděla v posteli se sestrou N. Můj průvodce pravil: „Hanebnost, cizoložství.“ ... *TSB 152.2*

Nepřístupný jako kámen – Když jsem se Ti snažila ukázat zjitřující povahu hříchu v očích Boha, toho Strážného ze sionské zdi, nezdálo se, že hřích cítíš nebo vnímáš, vypadal jsi nepřístupně jako kámen. Víím, že se snažíš zastřít své chování před Bohem. Tenkrát jsem Ti to neodhalila tak, jak to činím nyní svým perem. A nechci to odhalovat jiným, neboť doufám, že pochopíš a ucítíš zlo a vyznáš se ze svého hříchu Bohu a svým bratřím a vykonáš očistu, aby ses této ohavné skvrny

zbavil očistnou krví Ježíše Krista. Nevyznal ses ze svých chyb. Dopustil ses velké nemravnosti, spáchal jsi cizoložství, porušil jsi sedmé přikázání. *TSB 152.3*

Celou tu dobu jsem nosila toto těžké břímě na své duši. Když jsme měli shromáždění v ____, věděl jsi, z čeho se máš kát. Věděl jsi o Božích varováních, věděl jsi, že sdělení, která jsem Ti posílala z Evropy, jsou pravdivá. A zatímco jsem nesla břímě, které málem rozdrtilo mou duši, Ty jsi získával přízeň svých přátel tím, že jsi v jejich mysli zanechával dojem, že nejsem spravedlivá, ale zaujatá a velmi přísná, že trpíš pod tíhou obvinění, která se jen stěží dají snést, že svědectví, která jsem podala, byly mým vlastním soudem, mými vlastními slovy, že jsem Ti ukřivdila a že se mi donesly nepravdivé zprávy. Ale můj bratře, nemůže být nic klamnějšího. ... *TSB 153.1*

Pochybnosti o d'ábloých návnadách – Dala jsem Ti najevo, že Tvé postavení jako služebníka evangelia bude ze Tvého jednání činit ostouzení Božího díla a skandál a Tvým činům dodá spíše nádech smrti nežli života. Padne-li praporečník, kdo bude bojovat? Jestliže bude kříž stržen těmi, kteří na něj mají ukazovat, komu budeš věřit? Co může být strašnějšího, než když služebník Ježíše Krista porušuje přikázání? Podle mne je jen jediná možnost, jak se můžeš zachránit – okamžitě skoncovat s d'ábloým pokušením a spěchat za světlem! Dokonce i kazatelé, kteří prohlašují, že věří v pravdu, jsou pouhými slepými vůdci, nemají-li pravdu zakořeněnu v srdci a jestliže neuskutečnili úplný přechod z temnoty do světla. Jsou to mraky bez vody. Zdůrazňuji, že pokud Ti záleží na vlastní věčné blaženosti, je naprosto nezbytné, abys měl pravdu zakořeněnu v srdci, neboť pak její zásady posvěti Tvůj charakter. ... *TSB 153.2*

Hovořil jsi o těchto záležitostech tak, jak jsi je viděl Ty, a sice že všechna sdělení od sestry Whiteové nejsou od Pána, ale že jsou to částečně její vlastní myšlenky a soudy, které nejsou o nic lepší nežli úsudek a myšlenky kohokoliv jiného. To je jedna z d'ábloých návnad, na které chytá Tvé pochybnosti, aby oklamal Tvou duši i duše jiných, kteří se odváží rozdělit tuto záležitost čarou a říci: „Tato část, která se mi líbí, je od Boha, ale tato část, která vytýká a odsuzuje způsob mého chování, je jen od sestry Whiteové a nenese pečeť svatosti.“ Tímto způsobem jsi vlastně odmítl všechna poselství, která Ti Bůh seslal ve své něžné, soucitné lásce, aby Tě spasil před mravní zkáзой. *TSB 153.3*

Pravda, která odsuzuje – Bůh Ti dává najevo svou vůli a své způsoby, které jsou ve zřetelném protikladu právě k těm způsobům, které vyžaduje Tvůj případ a tím prověřuje, zda si výtky vezmeš k srdci, padneš na Skálu a rozbiješ se, nebo se budeš trápit nad nepříjemným svěděním, které přichází až k Tvé duši, proto, že tyto výtky jsou pravda, která Tě odsuzuje a proto ke mně cítíš nepřátelství (viz Žd 4,12). Někdo za mnou je, a ten Někdo je Bůh, který nabídl poselství, které Ty teď odmítáš, nebereš na vědomí a znevažuješ. Popouzením Boha jsi se vyčerpal a výsledkem je zmatek a zaslepenost mysli. Ve Tvém srdci vzplálo vášnivé odhodlání statečně to ze vzdoru snášet. ... *TSB 154.1*

Musíš pro svou duši udělat něco, co za Tebe nemůže udělat nikdo jiný. Tvá cesta plná chyb a omylů se stala prostředkem, který svedl stejným směrem i jiné. Nikdy jsi nebyl sám. Tataž ruka, která napsala písmena na zdi Baltazarova paláce, zaznamenávala do nebeských knih skutky, které způsobily, že se za Tebe Kristus stydí. Chybí Ti uctivá zdvořilost k těm, o něž jsi měl ohleduplně pečovat a jejichž potřebám jsi měl vycházet vstříc. Tato bezbožnost způsobila Tvou neschopnost vykonávat Boží dílo. Ty jsi však do svých bezbožných rukou vzal Bibli a vedl jsi bohoslužbu a jako mluvčí Boha jsi předstupoval před lidi a kázal jim. Kde zůstalo Tvé svědomí? Kde zůstala Tvá pokora? Kde zůstala Tvá bohabojnost? Kde zůstala Tvá svědomitá práce na zajištění co nejvyšší úrovně sanatoria Health Retreat? – Letter 16, 1888 (Napsáno dne 30. dubna, 1888.) *TSB 154.2*

Hospodin je živý – Měli jsme soukromou schůzku, kde starší sboru M. a bratr a sestra N. učinili pokorné vyznání. ... *TSB 155.1*

Chvála, Pán žije. Prošla jsem těžkou bitvou a získala pár cenných vítězství. Starší sboru M. je opatřen a správně smýšlí, je pokorný, dbalý a krotký před Bohem. Pokorný jako dítě. Nemám jinou možnost, nežli nadále s láskou a trpělivostí nést nepříjemné svědectví. – Letter 27, 1888 (Napsáno dne 29. května, 1888.) *TSB 155.2*

23. Nevhodný správce sanatoria

Odloučení od rodiny není moudré – Bratře O., musím Ti říci pár věcí, neboť Tvé chování zasluhuje kritiku. Víš, jak se choval starší sbor M. a další lidé spojení se sanatoriem a jak obtížné bylo změnit jednou učiněný dojem. Ty víš, co se dělo, i o hanbě a nemilosti, v níž je stále tento ústav a také lidé v St. Heleně dobře vědí o neštěstí, které na něj padlo v důsledku nemravného chování některých lidí, kteří s ním byli spojeni. *TSB 155.3*

Domnívám se, že by nebylo moudré abys působil ve funkci správce sanatoria, neboť Ty nejsi moudrý muž. Jsi tady, daleko od své manželky a rodiny, se kterou bys měl být, ale i kdyby existovaly důvody, které by ospravedlňovaly toto odloučení, měl by ses chovat zcela jinak, než ses choval. Kdyby na Tvé srdce působil posvěcující vliv Kristovy ušlechtilosti, dbal bys na své chování a stranil by ses zla v jakékoliv podobě. *TSB 155.4*

To, co jsi dělal, bylo, jako bys otevíral dveře pokušení mnoha duším a v důsledku toho jich bude mnoho ztraceno. Můžeš se změnit, můžeš pochopit své chyby, ale nikdy se nebudeš moci zbavit dojmu, který jsi zanechal. *TSB 156.1*

Výtka za důvěrnosti k opačnému pohlaví – Bratře O., jsi sledován kritickými očima. Tvá pozornost věnovaná mladým dámám je nežádoucí. Je nemístné věnovat tolik pozornosti rodině P. Paní P. se zasloužila o zkázu jednoho dobrého muže. Tato záležitost mi byla odhalena jako otevřená kniha. Jedné noci mi bylo řečeno, že nejsi způsobilý k tomu, aby Ti byla svěřena značná, ba ani omezená zodpovědnost, dokud se nebudeš kát a nestane se z Tebe proměněný člověk. Bůh nemůže být s Tebou, dokud budeš takto pokračovat. Můj průvodce mě vyzval, abych ho následovala a já jsem uviděla Tvé chlapecké důvěrnosti s dívkami a Tvé blízké vztahy s paní P. a jejími dcerami. Tato matka zůstává v posteli většinu času, který by měla věnovat nějaké užitečné činnosti v rámci péče o rodinu. *TSB 156.2*

Byly mi zjeveny Tvé důvěrnosti k matce a dcerám. Tvé pozornosti a dary hovoří dokonce jasněji, nežli Tvé lichotky. Pohoršuješ Boha a nebesa na Tebe pohlížejí vyčítavě. ... Kdybys měl nové srdce, Tvé pohnutky, činy a způsob chování by byly takové, že bys jak pro věřící, tak pro nevěřící mohl být příkladem povahy podobné Kristovi. Viděla jsem Tvůj případ tak, jak jej vidí Bůh a teď Tě s tím seznamuji. Bylo by bývalo lepší, mnohem lepší, kdybys ze sanatoria Health Retreat již před několika měsíci odešel. *TSB 156.3*

Tato smělost a pozornost vůči mladým dámám není plodem ohleduplného zájmu v Kristově duchu. ... Jestli se na tyto věci díváš jako na nehodné zmínky, budeš je opakovat. Prober si svůj minulý život a očistěním chrámu duše si vytvoř správný mravní vkus. Zanechej omluv, neboť žádné nemáš. Tvé myšlenky potřebují mravní obrodu, pak uvidíš věci v jiném světle. Bůh k této práci povolává muže čistého srdce a neposkvrněných myšlenek, kteří vzhlížejí výlučně k Jeho slávě. ... *TSB 156.4*

Náboženství není pouhým pláštíkem – Bůh vidí srdce, skutky a záměry mysli. Do svědomí by mělo být zapsáno jako železným perem do skály, že člověk, který očekává úspěch od porušování věčných zásad práva, zapsaného v nebeských knihách, je nejenom pošetilý, ale i bezbožný. Cožpak lidé mohou zapomenout na slova „*Ty mne, Bože, vidíš*“ (Gn 6,13 – KJV)? Odvrátíš se, můj bratře, od model? Tvůj smysl pro mravnost je zastřen. Modli se k Bohu, aby Tvé paměti navrátil všechny věci v jejich skutečném významu. Nenos náboženství jako pláštík, ale „*oblec se v Pána Jezukrista*“. *TSB 157.1*

Zkoušky opravdového křesťana – Řeč člověka, který prohlašuje, že věří v pravdu pro tento čas, by měla být nebeská, ne obyčejná, pozemská, laciná a smyslná. Tento člověk si musí osvojit posvátné zásady, jinak půjde proti Kristu a bude klamat svět, zrazováním pravdy. Proč jen, proč zůstávají ti, kdo se prohlašují za křesťany na tak nízké úrovni, když mají tak ryzí a dokonalé evangelium? *TSB 157.2*

Střež své náboženství se starostlivou péčí a nechej v sobě volně přebývat Slovo Boží. Polož si otázky: „Jsem křesťan? Miluji bližního svého jako sebe samého? Řídím se zlatým pravidlem činit jiným tak, jak bych si přál, aby oni činili mně? Mohu být křesťanem a přitom poskvřňovat a znečiš-

řovat svou duši hříšnými, nakažlivými představami?“ Byl to hřích, jenž ukřižoval Vykupitele světa. Zdánlivě poctiví muži si počínají zvláště, naprosto proti smyslu Božích zjevení. Před Tím, kdo hledí do jejich srdcí, svou spravedlnost pouze předstírají. Nemáme se učit a snovat plány jen v rámci vlastních zájmů, ale tím, že budeme svou duši udržovat v čistotě, máme být příkladem mládeži a všem, se kterými se stýkáme. – Letter 5, 1890 *TSB 157.3*

24. Lékař

Chybné představy o manželském vztahu – Doktore Q., od té doby, co jsi přišel do sanatoria Health Retreat, svou mysl nevyhrazuješ vždy jen zdravým myšlenkám. Tvé názory na manželský vztah, jsou mylné. Manželský slib nemůže prolomit ani zrušit nic než znesvěcení manželského lože. Žijeme v nebezpečné době, kdy není jistota v ničem, vyjma pevné, neochvějné víry v Ježíše Krista. Neexistuje srdce, které by Bohu nemohlo být ďáblůvými úskoky odcizeno, když člověk nebdí a nemodlí se. *TSB 158.1*

Tvé zdraví by bylo v mnohem lepším stavu, kdyby Tvá mysl byla v klidu a míru, avšak ona je ve zmatku a nerovnováze a Tvé uvažování ve věci rozvodu bylo nesprávné. Tvé názory se nemohou opírat o základ, z něhož vycházíš. Lidé si nemohou volně vytvářet vlastní zákon sami pro sebe a vyhýbat se zákonu Božímu, aby vyhověli vlastním zálibám. Musejí se snažit přiblížit velkému Božímu vzoru spravedlnosti. *TSB 158.2*

Jestliže je manželka nevěřící a v opozici, podle Božího zákona to není samo o sobě důvodem k tomu, aby ji manžel mohl odvrhnout. Chce-li být v souladu se zákonem Jehovy, musí jí zůstat věrný, pokud se ona sama nerozhodne odejít. Může se setkat s odporem a být všelijak otrávený a sklíčený, nalezne však útěchu, sílu a podporu u Boha, jenž dokáže dávat požehnání v každé obtížné situaci. Měl by být mužem čisté mysli, vyhraněných a pevných zásad a Bůh mu dá moudrost, aby poznal, kterým směrem se má dát. Pohnutky nebudou ovládat jeho rozum, naopak rozum bude mít vládu pevně v rukou, aby udržel chťič na uzdě. *TSB 158.3*

Sňatek je stejně závazný jako sobota – Muži, kteří jsou na důležitých místech, jako ti v sanatoriu Health Retreat, se stávají zvláštním cílem ďáblůvých útoků. Jsou nutně přiváděni do společnosti mužů a žen. Někteří z nich mají hrubou, prudkou, smyslnou povahu, a jsou-li vystaveni pokušení, udělají cokoli bez ohledu na Boha a na následky. Jsou ochotni překonat zábrany manželského vztahu, aby se mohli spojit a novými partnery. *TSB 159.1*

Bůh povolil pouze jediný důvod, pro který může manželka opustit svého muže a manžel opustit svou ženu, a tím je cizoložství. To je nutno si pokorně uvědomit. Manželství je od stvoření světa dáno Bohem jako božské ustanovení. Ustanovení manželství a soboty podle čtvrtého přikázání bylo dáno v Ráji, když byly položeny základy země, „*když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží*“ (Jb 38,7). Proto nechť toto Boží ustanovení manželství stojí před Tebou tak pevně, jako sobota podle čtvrtého přikázání. *TSB 159.2*

Staráme se, co se dá říci nebo učinit, aby bylo zamezeno morálnímu úpadku, který zapouští své kořeny v sanatoriu Health Retreat? Kéž Bůh odpustí těm, kteří mají léta zkušeností s věcí a dílem Božím, a přesto chtějí svým chováním přivodit stav, který ohrozí ctnost, slušnost a sebevědomí dívek a žen. Musím na Tebe naléhat ve věcech, o nichž vím z osvětlení, které mi laskavě seslal Bůh. Bylo mi zjeveno, že muži a ženy, kteří se těší z náboženství Ježíše Krista, nebudou nepokojní, neklidní, nespokojení ani nestálí; Kristův pokoj v srdci dá jejich povaze pevnost. *TSB 159.3*

Posvátnost manželské smlouvy – V noci mne sny přivedly k věcem souvisejícím se sanatoriem Health Retreat. Viděla jsem Tě nešťastného a velmi zkroušeného a cítila jsem zármutek. ... Avšak zatímco jsem se rmoutila nad tímto zjevením, byl tam Bůh, který s Tebou, doktore Q., hovořil. Jeho slova Tě kárala, ale mísila se s něžným soucitem. Nemohu napsat přesně slova, která pronášel. Vynasnažím se sdělit Ti jejich význam. Pravidl: *TSB 160.1*

„Pěstuješ malomyslnost, ale to není moudré;
staneš se slabým a neschopným. To poskytne
Tvému nepříteli výhodu. Bůh Tě k sobě nechá
přiblížit ještě těsněji, abys byl podoben Kristově
obrazu a Krista připomínal i svou povahou. Ve
Tvém srdci se usadily prudké vášně, a Ty se ne-
snažíš o jejich rázné překonání. Nevkládáš celé
své srdce a svou vůli do práce na očistě chrámu

duše. Zabýváš svou mysl nemoudře tématem rozvodu se svou manželkou. V tom Tě nevede Bůh. Nedržíš tu věc v rámci hranic své vlastní mysli. Vyprávíš své nápady a plány jiným lidem a takovým konáním připravuješ půdu ďáblu, aby skrze Tvé podněty působil na mysl ostatních. *TSB 160.2*

Věc manželské smlouvy Ti není posvátná a nemá ve Tvé mysli takovou vznešenost, jakou by měla mít. Jsi v nebezpečí, že se dáš špatným směrem a svým počínáním ohrožíš i další duše. Tvá mysl, rozrušená tímto tématem, nemůže být připravena odevzdat tu nejlepší práci a Ty nemůžeš horlivě hledat Boží požehnání, pokud nevystoupíš na vyšší úroveň. Nesporně jsi zranil srdce a mysl jiných. Rychle zavři dveře svého srdce, jež byly otevřeny nepříteli. Pak dveře svého srdce otevři dokořán a pozvi do něj Ježíše. Získáš tím rovnováhu pro svou poněkud kolísavou povahu, abys mohl do své práce vložit celou svou bytost a uvědomit si její důležitost. Využij každé příležitosti k přípravě své cesty vzhůru, působíce silným a blahodárným vlivem. Neztrácej čas v této věci. Budeš-li svobodný a šťastný člověk, musíš nepříteli odolat.“ ... *TSB*

160.3

Myšlenky na vyšší úrovni – Doktore Q., Tvá mysl není zdráva. Soustřeďuješ ji na věci, které nepřispívají ke Tvému tělesnému či duševnímu zdraví. Musíš změnit své srdce, pak se Tvé myšlenky dostanou na vyšší úroveň. Těšíš se společnosti žen a dívek. To se Ti stává osudným. V takovémto ústavu by lékařova mysl měla být neustále povznesena k Bohu, aby čerpala sílu a moudrost. Existuje stále nebezpečí, že se lidské myšlenky dostanou na nízkou úroveň. Jestliže není Bůh středem Tvého zájmu, jestliže není zvláštní obranou proti nepřátelskému pokušení, pak (ďábel) získá moc nad Tvou myslí a oddělí Tě od Boha. *TSB 161.1*

Potřeba náboženství srdce – Zjevil ses mi ve snu při jiné příležitosti. Tvá hlava se skláněla nad stolem. Byl jsi téměř v bezvědomí. Byla k Tobě pronášena pevná, rozhodná slova: „Dej to pryč z ruky! Nepotřebuješ to brát. Tvůj život nepatří Tobě, svůj lék nepotřebuješ na to, aby Ti přinesl mír a pokoj. To, co potřebuješ, je náboženství srdce, očištěné, zušlechtěné srdce, povznesené nad běžné věci, držící se božského. Buď mužem. Povolěj manželku na svou stranu, poznej lépe pravdu, nechej se utvářet Duchem Božím a dojdeš pokoje. Dáš-li se správným směrem, nebudeš-li váhat nad pravdou, setrvá-li Tvá duše v lásce Boží, budeš v rukou Páně prostředkem ke spáse své manželky a ona zase, jestliže přijme pravdu pocházející z nebes, bude-li krotkou a pokornou následovnicí Krista, bude v rukou Božích prostředkem znamenajícím pro Tebe velké požehnání. ... *TSB 161.2*

Takže, doktore Q., povstaň ve svém Bohem daném mužství! Každý den zvedej Kristův kříž, povznes své myšlenky na vyšší úroveň. Dodržuj své manželské sliby a posluž samotnému Bohu při povznesení lidského rodu. Jestliže zvítězíš, budeš mezi Těmi, kterým bude patřit vše; „*věčné brímě slávy*“ bude Tvé. *TSB 162.1*

Výsledek nepatřičných důvěrností – Některé zvíře zatne drápy do slabé ruky ihned, jakmile se ho dotkne. Svaly jakoby ochrnou. Podobně to dopadne s Tebou duchovně, dovolíš-li svým myšlenkám téci určitým řečištěm a budeš-li věnovat svou pozornost a přízeň mladým dívkám či vdaným ženám. Veškeré tyto důvěrnosti znamenají smrt pro duchovní cit. *TSB 162.2*

Necht' se Tvé city a zájem ovíjí kolem Boha, jinak se podněty Tvého chování stanou nečistými, Tvá povaha se zkazí, Tvé srdce se Bohu odcizí. Kdopak z těch, který se dotkl nebo zacházel s posk-

vrněnými věcmi, zůstal přesto čistý? Duše, která dýchá totéž ovzduší jako ti, kteří poskvřňují a kazí, si nedokáže zachovat čistotu. Tyto věci olupují Boha o lidské srdce. Duše chřadne a deformuje se, neboť se utábořila příliš blízko Sodomě na to, aby mohla dýchat čisté ovzduší nebes. *TSB 162.3*

Naše jediná jistota – Porušení jednoho z Božích přikázání znásilňuje mravní podstatu Tvé přirozenosti. Ve jménu Krista Tě žádám, pozvedni svou úroveň. Oddej se bezvýhradně Pánu. Musíš se poučit, že Tvou jedinou jistotou je vyhovět Božím požadavkům, dát tělo své „*v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou*“ (Ř 12,). Pak poznáš, že Slovo Boží je příjemným a prospěšným vůdcem, světlem pro Tvé kroky a svící na stezce Tvé. Pak dokážeš snášet zmatky, aniž bys jim podlehl, neboť víš, že Tvá duše je přibita k věčné Skále tím, že se řídíš jednoduchou pravdou Boží. – Letter 8, 1888 *TSB 162.4*

25. Knižní evangelista

Rada knižní evangelistce – Obdržela jsem od Tebe dva dopisy a ráda bych ulevila Tvé myslí, je-li to možné. Zastávala jsi velice významné postavení a Bůh mi pro Tebe seslal rozhodné poselství. Podle uvedených skutečností si nemyslím, že by Tvůj případ byl beznadějný, avšak Tvá schopnost rozpoznat, co je z podstaty správné a co špatné, byla na tak nízké úrovni, že pro Tebe bylo nesmírně nebezpečné cestovat, kolportovat, předčítat z Bible a být vystavena pokušením. Jsi člověk, který ve Slově Božím nedovedl poznat, jak velkým hříchem je, když necháváš své tělo pošpinit mužem bez ohledu na jeho vyznání a činíš si nárok, aby Ti bylo odpuštěno. Bylo mi zjeveno, že tato věc je v Božích očích ohavný hřích, ale Tvé smysly byly natolik otupeny a oslabeny, že jsi byla odhodlána pokračovat v kolportáži našich náboženských knih a předčítat z Bible, a přitom páchat smilstvo. *TSB 163.1*

Napomenutí od Boha – Zákon Boží vyhlášený na hoře Sinaj zní: „*Nezvizoložíš*“, a přesto Ty, která jsi překročila tento zákon tak očividným způsobem, jsi ostatní učila z Bible. Bůh Tvou práci nepřijal. Ptáš se, zda-li to byl Bůh, který mi dal dopis, abych Ti ho předala. Říkám, dal. Svátý Bůh Izraele se nebude přizpůsobovat Tvým hříchům. To je Boží poselství. Kdybys od té doby, co bylo toto poselství sesláno, změnila své vnímání podstaty hříchu, kdyby ses skutečně proměnila z viníka proti Jeho zákonu v dítko Boží, nikdo by z toho neměl větší radost než já. Nemohla bych Ti Tvůj hřích vyčítat tak silnými slovy. *TSB 163.2*

Tak slabé vnímání hříchu – Poznala jsem několik lidí z různých států naší země, kteří vykonávali práci kolportérů a nebyli přitom způsobilí být jakkoliv spojeni s Božím dílem. Zneuctvovali Boha a přinášeli pravdě hanbu. Dělali ze hříchu světlo. Zneuctvovali svá vlastní těla. Avšak žádný z tohoto množství lidí neměl tak slabé ponětí o tom, co je to hřích, jako Ty. Kdokoli, kdo se dal stejným směrem jako Ty a zjevně přesvědčoval o zločinnosti a nízkosti tohoto jednání, byl prostě hrozný. Nemáš ponětí o zjitřující povaze hříchu. *TSB 164.1*

Boží trpělivost s hříšníky – Jonášovi bylo sesláno poselství pro Ninive, že bude do čtyřiceti dní zničeno. Ninive činilo pokání a Bůh hříšné město ušetřil, protože se králové a knížata před Bohem pokořili a Pán dal Ninive příležitost k pokání. Jestliže Bůh ve své velké milosti naloží s Tvým případem podobným způsobem, ach, jak bych byla vděčna. Jestliže Ti poskytne zkušební lhůtu, abys projevila takové „*pokání k spasení působící, jehož nikdy líto nebývá*“, protože chápeš a vnímáš skutečnou povahu hříchu, protože sama sebou za svůj hřích opovrhuješ a stejné opovržení chováš k hříchu, je milosrdný, má laskavý soucit i něžnou lásku. „*Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.*“ (2 K 7,10; 1 J 1,9) *TSB 164.2*

Věřím, že ses vyznala ze svého hříchu a že Bůh Ti jej odpustí, jak slíbil. Jediné, co mi stále vadí, je, že tvou slabostí zůstává nedostatek pochopení toho, co je podstatou hříchu zaprodání svého těla a oddání se potřebám cizoložníka a děvkaře při Tvém současném spojení s Božím dílem a Boží věci při předčítání z Bible, jakoby se měl Hospodin přizpůsobit Tvým hříchům, když se zapojuješ do Jeho díla a přitom dobrovolně vyhledáváš objetí cizoložníka. *TSB 164.3*

Boží smilování nad městem Ninive – Uvedla jsem Ti tu záležitost tak, jak byla postavena přede mne a říkám Ti, že Bohu se takové věci oškliví. Jestliže se Tvé mravní citění probudilo do nového života, je to zásluhou přetvářející moci Boží. Jestliže došlo k proměně Tvého charakteru, Pán o tom ví vše. A pokud jsi byla zásluhou pokání povznesena a dosáhla jsi vysoké a svaté úrovně, nemohu říci, že Bůh nebude Tvůj případ posuzovat ve stejném světle, jako u Ninive. *TSB 165.1*

I pravil král Ninive: „*Ale přiodějte se žíněmi lidé i hovada, a volejte k Bohu horlivě, a odvrát se jeden každý od cesty své zlé, i loupeže, kteráž jest v rukou jeho. Kdo ví, neobrátí-li se a nebude-li želeť toho Bůh; neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hněvu svého, abychom nezahynuli. I viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, a lítost měl Bůh nad tím zlým, kteréž řekl učiniti jim. A neučinil.*“ (Jon 3,8-10) Pozorně si to pročti a pokud by Ti měl Pán svěřit své dílo, já proti tomu nic ani slůvkem nenamítnu. To je vše, co Ti mohu říci. *TSB 165.2*

Obrat' se tedy se svou věcí na Hospodina a jsi-li s ním spjata, On vyslyší Tvé modlitby a pověde Tvůj úsudek. Mé srdce s Tebou cítí. Když jsi spáchala ten hřích poprvé, neměla jsi mnoho času na přemýšlení, další hříchy byly spáchány po době, v níž jsi mohla přemýšlet, po době, ve které jsi tuto věc mohla zvážit ve světle Slova Božího, tváří v tvář sedmému přikázání. To, že jsi dobrovolně oddala své tělo muži, jenž Tě přivedl na scestí a přitom jsi se snažila přimět mysl jiných lidí, aby dbali přikázání, je jedním z nejvýraznějších projevů mravní zkaženosti a odhaluje povahu, která se mi jeví jako naprosto nedůvěryhodná, ale ty jsi nebyla schopna poznat, proč nemáš pokračovat v práci tak, jak jsi ji vykonávala. *TSB 165.3*

Veřejné doznání není vždy nejlepší – Já však nechávám celou věc tak, jak je. Mohla bych Ti říci, abys šla za důvěryhodnými osobami v konferenci (ne za muži, ale za ženami) a promluvila si s nimi, spíše si však myslím, že kdybys to udělala, tyto věci by vešly ve veřejnou známost, což by způsobilo, že by Ti bylo vše odňato. Oni by Tě nepovzbudili ani by nesouhlasili, abys pracovala v jiné oblasti, kdyby ten případ pochopili tak, jak je. Musím nyní nechat tu věc mezi Tebou a Tvým Bohem a prosím, už mě tím nezatěžuj. Nemám chuť Tě kompromitovat. Chci Tě nechat rozvinout svůj charakter. Soucítím s Tebou a doufám, že se budeš chovat obezřetně a že se ve všem staneš takovou, jakou by Tě chtěl mít Bůh. – Letter 95, 1893 *TSB 166.1*

26. Veřejný evangelista

(Evangelista, jemuž byly psány tyto dopisy, zorganizoval několik shromáždění v jedné oblasti a pak odešel pryč na další místo, zatímco jeho manželka zůstala, vedla celou záležitost dále a pokračovala ve čtení z Bible. Tento stav měl daleko k dokonalosti. Nakonec upadl do hříchu cizoložství a dokonce odmítl Ducha prorockví a rady vedoucích představitelů Generální konference. Review and Herald oznámil, že pověřovací listiny mu byly odejmuté. Několik let před smrtí se kál a navrátil se k Pánu.)

Dost silný, aby pohnul davy, slabý, aby ovládl sám sebe – Dříve, než dostaneš toto psaní, pochopíš, že Bůh znovu navštívil svůj lid tím, že mi seslal svědectví. V tomto zjevení jsem viděla, že nestojíš v jasném světle a že tím, že jednáš podle své momentální nálady, jsi v nebezpečí, že budeš přinášet hanbu Boží věci. Ďáblovým úmyslem je Tě zničit. Snaží se udržet Tvou mysl stále ve stavu neklidu, dohání ji k tomu, aby plodila nečisté věci namísto toho, aby v pokoji nesla ovoce spravedlnosti. ... TSB 166.2

Bylo mi však zjeveno, bratře R., že bys nyní měl být ve svém chování i ve svých slovech velmi obezřelý. Nepřátelé Tě sledují. Na to, že jsi mužem, který je tak silný, že pohne davem, máš příliš velké slabiny. Jelikož jsi nyní odloučen od své manželky, vznikne podezření a žárlivost a budeš obviňován z falešného jednání, i když k tomu nedáš žádnou záminku. Nebudeš-li opatrný, uděláš Božímu dílu takovou hanbu, kterou nebude možno jen tak smýt. Možná si myslíš, jak jsem kdysi viděla, že když nebudeš žít se svou manželkou, nebudeš na ni vázán. Jsi neklidný, nepokojný a nevyrovnaný. Ďábel Tě navádí, abys ze sebe dělal blázna. Teď přišel čas ukázat, že jsi opravdový muž, projevovat Boží půvab svou trpělivostí, svou pevností a odhodláním. ... TSB 167.1

Nebezpečí v důvěrnících – Měl by ses zasvětit Bohu a ne se obírat svými potížemi. Dej si pozor na to, jak Tě láká vybírat si své důvěrníky z řad žen nebo jim dovolovat, aby ony samy z Tebe dělaly svého důvěrníka. Straň se společnosti žen, jak jen můžeš, jinak budeš v nebezpečí. Uvědom si, že žijeme uprostřed nebezpečí posledních dnů. Téměř vše je shnilé a zkažené. TSB 167.2

Vzhlížej k Bohu a modli se, ach, modli se tak, jak ses ještě nikdy nemodlil, aby Tě chránila Boží síla skrze Tvou víru. V Bohu můžeš stanout čistý a neposkvrněný. Drž se Boha ještě silněji. Vzhlížej k Němu ve víře, že můžeš být „účasten božské přirozenosti, utekše porušení toho, kteráž jest na světě v žádostech“. Bůh Tě spasí a Ty zvítězíš, budeš-li žít pokorným životem v modlitbách a oddané důvěře. – Letter 23, 1871 168 TSB 167.3

Nechuť ke Slovu Božímu – V posledním zjevení, jež mi bylo sesláno, byl přede mne postaven Tvůj případ. Čekala jsem, až zjistím, zda je Tvé svědomí jemné a citlivé, nebo lhostejné. Následující řádky jsem psala už před dlouhou dobou, ale říkala jsem si, že s nimi počkám, dokud Ty sám neuděláš nějaký krok. Bylo mi zjeveno, že nežiješ svůj život ve světle. Odchýlil ses daleko od světla. Hospodin Tě doprovázel se svými výčitkami a radami, aby Tě ochránil před zkázou duše a před tím, abys činil hanbu Jeho věci. Bylo mi ukázáno, že upadáš místo aby ses zdokonaloval a „zmáhal se“ v Boží milosti a známosti pravdy. ... TSB 168.1

Námětem svých myšlenek jsi učinil spíše dívky a ženy než Slovo Boží. Tvá mysl byla neklidná a nepokojná, když se nemohla zabývat dívkami a ženami. Měl jsi nechut ke studiu Slova Božího a Tvé myšlenky se zabývaly věcmi, které vedou válku proti duši. Neexistuje žádná omluva pro Tvůj život pošetilce. TSB 168.2

Kazatel dvou myslí – Z toho, co jsem viděla, vyplývá, že jsi porušil sedmé přikázání. Jak potom může být Tvá mysl v souladu s drahocenným Slovem Božím, na jehož pravdy při každé příležitosti tvrdě narážíš? Pokud bys byl do této pošetilsti vlákán bezděky, bylo by to omluvitelnější, avšak není tomu tak. Byl jsi varován. Byly Ti udíleny výtky i rady. Toto kárání jsi zdánlivě přijal, ale ne srdcem tak, aby bylo ochotno zřici se chlípné mysli. Nedal ses do práce, abys vykořenil zlo. Brzy jsi zapomněl na palčivou bolest způsobovanou Boží trestající holí a řítit ses s největší možnou bláhovostí „jako blázen v pouta, jimiž by trestán byl“ (Př 7,22). Tvá záliba v požitkářství přerostla v bojovnou chlípnost. TSB 168.3

Miluješ společnost dívek a žen. Při mnohých shromážděních jsi své mysli dovolil, aby spřádala plány, jak se dostat do společnosti mladých dívek či žen a přitom neprozradit své skutečné úmysly. Nebudeš-li mít mravní sílu odolat svodům, budeš upadat v pokušení. Tvá mysl je stále nečistá, neboť pramen není nikdy čištěn. Nenašel jsi žádné zalíbení v pilném, pečlivém zkoumání Písma. ...

TSB 169.1

Nestoudnost myšlenek a činů – Bůh kolem Tebe zbudoval ochrannou ohradu z desatera přikázání jako zeď, aby Tě ochránil před pádem do lákavých pastí nepřítele, ale Ty jsi ji celou rozbořil a násilím ses dostal přes všechno, abys uspokojil své sklony. Tvá lítost nad vlastními hříchy je jako lítost těch, kteří si v minulosti půjčovali ošacení, aby vyjádřili svůj žal, který se však jejich duše nedotkl. Nechápeš správným způsobem, co je to hřích. Nerozpoznal jsi škodlivou povahu nestoudnosti myšlenek a činů. Tvá mysl je chlípná a to téměř neustále. Kdybys opravdu litoval svých hříchů, kdybys opravdu rozpoznal svá pochybení, vykonal bys „*pokání k spasení působící, jehož nikdy líto nebývá*“ (2 K 7,10). TSB 169.2

Více ku škodě nežli ku prospěchu věci – Nyní bych chtěla uvést fakta. Bylo mi ukázáno, že Tvůj život a práce pro věc Boží již několik let přináší spíše škodu drahocenné věci přítomné pravdy nežli užitek. Kdyby ses té práce vůbec neúčastnil a byl od ní zcela stranou, ušetřil bys hodně zármutku v srdci těch, kteří milují Boží věc a ušetřil bys jim mnoho těžké práce, kterou byli nuceni vykonat, aby zvrátili Tvůj špatný vliv. TSB 169.3

Kdyby se námaha, kterou bylo nutno vynaložit na Tvou nápravu a na to, abys nezahanboval naši věc, vynaložila na obrácení duší od chyb k pravdě – a kdyby pracovníci neměli co do činění s Tebou – věc současné pravdy by dnes v Kalifornii a také na východě měla větší důležitost a sílu. TSB 169.4

Vliv chybujiícího kazatele – Dábel z Tebe udělal svého zástupce, jenž uskutečňuje jeho myšlenky. Značné podráždění a velké vzrušení, které se Tě občas zmocňovalo v diskusích a zdánlivý úspěch, který jsi měl, Tě utvrdil ve Tvém pokrytectví. To, že jsi byl schopen pracovat, jak Ti bylo povoleno, přestože Tvé srdce nebylo v souladu s Bohem, Ti velice uškodilo. Nehledal jsi vlastní srdce a Tvá duše se před Bohem netrápila. Své strašné chyby z minulosti jsi bral příliš na lehkou váhu. Pro Tvou záchranu od naprosté hanby a zkázy bylo učiněno vše. Jednalo se s Tebou trpělivě a i když ses stal naprosto nehodným posvátné práce, měl jsi svolení v ní pokračovat, jen aby se zachránila Tvá duše, zatímco lidská srdce sténala bolestí pod břemenem Tvého pošetilého a hříšného konání. TSB 170.1

Kdybys byl už dávno ponechán jen sám sobě dokud bys nepodal důkaz, že Bůh je skutečně s Tebou a že ses stal důkladně proměněným člověkem, mohl bys nyní být aspoň trochu užitečný to-muto vznešenému dílu. Ale poznala jsem, že jsme všichni příliš riskovali, když jsme Tě pobízeli, abys šel obracet hříšníky ke Kristu, když Tvá cesta byla před Bohem znečištěna a Tvé srdce celé poskvrněno hříchy. Skuteční služebníci Boží jsou odsuzováni, jako by byli stejní jako Ty. Už bys neměl dále mařit Boží dílo svým zkaženým, chlípným srdcem, a tak ostudně zastupovat věc přítomné pravdy. TSB 170.2

Určitý úspěch není důkazem Božího uznání – Abys činil dobro, musíš žít novým životem, jež bude v souladu s Bohem. Tvá zvrácená povaha se neproměnila. Nežiješ v míru s Bohem ani se sebou samým. Jsi připoután k velkému protivníkovi duší, podroben starému hříšníkovvi. Nejsi svobodným člověkem v Kristu. Než bude Bůh moci s Tebou pracovat, je potřeba, aby v Tobě došlo k duchovní proměně. Možná namítneš, že když pracuješ, máš úspěch. Stejným způsobem měří úspěch mnoho lidí, kteří vedou s Bohem válku. Pokud někdo přece jen přijme pravdu na základě Tvých přesvědčivých argumentů, není to žádný důkaz, že Tě Bůh alespoň uznává. ... TSB 170.3

Život ve vědomém vnitřním hříchu – Kéž by to tenkrát skončilo. To se však nestalo. Na chvíli jsi pocítil zlo svého jednání, že jsi d'áblem klamán a podváděn, avšak ne tak silně, jak bys měl, a Tvůj zrak se nikdy zcela nezbavil zakalení. Pokořil jsi své srdce před Bohem a On Tvé pokorenění přijal. Brzy jsi to ale zase hodil za hlavu a nechal jsi svou mysl znovu zaplnit pošetilými a nečistými představami. Byl jsi poněkud opatrnější, avšak plný klamu. Tvá mysl se snažila vymyslet způsob, jak získat předmět Tvého zájmu. ... TSB 171.1

Tvou omluvou pro neřest byla síla velké vášně. Tvůj život byl hanebný – nebylo v něm nic, čím by ses mohl chlubit. Když tě nepřemáhalo nějaké vzrušení a neměl jsi právě nějakou dívku či

ženu, která by Tě přitahovala a naslouchala Ti jaké máš potíže s manželkou, byl jsi celý sklíčený. Hanba, hanba by Tě měla zahrnout za Tvé jednání. – Letter 52, 1876 TSB 171.2

Proměna a každodenní oddanost posvátné práci – Bůh mi Tvůj případ vyjevil v takové úplnosti, že se neodvažuji nechat Tě nadále v nevědomosti o Tvém skutečném stavu. Mám velké obavy, že nedosáhneš života věčného, že i když jsi kázal druhým o závazných požadavcích Božího zákona, sám se ve svém životě nedokážeš držet jeho svatých zásad a Tvá víra ztroskotá. TSB 171.3

Jsi natolik pohlcen sám sebou, že když nebudeš oddán Bohu, nebudeš v Něho mít každý den pevnou víru a nezískáš Jeho milost a sílu, staneš se překážkou prosazování pravdy. Nechci vidět, jak je Boží věc mařena a trpí kvůli Tvé neschopnosti či kvůli Tvým chybám ze zaslepenosti. Každý den musíš působit jako proměněný člověk, jinak nejsi schopen vykonávat posvátnou práci, do které ses pustil. Vím o Tvé zvláštní povaze a o nebezpečích, která Ti hrozí více, než mohou vědět ostatní.

TSB 172.1

Působení na ženy pro vyvolání soucitu – Tvé potíže se sestrami vznikly v důsledku toho, že jsi k sobě přitahoval jejich soucit. Vyprávíš o svých trápeních a získáváš jejich soucit, neboť Tě považují za velkého trpitele. Pak se poddáváš svým pocitům a začínáš se chovat jako bys podstupoval téměř mučení. Přiměl jsi je, aby Ti věnovaly svou péči a pozornost, která není na místě a uvádíš se do postavení, v němž jsi snadno pokoušen. Měl ses poučit ze svých minulých zkušeností, že se máš vzdát všeho, co i v náznaku zavání důvěrností k sestrám, ať vdaným či svobodným. Soustřeď svou pozornost na Boha. Spolehej spíše na Jeho podporu než na lidský soucit. TSB 172.2

Jsi v tomto ohledu velice slabý, avšak Boží věc nesmí být mařena Tvou slabostí a nerozvážností. Toto je Tvé nebezpečí, podlehl jsi a tím jsi způsobil Boží věci ránu, jež se nemůže nikdy zcela zahojit. – Letter 53, 1876 TSB 172.3

Postoj evangelisty po odejmutí pověřovacích listin – Vážený pane, Váš případ mne neobyčejně zarmoutil, ale přesto jsem nevěděla, co Vám říci. Vůbec se mi nechtělo říkat slova, která by Vás odradila, neboť vím, jak strašný smutek přináší duši odrazování. Myslela jsem si, že když Vaše pověřovací listiny nebyly obnoveny, v tichosti se s tím smíříte a budete ochotni odstoupit a že budete vědět, že kdyby to za současného značného nedostatku našich pracovníků náboženské hledisko a logika věci umožňovala, pověření byste dostal. Nemohu použít svého vlivu ve Váš prospěch. TSB 172.4

V posledním zjevení, kterého se mi dostalo, jsem před sebou viděla velký bílý trůn, na němž se Soudce celého světa chystal vynést rozsudek nad shromážděným davem. Kniha skutků byla otevřená a ti, kteří stáli před trůnem, byli souzeni podle svých skutků činěných v těle. TSB 173.1

Vaše jméno bylo zaznamenáno jako případ, kdy po zvážení na vahách byl zjištěn nedostatečný výsledek. Vaše jméno bylo zaznamenáno jako jméno provinilce proti Božím příkázáním. TSB 173.2

Příležitost vykoupit se z minulosti – Bůh Vám dal ve svém vznešeném milosrdenství příležitost vykoupit se z minulosti. Když jste se projevil kajícností, slitoval se nad Vámi. ... Byla Vám přidělena dobrá práce a kdybyste se choval tak, jak by se měl chovat křesťan, mohl byste mít to „*pokání k spasení působící, jehož nikdy líto nebývá*“. TSB 173.3

Nějakou dobu jste byl pokorný a vděčný, avšak vaše srdce bylo tak dlouho vystaveno zvrácenosti a požitkářství, že jste nemohl pochopit a cítit své minulé činy jako příliš urážlivé vůči Bohu. Jako Petr, byl jste i Vy upozorněn na svá nebezpečí a na nedostatky ve Vašem charakteru, ale byl jste příliš sebevědomý, stal se nedůvěřivý a choval se jako rozmazlené dítě. ... TSB 173.4

Boží odmítnutí kazatelské práce – Poté, co Bůh už tak dlouho snášel Vaši zvrhlost, zatímco Vy jste prohlašoval, že jste pastýřem stáda, byla Vám umožněna ještě jedna zkouška jako odpověď na naše prosby za Vás plné zármutku. Hospodin před Vámi otevřel cestu. Bylo nám z Vás smutno a když jsme viděli, jaký byl výsledek, cítili jsme se hůře než předtím. TSB 173.5

Bylo mi zjeveno, že Vaši práci kazatele Bůh nebude nadále schvalovat. Vaše mravní cítění není poslední zkouškou nijak posíleno. Nezhostil jste se postavení kajícího muže a nedržel se jej, nekořil jste se před Bohem každý den s vědomím Jeho velkého milosrdenství a své hříšnosti. Bůh se s Vámi nespojí. TSB 174.1

Váš postoj měl být lítost a modlitba a kdybyste si tento kající postoj zachoval, nebyl byste tam, kde jste nyní – nezpůsobilý k tomu, abyste byl pověřen důležitou prací pro duše, nedůvěřivý, podezíravý, sobecký a nezdvořilý. Vy a Vaše manželka jste urážkou Boha. Bylo Vaší výsadou, že

jste se mohl dostat tam, kde skrze Vás mohl působit Bůh, ale Vy jste to neudělal. Nechoval jste lásku ke studiu Božího Slova. Neměl jste v lásce modlitbu. TSB 174.2

Davidova hodina neštěstí – Nezauljal jste pokorný postoj, jako to udělal David, když poznal svůj hřích. Po spáchání toho velkého zločinu jeho života se zhoršil celý jeho charakter. Ten zločin se proti němu obrátil hrozným způsobem. Nesl vědomý pocit viny. Cítil, že přišel o lásku a věrnost svých poddaných. Tělesně i morálně zeslábl. Ztratil sebeúctu i sebedůvěru. Téměř úplně přestal věřit svým starým a v minulosti osvědčeným rádcům. Pokorný a plný smutku byl dav, který se dal kvapem na útěk od jeho trůnu přes horu. TSB 174.3

David však nebyl nikdy hoden většího obdivu, než ve své hodině neštěstí. Nikdy nebyl tento Boží cedr doopravdy větší, než když zápasil s bouří a vichřicí. Byl mužem velmi prudké povahy, jež ho mohla dovést k pocitům nejsilnější zlosti. Byl ťat do živého tím, že mu byly nespravedlivě přiřítány chyby. Pohana, jak nám říká, zlomila jeho srdce. TSB 174.4

A nebylo by divu kdyby, trápen až k šílenství, dal průchod svým pocitům neovladatelného podráždění, výbuchům prudkého vzteku a slovům pomsty. Avšak nestalo se nic z toho, co bychom obvykle očekávali od muže s jeho povahou. S podlomeným duchem a v slzách, ale bez jediného slova rozmrzení se otáčí zády k dějišti své slávy a také svého zločinu a dává se do běhu o svůj život. TSB 175.1

Jednou proti Davidovi vyšel Semei a zahrnul ho bouří kleteb a nadávek a házel po něm kamením a blátem. I pravil jeden z Davidových věrných: „*Nechť jdu medle a setnu mu hlavu.*“ Ale David ve svém smutku a pokoře praví: „*Co vám do toho..., že zlořečí? Poněvadž Hospodin jemu rozkázal: Zlořeč Davidovi... Aj, syn můj, kterýž posel z života mého, hledá bezživotí mého.*“ (2 S 16,9-11) TSB 175.2

Davidovo odmítnutí pomstít se – V Davidovi vidíme Božího světce. Jeho jemné a hluboké cítění neotupělo. Pociťuje svůj hřích nanejvýš ostře. ... TSB 175.3

Věrný Nátan vyhlásil Boží rozsudek. Meč neměl nikdy opustit jeho (Davidův) dům. To co zasel, měl také sklídit. Často míval temnou předtuchu této hodiny. Dlouho se divil, proč zasloužený rozsudek přichází tak pozdě. Bůh, jehož urazil tím, že na Izrael jako jeho vůdce uvalil tak obrovský hřích, mu nyní ukazoval, že není Bohem, který bude lhát a že hroznými věcmi ve své spravedlivosti ukáže svou nenávist k hříchu. Uvědomil si podstatu rčení: „Bud' si jist, že si Tě Tvůj hřích najde.“ TSB 175.4

Ovšem David prokázal ryzost svého charakteru v neštěstí a jsa postihován Boží spravedlností odměňující i trestající tím, že se odmítl pomstít Semeiovi a snížit se k boji nečestnými prostředky či ke lstem, aby získal svou čest a své království. ... TSB 175.5

Vybavil si, jak často mu Bůh pomáhal a pomyslel si: „Přijme-li mé pokání, může mi přece jen dát svou přízeň a změnit můj smutek v radost. Může ze mne sundat mé žíně a dát mi roucho dobroty. Na druhé straně, nemá-li ve mně zalíbení, zapomněl-li na mne, chce-li mne nechat ve vyhnanství nebo zahynout, nebudu reptat. Zasloužím si Jeho rozsudek a zcela se mu podřídím. Budu snášet Hospodinovo rozhořčení, neboť jsem proti Němu hřešil, až začal soudit můj případ a vynesl nade mnou ortel.“ TSB 176.1

Ó, jak nádherná Davidova proměna! Od svého trůnu a království spěchá do neplodné, vyschlé krajiny bez vody. TSB 176.2

Protiklad k Davidovu případu – Přináším Vám toto poučení, abyste pochopil rozdíl mezi tím, jak jste při Božích výtkách a nelibosti jednal Vy a jak jednal David. Vy jste byl vždy připraven svést svůj nezdár na někoho, kdo byl proti Vám zaujatý. Namísto toho, abyste pochopil, že jakékoli výhrady lidí proti muži, jenž prohlašuje, že je pastýřem stáda, avšak kazí mysl důvěřivých, mohou být jediné oprávněné, chováte se, jako byste byl nespravedlivě trpící mučedník – pronásledovaný muž, jenž si zaslouží lidský soucit. Nechápete správně, co je to hřích. Vaše pohnutky a Váš duch před Bohem neobstojí. ... TSB 176.3

Doznání, ale ne skutečné pokání – Ani poté, co jste se přestěhoval do Texasu a doznáním některých věcí ukázal lítost nad svými hříchy, nebylo Vaše konání takové, jaké by mělo být konání kajícího člověka. Cítil jste se dotčeně, že jste napadán a Vaše jméno je haněno. Cítil jste v této věci soucit sám nad sebou a pak jste opět beznadějně upadl do stejného stavu, jako dříve. Váš příklad a vliv nebyl takový, jak by se slušelo na kajícího. TSB 176.4

Cítili jsme nad Vaším případem a případem Vaší ženy velký smutek. Oba jste mívali velké světlo a velké výsady a oba jste se vzdali do rukou nepřítele v době, kdy jste byli obklopeni světlem, možnostmi a výsadami. My jsme Vás hluboce litovali a vzali jsme si váš případ za svůj. Kdysi činorodě pracovat pro Boží věc a pak stát bokem, nezúčastněně, se zdálo být tak hrozné. Mysleli jsme, že jste učinil pokání. Velice upřímně jsme se za Vás modlili a ve snu se mi zjevil Váš případ.

TSB 176.5

Druhá zkouška, ovšem zbytečná – Měla jsem sen, že ačkoliv jste o to vůbec nestál, Bůh Vám dal ještě jednu příležitost. Vynaložili jsme všichni maximální úsilí, abychom Vás dostali do Colorada. Věděli jsme, že to děláme v příkrém rozporu s vedoucími bratry, kteří byli s Vaším případem obeznámeni. Vzali jsme zodpovědnost na sebe a řekli jsme Vám to. Když mi před dvěma roky bylo sesláno toto vidění, byly mi ukázány určité věci ve vztahu k Vaším nebezpečím, o nichž jsem vám upřímně napsala, abych Vám sdělila, jakým směrem musíte pokračovat. TSB 177.1

Současně jsem Vás snažně prosila, abyste tentokrát neselhal, protože přišel Váš čas, přišla Vaše nová příležitost a pokud byste neuspěl, byla by to pro Vás pohroma. Psala jsem Vám soukromé dopisy, snažila jsem se přimět Vás konat tak, jak je nutné, vynaložit veškeré své úsilí. Přečtěte si *Svědectví* č. 28. (Viz 4T 306-383) TSB 177.2

Neuposlechnuté varování – Když jsem byla před rokem v Coloradu, Vaše chování mě zarmoutilo, a to ne kvůli nějakým osobním věcem, ale viděla jsem, že neděláte to, co Vám řekl Bůh, že musíte dělat. Mé srdce ustrnulo. Varovala jsem Vás, ale Vy jste toho nedbal. Tehdy jsem věděla, jako to vím teď, že jste zklamal. Jasně jsem popsala jak byste se měl chovat, abychom ve Vás mohli vidět plody, které by ve Vás uzrály, kdybyste si uvědomil svůj stav a obstál při této poslední zkoušce. ... TSB 177.3

Charakter podlomený ješitností a závistí – Když jste jel do Colorada, měl jste skvělou práci, skvělý domov a bohužel i mnohem vyšší výsady, nežli mají někteří naši bratři. Byl jste důvěrně obeznámen s pravdou, již jste hlásal lidem a u některých měla ohlas. Byl jste především pokorný. ... Stále jste pracoval, ovšem začal jste si myslet, že jste velkým přínosem pro věc a pohoršoval jste se nad vším, co patřičně neoceňovalo Vaši snahu. Velice záhy jste začal naříkat a vyjadřovat svoji nespokojenost. ... TSB 178.1

Když jsme se snažili dát věci do pořádku, nebyl jste tím, kdo by se pokořil, jako to udělal David. Srovnajte svoje pocity a chápání hříchu s jeho pokáním a pokorou. Váš vliv působil ve prospěch nepřítele. Byl jste jako člověk v bludišti. Začal jste vypočítávat, kolik dobra jste vykonal, sčítat ty, kteří přijali pravdu od chvíle, kdy jste přišel do Colorada, kdyby však nebylo jiných knih a dalších vlivů mimo Vás, bylo by jen velice málo těch, kteří by stáli na straně pravdy Vaší zásluhou. Děláte si příliš velké zásluhy. ... TSB 178.2

Budou tací, kteří Vás budou žádat, abyste pracoval v jejich středu a Vy si možná ve svém neposvěceném srdci budete namlouvat, že Vám to prospívá, a že Vaše hodnota je vysoká. Ale myslíte si, že kdyby mohli číst ve Vašem srdci nebo kdyby mohli užít bezbožnost Vašich minulých činů, že by toužili po Vaší práci? Je to tím, že nevědí o Vašem konání a o tom, jak velkou trpělivost s Vámi prokázali Boží lidé. Nevědí, jak byl Váš případ tíživý, kolik varovných svědectví jste dostal a že jste žádného z nich nedbal. Kdyby znali skutečný stav věcí, nepodporovali by Vaše kázání. ... TSB 178.3

Davidovo důkladné poučení – Na Davidově příkladu vidíme plody pokání. Naučil se odevzanosti v utrpení, snášenlivosti v bezpráví a pokorné, dětské důvěře v Boha. Ve Vašem stavu bezradnosti a temnoty byste měl jako obrácený mladý člověk začít jednak snažit se nemít vlastní vůli ani způsoby, nedomýšlet si pohnutky ostatních ani je nesoudit, jednak se navždy rozloučit s dlouhou minulostí plnou rozčilování se a stěžování si. Mnozí, kteří nevidí, jak vidí Bůh, ale nazírají věci z hlediska lidského, by mohli usuzovat, že Davidova nespokojenost mohla být omluvena a že minulá léta strávená v upřímném pokání ho mohla vykoupit ze soudu přítomnosti. TSB 179.1

David si to mohl myslet rovněž. Mohl si říci: Už jsem dlouho poslušný a to by mělo vyvážit mou neposlušnost. Je těžké, abych ve svém pokročilém věku zvládl tento očistný proud. Můj život byl celkově životem oddaného plnění povinností Bohem poctěného služebníka, krále Izraelského, pěvce Jeho církve. Je teď pro mě těžké pověsit svou harfu na vrbu, zůstat mlčet a stát se potulným vyhnancem. „*Syn můj... hledá bezživotí mého.*“ (2 S 16,11) TSB 179.2

Omlouvání se za hřích nemá pro Boha žádnou cenu – Ale David se neomlouval. Spravedlnost ukazuje na rozbité desky porušeného zákona a tasí svůj meč proti provinilci. Všechny omluvy a ospravedlňování hříchu jsou před Bohem bezcenné. Davidova duše smýšlela takto: Kdo dosvědčí zmírnění viny hříšníka, svědčí-li proti němu Bůh? Boží rozsudek – vinen – byl vynesena a člověk jej nedokáže smazat. (David znal Písmo): „*Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knize zákona, aby to plnil.*“ (Ga 3,10) David nevyslovil žádnou stížnost. Nejvýmluvnější ze všech jeho žalmů byl ten, který zpíval při výstupu na horu Olivetskou, v slzách a bos, přesto s pokorou v duši, nesobecký a velkomyslný, poddajný a odevzdaný. TSB 179.3

Královský vyhnanec neoplácí zlé zlým či spílání spíláním. Nezakotvil do svého srdce po-mstychtivost. Ve svém hoři byl laskavý, vznešený a soucitný. Hle, jak výrazně odlišné bylo Vaše konání. ... TSB 180.1

Setba a sklizeň – Měl jste veškeré možnosti, všechny výsady, všechny výhody, avšak nevyužil jste je. Kdybyste byl hledal Boha jako mladí obrácení lidé, když jste přišel do Colorada, kdybyste studoval Bibli, chodil pokorně s Bohem, vroucně se modlil a navíc byl bdělý, prokázal byste, že si vážíte znamení přízně v podobě života věčného. TSB 180.2

Vy jste si však nevážil nebes. I když Vám byly kvůli Vaším hříchům určeny nejstrašnější Boží hrozby a byl jste léta varován před Jeho trestem, který vždy následuje po provinění, přesto jste celou dobu Spasitele zarmucoval. On Vás učinil předmětem své neúnavné lásky a něžné péče. On a celá nebesa se za Vás styděli a pohlíželi na Vaše konání s ošklivostí. TSB 180.3

Když hospodář zaseje kukuřici, sklídí kukuřici. Zaseje-li pšenici, sklídí pšenici. Seje-li jedovaté semě, bude mít totéž ke sklizni. Stejně tak je to s Vámi jako zodpovědným činitelem. Budete-li rozsévat smyslnost, ze smyslnosti sklídíte zkaženost. Budete-li rozsévat nemravnost, sklídíte to, co jste zasel. Ze zasetého zrna vzejde stejný druh. ... TSB 180.4

Možnost při druhé zkoušce – Bůh Vám dal další příležitost. Ach, kéž byste si toho vážil a nabídl vroucí modlitbu od srdce se skutečným pokáním a pevnou vírou a chopil se vzácného slibu. Kdybyste se s ochotou v srdci dal na sebezapření, kdybyste odolával pokušení, s každým pokusem by se zvyšovala Vaše síla potřebná k překonání sebe sama. S každým úspěchem při přijímání nových zásad se otevře cesta k úspěchům stejného druhu – úspěchům v duchu příslušné zásady, což jsou plody každého mravního vítězství. Toto vítězství je zaseté semě, z nějž vzejde stejný druh, který pozvedne rozsévače na vyšší úroveň s každým dalším dosaženým vítězstvím spravedlnosti. Každý ctnostný čin zvyšuje duchovní sílu k získání nové ctnosti a každá opakovaná neřest utahuje pou-ta neřesti. Zvyk je železná košile a zásluhou toho každý skutek připravuje půdu pro své opakování. ... TSB 180.5

Život ve výslužbě po odejmutí pověřovacích listin – Kdybyste byl s to spasit vlastní duši kajícím životem v pokoře, bylo by to to největší dílo, jaké můžete vykonat. Bůh je milosrdný, ale Vy byste se neměl pokoušet učit ostatní. Ztratil jste Boží zplnomocnění k učení. Vaše práce je pro Boha nepřijatelná. TSB 181.1

Je zneklidňující, jak rychle mezi nás přichází hřích nemravnosti. Když jsem psala tato jednotlivá, osobní svědectví, vyvstal přede mnou v nočních hodinách Váš případ s velkou naléhavostí a já jsem se nemohla zdržet, abych Vám nenapsala. Má duše je dnem i nocí obtížena kvůli Božímu Izraeli. ... TSB 181.2

Ztráta Božího zplnomocnění – Doufala jsem, že máte dostatek pochopení, abyste poznal, že když jste nedostal pověřovací listiny, měl byste zůstat pokorným a jít do výslužby. Mohl jste poznat, že to byla má slova, jež musela být vyřčena v odpověď na přímo položené otázky, jež rozhodla, zda máte obdržet pověřovací listiny. TSB 181.3

Avšak když vidím v našich časopisech Vaše články, mám smutek v srdci. Žádné takové články by se neměly dostat do sloupců našich časopisů. Jak se na ně dívají ti, které jste se snažil zničit? Jak se k nim staví ti v ___? To, že se Vaše články dostávají na stránky těchto časopisů, je způsobeno oslabením jemné vnímavosti lidí, kteří je mají na starosti. Je tím snižována vysoká úroveň pravdy a čistoty. Váš duch nezávislosti a samolibosti, který projevujete od konference v Battle Creeku, je opakem ducha, který by ve Vás měl být, kdybyste měl soudnost a správně vnímal hřích. – Letter 6, 1880 TSB 181.4

27. Ctihodný kazatel

Ztráta vlivu a pověsti – Drahý bratře H., mám k Tobě pár slov. ... *TSB 182.1*

Můj bratře, mívával jsi uznání starých i mladých lidí ze sboru. Avšak Tvé jednání je Bohem zavrženo, neměl jsi Jeho Ducha, nejsi svobodný člověk. Dal ses směrem, jenž způsobil, že se o Tvých dobrých skutcích hovoří jako o zlu. Věcí, které vyšly najevo při schůzi v Piedmontské sobotní škole, bych se já nedopustila ani za tisíce dolarů. Ty, šedovlasý muž, v poloze ležmo a s hlavou v klíně Georgie S. Kdybych měla konat svou povinnost, na místě bych Tě pokárala. Mnoho lidí to vidělo a zapamatovalo si to. Jakou cenu mohou mít po takových Tvých projevech Tvé výstrahy, aby se vystříhali těchto lehkovážných důvěrností? Sám jsi popřel vlastní snahu povznést mladé lidi svým příkladem. *TSB 182.2*

Tvé důvěrné chování k sestře S. a její rodině se stalo předmětem kritiky. Jak bys mohl očekávat nějakou autoritu mezi mládeží jako otec, když jsi prokázal tak očividný nedostatek soudnosti a takovou slabost? Kdybys chtěl být pouze mužem ve vysokém věku, a ne precitlivělým milovníkem, kdyby ses měl na pozoru, Bůh by Ti neodňal svou moudrost tak, jak to učinil. Tvá pověst by Ti byla dražší než vlastní život. Lepší, mnohem lepší je jít do hrobu s neposkvrněnou ctí, nežli žít se zhano- beným jménem. *TSB 182.3*

Když Pán není nade vše – Nyní se, můj bratře, podívej na ty roky, po které jsi žil v nezákonném vztahu a lásce s manželkou jiného muže. A přitom máš dceru, která by Ti ráda věnovala svou péči a city a vytvořila Ti domov, ale Tys byl natolik omámený, že všechno na tomto světě, co bylo moudré a slušné, bylo pro Tebe bez chuti a nudné. Nemám pocit, že by kouzlo bylo zrušeno, že jsi svobodný muž. Nevyvázl jsi z pasti. Hospodin Ti není nade vše. *TSB 183.1*

Inu, můj bratře, byl bys blázen, kdyby ses domníval, že máš dostatek moudrosti k tomu, abys rozeznal duchovní věci, když Tvá mravní síla roky a roky slábla a Ty ses vzdaloval Boží moudrosti. Dopisy, jež jsi psal své ženě, jsou hrubé a bezcitné. Téměř úplně ji přestat podporovat není z Tvé strany moudré ani na to nemáš právo. Když byla v Oaklandu, neměla snad důvod na Tebe žárlit? Nepoznala na Tobě snad zájem, city a lásku vůči sestře S.? *TSB 183.2*

Takže, pro Krista, nechej si pro sebe své hrubé odsuzování druhých, neboť tím dokazuješ, že nežiješ v Kristu, že máš jiného ducha. Píši takto otevřeně, protože v hloubi duše cítím, že k tomu, abys mohl být v Božích očích bez viny, potřebuješ vyvinout rozhodnější úsilí nežli dříve. Všechna Tvá prohnalost a nadutost z Tebe vychází se zvrácenou přitažlivostí. Pokoř se přece pod rukou Boží. Přesvědči se přece o přízni Boží a odvrhni od sebe hříchy. *TSB 183.3*

Je jen pár lidí, kteří vědí kam až tyto důvěrnosti došly a Bůh chraň, aby to vešlo ve známost a Tvůj vliv v Boží věci tím byl ztracen a Tvá duše zatracena. Prosím Tě, neobviňuj nikoho jiného, než sebe. – Letter 10, 1885 *TSB 183.4*

Pro dobro věci – Drahý bratře Butlere: ... O některých věcech jsem hovořila dost otevřeně. Považovala jsem to za nutné. Chtělo by se mi říci, že už to nechám být, ale jelikož nejsem svým pá- nem a jelikož mám občas mocné nutkání ke psaní, nedokážu to říci. Záleží mi jen na jediném – na věci a díle Božím, a to nejen v současnosti, ale i v budoucnu. Měla bych snad odolat touze psát, když na mně spočívá takové břímě? To nemohu slíbit. Musím nad těmito věcmi uvažovat srdcem. Musím se za ně modlit a být poslušna pokynů Ducha Božího, anebo zanechat veškeré své práce na Božím díle. *TSB 184.1*

Pán ví, že mě taková práce netěší. Miluji a uznávám své bratry a ani v nejmenším bych jim neublížila a nezpůsobila bolest, ale snažila jsem se postupovat jedině s ohledem na slávu Boží. Teď v sobě cítím smutek a zmatek, že před sebou nevidím jasně svou povinnost. *TSB 184.2*

Boží odpověď na modlitbu za vítězství – Napsala jsem několik věcí H. Odepsal mi, že záleži- tost se má právě tak, jak jsem uvedla. Měla jsem sen, který mě tak rozrušil, že jsem musela vstát ve tři hodiny ráno a napsat staršímu sboru H., že nedodržel svůj slib, protože učil Boží přikázání, a při- tom je sám porušoval – věnoval sestře S. náklonnost, která měla patřit výhradně jeho manželce. Bylo to velmi důrazné psaní. *TSB 184.3*

On má tvrzení připustil a řekl, že se v té věci modlil a že cítí, že jeho jednání není správné, avšak neřekl, že s tím provždy skončuje. Říká: *TSB 184.4*

„Tvé příkré odsouzení je vůči mně navýsost spravedlivé. Vím to a myslím si, že moje potíže spočívala v tomto: Bylo pro mne příliš těžké uvědomit si hříšnost svého konání. Můj rozum, můj úsudek, svědectví a Písmo, to vše se spojilo k mému poučení, že mé jednání není správné. Přesto jsem byl tak posedlý, že jsem si to nedokázal uvědomit tak, jak jsem měl. Nedokázal jsem se přimět k tomu, abych pocítil rozsah svého pochybení a postupně jsem se dostával do pasti. Ale po nějakou dobu předtím, než jsem obdržel Tvůj poslední dopis, bývalo mé jednání i námětem mé zvláštní modlitby, aby mi je Bůh umožnil vidět ve správném světle a pochopit tak, jak bych měl a mám důvod se domnívat, že má modlitba byla vyslyšena. *TSB 184.5*

Jestli něco vím o požehnání milosti, je to to, že mi v mém úsilí bylo požehnáno. Ohromně jsem potřeboval, aby mi toto požehnání umožnilo vykonávat správné práci, jež mi zde byla uložena. Bylo vyjádřeno vším, čím mi nebe pomohlo napsat zprávu o případu uvěznění našich lidí kvůli práci v neděli a dalšími důležitými věcmi, k jejichž napsání jsem byl doveden. Avšak trápí mě vědomí vlastní slabosti a toho, že má jediná jistota tkví v neustálé ostražitosti, kterou jsem dříve nemíval. Teď vidím, že je to pro mě otázka života a smrti a budu se snažit podle toho chovat.“ – Letter 73, 1886 *TSB 185.1*

Počínání neposvěceného srdce – Drahý bratře Butlere, dělám si starosti o staršího sboru H. Nic mi nepíše a já pro něj velmi trpím. Někdy se mi zdá, že nás Hospodin zkouší, aby věděl, zda se zachováme zbožně vůči hříchu u jednoho z našich ctihodných mužů. Již se blíží čas, kdy Generální konference bude muset rozhodnout, zda obnovit jeho pověřovací listiny, či nikoliv. *TSB 185.2*

Pokud to konference udělá, ve skutečnosti tím řekne: „Důvěřujeme ti jako muži, jehož Bůh uznává jako svého posla, tomu, komu svěřil posvátný úkol pečovat o ovečky na pastvinách Páně, tomu, jenž bude za všech okolností věrným pastýřem, Kristovým zástupcem.“ Ale můžeme to udělat? Neviděli jsme snad počínání neposvěceného srdce? *TSB 186.1*

Očarovaný muž – Co je to ta vytrvalost, s jakou starší sboru H. přijímá a činí si nárok na paní S. jako svou – jak to mám nazvat – příznivkyni? Kdo to může pojmenovat? Je starší sboru H. člověk, který začal nenávidět světlo, jež mu Bůh seslal, dává najevo, že jeho záliba ve společnosti paní S. a jeho důvěrnosti s ní jsou ve světle Slova Božího hříšné? Anebo přijal poselství a řídí se jím? *TSB 186.2*

Předala jsem staršímu sboru H. svědectví, jež mi seslal Bůh, avšak on se nezměnil. Jeho jednání jako by říkalo: „Budu v této věci jednat jak se mi zlíbí; není v tom žádný hřích.“ Před Bohem slíbil, co udělá, avšak porušil sliby dané bratru C. H. Jonesovi, W. C. Whiteovi a mně, jeho myšlení se nijak zásadně nezměnilo a zdá se, že jedná jako očarovaný muž, zakletý děblem, jenž nemá žádný vliv na své vlastní pohnutky. Přes veškeré poskytnuté světlo neprojevil žádné vědomí hříchu, žádné pokání, nedošlo u něho k žádné proměně. Mnohá srdce pocítovala trpkou bolest pro tento stav věcí, avšak nebylo v jejich moci změnit jeho srdce nebo jeho záměry. *TSB 186.3*

Zneužití moci dané Bohem – Měli bychom být staršímu sboru H. velice vděční za jeho pomoc v Anglii a ve Švýcarsku, avšak jak se máme rozhodnout? Musíme mít důkaz, že je před Bohem nevinný. Nechceme zlehčovat hřích a říkat hříšníkovi: „Bude to s tebou dobré.“ Nechceme, aby starší sboru H. byl spojen s naší prací zde, jestliže nemá spojení s Bohem. Nechceme, potíže, které by vzešly ze spojení muže, který má skvrnu na svých šatech, s naší prací. Nemůžeme se přes tuto záležitost přenést jen tak. *TSB 186.4*

Starší sboru H. je nakažen hříchem a bolest a smutek lpí na duších všech, kdož jsou obeznáni s touto kapitolou jeho života. Kristus je zneuctěn. Muž obdarován vyšším světlem a vědomostmi, obdařen velkými schopnostmi činit dobro, aby se životem v oddanosti a věrnosti Bohu mohl vyrovnat andělům a aby se jeho život mohl měřit se životem Božím, zneužil svou moc danou Bohem, aby sloužil chtíči a „požádal manželky“ jiného muže. Bůh shledává, že starší sboru H. obrací vníveč nejdražší poučení svého života a nedbá nejvážnějších Božích výstrah, aby mohl pokračovat ve hříchu. *TSB 187.1*

Doufala jsem a modlila jsem se za to, aby nad sebou znovu nechal zavládnout rozum a zpřetrhal pouta, jež kolem jeho duše a těla roky spřádali ďábel, aby zmizely mraky, které zastínily jeho

cestu a aby Kristus vstoupil do jeho duše, oživil ji a dal jí požehnání. Kristus pozvedne těžké břímě ze zesláblých beder a dá odpočinutí a pokoj těm, kdož ponosou Jeho jho a budou zvedat Jeho břemena. *TSB 187.2*

Výzva vedoucímu pracovníkovi – Musím říci, starší sboru H., jaká může být Tvá zkušenost, když se tváří v tvář spoustě varování a výtek nadále ubíráš Bohem zavrženou cestou? Můžeš si vážit sám sebe? Jen pomysli na Ježíše s trnovou korunou přibitého na kříž za naše hříchy a nechť to pokoří – ano nechť zlomí – Tvé srdce. Pohlédni na mírnost Krista, na Jeho nádheru a skloň se v prachu se studem a pokorou. *TSB 187.3*

Představ si prosím jak by ses zachoval v případě, že by se některý z našich předních mužů dostal do situace, ve které jsi teď Ty. Doporučil bys pro něj pověřovací listiny jako pro člověka s čistými a svatými záměry před Bohem, kdyby u něho nebyl žádný větší důkaz uvědomování si vlastního hříchu než u Tebe? Což nevidíš, že uvádíš své spolupracovníky do velice nepříjemné a nezáviděníhodné situace? Odváží se stát se zodpovědnými za Tvou povahu a Tvůj vliv v budoucnu na Boží dílo a Boží věc? *TSB 187.4*

Zodpovědnost toho, kdo měl více světla – Tvůj případ mi byl vyjeven jako horší než případ staršího sboru R., protože Ty jsi měl více světla a možností a větší vliv a jeho případ je majákem, který Tě má varovat, abys nenásledoval jeho kroky. Staršímu sboru R. byly pověřovací listiny odňaty a on se dal na hluboké pokání, sklonil se v prachu. *TSB 188.1*

Kdyby se David poté, co ho Nátan pokáral, znovu dopustil stejného přestupku, měl by s ním pak Pán slitování? Avšak on se hořce kál, prohlásil, že neustále hřešil. Slyš jeho pokornou zpověď a naslouchej jeho zoufalým nářkům. *TSB 188.2*

Vyčištění tábora – Náš lid se musí vyburcovat a vyčistit tábor Izraele. Ve velké míře se mezi nás dostává nemravnost, hříšné důvěrnosti a bezbožné způsoby a kazatelé, kteří se zabývají posvátnými věcmi, tomto ohledu hřeší. Žádají manželek svých bližních a porušují sedmé přikázání. Hrozí nám, že se staneme sestrou padlého Babylonu, že dopustíme zkaženost své církve a její naplnění nečestnými lidmi, že se staneme příbytkem všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. Bude-me čistí, nepodnikneme-li rozhodná opatření k vykořenění současného zla? *TSB 188.3*

Necháš ostatní, aby následovali Tvého příkladu? Budeš si přát, aby přešli po cestě, kterou ses ubíral Ty a nepocítili, že učinili velkou chybu? Bez pokání a proměny jsi zničený muž. *TSB 188.4*

Dozvěděla jsem se, že se (starší sboru H.) léčíš v sanatoriu, kde vystupuješ jako kaplan a promlouváš v modlitebně. Nemyslím si že je správné, abys měl takto vystupoval dokud neučiníš vše, co je ve Tvých silách, abys napravil minulé zlo. *TSB 189.1*

Licoměrnost a vnitřní zkaženost – Zdržela jsem se kvůli Tobě toho, abych seznámila s případem nevěry paní S. jejího manžela, avšak bojím se, že jsem zanedbala svou povinnost. Kdybychom k této věci přistupovali tak, jako by se jednalo o obyčejného člena církve, věřím, že by Ti pak Bůh dal pokání k spasení působící, jehož nikdy líto nebývá. *TSB 189.2*

Náš soucit, naše láska, jež Tě měla ušetřit hanby, se Tě dotkla. Mé srdce se občas kvůli Tobě zmítá v takovém smutku a bolesti, že musím plakat. Říkám si: „Je nutné ho ztratit? Je nutné, aby se poté, co trpěl pro pravdu, co se stavěl na její obranu tak dlouho až při tom zestárl a zešedivěl, stal modlářem jako Šalomoun? Pošlape snad pro lásku k ženě Boží zákon a bude snad sám sebe posuzovat tak, že řekne: „Já nehřeším; já jsem bez viny?““ *TSB 189.3*

Potřeba změny v srdci, ne změny bydliště – Bylo by správné skrývat takové věci, schovávat hříchy a nemít přitom žádný skutečný důkaz lítosti nebo nápravy? To, že jsi opustil Kalifornii, Ti nedává nové srdce. Jsi z dosahu nakažlivého vlivu ženy, která Tě okouzila, to však nemění citění či pohnutky srdce. Kdyby nebylo toho smyslného jednání, starší sboru W. mohl s radostí skoncovat se svým jednáním, on však byl sveden a zlákan vlastním chtíčem. Dny a roky, které mohly být jeho nejlepšími, byly těmi nejhoršími. *TSB 189.4*

V povaze Šalomounově vidíme duševní velikost spojenou s mravním úpadkem. Mohl nabírat sílu na své cestě vpřed, avšak místo toho ustupoval a slábl. Po slibném životě byl jeho příběh příběhem úpadku. *TSB 189.5*

Samý okraj propasti – Můj bratře, mé srdce s Tebou soucítí ve jménu Krista. Pokoušel ses o to, o co se pokoušeli i další kazatelé – uvést do souladu světlo a temnotu, Krista a Beliala, čisté a

nečisté, dobré a zlé. Výsledkem bude mravní zkáza, pokud se nedokážeš probudit, abys pochopil, že stojíš na samém okraji propasti. Je mnoho takových případů, o nichž musím psát. *TSB 190.1*

Zneklidňuje mne, když vidím, jak do nás vstupuje hřích nemravnosti. Cítala jsem to, když jsem o tom psala staršímu sboru Butlerovi na poslední Generální konferenci a prosila ho, aby udělal vše, co je v jeho silách a zbudoval obranu proti tomu, co do nás vstupuje. Musíme pozvednout svou úroveň a kolem své duše vybudovat ochranu, aby nic nemohlo zničit její prostotu a čistotu a tak poskvřnit její zbožnou povahu. Bůh dal člověku rozum a nechť každá duše střeží, zda tento velký dar není zaprodáván až k věčné zkáze duše. *TSB 190.2*

Pokání a nový křest – Nemáš o nic větší naději, než kterýkoli obyčejný hříšník, jestliže hluboce nepokoříš svou duši před Bohem, nebudeš se kát a neproměníš se. Učiň první kroky na cestě k životu – pokání, víru a křest. Pohrával sis s božskými strážci svého pokoje. Odmítneš-li poslechnout vyčítavý hlas, vydáš-li se vlastní cestou, nenecháš-li Kristovu milost, aby Tě napravila, Tvá vina bude o tolik větší, nežli vina obyčejných hříšníků, o kolik větší výhody světla a vlivu jsi měl. *TSB 190.3*

Výběru společníků a přátel by měla být věnována velká péče, aby nebyla ohrožena duše, aby nedošlo ani k náznaku zla, který by v očích ostatních lidí snížil význam náboženských zásad a podkopával základy náboženské víry. *TSB 190.4*

Smutný příklad Šalomounův – Kolik jen lidí, dokonce i z řad světitelů soboty vytváří neposvěcené svazky. Ženatí muži a vdané ženy si vzájemně projevují náklonnost a nepatřičnou pozornost (lidé opačného pohlaví). Kolik máme ve svých řadách nadějných mužů, kteří již nemají čistou víru a svatou důvěru v Boha, neboť zradili náboženské povinnosti. Vznešené touhy jsou potlačeny. Jejich kroky směřují nazpět, neboť touží po manželce jiného muže či mají nepatřičné důvěrnosti s neprovdanými ženami. Jejich lehkovážné chování je dovádí k porušování sedmého přikázání. *TSB 191.1*

V Písmu se o Šalomounovi praví: „*Ženy jeho naklonily srdce jeho k bohům cizím, tak že nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho.*“ (1 Kr 11,4) *TSB 191.2*

Neutuchající síla zlého vlivu – Není to věc, kterou by bylo možno brát na lehkou váhu. Srdce, jež miluje Ježíše, nebude toužit po hříšných citech jiného člověka. Kristus uspokojí každou potřebu. Tyto povrchní city jsou stejného charakteru jako ten vychvalovaný požitek, jenž slíbil satan Evě. Je to touha po tom, co Bůh zapověděl. *TSB 191.3*

Až když už je příliš pozdě, mohou stovky lidí varovat ostatní, aby neriskovali nad propastí. Rozum, postavení ani bohatství nemohou nikdy, nikdy nahradit mravní hodnoty. Pán si váží čistých rukou, čistého srdce a vznešené, vroucí oddanosti Bohu a pravdě nad zlato z Ofir. Zlý vliv má neutuchající sílu. Kéž bych mohla tuto věc postavit před lidi, kteří dodržují Boží přikázání, tak, jak mi to bylo zjeveno. Nechť je smutná vzpomínka na odpadlictví Šalomouna varováním pro každou duši, aby se měla na pozoru před stejnou propastí. Příběh o jeho slabosti a hříchu se traduje z pokolení na pokolení. *TSB 191.4*

Největší král, který kdy vládl žezlem, o kterém se říkalo, že je Božím oblíbencem, se poskvřnil náklonností na nesprávném místě a jeho Bůh ho zanechal v bídě. Nejmocnější vládce na zemi nedokázal ovládnout své vlastní vášně. Šalomoun mohl být spasen „*skrze oheň*“, přesto jeho lítost nemohla vymazat ta vysoká místa, ani zbořit ty kameny, jež zůstaly jako důkazy jeho zločinů. Zneuctil Boha, dal přednost tomu, aby ho vedla žádost místo toho, aby byl účasten božské přirozenosti. *TSB 191.5*

Jak významný odkaz zanechal Šalomounův život těm, kteří by chtěli použít jeho příkladu k tomu, aby zakryli své nízké činy! Musíme předávat buďto dědictví dobra nebo zla. Bude náš život a náš příklad požehnáním nebo kletbou? Budou nad naším hrobem lidé říkat: „Zničil mě“ nebo „Spasil mě“? ... *TSB 192.1*

Kazatelé předmětem ďáblových pokušení – Ďábel se nyní věnuje se zvláštním úsilím lidem, kteří mají velké světlo. Chce je přimět, aby se stali zemskými a smyslnými. Jsou to muži, kteří slouží posvátným věcem, jejichž srdce jsou však poskvřněna nečistými myšlenkami a bezbožnými touhami. Ženatí muži, kteří mají děti, nejsou spokojeni. Pohybují se tam, kde vyvolávají pokušení. Dovolují si věci, které by si měli dovolovat jen ke svým právoplatným manželkám. Tím si vysluhují Boží kárání a v knihách nebeských je vedle jejich jména napsáno „*cizoložství*“. *TSB 192.2*

Neměli bychom se přibližovat k nebezpečí. Kdyby byly myšlenky tam, kde mají být, kdyby dlely u Boha a kdyby duše rozjímal nad pravdou, nad drahocennými Božími sliby a nad nebeskou odměnou, jež čeká na věrné, byly by ochráněny proti ďábovým pokušením. Avšak mnozí lidé se téměř nepřetržitě zabývají nemravnými myšlenkami. Přinášejí je do Božího domu a dokonce za posvátnou kazatelnu. *TSB 192.3*

Sebekázeň chybuujících kazatelů – Říkám Ti pravdu, starší sboru Butlere, když tvrdím, že pokud mnozí lidé, kteří prohlašují, že věří v pravdu a kážou pravdu, nevyčistí chrámy svých duší, přijde dlouho odkládaný Boží soud. K těmto nízkým hříchům se dosud nezaujímá pevné a rozhodné stanovisko. V lidských duších je zkaženost a nebudou-li vyčištěny Kristovou krví, bude mezi námi tolik odpadlíků, že z toho budeš vyděšen. *TSB 193.1*

Sama sebe se ptám: „Jak je možné, že muži, kteří jiným otevírají Písmo, muži, kteří oplývají světlem, muži velkých schopností, muži žijící tváří v tvář soudu, na samém rozhraní věčného světa, oddávají své mysli a těla bezbožným věcem?“ Je třeba důrazně zopakovat slova apoštola: *„Umejte ruce, hříšníci, a očistěte srdce vy, kteříž jste dvojité mysli. Ssoužení buďte, a kvělte, a plačte; smích váš obraťte se v kvílení, a radost v zármutek. Ponižte se před obličejem Páně, a povýší vás.“* (Jk 4,8-10) – Letter 51, 1886 *TSB 193.2*

28. Vlivný kazatel

Kazatel na scestí – Starší sboru T., můj bratře a spolupracovníku, po dvě noci jsem nebyla schopna usnout na více než jen pár hodin. Kolem druhé hodiny ranní jsem se vzbudila velkou starostí a po nějakém čase stráveném modlitbou jsem se dala do psaní. *TSB 193.3*

Zřela jsem Tvůj případ, jakož i mnohých dalších. Před několika lety mi bylo zjeveno, že Ti hrozí obrovské nebezpečí vinou pozornosti, jakou věnuješ jiným ženám vedle své manželky. Dal jsi v tomto směru volný průběh svým sklonům a před Bohem stojíš jako viník. Jádrem celé věci jsou necudné myšlenky, jimiž se obírá Tvá mysl, což vede k tomu, že ženám prokazuješ nemístnou pozornost a pokoušíš se o navazování známostí a pak dochází k nemístným činům. Toto všechno je už tak dost špatné pro muže s běžným zaměstnáním, ale ještě stokrát horší pro ty, kteří přijali funkci, v níž mají posvátnou důvěru. *TSB 193.4*

Já sama jsem ve Tvé přítomnosti rozebírala právě nutnost zdržet se i pouhého náznaku zla. Mluvila jsem před Tebou o zvláštních pokušeních nepřítele, doufaje, že tím probudím Tvé vědomí, že svou duši proti jeho pokušením opevníš. Zvláště jsem popisovala nebezpečí, jež hrozí mladým i ženatým mužům, kteří projevují zvláštní pozornost mladým dámám a manželkám jiných mužů. Když jsem se na cestě do Evropy plavila přes oceán, byla jsem silně rozrušena a napsala jsem zvláštní varování. Týkala se Tebe stejně jako dalších. Měla zastavit Tvůj pád, měla Tě přimět, abys povstal silou Boha Izraele a stal se mužem a ne hračkou v rukou ďábla. *TSB 194.1*

Smyslné myšlenky způsobující zakrnění duchovního růstu – Bylo mi zjeveno, že v důsledku pokušení nejsi schopen pozvednout svaté ruce bez hněvu a pochybností. Tvé myšlenky a činy ochromily Tvé úsilí, Tvá přizemnost a smyslné myšlenky způsobily zakrnění Tvého duchovního růstu. Jsi daleko od toho, aby jsi byl mužem, jakého by z Tebe chtěl mít Bůh a nepodařilo se Ti splnit podmínky pro práci, kterou bys mohl vykonávat, a to proto, že Tvé myšlenky nejsou čisté, ale poskvrněné a zkažené. Byly mi vyjeveny věci, které vidí oko, jež nikdy nedřímá ani nespí. *TSB 194.2*

Tak je psáno v knihách nebeských a zakrátko bude Tvůj případ rozsouzen – má-li být Tvé jméno vymazáno z Knihy života či nikoliv. A jistě vymazáno bude, pokud se neproměníš, nepokoříš svou duši před Bohem, nevyznáš se ze svých hříchů, neobrátiš se k Pánu celým srdcem a nezabýváš se všech nečistých myšlenek a zkažených činů. Jak věrný Svědek praví: „*Znám skutky tvé.*“ Nesnaž se učit lidi, dokud se nezměníš, dokud nebudeš v pokorném pokání hledat Boha s opravdovou kajícností duše a dokud nebudeš mít nové srdce. *TSB 194.3*

Ďáblovy důrazné pokusy o svedení kazatelů – Bylo mi zjeveno, že ďábel zesiluje svá pokušení, aby svedl kazatele, kteří učí o závazných požadavcích Božího zákona. Podaří-li se mu poskvrnit cudnost, zmást smysl pro čistotu a svatost, podaří-li se mu vetřít se do jejich myšlenek, vnukne-li jim úmysl hřešit myšlenkami i skutky proti Bohu, bude jejich obrana vniveč. Oddělili se od Boha, nemají na své straně Boží sílu a Božího Ducha a posvátné poselství pravdy, jež přinášejí lidem, nemají Boží požehnání; sémě není zaléváno a nedochází k růstu. *TSB 195.1*

Chlípnost jako překážka při učení pravdě – Můj bratře, Ty potřebuješ čisté a svaté srdce. Ihned zanechej pokusů učit pravdě, dokud si nebudeš jist, že s Boží silou dokážeš překonat chlípnost. Kdybys v době, kdy ses prohlašoval za dítko Boží, učil svou mysl zabývat se Ježíšem, modlit se na cestách, při chůzi po ulici či ať jsi byl kdekoli a kdybys spoutal své myšlenky a učil je zabývat se věcmi čistými a svatými, nemusela bych k Tobě dnes takto promlouvat. Ve všech Tvých myšlenkách musí být Pán, to však jaksi zanedbáváš. *TSB 195.2*

Práce kazatele není obyčejné povolání – Máme některé kazatele v činné službě, kteří si uvědomují význam své práce, je však mnoho těch, kteří s posvátnou pravdou pracují tak, jakoby byli v obyčejném zaměstnání. Pravda je nezdokonalila, nepovznesla a neposvětila. Nekrácejí postupně vpřed, nerozmáhají se v „*milosti a v známosti*“ Ježíše Krista. Nemají skutečnou, opravdovou víru, aby Boha brali za slovo. Nejdou „od síly k síle“. *TSB 195.3*

Nerozvíjejí své schopnosti, nýbrž drží se stále stejně nízké úrovně. Nestali se z nich muži znalí Písma, mocní v Bohu, přestože mají na dosah všechny výsady. Svou ledabylou prací prostou Du-

cha, prostou Krista nepřinášejí slávu Boží věci. Velice poškodili pravdu, a proč? Neboť jejich srdce nejsou očistěna. Nemají nové, čisté srdce, ale srdce otevřené ďáblovým pokušením. Takoví nemohou nikdy vést lidi k opravdovému, čistému prameni živé vody. Mohou seznamovat ostatní lidi se zásadami naší víry, avšak není možné, aby konali práci skutečného pastýře stáda, aby pásli „*stádo Boží*“... TSB 196.1

Kázání je lepší než teoretická polemika – Musíme si uvědomit své úkoly přidělené Bohem. Tvůj protivník ďábel, v podobě řvoucího lva, se horlivě činí a my musíme být velmi bdělí a uvědomovat si jeho triky. Ďáblovy triky by nás jistě přemohly, pokud by naše srdce, naše mysl a naše vůle nebyla zcela podřízena Ježíšově vůli. Jistě bychom nedošli spásy, kdyby přirozené prvky našeho charakteru, prvky vyvolávající svár, nebyly každý den a každou hodinu uváděny do souladu s povahou Krista. Divoké, nízké sklony a vášně nemohou vládnout v srdci, které ovládá Kristův Duch. Je mnoho takových, kteří nikdy nepodřídili zcela a bezvýhradně svou vůli a chování Ježíši Kristu. TSB 196.2

Je zapotřebí mnohem více kázání o skutečné proměně nežli teoretické polemiky o učení, neboť pro srdce, které neovládá Ježíšův Duch, je značně jednodušší a přirozenější vybrat si spíše teoretické věci nežli praktické. Dochází k mnoha proslovům, které nejsou Bohu o nic přijatelnější, než byla Kainova oběť. Nejsou v souladu s Bohem. TSB 196.3

Poskvrnění duchovním malomocenstvím – Pán Tě vyzývá, můj bratře, abys zanechal práce, opustil zdi Sionu, anebo aby ses proměnil. Bude-li Tvé srdce posvěceno pravdou, nebude v něm žádná morální poskvrna. To bude od Tebe nyní vyžadovat nejodhodlanější odpor k nutkání k bezbožným věcem, neboť Tvůj duch je poskvrněn duchovním malomocenstvím. Nadýchal ses ďábelského ovzduší. V Božích očích jsi nebyl mužem. Zatímco Tvá mysl měla růst, Tvé myšlenky se povznést a Tvé plány a práce se prohloubit, Tvá pracovní výkonnost slábla, neboť Bůh Tvému úsilí nedává své požehnání. TSB 197.1

Zločin v Božích očích – Zneužití našeho nadání či jeho hanebný konec je v Božích očích zločin, jenž přesto stále převládá. Muž, který má schopnost být užitečným a využívá všech osvědčených a přitažlivých prostředků, aby zničil ostatní, aby je svedl z cesty a přivedl je ke slanému, jedovatému prameni, aby uhasil jejich žízeň, raději nežli by je přivedl k Ježíši, páchá ďáblovo dílo. Je mnoho takových, kteří prohlašují, že věří v pravdu, a přitom mají zkaženou morálku, hanobí čistotu myšlenek a pohnutek druhých, ničí duše pod záminkou jejich spásy, hovoří k neopatrným tak, že skrze ně promlouvá ďábel jako mluvil skrze hada, když sváděl Evu. TSB 197.2

Všechny takové čeká hrozná odplata. Budou sklízet to, co zaseli. Je hrozné zneužívat darů věnovaných k obšťastnění světa a namísto požehnání za sebou zanechávat zmar, hoře a prokletí. Ale o tom jsem již, jak sám víš, různými způsoby mnohé napsala. TSB 197.3

Úplná vláda nad vlastním životem je možná – A znovu pravím: „*Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte ho, pokudž blízko jest. Opusť bezbožný cestu svou a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slitujeť se nad ním; a k Bohu našemu, nebť jest hojný k odpuštění.*“ (Iz 55,6.7) Dej se do práce a vyznej se před Bohem ze svých hříchů, hledej Boha, neboť o této činnosti toho víš jen velice málo. Přiměj své myšlenky zabývat se čistými, svatými tématy, snaž se všemi svými silami, posílej prosebné modlitby do nebes ve vroucí kající duši. Nechť je Tvá mluva, myšlenky a chování v souladu se svatou vírou, k jejíž obraně se hlásíš. TSB 198.1

A až všichni Tobě podobní se budou kát a naleznou odpouštějící Boží lásku, pak uvidíme, že Bůh bude nádherně působit na svůj lid. Hříšníci budou obráceni, odpadlíci budou získáváni zpět. TSB 198.2

Nezbytnost očistění z mravní poskvrny – Zanechávám Ti tyto řádky. Doufala jsem, že přijmeš nádherné světlo svítící ze Slova Božího, že toto světlo bude vneseno do Tvého náboženského života a že se staneš opravdovým, upřímným křesťanem, jenž vykonává Boží vůli přímo svým srdcem. Ale Boží Duch mne přiměl Ti napsat. Práce se nesmí zastavit. Vše nečisté se musí změnit v čisté a svaté nebo být očistěno našima rukama, neboť vše, co je zemské, smyslné, ďábelské, je kamenem úrazu pro ostatní a kletbou pro věc Boží. TSB 198.3

Čím dříve budou naše šiky zbaveny tohoto druhu lidí, tím bude jistější, že v našich řadách uzmáme Boží spásu a sílu pravdy. To, že je mezi námi tolik slabosti, je způsobeno tím, že jsme obtíženi těmi, kteří nejsou účastni božské přirozenosti, kterým se nepodařilo uniknout „*porušení toho, kteréž*

jest na světě v žádostech“. Musíme se probudit. Musíme očistit tábor Izraele od jeho mravní pohnutky. – Letter 5, 1886 *TSB 198.4*

Veřejné odhalení není vždy nutné – Nepřeji si, aby se případ T., pokud to nebude nutné, zveřejňoval. Mám od něj odpověď, která potvrzuje toto svědectví, ale přesto nechci, kvůli jeho manželce a dětem, aby se to zveřejňovalo. Upřímně toho muže lituji, a kdybych mohla učinit cokoli, abych dostala kteréhokoli z těchto mužů z ďábových nástrah, udělala bych to. T. má mnohem lepší postoj, než Canright. I když se oba tito muži dopustili vůči mně a našim lidem mnoha nepravostí, nezahořkla jsem vůči nim a nechci jim uškodit, neboť mám na paměti, že existuje soud, kde skutky každého člověka stanou před zrakem Božím a každý dostane od velkého Soudce to, co si svými činy zasloužil. – Letter 59, 1889 *TSB 199.1*

29. Čtyři bezbožní kazatelé

Ďáblový úskoky – Je toho mnoho, co ti chci říci. Byl jsi mi zpodobněn jako člověk ve velkém ohrožení. Ďábel je Ti v patách a často Ti našeptává sladké výmysly a ukazuje Ti okouzlující obrázky té, kterou představuje jako družku, která se k Tobě hodí více, než Tvá žena, se kterou žiješ od mládí, matka Tvých dětí. *TSB 199.2*

Ďábel působí nepozorovaně a neúnavně, aby svými svůdnými pokušeními přivodil Tvůj pád. Je rozhodnut stát se Tvým učitelem a Ty se teď potřebuješ dostat tam, kde najdeš sílu, abys mu odolal. Doufá, že Tě přivede do bludiště filozofování. Doufá, že Tvé city lpějící na Tvé ženě od ní odtrhne a připoutá je k jiné ženě. Touží po tom, abys dovolil své mysli přebývat u této ženy dokud se díky Tvému bezbožnému zalíbení v ní nestane Tvým bohem. *TSB 199.3*

Naivní představy o rodinách v nebi – Nepřítel duší již dosáhl hodně, když dokáže přivést představivost jednoho ze strážců vyvolených Jehovou k tomu, aby se zabývala možnostmi spojení s nějakou ženou, do níž se zamiloval a založení rodiny na světě, který přijde. Nepotřebujeme takovéto líbivé obrázky. Všechny mají původ v mysli pokušitele. *TSB 200.1*

Kristus nám dává jasné ujištění, že na světě, který přijde, vykoupení „*se ženiti nebudou, ani vdávati, nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, po-něvadž jsou synové vzkršení*“ (L 20,35.36). *TSB 200.2*

Vidím, že mnoho lidí žije v zajetí scestných představ svého ducha. Jejich mysl je smyslná a nedojde-li ke změně, způsobí to jejich zkázu. Všem, kteří se oddávají těmto bezbožným představám, bych ráda řekla: „Zastavte se, pro Krista, zastavte se tam, kde jste. Jste na zakázané půdě. Zapřísahám vás, činite pokání a proměňte se.“ *TSB 200.3*

Na prvním místě manželovy přízně – Mám pokyn říci ženatým mužům: „Vaše uznání a přízeň má patřit vašim manželkám, matkám vašich dětí. Svou pozornost máte věnovat jim a své myšlenky soustředit na to, jak zajistit jejich štěstí. ...“ *TSB 200.4*

Bratře U., pamatuj, že žena, která přijímá i nejmenší projev přízně ze strany cizího ženatého muže, ukazuje, že potřebuje pokání a proměnu. A muž, který dovolí, aby jeho manželka byla až na druhém místě jeho přízně, zneuctvuje sám sebe i svého Boha. Je to jedna z předzvěstí posledních dní. Ty ovšem jistě nechceš tuto předzvěst naplnit. To je role, jež přísluší hříšným. Kristus se postará o city těch, kteří milují a ctí Boha a soustředí je na patřičné věci. *TSB 200.5*

Bratře můj, Tvá manželka má své chyby, Ty ovšem také. Je to stále Tvá žena. Je matkou Tvých dětí a jí má patřit Tvé uznání, péče a láska. Pečlivě se chraň, aby ve Té mysli či srdci nebyla nečistota. ... *TSB 201.1*

Pevný jako ocel při dodržování manželských slibů – Bratře U., dozvěděla jsem se o Tvém případě už před časem, ale píši až nyní, neboť jsem doufala, že se s Tebou setkám a promluvíme si. Stal ses vězněm nebezpečné přecitlivělosti a to téměř zničilo Tebe i tu, která Ti dovolila, aby sis ji oblíbil. Nemusíš žádat Boha o požehnání na této cestě. V tomto případě byla Tvá mysl zpracována nepřítelem, který je vždy připraven ovládnout ty, kteří poskytují místo náhlým hnutím mysli. *TSB 201.2*

Máš manželku a jsi k ní vázán Božím zákonem. „*Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. Ale jáť pravím vám: Že každý kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém. ... Těž řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek na rozloučení. Jáť pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží.*“ (Mt 5,27-32) *TSB 201.3*

Modlím se, ať Ti Bůh pomůže. Nadešel čas pro „*ten dobrý boj víry*“ (1 Tm 6,12). Nadešel čas zápasu proti svodům přirozeného srdce. Nadešel čas, aby jsi byl pevný jako ocel při dodržování manželských slibů a odmítl myšlenkou, slovem či skutkem zničit svou pověst bohabojného člověka, jenž se řídí Božími příkázáními. Nasákl jsi myšlenkami nestálého ducha. Pokud se však nyní zcela obrátíš k Bohu, dostane se Ti milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista a ve Tvém životě zvítězí pravda. – Letter 231, 1903 *TSB 201.4*

Veřejná výtká – Čeká nás zde těžká práce. Byl zde (mezi námi) duch lehkomyšlnosti. Mladí muži se dávali dohromady s mladými děvčaty a když se jim dostalo napomenutí, někteří z nich toho nedbali, byli vzdorovití a zatvrdili svá srdce. Aby se na naše setkání dostal duch upřímnosti, museli jsme se toho zbavit. Ale v sobotu se zdálo, že vše je zmařeno. Starší sboru Y., jenž měl kázání, běhá za děvčaty, vdanými ženami i vdovami a zdá se, že má k tomu sklon jakmile opustí kazatelnu kdekoliv ve Státech. V neděli ráno jsem uvedla přímo jeho jméno a řekla mu spolu s ostatními přítomnými, že nemáme takových mužů zapotřebí, neboť oni mohou jen zdvojnásobit tíhu břemene, jež na svých bedrech nesou naši pracovníci. *TSB 202.1*

Kdyby se vzdali svého vlivu a chovali se podle libosti bez toho, aby činili takové zlo pod pláštěm zbožnosti, naši věci by tím jen prospěly. Starší sboru Y. se zatím nekál a nevím, zda tak učiní. Avšak světlo ozářilo naše shromáždění a mladí, kteří se řídili jeho příkladem, rozhodně vystoupili a vyznali se ze svého nesprávného jednání. Kdy asi zmoudří ti, kdo se hlásí k Ježíši? – Letter 53, 1884 *TSB 202.2*

Výzva k práci v jiné zemi – Drahý bratře V., dnes ráno jsem dostala a přečetla si Tvůj dopis a obávám se, že kdybych neodpověděla okamžitě, asi bych na to zapoměla. ... *TSB 203.1*

Pokud se týče změny Tvého působíště, doporučila bych Ti Anglii. Je tam velká škála možností a jen málo pracovníků, spousta práce, do níž se můžete pustit všichni – celá Tvá rodina, pokud se touží oddat Pánu a pracovat pro Jeho věci. Nalezneš zde široké pole působnosti a dáš-li se do práce s pokorou a skromností, když učiníš pokání z minulých pochybení ve Tvém životě, Bůh Tě přijme. V Anglii jsou naši pracovníci potřební a navíc má tato země oproti jiným částem Evropy tu výhodu, že naši američtí bratři nemusejí pracovat s tlumočníkem. ... *TSB 203.2*

Kdyby ses vydal do Anglie, určitě zde najdeš dost práce. Bůh je milosrdný, má slitování nad naší slabostí, odpouští naše provinění a stačí, abychom žili pokorně a kajícně, vzdali se zlého a činili dobro, Pán to ocení. Nechť je Pán Tvým učitelem a spolupracovníkem. *TSB 203.3*

Kéž by tak bylo mnohem více mladých mužů, kteří by se dali do misijní práce v Anglii. V tomto království je jen málo našich pracovníků. Potřebujeme misionáře, s nimiž Bůh může spolupracovat a žehnat jim. Potřebujeme lidi, kteří poznají, co trápí lidské duše, lidi, kteří budou pracovat, jako pracoval Kristus, horlivě a nezaújatě, aby zachránili hříšné a osvětili ty, kteří jsou v temnotách. Píši Ti sice krátký dopis, ale myslím si, že je v něm vyjádřeno vše. Tvá sestra v Kristu. – Letter 41, 1886 *TSB 203.4*

Nečisté myšlenky a představy – Starší sboru Z., mám kvůli Tobě v duši velký žal. Mám obavy, ano, mám velké obavy, že nikdy nevstoupíš do království Božího. Mé srdce zachvátí bolest, když pomyslím na Tebe, jak stojíš ve světle služebníka pověřeného Ježíšem Kristem, a přece zastřen mrakem poskvrnění tak, že se k Tobě svatí andělé nemohou ani přiblížit. Není žádnou novinkou, že Tvé myšlenky jsou zkaženy nečistými touhami a představami. Nezabýval ses hříšných tužeb a chlípných myšlenek. Když jsi se se mnou setkal v Healdsburgu a řekl mi, že jsi zvítězil, přetvářoval ses, neboť jsi věděl, že to není pravda. *TSB 204.1*

Moucha v pavoučí síti – Dozvěděla jsem se o Tvé minulosti člověka bez vnitřní síly, který nedokáže odolat zlu, pokud na sebe vezme lákavou podobu. Získával jsi důvěru žen jako zbožný a spravedlivý muž, pak jsi této důvěře využil a začal si k nim dovolovat – líbal jsi je a zacházel jsi s nimi ve svém svádění a chlípných činech tak daleko, jak jen Ti to dovolily, a to nejen se sestrou X., ale i s dalšími. A srdce mě bolí při pomyšlení, že jsi svým našeptáváním, podlézáním a lichotkami nakazil a poskvrnil ne jednu, dvě nebo tři či čtyři, leč mnohem více žen, což vedlo jejich duše k bezuzdnosti a neřesti. A to jsi strážný, jsi pastýř! ... *TSB 204.2*

Dopouštěl ses zla a Tvé chlípné skutky vypadaly přitom nevinně, ba některé ženy se nechaly svést svým vlastním chtíčem, neboť neměly dost mravní síly, aby Tebe, kazatele napomenuly za neřestné chování. Nebylo málo těch, které obětovaly svědomí, pokoj mysli a Boží přízeň, neboť muž, jehož lidé ustanovili strážným na zdech Sionu, se stal jejich pokušelem – vlkem v rouše beráncím. *TSB 204.3*

Ti, kteří byli nezkaženi, upadají do nástrah, které jim uchystal d'ábel skrze mravně zkaženého pastýře pomocí různých záminek a omluv. Skrýval jsi své zlé srdce plné nesmiřitelného odporu k

čistotě a svatosti. Moucha vábená do pavoučí sítě, ryba lákaná návnadou na háčku byla obelstěna a polapena. *TSB 205.1*

Nesprávný přístup k radám do manželství – Svým jednáním jsi ponížil věci posvátné na úroveň obyčejného. Mnohé ženy málem došly zkázy, když se na poslední chvíli odtrhly po tom, co se popálily, ale Tvá snaha o prolomení zábran, jež udržují posvátnost rodinného vztahu mezi mužem a ženou, Tvé přichystané plány jak přimět ženy, aby Ti sdělovaly tajemství svého manželského života, přiměly ty, které mají poddajnou povahu a které jsi okouznil, aby Ti otevřely svá srdce jako katolickému zpovědníkovi a Ty v nich posiluješ myšlenku, že v manželském životě udělaly chybu. *TSB 205.2*

V každé rodině vzniknou občas nějaká nedorozumění. Existují myšlenky a pocity, které, když se dají najevo, jsou využívány ďáblem, avšak pokud muž a žena ďáblovi odolají a pokoří svá srdce před Bohem, brzy překonají všechny problémy, aniž by to na nich zanechalo hluboké stopy. Ty ses však snažil o prohloubení jejich odcizení namísto toho, abys jejich problémy zmírnil a pokoj mysli, souznění a vzájemná užitečnost, to vše bylo zničeno. Sémě nemravných činů, které jsi zasel, přineslo trpké, tak trpké plody. Odchýlení od cesty Boží je v těchto případech velmi časté, ale věci se mají tak, že jen málokdo najde cestu zpět. *TSB 205.3*

Smísení posvátného s nečistým – Koketní ostýchavost a poddajnost žen a dívek vede k tomu, že se nechají snadno nachytat na pokusy o sblížení ze strany mužů, ženatých mužů. Muž, který by měl střežit duše, aby je ochránil, vyhledává možnosti a příležitosti, jak je zničit. Je tolik lidí nepevných zásad přicházejících do styku s muži, kteří mají kázat pravdu, kteří však místo toho před nimi učí a přikrašlují nepravost, odívají ji v andělský šat, a jelikož jejich vlastní srdce nejsou opanována pevnými, neochvějnými zásadami, dílo zkázy je rychle završeno. *TSB 205.4*

Posvátné je zneuctěno a natolik promísené s chlípnými a nečistými bezbožnými způsoby, že oběť je zmatená a chrám duše se stává semeništěm nepravosti. Důvěřiví nejprve jenom naslouchají, vítají projevované výsady a toto učení pak pokračuje dokud „*jako vůl k zabítí chodívá, a jako blázen v pouta, jimiž by trestán byl*“ (Př 7,22) nejdou ve stopách pokušitelových a nenásledují ho slepě až tam, kam je zavede. – Letter 82, 1886 *TSB 206.1*

30. Spolupracovníci Ellen Whiteové

Napsáno W. F. C. 6. září 1895 – Dnes ráno, když jsem šla ze školního pozemku, viděla jsem Tvého koně uvázaného u stromu před stanem, kde bydlí Fannie Y. Po chvíli jsem do toho stanu vešla. Nějaká paní z Newcastlu a Jessie Israelová byly u Fannie na návštěvě. Ty jsi seděl a psal na psacím stroji. Proč sis hned neodnesl ten psací stroj do jídelního stanu? Jaký dojem může takové chování zanechat v mysli mladé dívky, která je na návštěvě školy? Nedělalo to v žádném případě příznivý dojem. *TSB 206.2*

Tvé nevázané chování k mladým ženám je nevhodné, ale Tobě se zdá tak přirozené a obvyklé, že na to ani nemyslíš. Slovo Boží Tě nabádá, aby ses zdržel i pouhého náznaku zla, ovšem řídíš se tím? Jsi ženatý muž, máš ženu a dva chlapce, které jsi nechal v Americe a už to samotné bez připomínek ostatních by mělo stačit k tomu, abys byl veden ke střídmosti a opatrnosti při seznamování se s ostatními. ... Píší Ti to proto, že klameš Fannii a ona je patrně úplně slepá a omámená. ... *TSB 207.1*

Způsob, jakým jsi dělal Fanii společnost při pobytu v Melbourne, nebyl jen náznakem zla, byl přímo zlem. Tobě se to líbilo, ale měl jsi mít dost soudnosti k tomu, abys pochopil, že svým příkladem strháváš ostatní ke stejnému jednání. *TSB 207.2*

Já teď pojedu na Tasmánii a Ty a Fannie zůstanete v Avondalu. Až odjedu, budeš se s ní chtít stýkat mnohem volněji, neboť zde nebudu já, která Ti v tom brání. Bojím se, že svými důvěrnostmi zneuctíš pravdu. Proti tomu rozhodně protestuji. Drž se dál od jejího stanu, jinak vznikne skandál. – Letter 17, 1895 *TSB 207.3*

Napsáno W. F. C., c. v září 1895 – Několik měsíců mi Fannie téměř nepomáhala, a to ne proto, že by nemohla pracovat, ale Tvoje společnost způsobila, že měla zkušenost, která ji učinila neschopnou jakkoli pomoci v mé práci. ... *TSB 207.4*

Jsem však skličena kvůli jiné věci, a tou jsou Tvé návštěvy Fannie v jejím stanu. Už jsem se rozhodla, že vy dva nemůžete pracovat spolu. Ty jsi ženatý muž, otec dvou dětí. I když se Tvá žena s Tebou rozvedla, nedává Ti to právo se oženit znovu, jak čtu ve své Bibli. ... *TSB 207.5*

Než odjedu, musím stanovit určitá pravidla. Není žádný důvod, aby W. F. C. navštěvoval Fanniin stan. Fannie nebyla nějakou dobu schopna pracovat. Z velké části je toho hlavní příčinou její známost s Tebou. Víím, že je to tak a proto říkám: „Drž se dál od jejího stanu.“ Až budu pryč, bude se Ti zdát, že máš vhodnou příležitost být s ní kdykoliv budeš chtít, a já nemohu odjet, aniž bych Tě varovala a přikázala Ti, aby ses staral jen sám o sebe. Nechci, aby se na mne ani na naše společenství snášely výtky kvůli nerozvážným, lehkomyšlným zvykům nebo činům. – Letter 19, 1896 *TSB 208.1*

Napsáno Fannii Y., 23. listopadu 1895 – Uvažovala jsem o Tvém vztahu s W. F. C. a nemohu Ti poradit nic jiného než jsem už poradila. Mám zato, že z mravního hlediska nemáš právo provdat se za W. F. C. a on nemá právo si Tě vzít. Opustil svou ženu poté, co ji velmi zostudil. Opustil tu, kterou před Bohem přísahal milovat a hýčkat, dokud budou oba naživu. Ještě dříve než se s ním rozvedla, když ještě byla jeho právoplatnou manželkou, opustil ji na tři roky, pak ji opustil i ve svém srdci a dal najevo svou lásku k Tobě. Podrobně jsi tuto záležitost probírala se ženatým mužem, zatímco on byl právoplatně vázán k ženě, s níž se oženil a která mu porodila dvě děti. *TSB 208.2*

Myslím, že v Písmu nenajdeš ani drobet shovívavosti pro nikoho z vás dvou, dáte-li se oddat, přestože se s ním jeho žena rozvedla. Od zostuzení, jež jí způsobil, to bylo většinou jeho jednání, které vedlo k tomuto výsledku a já nenacházím žádný vhodný důvod k tomu, aby spojil své zájmy s Tvými či abys Ty spojila své zájmy s jeho. Jedna věc je jasná. Pokud byste ten krok udělali, nemohla bych zůstat ve spojení se žádným z vás, neboť tuto věc vidím v takovém světle, že Písmo by vaše spojení zavrhl. Proto chci, abyste oba pochopili, že pokud ten krok uděláte, pak ve světle, jež mi Bůh dal pro můj pohled na věci minulé i současné, bych nemohla ani pomyslet na to, abych některého z vás zaměstnala. *TSB 208.3*

Žasnu, že jsi vůbec mohla na takovou věc pomyslet a věnovat své city ženatému muži, jenž za takovýchto okolností opustil svou ženu a děti. Doporučuji Ti, abys se svými myšlenkami a plány

ohledně této věci seznámila naše odpovědné bratry, aby Ti mohli poradit a ukázat, do jakého omylu ses dostala z pohledu zákona Božího. Vy oba jste tento zákon porušili už tím, že jste vůbec pomyslili na to, že byste se mohli spojit sňatkem. Tuto myšlenku jste měli hned napoprvé zavrhnout. – Letter 14, 895 *TSB 209.1*

Napsáno Jamesi Edsonu Whiteovi, 9. prosince 1895 – ... Však jaká to bolest srdce, neboť se udály a vyšly najevo další věci, které mi způsobily strach a napětí. Jde o důvěrnou známost mezi W. F. C. a (Fannií). Vysvětlovala jsem jim všechna nebezpečí, avšak oni to odmítli. Ale při shromáždění v Melbourne Fannie potvrdila, že miluje W. F. C. a on miluje ji. Snažila jsem se jim vysvětlit skutečný dosah celé záležitosti. W. F. C. měl manželku. Nedávno se s ním rozvedla. Předtím ji na tři roky opustil. Fannie mi však řekla, že se modlila za to, aby se jeho manželka rozvedla, pokud by bylo správné, že si ho vezme za manžela. Jaká to zaslepenost postihne ty, kteří se začnou odklánět od přímého směru! Tihle dva se domnívali, že se mohou spojit v manželství a že budou moci oba pokračovat u mě v práci. Řízení celé mé práce by pak bylo v jeho rukou. Děkuji, nechci, řekla jsem jim. Tento krok by je ode mne navždy odřízl, a to oba dva, protože W. F. C. neměl z mravního hlediska právo ke sňatku. – Letter 123a, 1895 *TSB 209.2*

Napsáno W. F. C., 9. dubna 1896 – Velmi se soužím, vzpomenu-li si na věci, které mi z minulosti vyvolává Duch Boží. Mám pro Tebe zásadní poselství, bratře C. Zvláštní světlo pro pohled na Tebe a Tvou rodinu mi bylo dáno asi až přede dvěma roky. Tehdy mi bylo vyjeveno, že postoj, který jsi zaujal ve své domácnosti, byl nekřesťanský. Začal jsi své manželství tím, že jsi přijal falešnou sobotu a plul jsi pod falešnou vlajkou. Avšak žena, která byla získaná zaprodáním zásad pravdy, nemohla kupujícímu přinést pokoj či štěstí. Svým jednáním v této věci jsi zneuctil Boha a Jeho pravdu jsi zašlapal do prachu. *TSB 210.1*

Když ses kvůli své manželce vzdal soboty, zaradovala se z vítězství a ďábel se radoval s ní. Když ovšem přijala muže ochotného zaprodat kvůli ní svého Boha, nemůže si ho vážit a ctít tak, jak by měla manželka ctít svého muže. Když si Tě za těchto okolností brala, nedělala rozdíl mezi láskou zrozenou v nebi a láskou pozemskou, která nemá božský původ. Muž, který obětuje svou lásku k nebeskému Otcovi kvůli manželce, rovněž prodá svou manželku kvůli jiné ženě. Úroveň takové lásky je nízká, je to láska zemská a ta nikdy neobstojí ve zkoušce všech zkoušek. *TSB 210.2*

Bůh nemění zákony své vlády, zákony, jimiž ovládá své poddané jak na tomto světě, tak i v nebeském světě. Přirozeným zákonům se musíme podříditi, ale tys byl do té míry odhodlán vzít si tuto ženu za manželku, že jsi strhl všechny zábrany a porušil i Boží zákon tím, že ses vzdal soboty. *TSB 210.3*

Pak jsi sklízel jen to, co jsi zasel. Po svatbě jsi znovu přijal sobotu. To byl krok správným směrem, pokud jsi jej učinil s upřímností a bohabojně. Kristus pravil (citace J 14,21.23). *TSB 211.1*

Manželku jsi ovšem získal slibem, který jsi posléze porušil. Draze jsi za ni zaplatil a tím, že jsi porušil své slovo, jsi jí dal všechny důvody k pokušení. Tak měl ďábel všechny možnosti ji oklamat a představil jí celou záležitost z vlastního pohledu. Pro získání této ženy za manželku jsi obětoval pravdu a zaprodal svou oddanost Bohu a když jsi znovu začal zachovávat sobotu, Tvé jednání vůči manželce mělo být úplně opačné než bylo. Měl jsi vůči ní projevovat veškerou něžnost, shovívavost a lásku, kterou jsi projevoval před svatbou. To se však nestalo. Nedal ses směrem, který by její lásku udržel. Já sama v Tebe jakožto křesťana nemohu vložit svou důvěru a pod vlivem současného vývoje bych Ti nemohla dát souhlas k tomu, aby ses stal členem některého sboru. *TSB 211.2*

Myslel sis, že když jsi jednou ženatý, můžeš si dělat, co se Ti zlíbí. To ztrpčovalo Tvůj manželský život a Tvá žena měla všechny důvody k tomu, aby odmítla opustit svůj domov a přijít za Tebou do této země. To, že jsi přijal fanatické názory, Ti bylo pouze ke škodě a Tvé ženě to dalo příležitost zatvrdit se proti zásadám pravdy. *TSB 211.3*

Roky jsi byl pryč z domova. Tím, že jsi odešel, jsi své rodině ukřivdil. Řekl jsi mi, že se nikdy nesnížíš k tomu, aby ses vrátil, nikdy. Avšak Pán mi tuto záležitost zjevil v pravém světle. Víím, že v Božích očích nemůžeš být očištěn, dokud neuděláš vše, co je ve Tvých silách, aby ses se svou manželkou smířil. Máš ve své rodině práci, která nesmí zůstat nevykonána. To jsem Ti řekla loni v září. Ať se Tvá žena zachovala jakkoliv, ať jednala jakkoliv lehkomyšlně a lehkovážně, není to žádná omluva pro to, že se nechováš ke svým dětem jako otec. Měl by ses vrátit domů a učinit vše,

co je ve Tvých silách, abys odstranil rozvrat, který jsi Ty, který o sobě prohlašuješ, že věříš v pravdu, způsobil větší měrou, než Tvá žena. *TSB 211.4*

Tím, že jsi věnoval svou lásku jiné ženě, jsi porušil sedmé přikázání, a to i přesto, že se Tvá žena s Tebou rozvedla. Udělal jsi ale ještě něco horšího. Miloval jsi jinou ženu dříve, než se s Tebou manželka rozvedla a jednomu člověku jsi řekl: „Jak je těžké být vázán k ženě, kterou nemiluji, když zde je ta, kterou miluji, a to tak, že miluji i zem, po které chodí.“ *TSB 212.1*

Když jsi byl u mé rodiny, nebyl jsi otevřený a upřímný. Jednání mezi Tebou a tím nahoře, kterému jsi věnoval svoji náklonnost, jsi vedl s přetvářkou a klamem. Pod maskou falešných záměrů jsi uskutečňoval tajné plány. Pán mi tyto věci vyjevil a já jsem se pokusila změnit jejich běh, avšak pro Tebe a některé další neznamenalो bříme duše vůbec nic. V té době jsi předčítal z Bible a měl výsadní postavení v práci pro sbor. O mou radu k tomuto důležitému rozhodnutí jsi nepožádal. Kdyby ano, byla bych ušetřena mnoha problémů, které následovaly. *TSB 212.2*

Když jsem s Tebou hovořila ohledně Tvého nevázaného chování ve společnosti mladých dam a řekla Ti, že nemůžeš být u mne v rodině, až pojedu do Tasmánie, tvá odpověď byla, že jsi byl k mladým ženám vždy společenský a že sis nikdy nemyslel, že je na tom něco špatného. Řekla jsem Ti, že vím, že v nevázanosti Tvého chování je chyba a že se necítím oprávněna nechat Tě u sebe v rodině, když tam nebude. *TSB 212.3*

Když jsem Ti řekla, že u mě v rodině nemůžeš zůstat, řekl jsi, že až si zařídíš své věci, což Ti může trvat asi týden, můžeš odejít. To se ovšem táhlo nebo bylo odkládáno až do doby dvou týdnů před naším návratem z Tasmánie a pak jsme v červenci jeli do Cooranbongu. *TSB 213.1*

Takto to už dál nejde. Nechci, aby na mne bylo pohlíženo jako na někoho, kdo Tě drží od domova a od rodiny. Myslím, že byla vůbec chyba přivést Tě k sobě do rodiny. Udělala jsem to, abych Ti pomohla, ale nemohu připustit, aby to před ostatními vypadalo, jako bychom Tě považovali za muže, jenž si zaslouží, aby mu byla svěřena posvátná práce, kterou mi Pán uložil. Nemohu dopustit, aby to takto vypadalo, neboť mne to staví do špatného světla. *TSB 213.2*

Nemohu si dovolit vypadat, jako že schvaluji Tvé jednání v manželském životě. To, že jsi opustil manželku a rodinu je urážkou Boha a já tuto záležitost musím vylicit tak, jak je, prezidentovi vaší konference, staršímu sboru Williamsovi. Doufala jsem, že když pochopíš svůj blud, učiníš za své skutky pokání, jehož nebývá líto. Ovšem mé zkušenosti z Armadale a bříme, jež mi tam bylo naloženo, ze mne udělaly velkou trpitelku a věci, týkající se Tvé minulosti, přede mnou najednou stály v jasnějším světle. ... Myslel sis, že dostaneš pověřovací listiny kazatele evangelia, ale kdyby se tak stalo, přineslo by to hanbu Boží věci. Sám sebe jsi uváděl jako ukřivděného muže, byla to však Tvá manželka, komu se stala největší křivda. Nikdy nemělo dojít k tomu, aby s ní bylo zacházeno tak, jak jsi s ní zacházel. Ke svým dětem ses choval tak, že to mohlo vést jediné k tomu, že se od Tebe Tvá žena odvrátila. Její srdce bylo zraněno a byla dohnána téměř k šílenství Tvým nadřazeným a panovačným vystupováním při výchově dětí. *TSB 213.3*

Poté, co ses vzdal Fannie, věnoval jsi svou náklonnost jiné. To jen ukazuje, jak se chováš, když se objeví příležitost. Prokazuješ mladým dívkám pozornost a získáváš tím jejich lásku, neboť když chceš, dokážeš se chovat velmi mile a půvabně. Když přede mnou vyvstaly tyto věci, velmi mne to rozhořčilo. Nemohu a nebude o nich nadále mlčet. Rozhodla jsem se, že bys měl být odhalen jako bezzásadový muž. Tvé představy o tom, jaký by měl být křesťan, jsou tak vzdálené zásadám zapsaným ve Slově Božím, že ve věci Boží by Ti neměla být dána žádná zodpovědnost. – Letter 18, 1896 *TSB 213.4*

Napsáno staršímu sboru I. N. Williamsovi, prezidentovi Pensylvánské konference (konference působíště W. F. C.) 2. dubna 1896 – Měli jsme značné trápení s Bratrem W. F. C., jehož příjezd lodí zpět do Ameriky se očekává tento měsíc. Ukázalo se, že má zálibu ve společnosti mladých dívek, byl pln rozpustilosti a choval se jako malý chlapec. Asi před rokem, na návrh mého syna, W. C. Whitea, jsem ho zaměstnala jako písaře na stroji u Fannie Y., která mu diktovala rukopis. Ovšem záhy jsem měla velké starosti. Dostávala jsem znovu a znovu varování. Hovořila jsem s ním ohledně jeho nevázanosti a užívání si společnosti mladých žen a jeho lehkovážného jednání, ale on řekl, že byl vždy rád ve společnosti mladých dam a že to nepovažuje za nic špatného. *TSB 214.1*

Chtěli jsme mu pomoci, neboť neměl žádné peníze a jen velice nuzné ošacení. Byl velmi schopný a mohl se vypracovat na užitečného pomocníka W. C. Whitea nebo mého pracovníka. Neodvážila jsem se však ponechat ho nadále působit jako člena své rodiny. *TSB 214.2*

Zamiloval se do Fannie Y. a celá záležitost pokračovala jako tajný vztah dokud se nedozvěděl, že se s ním jeho manželka rozvedla. Když to uslyšel, vypadal, že se mu značně ulevilo, neboť jeho srdce se už zcela odcizilo. Ale Bůh mě v této záležitosti osvětlil. Myslím, že daleko větší vina je v něm než v jeho manželce, vzhledem k tomu, že tvrdí, že věří ve svatou pravdu, zatímco ona nic takového neprohláší. Nebyl nikdy laskavým, něžným manželem, nebyl trpělivý a snášenlivý, nýbrž velmi kritický a panovačný, když mu jeho manželka jakkoliv nebyla po chuti. Nedokážu pochopit, jak se při jeho povaze a vlastnostech mohla jeho žena cítit přitahována k pravdě. Vzdurovala mu a ztěžovala mu život, ale ani o chlup víc než jí jej ztěžoval on svým jednáním. Nestavěl se k jejímu vzdoru trpělivě nebo tak, jak by měl křesťan. Udělal chybu, když opustil domov, ženu a děti. Před několika měsíci jsem se dozvěděla, že neudělal nic, aby se o ně postaral. *TSB 214.3*

Věci mi byly vyjeveny tak, že pro něho je zcela normální, že své city soustředí na jinou ženu, zatímco má manželku, které slíbil, že ji bude milovat a starat se o ni, dokud je smrt nerozdělí. Proč musel na tak dlouho opustit domov bylo pro nás záhadou až do nedávné doby, kdy se mi dostalo božského osvětlení. *TSB 215.1*

Umí vystupovat velice přitažlivým způsobem a získávat si důvěru a náklonnost dívek, ale když se mu odporuje, má takovou povahu a jednání, že pokud se nezmění, žádná žena, ať už věřící či bez víry, si s ním nemůže rozumět. Má takové chování, že by to každou ženu přivedlo k neštěstí. Při jídle nezná střídmost a proto má tak málo trpělivosti. *TSB 215.2*

Zdá se mi, že přišel čas, kdy bych ho již dále u sebe neměla zaměstnávat, neboť od Pána neustále dostávám varování k jeho chování. *TSB 215.3*

Bude-li to nutné, napíši k tomu další podrobnosti. Napište mi prosím o jeho rodině, jakmile se něco dozvíte. Pomozte W. F. C., je-li to ve Vašich silách, aby věci správně urovnal a aby odstranil tuto hanbu z díla Božího. I kdyby už byla jeho žena vdaná, možná bude moci něco udělat alespoň pro své děti. – Letter 104, 1896 *TSB 216.1*

Napsáno bratrovi a sestře G. C. Tenneyovým, 1. července 1897 – Celá věc mezi Fannií Y. a bratrem W. F. C. začala při melbournském táborovém shromáždění (leden 1894). Tam se ona zamilovala do ženatého muže se dvěma dětmi. Naprosto popírala, že mezi ní a bratrem C. je nějaká náklonnost. V mém stanu mi do očí řekla, že není o čem mluvit. O rok později už mi nemohla v mé práci nijak pomoci, byla jen mrtvým těžkým břemenem. ... *TSB 216.2*

Touto věcí mezi Fannií a W. F. C. jsme se zabývali během celého armadalského táborového shromáždění. Hovořila jsem s každým z nich zvlášť a řekla jsem jim, že Pán s nimi vede spor. Oni popřeli, že by mezi nimi bylo nějaké zvláštní sblížení. Já jsem to věděla lépe, ale Pán mi pomohl, abych mohla pracovat po celé shromáždění. Těsně před koncem shromáždění za mnou přišla Fannie a řekla: „Ach, sestro Whiteová, přišla jsem za vámi jako za matkou. Miluji Bratra C. z celého srdce a mé srdce je již zlomené. Třikrát mi byl podán tento pohár blaženosti a pak mi byl vždy náhle odňat.“ Pak tato dívka pravila: „Modlila jsem se za to, aby se s ním jeho žena mohla rozvést, bude-li pro nás správné se vzít, a před několika týdny se s ním skutečně rozvedla. Nemyslíš tedy, že Pán vyslyšel mou modlitbu?“ Nemohla jsem si dovolit s ní promluvit, neboť mne ten den čekal projev před početným shromážděním. Bude-li sestra Prescottová v Battle Creek, bude Vám o tom moci podrobně povyprávět. *TSB 216.3*

Tenkrát jsem se tedy od Fannie odpoutala, abych, jak jsem si myslela s ní již nikdy neměla nic společného. Ale zanedlouho potom byla Fannie v Sydney a napsala mi další vyznání. Domnívala jsem se, že bych ji neměla brát zpět, avšak spočinul na mě Duch Páně a pravil: „Dej jí ještě jednu příležitost.“ Rozhodla jsem se tedy, že se s Fannií setkám a řeknu jí, že ji vezmu zpět. Udělala jsem to a ona u mne zůstala několik týdnů, avšak nebyla schopna vykonávat žádnou práci. Potom chtěla jet domů navštívit matku a já jsem jí řekla, že má možnost tak učinit. – Letter 114, 1879 *TSB 217.1*

Část VIII. – Nebiblická manželství

31. Uznání pro nebiblická manželství

Odloučení se nedoporučuje – Drahý bratře (C. H. Bliss), právě jsem si přečetla Tvůj dopis. Je mi známo několik takových případů a našla jsem i takové, kteří se v podobných případech, jaký zmiňuješ, cítili povoláni něco udělat. Poté, co věci rozvířili a úplně rozházeli, neměli už dost moudrosti k tomu, aby je zase dali dohromady a uvedli celou záležitost do lepšího stavu. Zjistila jsem, že ti, kteří tak horlivě věci rozbořili, neudělali nic pro to, aby je správně poskládali. Dokázali vytvářet zmatek, zarmucovat a uvádět věci do toho nejžalostnějšího stavu, ale nedokázali věci zlepšit. *TSB 218.1*

Žádal jsi mne o radu k tomuto případu. Řekla bych, že dokud si ti, kteří si v této záležitosti dělají starosti, opatrně nerozmyslí, jak věci lépe zařídit a nenajdou pro tyto dva místo, kde by se dobře cítili, raději by neměli naléhat na jejich odloučení. Doufám, že se nedozvím, že to k tomu spěje a že těm, kteří se spojili sňatkem budou vzaty jejich vzájemné city. *TSB 218.2*

Jen žádnou ukvapenost – Píši to proto, že jsem již viděla hodně podobných případů a postižené lidi velice tížilo, že jejich věc je napadána a rozvířena a vlivem toho si své záležitosti nedokázali urovnat. Každý by si měl uvědomit, že jeho horlivost je založena na jeho omezených vědomostech. Neměli bychom se v takových případech ukvapovat, ale měli bychom zvažovat všechny stránky problému. Měli bychom postupovat velmi obezřetně a se soucitnou něžností, neboť neznáme všechny okolnosti, jež vedly k danému jednání. *TSB 218.3*

Radila bych, aby tito nešťastníci byli ponecháni Bohu a vlastnímu svědomí a aby s nimi církve nezacházela jako s hříšníky dokud nebude důkaz, že jimi jsou v Božích očích. Bůh čte v srdcích jako v otevřené knize. On nebude soudit, jak soudí člověk. – Letter 5, 1891 (*Jen dvacet let později W. C. White napsal dalšímu dopisovateli:* *TSB 219.1*

„Matka během posledních dvaceti let dostala mnoho dopisů ohledně toho, co píšete a mnohokrát napsala v odpovědi, že nemá žádnou jinou radu než tu od apoštola Pavla. Poslední dobou už nereaguje na dopisy tohoto typu a říká nám, ať jí je neukazujeme.“ *TSB 219.2*

Můj osobní pohled na tuto věc, který si myslím že je v harmonii s radami, které jsem slyšel mou matku dát lidem už před lety a který si myslím, že souhlasí s pohledem vedoucích bratří a učením Písma, je že žádné požehnání nedopadá na rozpadající se rodiny, které mohly zhřešit, nebo proti kterým bylo zhřešeno, před nebo poté co přijali přítomnou pravdu.“ – W. C. White letter to elder G. W. Anglebarger, October 6, 1911.) *TSB 219.3*

32. Bratr G.

(Vyjádření W. C. Whitea: „Pokud jde o bratra G., mohu mluvit celkem otevřeně. Asi v roce 1875 si vzal velmi úžasnou učitelku ... Byla velice schopná, ale po pár letech se s ním začala hádat a přivedla ho k neštěstí. V té době se stýkal s také velice úžasnou mladou ženou, která byla účetní na vyšší škole v X. a zamiloval se do ní. Sestra Whiteová mu napsala velmi jasné varování a on slíbil, že se ho bude držet. Krátce poté, co sestra Whiteová odcestovala do Evropy, bratr G. se vzdal své funkce na vyšší škole v X., odjel do Michiganu navštívit svou sestru a nabídl své manželce, že ji nebude dělat žádné potíže, když se s ním bude chtít rozvést. TSB 219.4

Až potud ti, kteří byli s případem seznámeni, s jeho průběhem souhlasili, on se ale záhy se zmíněnou účetní oženil, čímž všechny své přátele velmi zarmoutil. Učil nějakou dobu v ____, pak se usadil poblíž ____ a po mnoho let s podporou své ženy tvrdě dřel na živobytí na malém hospodářství, kde pěstovali ovoce a zeleninu. Pochopili bezbožnost činu, jehož se dopustili. Hluboce se káli a uspokojili své bratry a sestry upřímností svého pokání. Starali se o tři krásné děti a pokud vím, nikdo je nenabádal k rozluce. Když byla tato záležitost předložena sestře Whiteové, nedoporučovala odloučení, ba dokonce ani nic, co by ho vyloučilo z účasti na práci při šíření poselství třetího anděla. Později začal pokorně pracovat na jihu jako samostatný nezávislý pracovník. TSB 220.1

Když se lidé, kteří žijí ve světle poselství třetího anděla, rozhodnou opustit svého partnera, aby se spojili s někým jiným, je naší povinností dát jim varování, pokárání a vychovávat je. TSB 220.2

Když se lidé, kteří přijali poselství, dostanou na scestí a posléze učiní pokání, vyznají se ze svých hříchů, dostanou Boží odpuštění a získají důvěru svých bratrů, je lepší jak pro kazatele tak i pro laiky nechat je být, ať se těší z odpuštění a ospravedlnění získaného skrze Krista a nebrat si na zodpovědnost rozervání jejich partnerských vztahů. “ – Feb. 21, 1927 TSB 220.3

Starší sboru White později dodal: „Dlouho jsem byl přesvědčen, že se naši bratři dopustili závažné chyby, když rozbíjeli rodiny s odůvodněním, že tito lidé tím, že naplňují manželský slib, přijatý ve většině případů bez rozmyslu, páchají neustále, každodenně cizoložství. “ – Letter W. C. White, Jan. 6, 1931 TSB 221.1

Postoj Ellen Whiteové vůči bratru G. vyplývá z následujících dopisů.) TSB 221.2

Jak bychom potřebovali moudrost přicházející shůry! – Drahý bratře Haskellu, ... Podle našeho názoru dopadlo otevření (biblické školy v Melbourne) dobře. Všichni jsou spokojeni s prostorami i s umístěním školy. Je to pozoruhodné, neboť skoro vždy se najdou lidé, kteří chtějí kritizovat, nikdo však nepronesl ani jediné slovo nespokojenosti a nic takového nebylo ani naznačeno. TSB 221.3

Po shromáždění jsme hovořili se starším sboru Starrem. Jednalo se o učitele mluvnice pro vyšší ročníky. S mluvnici pro nižší ročníky nejsou žádné potíže, my však potřebujeme odborně zdatné učitele ve všech předmětech a doufáme, že starší sboru Olsen nalezne dobrého učitele či učitelku, který by mohl přijet do Austrálie. Kdyby se tak bratr G. choval spořádaně, byl by tím nejvhodnějším. Otázkou ovšem je, zda jeho pověst nepůjde s ním. Jen stěží se můžeme odvážit riskovat takovou věc. Nepochybuji o tom, že se tento muž upřímně kál a věřím, že mu Pán odpustil. Kdyby však došlo na vysvětlování, nebyla by to jednoduchá věc; takže co počít s bratrem G.? Nechat ho být jak je, jako oběť výčitek svědomí, bez užitku po celý zbytek života? Nedokážu říci, co bychom měli udělat. Jak bychom potřebovali moudrost přicházející shůry! Jak bychom potřebovali radu Toho, jenž čte v srdcích jako v otevřené knize! Dábel cíhá na lidské duše a spoutává je svými pekelnými pouty, takže nemohou pracovat a stávají se v jeho ruce téměř bezmocnými! „*Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení.*“ (Mk 14,38) – Letter 13, 1982 (Napsáno pět let po nebiblickém sňatku bratra G.) TSB 221.4

Pozvání do jiné země – Drahý bratře G., znovu a znovu jsem na Tebe musela myslet. Kdybych se cítila oprávněna vynést svůj soud, poradila bych Ti už před časem, abys změnil místo svého pobytu. Doufala jsem, že se bratřím dostane moudrosti shůry a poradí Ti, abys nezůstával tam, kde jsi dnes. Potřebuješ-li si něco zařídit, udělej to rychle. Kdybys byl ve zdejší zemi (Austrá-

lii), jsem přesvědčená, že bys našel dveře dokořán všude, kde by ses mohl uplatnit jako nositel světla pro ty, kteří žijí v temnotě hříchu. *TSB 222.1*

Jaké by to bylo, kdybys přijel do této země? Vyzývám Tě, abys udělal změnu ve svém životě jako Abrahám, jenž vykročil neznaje cesty a pokorně hledal průvodce. Přijed' sem, do Austrálie, dokud jsme tady i my. Přijed' na svou vlastní zodpovědnost. Když prodáš své hospodářství, získáš prostředky na cestu. Věřím, že se Ti pak naskytne dobrá možnost pracovat. Necht' Tě řídí Bůh, to je mé vroucí přání a upřímná modlitba. ... *TSB 222.2*

Čeká Tě zde hojnost práce na širém úrodném poli. Obrazně lze říci, že všechna zdejší pole jsou zralá ke sklizni. Práce čeká v Sydney, kde žije asi milion lidí i v ještě větším Melbourne. Mělo by se začít také v Queenslandu. Na jednom místě v Queenslandu je třicet světitelů soboty, kteří nikdy neviděli ani neslyšeli živého kazatele a po celém kraji jsou roztroušeni další, kteří čekají na poselství pravdy. *TSB 222.3*

Uvaž prosím tuto věc a napiš nám, co si o tom myslíš. Kolik máš peněz? Co zamýšlíš dělat? Jak vede Pán Tvou mysl? Prosím, rozmysli si to a necht' Ti Pán dá moudrost, aby ses ihned někam vydal. S láskou. – Letter 7a, 1894 *TSB 223.1*

Vedeni Bohem – Drazí bratře a sestro G., jsem ráda, že jste napsali a že se stále snažíte co nejvíce sloužit Boží věci. Za vaši pomoc druhým máte výsady dostat hojně požehnání. Můžete být „*v pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužící*“ (Ř 12,11). Se svými spolupracovníky si můžete pomáhat při uskutečňování svých záměrů a při osvojování si zásad hospodárnosti. Peníze musíme utrácet uvážlivě a jsem přesvědčena, že vy se o to snažíte. *TSB 223.2*

Bud'te vždy plni naděje a bud'te stále lepšími v Kristově milosrdenství a moudrosti. Jsem nesmírně potěšena, že se můžete zapojit do práce ve škole a spojit své úsilí s ostatními pracovníky při otevírání Písma těm, kdož nerozumí Božímu Slovu. Jsem přesvědčena, že vás vede Pán. – Letter 56, 1910 *TSB 223.3*

33. Stephen Belden

(Vyjádření W. C. Whitea: „Sestra Whiteová nesouhlasila s těmi, kteří trvali na tom, že u člověka, jenž se odloučil od svého partnera na jiném než biblickém základě a znovu vstoupil do manželského svazku, musí být toto druhé manželství zrušeno, má-li být přijat či má-li zůstat v církvi Adventistů sedmého dne. TSB 223.4

Sestra Whiteová plně uznávala, že tito lidé v mnoha případech zhřešili, že někteří zhřešili velmi těžce a že by neměli být přijímáni do společenství našich sborů, pokud neučinili pokání. Nesouhlasila s tvrzením, že takovéto pokání nemůže být opravdové bez zrušení nového svazku a upřímného úsilí o návrat k bývalému partnerovi. Uvědomovala si skutečnost, že by v mnoha případech opětovné spojení s bývalými manželskými partnery bylo buďto nemožné nebo převážně bez užitku. Rovněž uznávala, že slib skládaný při uzavírání druhého manželství vyžaduje takovéto opatření a měla k oběma partnerům vždy soucitný a laskavý přístup. TSB 223.5

Občas se odvolávala na Pavlovo učení, jenž, když v životě dosáhl určitých zkušeností, pravil: *„Jáť pak vám odpouštím.“* (1 K 7,28) Věděl, že se stává, že lidé žijí ve vztahu, jenž pochází z hříchu. Věděl rovněž, že Ježíš přijme jejich upřímné pokání a že kdyby stávající vztahy byly zpřetrhány, aby bylo umožněno opětovné spojení bývalých partnerů, kteří se nesnášejí, v mnoha případech by to věci jen zhoršilo. Sestra Whiteová proto říkala: *„Já vám odpouštím.“* TSB 224.1

Starší sestra sestry Whiteové, Sarah Harmonová se provdala za Stephena Beldena a stala se matkou pěti dětí. On se po její smrti kvůli starosti o děti oženil se ženou, která byla dlouhou dobu věrnou služebnicí v jeho domácnosti. Krátce poté se v sousedství objevily spalničky a ona spolu s dalšími lidmi vážně onemocněla. Spalničky zasáhly její mozek, pomátla se a museli ji odvézt do léčebny. Bratr Belden nějaký čas bojoval, snažil se věnovat svým pěti dětem a pak se kvůli nim oženil s velmi hodnou a schopnou ženou. Pomáhala mu budovat domov, vychovávat děti a žila s ním v Norfolk Islandu, kde zemřel. V místě, kde bratr Belden žil, se někteří lidé někdy snažili zařídit jeho vyloučení z církve z důvodu cizoložství, protože se oženil, aniž by došlo k biblickému zrušení jeho sňatku s jeho předešlou ženou. Když byla sestra Whiteová požádána o názor na tuto záležitost, řekla: *„Nechte je být.“* – Letter W. C. White, Jan. 6, 1931) TSB 224.2

34. William E. (Část I.)

(William E. se narodil v Melbournu v Quebecu v roce 1856. Po ukončení vyšší školy v Battle Creeku pracoval jako kazatel nebo kolportér v Michiganu, Illinois, Indianě, Tennessee a Alabamě.

TSB 225.1

Jeho první manželství skončilo rozvodem, po čemž měl dítě s druhou ženou beze sňatku. Pak se 5. srpna 1892 oženil se třetí ženou, která zůstala jeho partnerkou až do jeho smrti v roce 1934. TSB 225.2

V roce 1901 otec i bratr Williama E. trvali na tom, aby se se svou ženou rozvedl a vrátil se k dřívější partnerce. Jeho první manželka se však znovu provdala a matka jeho nemanželské dcery, si ho toužila vzít. TSB 225.3

30. října 1901 napsal Edson White své matce dopis, v němž se tázal, zda je nezbytné, aby bratr E. opustil svou nynější manželku, aby vešel s Bohem v soulad. Následuje odpověď Ellen Whiteové.)

TSB 225.4

Právě jsem dočetla Tvůj dopis o Williamovi E. Mám na tu záležitost stejný názor, jako Ty a myslím, že je zlé a kruté, že jeho otec jedná tak, jak jedná, ale na jeho dopisy jsem se neodvážila odpovědět. Pokud se k němu má ode mne něco dostat Tvým prostřednictvím, vzkázala bych, že se tento případ nemůže vyřešit tím, že opustí současnou manželku. Kdyby odešel k té druhé ženě, situaci by to nezlepšilo. ... TSB 225.5

Nepsala jsem Williamovi E., ale vím, že kdyby se jeho otec před Bohem kál, dělal by to, co má a přestal by se považovat za toho, kdo může synovi pomoci, musel by si položit tuto otázku: „Jestlipak je mé jméno zapsáno tam, na bílé a čisté straně?“ Začal by být pokorný před Bohem. Nechal by Williama E. s Bohem. TSB 226.1

Jen ať otec i bratr věnují svou horlivost vlastní práci. Oba potřebují proměňující Boží sílu. Kéž Pán pomůže těmto ubohým duším, aby setřeli skvrny ze svých charakterů, činili pokání ze svých omylů a rozhodli se zanechat Williama E. s Pánem. TSB 226.2

Je mi toho muže opravdu líto, neboť jeho situace je taková, že nemá smysl do toho nějak zasahovat. Jsou to potíže na potíže. Řekla bych, že Pán ten stav chápe a bude-li se William E. celým svým srdcem snažit Ho nalézt, nalezne Ho. Udělá-li vše, co je v jeho silách, Bůh mu odpustí a přijme ho. TSB 226.3

Ach, jak vzácné je vědomí, že máme Toho, který skutečně vše ví a chápe a pomůže těm, kteří jsou nejbezmocnější. Jeho hněv však je adresována otci a bratrovi, kteří chtějí toho, jenž v Jeho očích není o nic horší, než oni sami, přivést ke zkáze a zatracení a používají daru řeči, aby Williama E. zbavili odvahy, odradili a přivedli k zoufalství. TSB 226.4

William E. může doufat v Boha a dělat vše, co je v jeho silách, aby mu sloužil se vši pokorou myslí a tím, že vloží svou bezmocnou duši na velkého Nositele hříchu. Otci ani synovi jsem nepsala ani slovo. Ráda bych udělala něco, abych pomohla ubohému Williamu E. dát věci do pořádku, to se však za současného stavu věcí neobejde bez toho, aby se někomu ublížilo. TSB 226.5

Dokonale chápu vztahy mezi Williamem E. a jeho první manželkou... a věděla jsem, jak to skončí, neboť William E. se nemůže nechat zotročit, ztratit své „já“ pro manželku, která ze sebe udělala soudkyni jeho svědomí, plnění jeho povinností a jeho práce vůbec. – Letter 175, 1901 TSB 227.1

Část IX. – Rady církevním správcům

35. William E. (Část II.)

(15. srpna 1911 napsal starší sboru C. F. McVagh, prezident konference Jižní unie W. C. Whiteovi: TSB 228.1

„Drahý bratře, činovníci konference v Alabamě jsou nad případem Williama E. ve velkých rozpacích a požádali mne, abych si napsal o kopii dopisu [od Ellen Whiteové], jež se týká jeho práce pro veřejnost jako kazatele a rovněž o radu či pokyn od Pána. Tobě je jeho minulost známa. Až doposud vedl spořádaný život, jak je známo a prodával knihy a Bible. Avšak je mu zatěžko dělat kázání a přitom všude, kde se ocitne, má ke kázání dobré příležitosti. Má skvělé schopnosti a rychle vzbuzuje zájem. Je na něm vidět hluboké zasvěcení a lidé pod jeho vlivem přijímají pravdu. TSB 228.2

Před více než rokem se přestěhoval do Birminghamu v Alabamě a brzy začal hrát důležitou roli v práci sboru. V té době byl sbor ve velice špatném stavu. Stal se starším sboru a brzy začal s konkrétní prací a upoutal zájem několika rodin. Zájem rostl a během zimy už měla nedělní večerní shromáždění v sále pod jeho vedením značnou návštěvnost a někteří přijali pravdu. Získal si důvěru členů sboru, kteří s ním byli pochopitelně velmi spokojeni a tak, jelikož musel této práci věnovat hodně času [je to neúnavný pracovník], výbor konference, aby mu pomohl, přiznal mu 8 dolarů na týden. Z toho samozřejmě nemůže vyžít a domnívá se, že tato práce vyžaduje tolik času jako práce na plný úvazek a usiluje o obnovení svých pověřovacích listin a plné uznání jako kazatele konference. O jeho současném životě nemá nikdo pochyb, avšak jeho minulost ho poznamenala a poznamenala i jeho rodinu. TSB 228.3

Jeho manželka je uzlíček nervů a její důvěra byla natolik otřesena, že zatímco si přeje, aby kázal, je zde stále nebezpečí, že s tím, jak roste jeho obliba a stýká se se stále více lidmi, začne na něho žárlit, ať už k tomu bude mít důvod či nikoliv a sama vyvolá skandál tím, že bude hovořit o minulosti, k čemuž je náchylná, kdykoli ho začne podezírat. Všem by se velmi ulevilo, kdybychom měli jednoznačnou radu od Pána. Jsem si jist, že by ji přijali všichni, včetně bratra a sestry E. TSB 229.1

Mně osobně je jich obou velice líto. Věřím, že se snaží žít správně a přál bych si, abych je mohl v každém jejich správném jednání povzbudit. Jeho minulost je tak pestrá a natolik známá, že se obáváme ho vyzvat, aby pracoval jako kazatel, ovšem on to ve skutečnosti dělá a Pán zjevně jeho úsilí dává pozhledání. Máme ho vyzvat, aby přestal s kázáním, nebo má konference jeho práci přijmout a platit mu za ni? Pracuje-li, musí dostat zaplacen. Co tedy udělat s jeho pověřovacími listinami? TSB 229.2

S pozdravem
C. F. McVagh

Napsáno na žádost výboru alabamské konference. “ TSB 230.1

14. září starší sboru White dal tento dopis paní Whiteové a 15. září sdělil staršímu sboru McVaghovi její radu. Dopis W. C. Whitea zněl takto: TSB 230.2

„Drahý bratře McVaghu, před dvěma nebo třemi týdny, jsem dostal Tvůj dopis z 15. srpna, který popisoval rozpaky, který máte v alabamské konferenci nad případem Williama E. TSB 230.3

Od našeho příjezdu z jižní Kalifornie byla matka slabá a unavená a já jsem jí ten dopis dal teprve včera. Ona si ho celý přečetla a když si vybavila všechny ty smutné zkušenosti, kterými bratr E. prošel, zželelo se jí ho, jakož i našich bratrů, jejichž srdce v uplynulých letech svým slabošským a bezbožným chováním zarmucoval. TSB 230.4

Matka říká, že pokud se týče naší povinnosti vůči němu, tak ti, kteří se zabývali problémy vzniklými z jeho mnohých minulých provinění, by si měli dát za úkol poradit mu. Matka na sebe v této věci nechce brát příliš velkou zodpovědnost, ale pokud jde o staršího sboru E., říká to, co říkala i o jiných mužích v podobném postavení; že totiž pokud učinili důkladné pokání a pokud svým způsobem života přesvědčí své bratry, že to opravdu myslí vážně, neměli by být vylučováni ze sborového společenství, nemělo by jim být zakazováno pokorně pracovat pro Krista, ovšem neměly by jim být svěřovány odpovědné služebnosti. TSB 230.5

Z toho usuzuji, že by nebylo moudré obnovovat jeho pověřovací listiny a posílat ho z místa na místo mezi lidmi. Pokud ovšem svým životem věřícího křesťana získal důvěru sboru v místě svého bydliště, nestůjme v cestě takové jeho práci, za jejíž výsledky se sbor může zaručit. Ve skutečnosti je asi povinností jeho bratrů jít ještě dále a platit mu za jeho oddanou práci. Ve skutečnosti ani nechápu, jak jste mu mohli odeprít odpovídající ohodnocení jeho oddané a nezištné práce. Jistě by to pro něho nepředstavovalo takové pokušení, jako kdyby dostal pověřovací listiny a byl vyslán za konferenci jako cestující kazatel. TSB 230.6

Znovu opakuji to, co říkala matka. Je to otázka, která by měla být předložena těm, kteří se jeho případem museli zabývat v minulosti. Nepovažujte prosím vás mé názory, které jsem zde vyjádřil, za nic více než podnětné návrhy. “ TSB 231.1

Do závěru tohoto dopisu vepsala Ellen Whiteová tato souhlasná slova: „Je to správná rada pro tyto případy. Nechť tento člověk chodí pokorně před Bohem. Podle mne by nebylo moudré dávat mu nějakou zodpovědnost.“ TSB 231.2

Dále se už o této záležitosti nemluvílo, až do počátku roku 1913, kdy přišel dopis adresovaný paní Whiteové od A. L. Millera, nově zvoleného prezidenta alabamské konference. Stálo v něm: TSB 231.3

„Drahá sestro Whiteová, je mou smutnou povinností napsat Ti o případu bratra Williama E. Není nutno se zmiňovat o jeho minulosti, neboť je Ti dostatečně známa už od doby, kdy Tě s těmito věcmi seznámil starší sboru C. F. McVagh svým dopisem z 15. srpna 1911. Je mi líto, ale je nutno Ti tento případ znovu předložit. TSB 231.4

Dopis staršího sboru McVagha se týkal toho, zda má bratr E. dostat pověřovací listiny a stát se pracovníkem konference. TSB 232.1

Současný problém tkví v tom, zda se má bratr E. stát starším birminghamského sboru, největšího a v současnosti nejvlivnějšího sboru v rámci konference, jehož vedení sídlí v Birminghamu. Sbor s tím nesouhlasí, což má špatný vliv na práci ve městě a víceméně zhoubný vliv v rámci celé konference. Většina je toho názoru, že by se měl stát starším sboru a působit jako pastýř či vedoucí, a to kvůli jeho schopnostem a jeho práci ve městě v poslední době [jak se uvádí v dopise staršího sboru McVagha, jehož kopii přikládám], zatímco druzí tomu nejsou nakloněni kvůli jeho pověsti a myslí si, že poradit a říci zda se má stát starším sboru by měli ti, kteří se v minulosti zabývali jeho případem. TSB 232.2

Rada bratrů, kteří se s ním znají a která také zazněla na nedávné shromáždění výboru konference Jižní unie říká, že by se neměl stát starším sboru. TSB 232.3

Dne 28. prosince uspořádal starší sboru S. E. Wight [nový prezident konference Jižní unie] členské shromáždění, kde byla tato otázka probrána velmi otevřeně. Starší sboru Wight hovořil o tomto případě s velikou opatrností a starostlivostí, neopomínaje dobré vlastnosti a vzdělání bratra E., nechť si však členové sboru uvědomí, že s ohledem na to, co radí ti, kteří ho znají, ani on ani já nemáme právo vysvětlit ho. TSB 232.4

Jediná věc, na níž jsme se shodli, byla, abychom jeho případ předložili Boží služebníci, a všichni jsme se dohodli na tom, že ať řekne Pán cokoli, budeme za tím stát. TSB 233.1

Osobně se domnívám, že žádný z nás by neměl bratru E. nic vytýkat, naopak, měli bychom ho milovat a vzít ho mezi sebe a považovat ho za svého bratra a totéž se týká i jeho. Členové sboru v čele se starším sboru Wightem mne požádali, abych tento případ předložil Tobě, abychom se dozvěděli, jaký pokyn má pro nás Pán. TSB 233.2

Očekávám brzkou odpověď a zůstávám s pozdravem TSB 233.3

Tvůj bratr v Kristu
A. L. Miller
1700 North Seventh Avenue
Birmingham, Alabama

P.S. Tento dopis byl přečten členům sboru a schválen. “ TSB 233.4

Jelikož se bratr E. domníval, že osobní návštěvou u paní Whiteové by na ni mohl zapůsobit tak, aby jeho případ posoudila tak, aby to pro něho bylo příznivé, vydal se ve druhém lednovém týdnu do St. Heleny, avšak sestra Whiteová se s ním odmítla setkat. Poté okolnosti svého případu sepsal a zaslal sestře Whiteové v dopise s datem 13. ledna 1913. Dne 14. ledna sestra Whiteová dostala jak

dopis staršího sboru Millera z 8. ledna tak dopis bratra E. z 13. ledna. Po jejich přečtení se vyjádřila následujícím způsobem.) TSB 233.5

Myslím si, že byste mi neměli dávat otázky, jako je tato. Myslím si, že není mým úkolem zabývat se takovými věcmi, pokud mi takový případ nebyl jasně vysvětlen. Sbor by měl mít dostatek moudrých bratří, kteří v tomto případě mohou mít rozhodující slovo. Já těmto věcem nerozumím. Nevěřím, že si Bůh přeje, abych na sebe brala takováto břemena. Nedokážu-li příslušní lidé tyto věci vyřešit sami mezi sebou modlitbou a postem, pak ať v modlitbách a postu setrvávají dokud toho nebudou schopni. TSB 234.1

Takové věci se stávají a budou se stávat, což znamená, že tyto složité otázky budou muset řešit a musejí se naučit, jak se k nim stavět. Musejí mít zkušenosti. Musejí tyto věci předkládat Pánu a věřit, že On vyslyší jejich modlitbu a dá jim prožít správnou zkušenost v každé takové věci, ale ať to nepředkládají mně. TSB 234.2

(Starší sboru W. C. White přečetl úryvky z dopisu staršího sboru McVagha z 15. srpna 1911 a sestra Whiteová dále pravila:) TSB 234.3

V souvislosti s tímto případem se mi nedostalo žádného osvětlení, proto se neodvážuji hovořit o něm s nárokem na správnost svého názoru. TSB 234.4

On musí o tom, že ho Bůh přijímá, podat důkaz, aby naši bratři měli něco hmatatelného, na čem by mohli stavět. Nechť mu řeknou: „Dáme ti příležitost. Uvidíme, zda Bůh přijímá Tvou práci či nikoliv.“ TSB 234.5

Ale nebylo by moudré, abych zodpovědnost za tento případ přebírala já. To nemohu udělat ani v nejmenším. Ti, kteří jsou každodenními svědky jeho jednání, by měli vědět, zda prokázal, že ho Bůh přijímá. TSB 234.6

(Po přečtení dopisu od Williama E. napsaného 13. ledna 1913 Ellen Whiteová řekla:) TSB 234.7

Nemohu přebírat zodpovědnost v takovýchto věcech. Břímě takového jednání je příliš velké. Mohlo by mne to stát život. Nechť ti, kteří jsou určeni Bohem, aby nesli odpovědnost, se s tím vypořádají v souladu s křesťanskými zásadami. – Manuscript 2, 1913 TSB 235.1

(Starší sboru W. C. White v souvislosti s otázkou, co přesně znamenalo jeho vyjádření z 15. září 1911 v části týkající se toho, zda lidé s tak politováníhodnou minulostí mají zastávat odpovědné služebnosti, počátkem roku 1913 napsal:) TSB 235.2

„Zdá se, že bratři přemýšlejí nad tím, co vlastně znamenala slova: ‚Neměli by být vylučováni ze sborového společenství, nemělo by jim být zakazováno pokorně pracovat pro Krista, ovšem neměly by jim být svěřovány odpovědné služebnosti.‘“ TSB 235.3

Můj názor v době, kdy jsem to psal je stejný jako dnes. Slova ‚neměly by jim být svěřovány odpovědné služebnosti‘ se týkala takové zodpovědnosti a služebnosti, jakou měli bratři na mysli, když se ptali na obnovení jeho pověřovacích listin a jeho plné uznání jako kazatele konference. Nebral jsem to tak, že by se to mohlo týkat vedení sboru. Otázka vedení tehdy nebyla zvažována.“ TSB 235.4

36. Výzva kazatelům

Čisté ruce, ryzí srdce – Soudný den se blíží a ti, kteří světu nesou varovné poselství, musejí mít čisté ruce a ryzí srdce. Musejí mít živé spojení s Bohem. Musejí mít čisté a svaté myšlenky, ne-poskvrněnou duši. Tělo, duše a duch musí být obětí určenou Bohu, která je čistá a neposkvrněná, jinak ji Bůh nepřijme. ... TSB 235.5

Mladým lidem se za poměrně lehké přestupky dostává přísného zacházení. Čas jednat s lidmi rozhodným způsobem ale nastává spíše tehdy, když se odhalí pravá povaha zkušených mužů a žen považovaných za vzor zbožnosti – bezbožné, nečisté myšlenky, nízké chování. Velká shovívavost, s níž je s nimi jednáno, měla, pokud se pamatují, za následek pouze to, že začali své smilstvo a cizoložství brát na lehkou váhu a veškerá jejich přetvářka zmizela jako ranní rosa, když na ni zasvítí slunce. TSB 236.1

Falešní pastýři stáda – Sotva odhalí své mravní nedostatky – že nejsou účastni božské přirozenosti, „*utekše porušení toho, kteráž jest na světě v žádostech*“ (2 Pt 1,4), nýbrž, že jsou zemští, smyslní, ďábelští – jsou uvedeni v pokušení. Satan v nich nalézá cosi, co může dovést až k velkému hříchu a tuto svou příležitost využívá. Výsledkem je, že ti, kteří o sobě prohlašují, že jsou pastýři stáda, myslí smyslně a vedou ovečky, které mají na starosti a jejichž neposkvrněnost, mírnost a ctnost by měli přísně střežit, k nemravnosti a chlípnosti. TSB 236.2

Věc prokletá v táboře – Nebeští andělé to sledují se studem, zármutkem a znechucením. Jak mohou čistí andělé nebes sloužit takovým lidem? Jak mohou přinášet nebeské světlo na shromáždění, kde takovíto kazatelé obhajují Boží zákon, ale sami ho porušují, kdykoli se naskytne vhodná příležitost, žijí ve lži, skrytým bezectným životem, opájejí se svými nečistými myšlenkami a rozněcují své vášně, využívajíce žen nebo mužů, kteří jsou v pokušení, stejně jako oni sami, k tomu, aby překonali všechny zábrany, zneuctili jejich těla a poskvrnili jejich duše? Jak mohou tito lidé dělat takové věci? Jak mohou být před anděly bohobojní? Jak mohou mít v duši nějakou lásku k Bohu? Jakou hodnotu má jejich víra v pravdu? TSB 236.3

Vyčistěte tábor od této mravní zkaženosti, i kdyby se to mělo týkat těch nejvyšších mužů v nejvyšším postavení. Bůh nebude posmíván. V našich řadách je smilstvo. Vím to, neboť mi bylo vyjeveno, jak sílí a šíří svou nákazu. Je hodně toho, co se nikdy nedozvíme, ale za to, co se odhalí, je zodpovědná církev a nese za to vinu, dokud neprojeví rozhodné úsilí vykořenit zlo. Vyčistěte tábor, neboť je v něm věc prokletá. TSB 237.1

Boží slova určená Jozuemu zní: „*Nebuduť více s vámi, leč vyhladíte prokletí to z prostředku svého. Vstaň, posvěť lidu a rci: Posvěťte se k zítřku; nebo takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Věc prokletá jest uprostřed tebe, Izraeli, nebudeš moci ostáti před nepřátely svými, dokudž neodejmeš prokletí toho z prostředku svého.*“ (Joz 7,12,13) Tyto věci jsou „*napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa*“ (1 K 10,11). Žádný opravdový důvod k naději. TSB 237.2

Žádné pozemské naděje – Nevím o žádném opravdovém důvodu k naději pro ty, kdož stáli jako pastýři před stádem, s nimiž měl milosrdný Bůh celé roky strpení, které napomínal, varoval, prosil, kteří však skrývali své zlo a pokračovali v něm a pohrdali svým smilstvem zákony Boha nebes. Potom, co bylo pro jejich nápravu vykonáno vše, co bylo možné, je můžeme nechat ať „*s bázní a s třesením spasení své*“ konají, ale v žádném případě jim nesmíme svěřovat stráž nad dušemi. Falešní pastýři! Ach, jak je možné, že muži, kteří byli tak dlouho zapojeni do této práce, se i přes velkou zkušenost a zvláštní světlo před Pánem zkazí? – TM 426-428 TSB 237.3

Cizoložní kazatelé mají větší vinu než Baltazar – Je pravdou, která by nás všechny měla přimět k pláči, že lidé, kteří žijí v těchto posledních dnech a na které má přijít konec světa, mají mnohem větší vinu, než Baltazar. Je tomu tak z mnoha důvodů. TSB 238.1

Jestliže muži na sebe vzali slavnostní slib vysvěcení, aby všechny své síly věnovali posvátné službě Bohu; jestliže jsou na místech učitelů biblické pravdy, jestliže dostali slavnostní pověření a jestliže Bůh a andělé byli povoláváni jako svědci slavnostního zasvěcení duše, těla a ducha službě Bohu, mohou pak tito muži, kteří slouží v nejsvětější úřadě, zneužívat své Bohem dané moci k

bezbožným účelům? Měla by snad být posvátná nádoba, již má Bůh používat pro vysokou a svatou práci, vytržena ze svého vznešeného a vlivného působiště, aby sloužila nízkému chtíči? *TSB 238.2*

Definice nevěstky – Není snad toto uctívání modly nanejvýš nedůstojné? Rty pronášejí chválu a velebí hříšnou lidskou bytost, řinou se z nich výrazy okouzující něžnosti a obdivu, jež patří toliko Bohu. Síly slavnostně zasvěcené Bohu, slouží nevěstce, neboť každá žena, která dovolí, aby se o ni ucházel jiný muž nežli její manžel, která neodmítá jeho pokusy o sbližování a jejíž sluch je potěšen bohatými výlevy slov náklonnosti, zbožňování a lásky, je cizoložnice a nevěstka. – TM 434, 435 *TSB*

238.3

Správný příklad kazatelů – Kazatelé evangelia by se stali velmi vlivnými lidmi, kdyby měli stále na paměti Pána a kdyby zasvětili svůj čas studiu Jeho zbožňování hodného charakteru. Kdyby tak činili, nebylo by žádného odpadlictví, nebylo by těch, kteří jsou vyloučeni z konference kvůli tomu, že svými nemravnými činy zneuctili Boží věc a veřejně zostudili Ježíše. Síly každého služebníka evangelia by měly být používány k tomu, aby vedly věřící našich sborů k tomu, aby přijímali Krista skrze víru jako svého osobního Spasitele, vnášeli Ho přímo do vlastního života, učinili si z Něho vzor, učili se o Ježíši, věřili v Ježíše a velebili Ježíše. Kazatel by se měl důkladně zamýšlet nad charakterem Krista. Měl by uvažovat o pravdě a rozjímat nad tajemstvím vykoupení, zejména nad zástupnou službou Krista pro naši dobu. – 3SM 187 *TSB 238.4*

37. Rada prezidentovi Generální konference

Nemoudré řešení složitého případu – Drahý bratře, obdržela jsem Tvůj další dopis, ale pokud se týče otázek, které kladeš ohledně T. a bratra V., nemohu odpovědět nijak jinak než jak jsem již odpověděla. Přikláním se ke stále stejnému názoru, jaký jsem zastávala, když jsem psala Johnovi V. Myslím, že rada, kterou jsem mu dala, byla obezřetná. Pokud by mí dobří bratři jednali v souladu s touto radou, která říkala, že by měl odjet pracovat do Anglie, myslím, že by bývali učinili to, co by Pána potěšilo. Domnívám se, že se věci nyní otočily v jeho neprospěch. Byla mu svěřena zodpovědnost, která bude zvyšovat pocit jeho vlastní důležitosti a už možná nebude tak nakloněn tomu jít pracovat někam do daleka jako před několika měsíci. *TSB 239.1*

Svůj názor na tento případ jsem nezměnila. Domnívám se, že nebyl řešen moudře a s ohledem na jeho duši. Chtěl se prosadit sám na vlastní zodpovědnost, což by konferenci nic nestálo. Měl k tomu dostat příležitost. *TSB 240.1*

Povzbudivý sen Ellen Whiteové – Pokud jde o bratra H., nepokládám Tvé řešení za právě nejrozumnější. Myslím, že by měl dostat příležitost žít podle sebe. Má-li ten muž vůli a touhu přijet na vlastní zodpovědnost do Evropy, je to možná rozumné. Za současných okolností se nikdy nemůže vzpamatovat. Před mnoha měsíci jsem měla sen, v němž znovu povstal a dostalo se mu Božího požehnání, ale do tohoto stavu ho nepřivedla Tvá pomoc ani pomoc staršího sboru Haskella, protože kdyby byl rozhodující Váš postoj, který jste vůči němu zaujali, navždy by zůstal v temnotě a jeho světlo by vyhaslo. *TSB 240.2*

Tento sen přiměl W. C. Whitea, aby mu napsal dopis, v němž se ho otázel na jeho příjezd do Evropy, který vaše konference sice před rokem schválila, ale udělala chybu a místo do Evropy ho poslala do Oaklandu. Měl však ihned přijet sem. *TSB 240.3*

Rozhodnutí ohledně dalších rad – Nebudeme již v jeho případě na nic naléhat, ale učiníme vše, co je v našich silách, abychom jeho duši zachránili před smrtí a nezjevovali jeho četné hříchy. Někdy, když je mi předložen případ velkého pochybení a těžkého hříchu, jsem ve velkých rozpacích a když mí bratři kazatelé nejsou s danou záležitostí dobře obeznámeni, přikláním se spíše k rozhodnutí neřici nic a upřímně se snažím chybujiícího získat a přimět ho, aby doufal v Boží milosrdenství, lpěl na přednostech ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele, vzhlížel k Beránku Božímu v pokání a lítosti a žil v Jeho síle. „*Podtež nu, a poukažme sobě: Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.*“ (Iz 1,18) *TSB 240.4*

Mezi lidmi je nedostatek charakterových vlastností, jež přinášejí překrásný soulad mezi spravedlností, milosrdenstvím a láskou k Bohu. Vede se příliš mnoho řečí, používá se přespříliš silných slov a existuje hodně silných citů, jež nemají s Bohem nic společného, a to vše naše dobré bratry ovlivňuje. *TSB 241.1*

Lítost a soucit, ale i otevřené jednání – Jsem nucena jednat otevřeně a odsuzovat hřích, a pak, mám to i v povaze, protože to do mého srdce vložil Kristův Duch. Proto jedním s vírou, něžným soucitem a lítostí s chybujiícími. Nenechávám je svému osudu, nenechávám je stát se hříčkou ďáblových pokušení. Nebudu působit jako nepřítel duší, jak je ukázáno na případě Jozueho a Anděla. Duše jsou cenou za krev mého Vykupitele. *TSB 241.2*

Když se muži, kteří sami podléhají pokušení a kteří jsou chybujiícími smrtelníky, cítí oprávněni soudit případ jiného člověka, který se sklání v prach, berou si za své rozhodovat na základě vlastního citění či citění svých bratří jaké citění by měl prokázat hříšník, aby mu bylo odpuštěno, berou na sebe to, čeho od nich Bůh nežádal. Někteří lidé, kteří upadli do těžkého hříchu a pro které nebo se kterými jsme pracovali a Bůh pak jejich snahu přijal mne žádali, abych je nechala být a nezatěžovala se jimi. Já jsem však říkala: „Nevzdám se Tě, musíš získat sílu, abys zvítězil.“ Tito lidé dnes čínorodě slouží Boží věci. ... *TSB 241.3*

Netrpět hřích, ale získávat hříšníky – Má mysl je ve velkých rozpacích nad těmito věcmi, neboť je nedokážu uvést v soulad s tím, o co se snažíme. Nechci trpět hřích, a přitom nechci hříšníka opustit bez snahy o jeho nápravu. Domnívám se, že kdyby byla naše srdce silněji prod-

chnuta Duchem Krista, museli bychom mít Jeho proměňující lásku a museli bychom se větší duševní silou usilovat o nápravu chybujících a neponechávali bychom je v moci ďábla. *TSB 241.4*

Potřeba náboženství laskavého srdce – Je nám potřeba náboženství laskavého srdce k tomu, abychom ne jenom kárali, napomínali a varovali se vši trpělivostí a učením, ale abychom chybující objímali svou vírou a přiváděli ke Kristově kříži. Musíme je uvádět ve spojení s hříchy odpouštějícím Spasitelem. *TSB 242.1*

Pocit'uji nepopsatelnou bolest, když vidím tu nepříhodnost a nešikovnost, s jakou jsou zachraňovány duše z ďáblových osidel. Když vidím to chladné farizejství, s nímž je držen od těla člověk, který byl oklamán nepřítelem duší, říkám si: Co kdyby Ježíš takto zacházel s námi? Má se mezi námi šířit tento duch? Jestliže ano, mí bratři mi musejí prominout; nemohu s nimi pracovat. Takové práce se účastnit nebudu. *TSB 242.2*

Srdce z masa, ne ze železa – Připomínám na pastýře, jenž hledal ztracenou ovečku a na marnotratného syna. Chci si vliv těchto podobenství uchovat v srdci i v mysli. Myslím na Ježíše a na to, jakou lásku a něhu prokazoval vůči chybujícím, padlým mužům a zároveň na přísné soudy, které lidé vynášejí nad svými bratry, jež upadli v pokušení, a bolí mne srdce. Vidím srdce ze železa a proto si myslím, že bychom se měli modlit za srdce z masa. ... *TSB 242.3*

Kéž bychom měli více Ducha Kristova, mnohem méně sobectví a člověčího úsudku. Chybujeme-li, necht' je to raději milosrdenstvím nežli odsuzováním a hrubým jednáním. – Letter 16, 1887 *TSB 242.4*

38. Rady vedoucím městských misí a sanatorií

Chování vedoucích městské misie – Misie jsou důležitým základem misijního úsilí v našich městech, avšak pokud se lidé, kteří stojí v jejich čele, nebudou usilovně snažit střežit každé místo, aby je neovládl ďábel, utrpíme ztráty. ... TSB 243.1

S misiemi by měli být spojeni ženatí muži a vdané ženy, kteří se budou chovat přísně počestně. Ovšem nebezpečí nehrozí výhradně ze strany mládeže, ale i lidí žijících v manželství. Pracovníci musejí kolem sebe zbudovat zeď skromnosti a ctnosti, aby ženy nesváděly muže a muži nesváděli ženy od přísné počestnosti. Vyvarujte se všelike zlé tvárnosti. TSB 243.2

Vládne touha po nečisté lásce. Ženatým mužům se dostává pozornosti od vdaných či svobodných žen; ženy se rovněž chovají jako okouzlené a ztrácejí rozum, duchovní soudnost a zdravý úsudek; dělají právě ty věci, které Slovo Boží odsuzuje. ... Zřetelně vidí varování a výtky, přesto kráčejí stejnou stezkou, jako mnozí jiní před nimi. Jsou úplně zaslepeni. Ďábel je vede k sebezáhube, k ohrožení věci Boží, k tomu, aby znovu ukřižovali Syna Božího a veřejně Ho zneuctili.

TSB 243.3

Žádný člověk, ať mladý nebo starý, nenalezne bezpečí, dokud nebude cítit nezbytnost hledání Boží rady na každém kroku. Pouze ti, kteří jsou v blízkém spojení s Bohem, se naučí oceňovat lidi Jeho měřítky, ctít ty, kdož jsou čistí, dobří, pokorní a mírní. Člověk musí opevnit své srdce tak, jak to učinil Josef. Pak se pokušení vzdát se bezúhonnosti setká s rozhodným odporem. „*Jak bych tedy učinil takovou nešlechetnost, a hřešil i proti Bohu?*“ (Gn 39,3) Ani nejsilnější pokušení není omluvou hříchu. Bez ohledu na sílu tlaku, pod nímž je člověk, hřích je jeho vlastním činem. Středem potíží je neobrácené srdce. TSB 243.4

Zrádce nejhoršího druhu – Stává se, že muž, který prohlašuje, že roky věří pravdě a kterého jeho bratři považují za způsobilého zastávat odpovědná místa v misiích nebo v našich institucích, ztratí opatrnost, když ho změněné okolnosti přivedou k pokušení a za nějaký čas začne pokoušet ostatní. Takové případy jsou skutečně smutné, neboť odhalují myšlenkové pochody člověka se zkaženým srdcem, nedostatek zásadovosti, která by měla být vlastní každému křesťanovi. TSB 244.1

Když člověk, který je pověřen značnou odpovědností, zradí posvátnou důvěru a oddá se do rukou ďábla jakožto nástroj nespravedlnosti, aby rozséval semě zla, kazí srdce a mysl druhých, je zrádcem nejhoršího druhu. Od člověka s takto poskvrněnou a nakaženou myslí mají mladí lidé často první nečisté myšlenky, které vedou k hanebnému a nečistému životu. TSB 244.2

Pracovníci s nedostatkem pevných zásad – Pokud muži postavení do čela misíí nemají pevné zásady, které by je zbavily sebemenších stop nestoudnosti a projevování nevhodných důvěrností k mladým dívkám a ženám, a to i přes světlo, jež jim bylo dáno, nechť jsou propuštěni, aniž by jim byla dána druhá příležitost. Vládne mravní zkaženost, která vede k tomuto lehkomyšlnému jednání, které značně převažuje všechno dobré, co tyto osoby případně učiní. Žijeme v době mravního úpadku; svět je jako druhá Sodoma. Ti, kdož očekávají příchod Syna člověka, ti, kdož vědí, že jsou na samé hranici věčného světa, by měli být svou vírou příkladem ostatním. Ty, kteří si neuchovávají čistotu a svatost, Bůh nepřijímá. Opravdová dítka Boží mají hluboko zakořeněné zásady, kterými nehne žádné pokušení, neboť v jejich srdcích vírou přebývá Kristus. TSB 244.3

Druhá příležitost je zbytečná – Druhá příležitost by pro ty, jejichž smysl pro mravnost je tak převrácený, že si neuvědomují nebezpečí, jež jim hrozí, byla k ničemu. Jestliže poté, co se dlouho drželi pravdy, její posvěcující moc neopevnila jejich charakter zbožností, ctností a čistotou, nechť jsou bez odkladu z misíí vyloučeni, neboť skrze ně bude ďábel vnukávat stejně uvolněné myšlenky těm, kteří by v nich měli mít příklad ctnosti a mravnosti. Vše, co se blíží touze po nečisté lásce, vše, co nemá daleko k nestoudnosti, by mělo být rozhodně odsuzováno. – GCB 1893, str. 162 TSB 245.1

Není čas na zkažené myšlenky – Naše zkušební lhůta je i v nejlepším případě krátká. Nemůžeme plýtvat časem na to, abychom se oddávali zkaženým myšlenkám. Důvěrnosti ženatých mužů ke vdaným ženám a mladým dívkám jsou v očích Boha a svatých andělů nechutné. Troufalost mladých dívek při vnucování se do společnosti mladých mužů, když se potulují všude, kde se tito muži

vyskytují a zapřádají s nimi hovor, mluvíce prázdně a jalově, je znevažováním jejich ženství. Ponižuje je to dokonce i v očích těch, kteří sami takové věci provádějí. *TSB 245.2*

Je nesporné, že potřebujeme nápravu všech našich institucí. Musíme zavrhnout veškerou lehkomyšlnost v chování mezi muži a ženami, všechno nemístné dvoření a učinit tomu přítrž. Dokonce někteří ženatí muži, kteří se lehkovážně oddávali těmto důvěrnostem, se snažili vymlouvat a uniknout kritice tím, že prohlašovali, že se nedopustili žádného mravního pochybení. Cožpak nebylo mravním pochybením šprýmovat a žertovat s mladými ženami a lichotit jim? Nezapočali jste v jejich myslích myšlenkový pochod, který nedokážete změnit? Neposvěcujete takovéto chování svou lehkovážností a svým flirtováním? *TSB 245.3*

Vy, kteří zastáváte odpovědné funkce a prohlašujete, že jste křesťany, nepodporujete i vy důvěrnosti mezi muži a ženami, které vedou ke hříchu? Jaký záznam máte v nebeských knihách u božského Strážce? Nezpůsobili jste mravní újmu těm, k nimž jste byli tak důvěrní? Zajisté ano. Dojem, který jste zanechali, přetrvává. Tyto dívky se naučily více koketovat a flirtovat. Každé takovéto jednání spěje k tomu, aby byly obhroublé a nestoudné. Stále více jsou okouzleny společností laškových a frivolních mužů a žen, jejichž mluva není ani v nejmenším svatá, čistá a povznášející. *TSB 246.1*

Definice mravního pochybení – „Nešlo o žádné mravní pochybení.“ Tak zněla výmluva všech, kteří byli napomínáni za podobné jednání. Co je to morální pochybení? Cožpak je vaše duchovní citění natolik zaslepené, že nedokážete rozeznat pravdu? Zdali sbírají z trní hrozny, aneb z bodláčí fíky? Vnesete-li do vnitřní svatyně duše pravdu, vytvoří v ní čisté mravní citění. Pak poznáte, že všechno toto nechutné jednání způsobující úpadek mravů Ježíš jednoznačně odmítá jako hřích, jež poskvňuje duši. ... Veškeré laškování, žertování, šprýmování a lichotky vůči mladým dívkám či ženám, chlapcům či mužům jsou trnité plody a to, co je plodí, je trn, jelikož strom se pozná podle ovoce. *TSB 246.2*

Nechť se ti, kteří vyznávají Kristovo náboženství, nesnižují k laškovné konverzaci, k nevhodným důvěrnostem vůči ženám v jakémkoli stavu; vdaným či svobodným. Měli by se se vši důstojností držet ve správných mezích. Přitom mohou být ke všem společenšti, laskaví a zdvořilí. *TSB 246.3*

Mladé dámy by měly být umírněné a zdrženlivé. Když vyjdou ven a jsou zdravé, nemusejí se držet rámě žádného muže. Ve vlastním zájmu by neměly zavdávat příčinu tomu, aby se o nich hovořilo ve zlém. *TSB 247.1*

Každý zdravotní ústav je polem působnosti pro misionáře – Do čela našich ústavů by měli být vybíráni takoví muži, kteří mají nejen dobrý, zdravý úsudek, ale i vysoký morální kredit, chovají se obezřetně a hovoří slušně, pamatujíce na své vysoké a svaté povolání a pamatují na to, že je sleduje Strážce, pravý svědek každého slova a činu. Pokud muži v našich ústavech prokazují nízkou úroveň myšlení, pokud jejich mluva spíše kazí než povznáší, nechť je okamžitě učiněna přítrž jakémukoliv jejich spojení s ústavem, neboť jinak jistě nakazí i ostatní. Musíme udržovat dobrou pověst celého ústavu. Mějte vždy na paměti, že každý náš zdravotní ústav je misionářským polem. Dnem i nocí na něm spočívá Boží zrak. Nikdo si nesmí dovolit připustit ani pouhé zdání zlé tvárnosti. – SpT Series B, č. 16, str. 6, 7 *TSB 247.2*

39. Cizoložník a členství v církvi

Starší prohlášení Ellen Whiteové – Pán nám dal minulou neděli (5. února 1854) duchovní práci a zatímco jsme dleli ve vroucích modlitbách, byla jsem vytržena ve zjevení a viděla jsem, v jakém stavu jsou někteří, kteří se prohlašují za Boží Izrael. Užřela jsem situaci mnohých z těch, kteří byli na našem shromáždění v Oswegu. Pochopila jsem, že stojí v cestě Boží práci, zvláště z Caughdenoy. Viděla jsem, že je nad nimi hněvivý pohled Boha stejně tak, jako nad některými z Roseveltu. *TSB 247.3*

I pravil anděl: „Sekera není přiložena ke kořenu stromu.“ V našem společenství jsou ti, kteří se oddávali hříšným vášním. Kdyby byl Bůh dal a bratr Roosevelt by pohlédl na stádo, uviděl by mezi lidmi zlo a zkaženost. Sekera nebyla přiložena ke kořenu stromu. Bůh se však nezměnil, není jiný. Je to horlivý Bůh a nebude se dnes dívat na hřích s menším hněvem než ve starém Izraeli. Hřích je hřích. Nemluví se o skutečné hříšnosti hříchů. Hříchy se naopak stavějí do takového světla, jakoby na ně Bůh pohlížel s pochopením. *TSB 247.4*

Obrovský hřích – Viděla jsem, že někteří z těch, kteří jsou nyní ve společenství naší církve, porušovali sedmé přikázání. To způsobilo, že na nich spočinul Boží hněvivý pohled. Takový hřích je v těchto posledních dnech strašlivý a členové církve na sebe Boží hněvivý pohled a kletbu přivolali tím, že brali hřích na lehkou váhu. Pochopila jsem, že je to obrovský hřích a že zde není upřímná snaha, která by zde měla být, aby Boží nespokojenost skončila a aby zmizel Jeho hněvivý pohled tím, že se s viníkem bude jednat přísně a nekompromisně. *TSB 248.1*

Má to hrozný, nakažlivý vliv na mladé lidi. Ti totiž vidí, jak lehkovážně je pohlíženo na hřích spočívající v porušování sedmého přikázání a že ten, který spáchal ohavný hřích, si myslí, že stačí, když se vyzná, že chybil a lituje toho a že poté má mít veškeré výsady domu Božího a být držen ve společenství církve. *TSB 248.2*

Myslí si, že to není tak velký hřích a nedoceňují význam porušování sedmého přikázání. Stačilo by to však k tomu, aby byla z tábora odstraněna archa Boží, i kdyby nebylo žádných dalších hříchů, které oslabily Izrael. *TSB 248.3*

Vyloučení cizoložníků z církve – Lidé, kteří porušují sedmé přikázání, by měli být z církve vyloučeni, neměli by být v jejím společenství a neměli by mít výsady domu Božího. Anděl pravil: „Toto není hřích z nevědomosti. Je to vědomý hřích a ten, kdo jej páchá, ať je stár či mlád, dostane zasloužený Boží trest.“ *TSB 248.4*

Svévolné, promyšlené hřešení – Nikdy nepovažoval Bůh tento hřích za tak nadmíru hříšný, jako v současnosti. Proč? Protože Bůh očišťuje „*sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků*“ (Tt 2,14). A právě v době, kdy Bůh očišťuje „*sobě samému lid zvláštní*“, vstupují mezi nás neposvěcení jedinci. I přes jasné pravdy, které slyšeli, přes hrůzy Slova Božího, které před nimi vyvstaly a přes všechny očividné pravdy pro tyto poslední dny, které měly probudit Izrael, svévolně hřeší, dávají volný průchod všem nespoutaným vášním smyslného srdce, uspokojují své zvířecké sklony, zneuctívují Boží věc, a pak se vyznají, že zhřešili a že toho litují! *TSB 249.1*

A církev je přijímá a říká „Amen“ na jejich modlitby a prosby, jež jsou Bohu odporné a jsou příčinou toho, že na celý tábor přichází Jeho hněv. Nebude dlít na těchto shromážděních. Ti, kteří se chovají tak bezostyšně, zakrývajíce tyto hříchy, budou ponecháni vlastnímu osudu, aby byli naplněni vlastními skutky. *TSB 249.2*

Ti, kteří takové hříchy páchali ve starém Izraeli, byli odvedeni z tábora a ukamenováni. Jejich osudem se stala časná a věčná smrt. Protože trest ukamenováním je zrušen, páchání tohoto hříchu překračuje všechny meze a je považováno za pouze malý přestupek. – Manuscript 3, 1854 *TSB 249.3*

Tomuto muži není pomoci – Není možné, aby E. byl ve společenství Boží církve. Dostal se do stavu, kdy mu sbor nemůže pomoci, kdy nemůže se sborem spolupracovat ani v něm mít nějaký hlas. Do tohoto stavu se dostal tváří v tvář světlu a pravdě. Vybral si tvrdohlavě vlastní směr a odmítl naslouchat výtkám. Šel tam, kam ho vedlo jeho zkažené srdce, porušil svatý zákon Boží a zneuctil věc pravdy pro tento čas. *TSB 249.4*

I kdyby se jakkoliv upřímně kál, sbor musí jeho případ nechat být. Půjde-li do nebe, musí tam jít sám, bez doprovodu sboru. Musí na něm navždy ulpět stálá výtká od Boha a od církve, že mravní úroveň nesmí klesnout až na samé dno. – 1T 215 *TSB 250.1*

40. Prohlášení Ellen a Jamese Whiteových

Možnost nápravy – Pokud jde o případ sestry A. G., které bylo ublíženo, na otázky J. H. W. bychom chtěli odpovědět tak, že případy lidí přemožených hříchem tak jako její manžel si jsou většinou podobné tím, že tito lidé si svou zkaženost v podstatě neuvědomují. Někteří však ano, a ti to se obrácení vrátí do církve, ale teprve až získají důvěru Božích lidí svým úplným přiznáním a až po určité době upřímného pokání. Tento případ přináší potíže, které se u jiných případů většinou nevykytují. Chceme dodat pouze toto: *TSB 250.2*

1. V případech porušení sedmého přikázání, kdy viník neprojevuje opravdové pokání a kdy ten, komu bylo ublíženo, může dosáhnout rozvodu, aniž by se tím oběma manželům nebo dětem, jestliže je mají, přitížilo, manželé by se měli rozvést. *TSB 250.3*

2. Pokud by sebe nebo své děti rozvodem přivedli do horší situace, není podle nás nikde psáno, že by se to, že ten, kdo je nevinný, zůstane v manželství, považovalo za provinění. *TSB 251.1*

3. Čas, práce, modlitba, trpělivost, víra a zbožný život mohou přivodit změnu. Žít s člověkem, který porušil manželské sliby a který žije v hanbě a ostudě za provinění v lásce a neuvědomuje si to, je pro duši jako šířavá rakovina. Avšak rozvod znamená celoživotní bolest v srdci. Bůh má soucit s nevinným. Manželství si má každý předem dobře rozmyslet. *TSB 251.2*

4. Proč, ach proč se muži a ženy, kteří by mohli požívat úcty, být dobrými a nakonec by mohli dosáhnout nebes, zaprodávají ďáblu tak lacino, zraňují své nejbližší přátele, přinášejí hanbu naší věci a nakonec jdou do pekla? Bůh je milosrdný. Proč ti, které přemohl zločin, nevyjádří svoji lítost úměrnou velikosti svého zločinu a proč nespěchají ke Kristu pro smilování, proč se nesnaží v největší možné míře vyléčit všechna zranění, která způsobili? *TSB 251.3*

5. Ovšem pokud se nezachovají tak, jak by měli a pokud ten, kdo je nevinný, se vzdá svého oprávněného nároku na rozvod a žije s viníkem i poté, co jeho vina vyjde najevo, nemyslíme si, že by tím, že tento nevinný člověk setrvává v manželském svazku, na něm spočíval hřích a v případě, že jeho zdraví a život tím není nikterak významně ohroženo, jeho mravní nárok na odluku se zdá zpochybněn. *TSB 251.4*

6. Stejně jako za časů Noemových jsou jedním ze znaků naší doby neuvážené a ukvapené sňatky. Stojí za tím ďábel. Když mohl Pavel zůstat svobodný a doporučoval totéž i ostatním, aby on i oni mohli plně patřit Pánu, proč ti, kteří by Mu mohli plně náležet a kteří se rozhodně chtějí vyhnout starostem, strastem a hořkým svízelm, které tak často potkávají lidi v manželství, nezůstávají jako on? A navíc, když se on před osmnácti sty lety mohl rozhodnout takto zůstat a doporučoval to i ostatním, není to doporučeníhodné i pro ty, kteří očekávají příchod Syna člověka, jestliže jsou k dispozici nesporné důkazy, že tím zlepší svou situaci a zvětší svou jistotu, že se dostanou na nebesa? Když je tolik v sázce, proč nebýt stále na bezpečné straně? – RH March 24, 1868 *TSB 251.5*

Část X. – Láska k chybujícím a pokoušeným

41. Boží láska k hříšníkovi

Nebesa a srdce člověka – Zatímco Kristus otevírá nebesa člověku, život, jenž mu dává, otevírá srdce člověka nebesům. Hřích nejen že nám zavírá cestu k Bohu, ale také ničí v lidské duši touhu a schopnost poznat Boha. Kristovým posláním je odstranit všechno toto dílo zla. On má moc uvést do původního stavu a posilnit schopnosti duše ochromené hříchem, zatemněnou mysl, zvrácenou vůli. Otevírá nám bohatství všehomíra a skrze Něho nabýváme schopnost tyto poklady rozpoznat a získat. – Ed 28, 29 TSB 253.1

Ježíš zná každého z nás – Ježíš zná každého z nás a dotýkají se Ho naše slabosti. Zná nás všechny podle jména. Zná ten dům, kde žijeme, jméno každého jeho obyvatele. Občas dá příkaz svým služebníkům, aby šli do určitého domu v určité ulici v určitém městě a našli jednu z Jeho oveček. TSB 253.2

Ježíš zná každou duši tak dokonale, jakoby to byla právě jen ona, pro kterou On zemřel. Nesnáze každého z nás se dotýkají Jeho srdce. Volání o pomoc doléhá k Jeho sluchu. Přišel, aby připoutal všechny lidi k sobě. Nabádá je: „*Následujte mne*“ a Jeho Duch vchází do jejich srdcí, aby je přiměl přijít k Němu. Mnozí to odmítají, a Ježíš je zná. Rovněž ví, kdo ochotně naslouchá Jeho volání a je připraven oddat se do Jeho pastýřské péče. Praví: „*Mé ovce slyší můj hlas, a já je znám a ony mne následují.*“ Pečuje o každého, jakoby byl jediný na celém povrchu zemském. – DA 479, 480 TSB 253.3

Sedmero odsouzení posedlosti d'ablem – Marie byla považována za velkou hříšnici, ale Ježíš znal okolnosti, které utvářely její život. Byl by mohl uhasit každou jiskřičku naděje v její duši, ale neučinil tak. Byl to On, kdo ji pozvedl z beznaděje a pádu. Sedmkrát slyšela Jeho odsouzení zlých duchů, kteří ovládali její srdce a mysl. Slyšela ho, jak kvůli ní hlasitě volá svého Otce. Věděla, jak silně hřích uráží Jeho neposkvrněnou čistotu a v Jeho síle zvítězila. TSB 254.1

Proměna Marie – Zatímco lidským očím se její případ jevil jako beznadějný, Kristus poznal schopnost Marie polepšit se. Viděl lepší rysy jejího charakteru. Plán spasení dal lidstvu velké možnosti a Marie byla schopna tyto možnosti využít. Skrze Jeho milosrdenství se stala účastnou božské přirozenosti. Ta, která padla a jejíž mysl se stala sídlem zlých duchů, byla přivedena blízko ke Spasiteli ve společenství církve s touhou sloužit Bohu. TSB 254.2

Marie seděla u Jeho nohou a učila se od Něj. Marie vylila na Jeho hlavu vzácnou nardovou mast a omývala Jeho nohy svými slzami. Marie stála vedle kříže a šla za Ním k hrobce. Marie byla jako první u Jeho hrobu po Jeho vzkříšení. Byla to Marie, kdo jako první prohlásil, že Spasitel vstal z mrtvých. TSB 254.3

Čím větší hřích, tím větší potřeba Ježíše – Ježíš zná situaci každé duše. Možná řeknete, jsem hříšný, velmi hříšný. Možná je to tak, ale čím jste horší, tím více potřebujete Ježíše. Nespouští žádný nárek a nikoho nezavrhne. Nikomu neříká všechno, co by mohl sdělit, ale každou bázlivou duši nabádá k odvaze. Bude hojný k odpuštění vůči všem, kteří k Němu přijdou jak pro odpuštění, tak pro uzdravení. TSB 254.4

Kristus by mohl pověřit nebeské anděly, aby na náš svět vylili misky Jeho hněvu, aby zničili ty, kteří jsou naplněni nenávistí k Bohu. Mohl by vymazat tuto temnou skvrnu ze svého panství, ale nečiní tak. Dnes stojí u oltáře s kadidlem a tlumočí Bohu modlitby těch, kdož touží po Jeho pomoci. TSB 255.1

Duše, které u Něho hledají útočiště, Ježíš pozvedává nad obvinění a sváry. Žádný člověk ani padlý anděl nemůže tyto duše soudit. Kristus je spojuje do své vlastní božské a zároveň lidské přirozenosti. Tyto duše stojí po boku velkého Nositele hříchu ve světle přicházejícím z Božího trůnu. „*Kdo bude žalovati na vyvolené Boží? Bůh jest, kterýž ospravedlňuje. Kdo jest, ješto by potupil? Kristus jest, kterýž umřel, nýbrž i z mrtvých vstal, a kterýž i na pravici Boží jest, kterýž i oroduje za nás.*“ (Ř 8,33.34) – DA 568 TSB 255.2

Nikdy neselhávající Pomocník – Duše, jež se oddala Kristu, je v Jeho očích vzácnější, nežli celý svět. Spasitel by prošel utrpením Getsemane a Golgoty, i kdyby měl zachránit jen jediného

člověka ve svém království. Nikdy neopustí toho, pro koho zemřel. Pokud se Jeho následovníci nerozhodnou Jej opustit, bude je pevně držet. *TSB 255.3*

Ve všech našich trápeních máme nikdy neselhávajícího Pomocníka. Neopouští nás v našem boji proti pokušení, v bitvě proti zlu a nedopustí, abychom byli našimi břemeny a soužením nakonec rozdrceni. I když je nyní skryt před zraky smrtelníků, sluch věřícího může uslyšet, jak Jeho hlas praví: Neboj se, jsem s tebou. „*A živý, ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků.*“ (Zj 1,18) Snášel jsem tvé smutky, bojoval jsem s tebou, podstupoval tvá pokušení. Znáš tvé slzy; také jsem plakal. Já znám ten zármutek, jež je příliš hluboko, než aby se mohl dostat k lidskému sluchu. Nemysli si, že jsi opuštěn a zavržen. I když se tvá bolest nedotýká žádného srdce na zemi, pohlédni ke mně, a žij. „*A byť se i hory pohybovaly, a pahrbkové ustupovali, milosrdenství mé však od tebe nestoupí, a smlouva pokoje mého se nepohne, praví slitovník tvůj Hospodin.*“ (Iz 54,10) – DA 483 *TSB 255.4*

Nenávist k hříchu, láska k hříšníkům – Ježíš se pozdvihl, pohlédl na ženu a řekl: „*Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li Tě neodsoudil? Kteráz řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více.*“ (J 8,10.11) *TSB 256.1*

Ta žena stála před Ježíšem a krčila se strachem. Jeho slova: „*Kdož jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem*“, jí připadala jako rozsudek smrti. Neodvážila se pozvednout zrak ke tváři Spasitele a jen tiše čekala na svůj osud. V úžasu sledovala své soudce, jak oněmělí a ohromeni odcházejí. Poté jí zazněla v uších ta slova naděje: „*Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více.*“ Její srdce změklo a vrhla se k nohám Ježíšovým, vzlykajíc láskou a vděkem a s hořkými slzami se vyznávajíc ze svých hříchů. *TSB 256.2*

Začátek nového života – Byl to pro ni začátek nového života, života v čistotě a pokoji, zasvěceného službě Bohu. Tím, že pozvedl tuto padlou duši, učinil Ježíš větší zázrak než kdyby uzdravil nejvážnější tělesnou nemoc; vyléčil duchovní chorobu, která trvá až do smrti. Tato kající žena se stala jedním z jeho nejvěrnějších následovníků. Svou obětavou láskou a oddaností, s níž se Mu sama obětovala, splatila Jeho odpouštějící milosrdenství. *TSB 256.3*

V Ježíšově odpuštění této ženě a jejím povzbuzení, aby žila lepším životem, se zračí krása dokonale spravedlivé Ježíšovy povahy. Ježíš hřích neospravedlňuje ani nezmírňuje význam viny, avšak nesnaží se odsuzovat, ale zachraňovat. Svět měl pro tuto chybující ženu jen opovržení a pohrdání, Ježíš však hovoří slovy útěchy a naděje. Ten, jenž je bez hříchu, se smilovává nad slabostí hříšnice a podává jí pomocnou ruku. Zatímco pokrytečtí farizejové hrozí, Ježíš ji nabádá: „*Jdiž a nehřeš více.*“ *TSB 257.1*

Křesťanská láska nespěchá s odsuzováním – Ten, kdo se odvrací od chybujících a s odvráceným zrakem je nechává bez zábran jít do záhuby, ten není následovníkem Kristovým. Ti, kteří jako první obviňují jiné a horlivě je chtějí předvést před spravedlnost, mají často ve svém životě větší vinu, než oni. Lidé nenávidí hříšníky, ale milují hřích. Kristus nenávidí hřích, ale miluje hříšníky. V takovém duchu musejí žít všichni, kdo Ho následují. Křesťanská láska nespěchá s odsuzováním, rychle však rozeznává kajícnost, je připravena odpouštět, povzbudit, přivést poutníka na stezku svatosti a udržet na ní jeho kroky. – DA 461,462 *TSB 257.2*

Ježíš, přítel hříšníků – Chtěla bych Tě upozornit na drahocenné sliby ve Slově Božím. Ne všichni, kdo jsou dítky Božími, mají stejné schopnosti, stejnou povahu, stejnou sebedůvěru a smělost. Skutečně mne těší, že naše pocity nejsou žádnou známkou toho, že bychom nebyli dítky Božími. Nepřítel Tě bude svádět k pomyšlení, že ses dopustila něčeho, co Tě odloučí od Boha a že Bůh Tě již nemiluje, avšak náš Pán nás stále miluje, což se dozvídáme ze slov, která pronesl, aby byla zaznamenána právě pro případy, jako je ten Tvůj. „*Pakliť by kdo zhřešil, přímlovci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ „*Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.*“ (1 J 2,1; 1,9) *TSB 257.3*

Nuže, má drahá sestro, mám důkaz, že Tě Bůh miluje. Drahý Spasitel, jenž se za Tebe obětoval, Tě od sebe neodvrhne jen proto, že jsi v pokušení a že jsi ve své slabosti možná byla přemožena. Stále Tě miluje. *TSB 258.1*

Petr zapřel svého Pána v hodině zkoušky, avšak Ježíš svého ubohého žáka neopustil. I když Petr sám sebe nenáviděl, Hospodin ho miloval a po svém vzkříšení ho zavolal jeho jménem a dal

mu poselství lásky. Ach, jak laskavého, milujícího, soucitného Spasitele máme! A miluje nás i přesto, že hřešíme. *TSB 258.2*

Sladké Boží sliby – Netrap se tedy, že nejsi v náruči drahého Spasitele a s důvěrou spočiň ve víře. On Tě miluje a záleží Mu nad Tobě. Žehná Ti a dá Ti svůj pokoj a milost. Říká Ti: „*Odpuštění jsou tobě hříchyvé tvoji.*“ (Mt 9,2) Mohou Tě sužovat tělesné neduhy, to ovšem není důkazem, že Pán pro Tebe denně nepracuje. Odpustí Ti, „*nebt' jest hojný k odpuštění*“. Shromažďuj ve své duši sladké Boží sliby. Ježíš je naším stálým, vždy věrným Přítelem a přeje si, abys v Něho uvěřila. *TSB 258.3*

Bůh působí svým vlivem, totéž však činí ďábel. Ďábel by rád odpoutal naši mysl od mocného Pomocníka, abychom hloubali nad úpadkem své duše a abychom měli pocit, že veškerá její síla je vyčerpávána a že Bůh je tupen. Odvrát' svůj zrak od sebe a pohlédni na Kristovu dokonalost. *TSB 258.4*

Kristova spravedlnost pro nás – Spravedlnost si sami pro sebe nedokážeme vytvořit. Kristus má ve svých rukou čistá roucha spravedlnosti a obléká nám je. Promlouvá slovy odpuštění a slibů. Naším žíznivým duším poskytuje prameny živé vody, aby nás osvěžily. Nabádá nás, abychom přišli k Němu se vším svým trápením a zármutkem a praví nám, že nalezneme úlevu. Proto, přicházíme-li k Němu, musíme věřit, že k nám promlouvá odpuštěním a musíme prokázat svou víru tím, že spočineme v Jeho lásce. Srdce je dojata vším, co je jemné, čisté a vznešené – velkými touhami, svatými radostmi, povznášejícími pohnutkami, pocity vzbuzujícími zálibu a potřebnou pomocí v pravý čas. *TSB 258.5*

Nabídka štědrého odpuštění – Ježíš vidí vinu minulosti a promlouvá odpuštěním, ale nesmíme Ho zneučtovat tím, že budeme pochybovat o Jeho lásce. Svůj pocit viny musíme položit k patě kříže z Golgoty. Vědomí hříchu otrávil prameny života a skutečného štěstí. Ježíš praví: „Nechej to vše na mně. Vezmu Tvé hříchy na sebe. Dám Ti pokoj. Nezapuzuj více svou sebeúctu, neboť já jsem Tě vykoupil za cenu vlastní krve. Jsi moje. Posílím Tvou zesláblou vůli, zbavím Tě výčitek svědomí z hříchu.“ *TSB 259.1*

Obrát' tedy k Němu své vděčné srdce, chvějící se nejistotou a chop se naděje, kterou máš před sebou. Bůh přijme Tvé zlomené, kající srdce a i Tobě dá své štědré odpuštění. Nabízí Ti, že Tě přijme do své rodiny a svým milosrdenstvím Ti chce pomoci překonat Tvou slabost. Drahý Spasitel Tě povede krok za krokem poté, co vložíš svou dlaň do Jeho a necháš se Jím vést. *TSB 259.2*

Hledej drahocenné Boží sliby. Staví-li ďábel před Tvou mysl výhrůžky, odvrát' se od nich a lpěj na Božích slibech, aby svou nádherou utěšily Tvou duši. Mrak je v nitru temný, ale naplní-li se světlem, změní se ve zlatý jas, neboť na něm spočívá Boží sláva. *TSB 259.3*

Kéž Pán žehná Tvé duši těmito několika slovy, jež mne přiměl napsat. – Letter 99, 1896 *TSB 260.1*

Předměty Božího láskyplného zájmu – Pán Bůh skrze Ježíše Krista neustále nabízí svou ruku hříšníkům a chybným. Je ochoten přijmout všechny. Vítá všechny. Jeho sláva odpustí největšímu z hříšníků. Přijme oběť od mocných, osvobodí zajatce, sejme vypálené znamení. Spustí svůj zlatý řetěz milosti do největší hloubky lidské ubohosti a pozvedne nečistou duši poskvrněnou hříchem. *TSB 260.2*

Každá lidská bytost je předmětem láskyplného zájmu Toho, kdo obětoval svůj život, aby mohl přivést lidi zpět k Bohu. O provinilé a bezmocné duše schopné nechat se zničit triky a léčkami sata-na je pečováno tak, jako pastýř pečuje o své stádo. – MH 161, 162 *TSB 260.3*

42. Pochopení pro ostatní

Zkoušené srdce toho, kdo má výčitky svědomí – Když si hříšník uvědomí svou chybu, buďte opatrní, abyste nezničili jeho sebeúctu. Neodrazujte ho lhotejností nebo nedůvěrou. Neříkejte si: „Než mu dám svou důvěru, počkám, abych viděl zda vydrží.“ Právě tato nedůvěra často způsobí, že pokoušený klopýtne. *TSB 260.4*

Měli bychom se snažit mít pochopení pro slabost ostatních. Víme toho jen málo o zkoušených srdcích těch, kteří byli spoutáni v řetězech temnoty a kterým se nedostává odhodlání a mravní síly. Nejpolitovanihodnější je stav toho, kdo trpí výčitkami svědomí. Takový člověk je jako někdo omráčený, potácející se a nořící se do prachu. Nic nevidí jasně. Jeho mysl je zatemněna a neví co má dělat. Rada ubohých duší postrádá pochopení a ocenění a je naplněna úzkostí a bolestí – jako ztracené bloudící ovečky. Nemohou nalézt Boha, přesto mají silnou touhu po odpuštění a klidu. *TSB 260.5*

Mocné vlivy vedoucí ke zlu – Ach, kdyby tak nebyla říkana žádná slova, která prohlubují bolest! Bud'te pro duši vyčerpanou životem v hříchu a v nevědomosti kde najít úlevu, ztělesněním soucitného Spasitele. Vezměte takového člověka za ruku, povzbud'te ho, mluve k němu slovy odvahy a naděje. Pomozte mu uchopit ruku Spasitele. ... Je třeba, abychom se dokázali vcítit do situace pokoušených. Zamysleme se nad silou zděděných vlastností, vlivem špatné společnosti a okolí, mocí špatných zvyků. Můžeme se divit, že pod takovými vlivy se mnozí stanou zkaženými? Můžeme se divit, že jen pomalu reagují na úsilí o jejich pozvednutí? – MH 167, 168 *TSB 261.1*

Něžný soucit – Z obdivuhodné lásky k nám Bůh, ten nekonečný Bůh dal výsadu obracet se na Něho nádherným oslovením „*Otče*“. Žádný lidský rodič nemůže na své chybující dítě naléhat upřímněji než On, který na nás naléhá jako na hříšníky. Nekající se člověk nebyl nikdy předmětem takového zájmu s tak láskyplnými výzvami. *TSB 261.2*

S jak něžným soucitem bychom proto měli působit na ty kolem nás, kdož chybují, hřeší a spějí ke zkáze. Musíme působit v duchu, v němž působil Ježíš, se soucitnou něžností, kterou projevoval. Když budeme v pevné víře žádat splnění Božích slibů, když budeme žít podle každého slova, jež vychází z úst Hospodina, postavíme se na stranu Kristovu a budeme mít Jeho Ducha a Jeho milost jako pomocníky v našem úsilí přivádět duše k poznání božské vůle. – Manuscript 35, 1886 *TSB 261.3*

Slitování s viníky – Jak málo se dostáváme do duševní spřízněnosti s Kristem v oblasti, která by měla být nejsilnějším poutem naší jednoty s Ním – ve slitování s mravně zkaženými, vinnými a trpícími dušemi, mrtvými v proviněních a hříších! Nelidskost člověka k člověku je naším největším hříchem. Mnozí si myslí, že ztělesňují Boží spravedlnost, a přitom naprosto selhávají při ztělesňování Jeho něžnosti a ušlechtilé lásky. Ti, se kterými jednají stroze a příkře, jsou často pod tlakem pokušení. S těmito dušemi zápasí ďábel a drsná a nesoucitná slova je odrazují a způsobují, že se stávají kořistí pokušitele. *TSB 261.4*

Působit na lidskou mysl je choulostivá věc. Pouze Ten, kdo čte lidská srdce, ví, jak člověka přivést ke kajícínosti. Pouze Jeho moudrost nám může přinést úspěch při snaze o získání toho, co jsme ztratili. Můžete se chovat odměřeně a myslet si „*Světější jsem nežli ty.*“. Nebude však vůbec záležet na tom, do jaké míry jsou vaše myšlenky správné nebo vaše slova pravdivá, protože nikdy neudělají dojem na lidské srdce. Kristova láska projevovaná ve slovech i skutecích si získá cestu k duši, zatímco opětovným opakováním pouček nebo argumentů se nedosáhne ničeho. *TSB 262.1*

Potřebujeme více Kristova soucitu a pochopení, ne pouze pochopení s těmi, kteří se nám zdají bez chyb, ale soucitu s ubohými, trpícími a zápasícími dušemi, které jsou často „zachváceny v nějakém pádu“, hřeší a kají se, jsou pokoušeny a zoufalé. Ke svým bližním bychom měli přistupovat stejně jako náš milosrdný Velekněz s porozuměním pro jejich „mdloby“. – MH 163, 164 *TSB 262.2*

Výsledek chladnosti a nevšímavosti – Mezi námi lidmi je ale nedostatek hlubokého, upřímného, duši dojímacího soucitu a lásky k pokoušeným a chybujícím. Mnozí projevují velkou chladnost a hříšnou nevšímavost, líčenou Kristem v projití (v příběhu o samaritánu), držíce se co nejdále od těch, kteří pomoc potřebují nejvíce. Nově proměněná duše má často ostré spory se zavedenými zvyky nebo s určitou zvláštní formou pokušení a když je tento člověk přemožen silnou

vášni nebo sklonem, je vinen prohřeškem nebo skutečným zlým skutkem. A právě tehdy je třeba síly, citu a moudrosti jeho bratří, aby se jeho duši navrátilo zdraví. V těchto případech Boží Slovo žádá: „*Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní, napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín.*“ „*Povinnit' jsme pak my silní mdloby nemocných snášeti, a ne sami sobě se líbiti.*“ (Ga 6,1; Ř 15,1) TSB 262.3

Jenže jak málo soucitné lítosti Kristovy je projevoováno těmi, kdož se prohlašují za Jeho následovníky! Když jeden pochybí, ostatní si myslí, že tuto věc mohou stavět do co nejhoršího světla. Ti, kdo jsou možná vinni stejně velkými hříchy nějakého jiného druhu, jednají se svým bratrem s krutou přísností. Chyby, které vznikly z nevědomosti, nepozornosti nebo slabosti, jsou zveličovány na úmyslný a promyšlený hřích. Někteří, když vidí duše scházející z pravé cesty, lomí rukama a říkají: „Říkal jsem vám to. Věděl jsem, že se v ně neměla vkládat žádná důvěra.“ Tím zaujímají postoj satana a jásají v duši nad tím, že jejich zlé domněnky se ukázaly jako správné. – 5T 604, 605 TSB 263.1

Láska k chybučím – Všichni nejsme stejně vyspělí a mnoho lidí bylo vychováno nesprávně. Jejich výchova byla nedostatečná. Na některé byla přenesena prudká povaha a jejich výchova v dětském věku je nenaučila sebeovládání. Výsledkem je často vznětlivost, závistivost a žárlivost. Jiní jsou nedokonalí zase v jiných ohledech. Někteří jsou nečestní v jednání a podvádějí v obchodování. Další jsou despotičtí ve svých rodinách a libují si ve vládnutí. Nežijí ani zdaleka správným způsobem. Jejich výchova byla naprosto špatná. Nebyla jim vysvětlena podstata hříchu poddávat se vládě těchto zlých povahových stránek a hřích se jim proto nezdá tak příliš hříšný. Ti, jejichž výchova nebyla tak špatná, jimž se dostalo lepší péče, si vybudovali mnohem lepší charakter. Křesťanský život nás všech je velmi hodně ovlivněn směrem k dobru či ke zlu naší předchozí výchovou. TSB 263.2

Ježíš, náš Přímuvce je seznámen se všemi okolnostmi, které na nás působí a přistupuje k nám podle světla, kterého se nám dostalo a poměrů, v nichž se nacházíme. Někteří jsou mnohem vyspělejší než ostatní. Zatímco někteří jsou neustále znepokojeni, sužováni, mají potíže kvůli svým nešťastným povahovým rysům a musejí bojovat s vnitřními nepřáteli a zkažeností svého charakteru, jiní toho nemají ani zdaleka tolik, proti čemu by museli bojovat. Jdou životem téměř úplně oproštěni od potíží, s nimiž se potýkají jejich bratři a sestry, kteří nejsou tak vyspělí. – 2T 74 TSB 264.1

Uvítání kajícníků – „*A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce.*“ (Ju 22) Ti, kdo jsou moudří moudrostí danou Bohem, vidí duše, které potřebují pomoc, duše, které byly přemoženy a které by se bez povzbuzení i přes upřímnou kajícnost jen stěží odvážily chopit se naděje. Pán vloží naději do srdcí těch, kdo jsou správci Jeho milosti, aby uvítali tyto chvějící se kající duše ve svém milujícím společenství. Jeho opravdoví následovníci se nechovají ke hříšníkům tak, jakoby se jim nedalo odpustit. Mají lítost nad těmi, na něž zapůsobily nepříznivé okolnosti a dovolili satanovi, aby je zavedl na zapovězenou cestu. TSB 264.2

Tyto duše hřešily proti Bohu, ale když se budou kát a prokážou nefalšovanost své kající upřímným úsilím sloužit Bohu, kdo se může odvážit je odvrhnout? Dodávejte jim odvahy. Dejte jim příležitost získat zpět, co ztratili. Možná byli v moci takových hříchů jako pýcha, chtivost, smyslnost. Poukažte na jejich chyby, ne však způsobem, který je odvede od Krista. Slovy láskyplné lítosti je k Němu přiveďte. Ať kleslí sebe níže, neničte jejich naději na odpuštění. Pracujte pro ně, modlete se s nimi, ved'te je k Vykupiteli. ... TSB 264.3

Žádné odsuzování druhých – Upřímným úsilím v Kristově duchu budou lidé usvědčeni a proměněni a Bůh jim vyjádří své odpuštění. Nechť nikdo neodmítá duši, která se vzdává služby ďáblu a prosí Ježíše o odpuštění. „*A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce.*“ Když lidé dokazují, že Duch Boží bojuje společně s nimi, povzbuzujte je jak jen můžete, aby vstoupili do služby našemu Pánu. Neodrazujte je lhostejností, neodtahujte se od nich s přístupem „*Světější jsem nežli ty.*“ (Iz 65,5) TSB 265.1

Ti, kdož jednají jako farizejové, možná nejsou vinni přesně stejnými hříchy, které odsuzují u jiných, ale mohou být vinni hříchy v Božích očích mnohem většími. Každý bude odměněn podle svých skutků. Nechť ti, kdož odsuzují ostatní, raději dávají pozor sami na sebe, aby nebyli odsouzeni Bohem za farizejství. – Manuscript 37, 1902 TSB 265.2

Lidé s láskou, ne jako pichlavé kaštiny – Musíme být připraveni na to, že u těch, kteří jsou mladí a nezkušení, se budeme setkávat s velkými nedostatky, které musíme snášet. Ježíš nás vyzval,

abychom se v nich snažili probudit ducha pokory a bere nás k zodpovědnosti za naše chování, které je vede ke sklíčenosti, zoufalství a úpadku. Pokud každý den nepěstujeme vzácnou rostlinu lásky, jsme v nebezpečí, že se staneme úzkoprsými, nesoucitnými, zaslepenými, příliš kritickými a budeme se považovat za spravedlivé, majíce přitom však daleko k Božímu souhlasu. Někteří jsou nezdvořilí, příkří, hrubí a drsní. Jsou jako pichlavé kaštany – bodají při každém dotyku. Tito lidé svým špatným představováním našeho milujícího Spasitele dělají nevyčíslitelnou škodu. *TSB 265.3*

Musíme dosáhnout vyšší úrovně, jinak nejme hodni být nazýváni křesťany. Měli bychom v sobě pěstovat ducha, se kterým Ježíš usiloval o spásu hříšníků. Ti jsou mu stejně drazí jako my a stejně jako my jsou schopni být získáni Jeho milostí a stát se dědici Jeho království. Jsou ale vystaveni léčkám lstivého nepřítele, vystaveni nebezpečí a pokusům o znesvěcení a bez Kristovy spásné milosti jistému pádu. Kdybychom se na tuto věc dívali ve správném světle, jak jen by se oživilo naše odhodlání a znásobilo naše obětavé úsilí přiblížit se těm, kdo potřebují naši pomoc, naše modlitby, náš soucit a naši lásku! – 5T 605, 606 *TSB 266.1*

Ježíš, náš Příklad – Ten, koho Kristus povolal a svou láskou a dobrotou ho přiměl, aby k Němu přišel, byl vyvrhel, publikán a ten, jímž lidé opovrhovali. Nikdy by ale nestrpěl někoho, kdo stál stranou povýšeně ve své samolibosti a shlížel dolů na ostatní. ... *TSB 266.2*

S úctou se choval k i k těm, kteří klesli nejnižší. To, že se dostával do styku s nepřátelstvím, hříšností a nečistotou, Kristovi působilo stálou bolest. Nikdy však nedal nijak znát, že Jeho jemnocit je uražen nebo že něco útočí na Jeho vytříbený vkus. Všem sebešpatnějším zvykům, sebesilnějším předsudkům a vášním ovládajícím lidské bytosti čelil se soucitnou něžností. Budeme-li účastni Jeho Ducha, budeme všechny lidi považovat za bratry, s podobnými pokušeními a zkouškami, často upadající a snažící se opět povstat, bojující s věcmi, které odrazují a s těžkostmi, nesmírně toužící po soucitu a pomoci. Pak k nim nebudeme přistupovat tak, abychom je odrazovali nebo zapuzovali, ale abychom v jejich srdcích vzbuzovali naději. – MH 164, 165 *TSB 266.3*

Dodatek A – Onanie a duševní vyšínutí

Ve své vědecké studii „Duševní vyšínutost z onanie; Historie názoru na věc“ (Psychiatrický list 108:1, leden 1962) se E. H. Hare zmiňuje o studii 500 pacientů přijatých v jedné řadě po sobě do Státní psychiatrické léčebny Iowa. Uvádí, že autoři této studie (W. Malamud a G. Palmer, „Podíl onanie na způsobování duševních poruch“ publikované v listu „Nervové a duševní poruchy“, 76:220, 1932) zjistili, že onanie byla ve dvaceti dvou případech „zjevně nejvýznamnější příčinou duševní poruchy“. TSB 268.1

Pokračuje takto:

„Autoři došli k závěru, že spíše než samotným zvykem byla nemoc způsobena duševním konfliktem vyprovokovaným onanií a věřili, že tento závěr bude podpořen účinností psychoterapie zaměřené na změnu pacientových názorů na onanii. Nicméně skutečnost, že patnáct z těchto dvaceti dvou pacientů trpělo depresemi, musí vzbudit pochybnosti o platnosti i tohoto umírněného závěru, neboť deprimovaný pacient nejen že má sklon obviňovat se, že nedbá na to, o čem je přesvědčen, že patří mezi zdravotní zá-sady, ale také se chce ze své nemoci vyléčit, ať už se podrobuje psychoterapii či ne.“ – str. 22

TSB 268.2

Tim Hare závěry Malamuda a Palmera zpochybňuje, ale zdůrazňuje, že jejich studie je „jedním z velmi mála pokusů (skutečně – z toho, co jsem četl, jediným opravdovým pokusem) o vědeckou hypotézu masturbace (hypotéza, že onanie může způsobit duševní vyšínutí)“. TSB 269.1

Po uznání, že „hypotéza masturbace se nedá nijak vyvrátit“, Hare nabízí svůj konečný závěr: „Vše, co můžeme podle důkazů říci, je to, že souvislost mezi onanií a duševní poruchou je slabá a nepravidelná a proto, pokud je onanie v příčinné souvislosti, nejde zřejmě o souvislost významnou (tamtéž, str. 19). TSB 269.2

Takže tento odborník možnost, že by mezi onanií a duševním vyšínutím mohla být spojitost, minimalizuje, avšak úplně ji neodmítá. A co je ještě důležitější, zjistil, že došlo pouze k jedinému opravdovému pokusu tuto hypotézu vědecky prozkoumat. TSB 269.3

C. Lester a Alice Crow v pasáži o onanii ve Vývoji a dospívání mládeže (McGraw-Hill Book Company, 1965) docházejí k tomuto závěru: „Následky této formy sexuální zvrácenosti zatím nejsou plně známy.“ TSB 269.4

Dr. David Horobin z oxfordské univerzity píše: TSB 269.5

„Jedinou ejakulací se člověk může zbavit veškerého množství zinku ve spermatu, které do něj může být vstřebáno za jeden den. To má řadu důsledků. Pokud ztracené množství není nahrazeno zvýšeným příjmem v potravě, opakovaná ejakulace může vést ke skutečnému nedostatku zinku a vzniku různých potíží včetně impotence. Vzhledem k důležitosti zinku pro mozek je dokonce možné, že moralisté 19. století měli pravdu, když říkali, že opakovaná onanie může člověka dohnat k šílenství!“ – Zinek (Vita-books: St. Albans, Vermont), str. 8. TSB 269.6

Toto tvrzení je podobné tomu, se kterým přišel Dr. Carl C. Pfeiffer ve své knize o zinku, kde prohlašuje: TSB 270.1

„Neradi to říkáme, ale u mladíka s nedostatkem zinku může sexuální vzrušování a nadměrná onanie rychle přivodit duševní vyšinutí.“ – Zinek a ostatní složky výživy (Keats: Nový Kanaán, Connecticut, 1978), str. 45. TSB 270.2

Tyto závěry sice nezískají souhlas všech odborníků na medicínu, nicméně je důležité, že existují takoví, kteří byli svým bádáním a výzkumem dovedeni k názorům, které jsou ve shodě s učením Ellen Whiteové. TSB 270.3

Další informace o tomto tématu jsou v CG 439-456. TSB 270.4

Dodatek B – Otázka trvající již od počátku církve

První shromáždění Státní konference adventistů sedmého dne konané v Monterey v Michiganu 4. až 6. října 1862 mělo před sebou čtyři otázky, z nichž první byla: „Jak se budeme stavět k rozvedným manželstvím?“ TSB 271.1

Výraz „rozvedená manželství“ byl definován jako manželství těch, kdo „byli rozvedeni se svými dřívějšími manželi nebo manželkami z jiných příčin než jaké jsou uvedeny u Matouše 19 a takto rozvedeni znovu uzavřeli manželství“. Otázka zněla: „Máme tyto osoby, které dodatečně přijaly pravdu, přijmout mezi sebe?“ – RH Oct. 14, 1862 TSB 271.2

Věc byla postoupena výboru konference. O následném doporučení nebo opatření není k dispozici žádný záznam. TSB 271.3